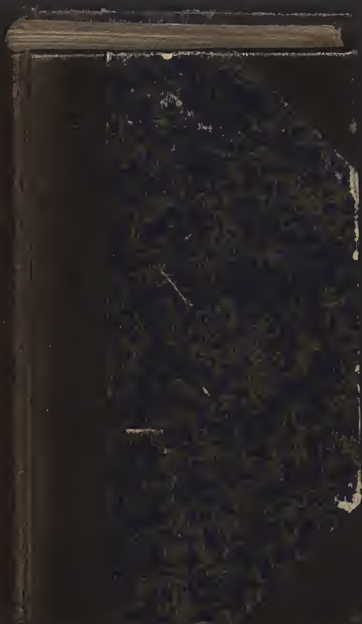

MEDITATIONES Sanctorum Patrum

Godar Bænir/ Gudrækelegar Huxaner/

Aluarlegar Jdranar Aminningar/ Hiartnæmar Þackargiorder/og allra Handa Truar Jdkaner og Vppuakningar/og Erynkingar.

Vr Bokum þeirra Heilogu Lærefedra/ Augustini/ Bernhardi/ Tauleri/og fleire annara. Saman lesnar j Þysku Male. Med nockru fleira sem hier med fylger.

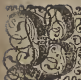
Gudhræddum og Godfusum Hiortum Nytsamlegar og Gagnlegar.

Martinus Mollerus.

Þryktadar ad nyu a Hoolum j Hiallta Dal. 1655.

Siaed Lambed Guds/ sem burt
tekur Heimsins Synder.

Aner þessar eda Meditaciones Heilagra Kærefedra/ hef eg fyrer nockrum Aarum vtlagt/ handa Børnum mynū z nøckrum godum Vinum/ þm̃ til vppvakningar/ z ad hallda þeim vid sackan Guds Otta/og hugsade eg ecke/ad þær skylldu vydar koma. Enn eg formerke nu/ ad fleyre goder Men̄ gyrnast þessar Godar Bæner/og Aminningar/ Lyka er eg j þeirre Von/ ad þær munu gagnlegar verda Goodfusum Hiortum til Aminningar/Vppvakningar og sannrar Jdranar. Þui þiker mier ecke vel falled/ad so agiæt Pund sie j Jørd grafed/ eda ad fleire hafe þar ecke Not af. Seiger Herran Jesus j Gudspiallenu/Ad eingen sette Lios vnder Bord eda Beck / þar sem þad lyser øngum/eda faum einum/helldur j Kertahallden̄/so þad lyse øllū þeim sem j Husinu eru. So synest mier nu gagnlegt/ ad lata þessar Meditationes verda almen̄elegar ef verda mætte/ nøckrer villde hier vid vpp vakna/og hugsa ecke so freklega vm þennan auma fallvallta Heim/ eda annan fanytann Hiegoma/ og skadsamt Galeyse/ Heimsku og Athugaleyse / sem nu tekur meir j vøgst ad þara en̄ vera skyllde. Þuiad Dioffullen̄ sefur ecke/og eige helldur han̄ kyrru fyrer/helldur er hans Astundan su hin skæsta/alla tima/ad

blinda Menn/ suo þeir Lure hugrke vm Otta
DRottens nie Christelegt Bæna akall/ Þue
ad hann veit þad/ad þetta tuent er hugrinn
Manke þarflegast til Saaluhialpar/Hann veit og
ad Gudrækelegt Bænaakall med sanre Idran
er Gude þægelegt/og su hellsta Dyrkan ⁊ Þie
nustugiørd/ sem vier kunnum Gude ad veita/
hann veit og einnen/og reyner þad/ad ecke er
sa nøckur Hlutur sem so veyker hans Valld
og Grimdar Tilsku/sem jduglegt Gudrækeleg
Bæn/Enn Gud Naade hugsu vier erum bli
ndader / Holld og Blod skiniar ecke huad ⁊
Ferdum er/Vier hurum þarla lyted ⁊ allstr
eigen vm vorar Synder/Guds Dom/og þa
stierne Æpena/Syndena hølldum vier liettare
enn Fiødur a Fate/fyrer Guds Reide og h?a
Riettferdugum Dome høpum vier ønguan
Kuyda/Vm þann Reikningsskap sem vier eig
um Gude ad standa/hugsum vier eckert. All
marger synduga bryslega vppa Guds Nadar
Giæsku/ og læra þad eina ap Guds Orde og
Evangelio / ad hirda ecke vm hugrenen þeir
lifa/Og þo Christur liostlega seige j Gudspi
allenu/ad sa Vegur sie breidur og greidur sem
liggur til Glotunar/og hann gange marger/en
sa Vegur sem til Lyfsins liggur/hann sie all
mior og þrangur/þa helldur Holld og Blod
od og Heimska vor þetta j Vind talad/og sn
er þui vm/ Lyfsins Veg helldur hun vydan
og breidan/og ad eckert sie auduelldara en
hann

þań ad rata/þar þurfe eckert til nema verdæ skyrdur/og stegiast trua a Gud/ Enn huørt þetta mun ganga so til/þad reyna þeir sum er þa þar ad kiemur/þr nu villia ecke Jdran giøra/ecke bidia Gud nie akalla /ana helldur fram j Hiegoma Heimsins og skamsynu Gaa leyse/stunda eckert nema vppa þtta fallualltæ og stundlega/so ad þegar Kalled kiemur/þa hliota þr ad fara huørt þr villa eda ecke. Eń hiner sem Skynsemina hafa og nøckurn Gus ds Otta fyrer sijnum Augum þeir ana ecke so fram epter Heimsins Hætte og Hiegoma/ þeir hugleida huør Hæskasemd hier sie a ferd um/og Saalarhæske og Vode/a allar Sijdur/ Þeir hugsa opt vm Ord S. Peturs/þar hań seiger/Ef sa Riettlæte verdur naumlega Sæ luholpeń/ Huad mun þa verda af þeim Ogud lega/sem allań sinn Alldur lifer ann Jdran lauſ j Galeyse og Hiegooma/eda þeim sem ecke stundar nema vppa þennan Heim/og þad hŋ num vidurkur.

Þar fyrer meiga þeir/ sem ecke eru ofmiø og af Diøflenum og Heimenum forblinkad er/sta skynsamlega fyrer/ og hugsa vandlega þar vm/ ad sa Tyme vill vissulega koma/ad þeir villdu giarnan hafa giørt Jdran/enn þad er þa ofseint/og vtgiørt. Þar fyrer ed Høfud Naudsyn/ad hafa Rad hins Heilaga Anda/huør ed allugda kienner oss og aminnir er/ad lifa ætyd j Guds otta/og draga ecke vø sa Jdran vndan/til seinustu Stundar z Va

nda Dags/Þuiad vier vitum ecke nær Kall-
ed kiemur/Þamenn høfum vier bæde forn og
ny/Og er sa hyggen sem sier lætur annars vi-
te ad viduørun verda/hinn Heimskur sim hu-
gske skeyter Ordum nie Aminningum/ Vidu-
runum/nie annara Hryggelegum Epterdæm-
um og Oforum.

Til slyks virdest mier þessar Aminn-
ingar og Bæner Heilagra Forfedra/harla ga-
gnlegar/ so ad Menn meige þui helldur upp-
veitast j Tyma til Guds Otta z Chr stelegs
Bæna akalls/Og þui læt eg þær nu Prent-
nt vt ganga/af þui eg er j fullu Trau e/ ad
Godfwser Menn og Gudhrædder/munu allud-
da finnast / sem þesser Meditationes elska/
þa þeir hafa þær sier kunugar giørt/ Þuiad
vissulega hafa þesser Heilager Lærefedur ha-
ft Guds Anda / og hafa vered brennande j
aft og Elsku Guds/og Bæna akallenu/my-
k meir og framar enn nu eru Menn a þess-
um blinda/Steinharda/Jskallda/ Jdranar-
lausa Heimsins Tyma / huad berlega ma sia
og Merkia a þessum þeirra Ordum.

Nu er þad vysa og Vane / annarstadar j
Løndum/ad dedicera og til skrifa þuilyka m-
eta Bætlinga Herrum og Høfding-
um/ eda ødrum fromum Mønnum/ enn sa
Sidur er ecke j þessu Lande/þar fyrer vil eg
þessar Meditationes dedicerad og tilskrifad
hafa Fromum og Gudhræddum Leikum og
Lærdum/þeir ed þær vilia elska og jdka.

Ósk-

Til Leſarans.

Oſkande aß øllu Hiarta/ad Gud Bleſſadur ſem ßyrer Muñ Samannſins Sachariæ 12. Cap. Loßade ad vthella Anda Nædarennar o Bænanna yßer Hws Jacobs/hann villde aß Nad og Myſkun æſta oſſ þeſſa Lands Jnnbyggiara/og gießa oſſ ſinn Heilaga Anda/ſo ad vier mættum verda ſlyker Tilbidiendur Guds / ſo ſem þeir/vm huøria Chriſtus talar Joh. 4. Þeir ed Gud bidia z ækalla j Anda z Sannleika/ Þuiad ſlyka vill Gud haßa. Og þeir ſem hañ ækalla/þeim ber ſuo ad tilbidia Gud j Anda og Sannleika / þad er j riettre Tru til Guds/ j Naßne hanns Sonar/med ſannre Jdran/ßyrer vtan alla Hræſne og Yßeruarp/ med deydingu hins gamla Adams/og Godum Kiærleiks Verkum / vid Naungañ/ þeir ſem þeſſ hattar eru/þeir einer ækalla Gud j Anda og Sannleika / þeim heiter Herran Chriſtus og loßar/ad þeir ſkule Bænheyrder verda / ſuo ſem hañ j ødrum ſtad ſeiger/ Huøre þier bidied Fødureñ j minu Naßne/þad mun hañ gießa ydur/Bidied/ og þier munud ßa þad/Leited og þier munud ßinna/ Klapped a/þa mun ßyrer ydur vpp loked verda. Item/Ep þier ſem erud Iller/ kuñed ad gießa ydar Børnum godar Gaßer/ Huad myklu ßramar mun miñ Himneſkur Fader gießa þeim Hellagañ Ande ſem hañ þar vm bidia/ Matth. 7.

Gudbrandur Thorlaks Son.

Innehallds Þessar
ar Bookar.

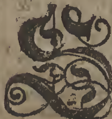
Sa Fyrste Capitule.

Aluarlegar og Agiætar Aminningar til Jdranar/ Asamt med nockrum Goodum Bænum/ Jnne halldande þriar Greiner sann rar Jdranar.

j.

Aluarleg Aminning S. Augustini. Ad Madur ecke vinndan drage sijna Jdran.

Ezech. 18. Meinar þu ad eg hafe þocknan a Dauda hins Ogudlega/ seiger DROTTen/ DROTTen/ og ecke myklu meir ad hann snue sier fra sijnu jllu Athæfe?

O seiger DROTTen/ DROTTen/ Ezech. 15 Cap. So sannarlega sem eg life / þa hef eg ecke þocknan a Dauda hins Ogudlega/ helldur ad sa

Oguđlege ſinne ſier fra ſijnu Oguđlegu Athæfe/ og life. Med þeſſum Orđum fyrerheiter og lefar Guđ DROTTEN Nađ ⁊ Eilijfu Lijfe/ollum Syndugum Mönum/ecke vppa þađ ađ þeir ſkule vera Athugalauſer/⁊ ſyndga vppa ſöddan Nađ og Myſkun/helldur lofar hañ þeim Nađ ⁊ Myſkun ſiñe/ ſo ađ þeir ſkule ecke örvinlaſt og verđa Efaſamer.

Eñ vppa þađ/ađ þeir ſyndge ecke vp pa Nađena/þa ſetur hañ þeirra Dauda ſtund vera þeim Ovijſa. Þar fyrer hyra þig vm kring/þu Madur/ađ þo Guđ hañ fyrerheite þier og lofe Fyrergiefningu Synda þiña/þa hefur hañ ecke lofađ þi er ađ lifa til Morguns.

Hafer þu til þeſſa Dags lifađ j Syndenne / ſiá þu þa til ađ giora Jđran j Dag/a medan þu lifer/og drag hana ecke eingur vndan/þuiađ hvor veit huort hañ lifer til Morguns eda ei? Þar fyrer gi er þu Jđran/ ſnu þu þier til Guds/ þa mun hañ vera þier Myſkunſamur/vppa þađ ađ þu med ſañre Tru/⁊ viſſre Von meiger epter hans gledelegre Tilkomu bij

dande

dande verda.

DROTTen Jesu/ hialpa þu mier so ad eg ecke duelie ad snua mier til þijn/ z vndan drage ecke mijna Jdran þra einum Deige til aftans/ Helldur gief þu mier/ ad eg nu þekan Dag giø re satta Jdran/ so ad eg a huørre Stundu/ a huøriu Augabragde/ sie reidu bwen til Christelgrar Burtfarar þra þessum Heime/ Amen.

ij.

Hiartnæm Bæn hins Heilaga Anselmi/ j huørre ad ein Syndug Manneskia veinar/ harmar/ z ber sig jlla vegna sinna Synda/ og sijns Syndsamlegs Lijþernis/ og huggar sig þo vid Nad og Myskun vors Lausnara Jesu Christi.

Psalm. 42 Fyrer þier medkiene eg mijna Synd/ og dreg ecke dulur a minn Misgiørning/ Eg sagda so/ Eg vil medkienna þyrer DRottne mijnar Yþertrodslur/ þa þyrergaþstu mier Misgiørning mina Synda.

Esai. 44. Eg (seiger DRotten) aþmae þijnar Synder so sem Sky/ og þijnar Mis

giørder sin adra Pöku. Snu þu þier til myn þuiad eg endurleysc þig.

MJñ Gud/eg er hræddur og skielf dur vegna myns syndsamlegs Lijfernis og Frammferdis / Þuiad þa eg hyxa þar um og skoda þad vel og vandlega/þa piñ eg/ad eg hefe miñ Alldr áled j Syndum ꝛ Saurugum Gierdum/ Og þo þar sie nockud Gott j mijnu Framferde/ þa er þad ofullkomed/ og fullt med Breyste/Þad er so fordiarfad ꝛ spillt/ad eg er hræddur ad Gud hefe onguá Giedþeckne á mier. Auuỹ mig Aumañ arman syndugan Mañ/huersu aumliga ꝛ syndsamliga hef eg lifad/Allt mitt Framferde er añadhuort fordæmanlegt edur onytsamlegt/ og eige er neitt Gott j mijnu Fare nie Framferde. Og ad soñu /huort sem er/þa er þar eingeñ mismunur/Þuiad huad helst sem er onytsamlegt ꝛ Auarlaust/þad er Fordæmanlegt/Þuiad so mæler Sañleikureñ sialfur/ Huort þad Trie sem ecke bærer Goodan Avoxt/þad mun afhøgguast/og kastast j Elldeñ. O vei mier Aumum Mañe. Hafe eg nockud Gott

Gott aß mier giørt/ þa er þad eige verk
þess Matar ꝫ Dryckiar sem eg til mijn
tek Daglega/Eg er Aumare en̄ Skynla-
u̇ar Skiepnur/þuiad eg er ecke þess mak
legur sem eg þarf mier til Atuinnu ad ha
ꝧa/og samt lyka vel ertu so Milldur og
Giæskurykur min̄ Gud/ad þu veiter mier
Fæde ꝫ Klæde/ꝫ heþur þolenmæde vid
mig Auman/Fwlann/Syndara. Þuiad
mijn Synduga Sæl lycktar jlla þyrer þi
er/min̄ Gud/Ja/ ecke ødruvijs en̄ so sim̄
eitt Hunds Hræ, þ lyktar jlla fyrer Mon̄
onum. Ja ad vijsu/myklu fwlare ꝫ and
styggelegre er mijn Sæl fyrer Gude sijn-
um/ enn Hræd kann ad vera fyrer nockr
kuin Mañe. Eg er ecke verdugur ad eg
skule kallast Madur/Eg er slæmre en̄ sky
nlausar Skiepnur/ꝫ fwlare en̄ Hræ/mi-
er leidest ad lifa/ꝫ eg skam̄ast mijn þa eg
hugleide mitt Lijþ ꝫ Framþerde/ꝫ er hr
æddur ad deyia.

Huad skal eg nu giora Aumur ꝫ Ve
sall Syndare? Huad skal eg taka til Ra
ds? Þetta/ Eg vil aþ Hiarta jdrast allra
min̄a Synda/og syrgia ꝫ græta mitt au

fit Framferde. O mijn Auma Sal/ þu ert so Aum/huiad þo þu viter z þe cker vel þijnar Synder/þa kanstu þo ecke ad jdrast þeirra sem skyllde/þu ert athuga laus/z hirer ecke par vm/huorsu þűgt Straff z huad stor Refsing tilbreeinn er ollum þeim sem eru Jdranarlauser.

O þu Avartarlausa Sal/Huad gior er þu? O þu Syndafulla Sal/Þui setz ur þu? Sia þu/Dagur hins mykla Doms hañ kiemur/Hañ kiemur sañarlega z er j nand/Þad er Dagur Reide z Hørm ungar/Dagur Sorgar z Angistar/Dag ur Hrygdar z Eymdar/Dag: Myrkra z Dimu/Dagur Storms z Þoku/sa Dag ur/a huorium þær huellu Guds Basonur munu hlioda z hlioma. Oh/Huersu hrædeleg Ord munu þeir Ogudlegu fa ad heyra a þeim Deige? Þo setzur þu au ma vgglausa z fordæmanlega Sal/Þui setzur þu ? Vakna vpp. Eg seige fyrer vijst/huør hañ vaknar ecke vid soddan hø rd Ord/ z vid slijkar Guds Reidarþrum ur/sa er ecke sofande/helldur er hañ med ollu Steindaudur. Oh mijn Sal / þu

Avart

Avarkarlausa Trie / Huar eru þijner Avexter? Makleg ertu ad þu siert vpp=hogguenn/ z þier være kastad j eilijfann Elld? Huoria Avexte heffur þu bored adra enn þijnar beiskar og bitrar Synder/ þær ed stijnga sem þyrnar? Og Gud giæfe þær kynne ad stijnga þig til Hiartans/ suo ad þu vaknader vpp/ z giorder riett og sanna Jdran/ Gud giæfe þær være þier svrar og beiskar/ so þu lieter af þeim.

Meinar þu Saal mijn ad Syndeinn sie so lijtels verd? Eda oskar þu þess/ ad sa strange Riettlaate Domare drage Fi odur yfer hana/ z ackte hana ad onguo? Auvijs/ Nei/ Þar er einginn Synd so lijtel/ ad hun sie ecke Gude til Vanheidurs/ z verdug eilijfs Dauda/ Huornen ma hun þa vera lijtels verd? Er þad lijtels vert ad vanheidra Gud Skapara sinn/ og hann til reide ad reita? O ho/ þu hid þurra z avaxtarlausa Trie/ verdugt eilijfs Elldz/ Huorn villtu andsuara Gude a þeim Dei ge/ þa þu skallt standa Reikning af ollu þijnu Athæfe og Framferde? Og af hin ne allra minstu syndsamlegre Hugsan.

 Þui

Huiad þa mun verdä þorderest og þu ert kastad fra Auglite Guds/allt þad sem þiüst med þier aß vondum Verkum/vonþt samlegum Ordum/Viegomlegum Þanckum/Ja ad vijsu/þær allra minstu Synder/huoriar þu nu ecke ácktar þyrer Synd/ med huörium þu hefur Gud styggt/ og heþur han ecke þyrer Augun haþt/ Þær munu þa allarsaman koma j lios/ & yþerþallä þig/þyrer eñ þu veist aþ.

Þuiad sañarlega heþur þu eñ nu mar gar og hrædelegar Synder/sem eru heim uglegar (auk hiña sem openberar eru) af huörium þu veist eñ nu ecke par. Ja ad vijsu/ þu reiknar þær ecke þyrer Synd/ helldur fyrer Godverk/Eñ þa munu þær koma j lios/ & verda þier riettelega kunnar og openberar/ og þa eigenlegan Lit & sitt Audkieñe/ og verda sliartar sem Kol fyrer þijnum Augum. Þa muntu þær la un epter þijnum Verkum. Þa er ecke fr amar meir nockur Idranar Tijme nie Naadar.

Þar fyrer hyxa þig vel vm a medann þu ert eñ nu j þessum Heime/ Athuga: huad

huad þu gierer/eg merk huad þijn Laun verda munu. Hafer þu giort mijked gott eñ lijted Jllt/þa mattu vera gladur. Eñ hafer þu giort mijked Jllt enn lijted Gott/ þa mattu þig þad angra. Þu Aumur Madur og vesall/ þu hefur nog Tilefne ad sijta og grata / þu ætter af ad leggia Holldsins fijsn og Synder/Ja ad vijsu/þu ætter ad grata Blodugum Tarum/og vera Hryggur af øllu Hiarta.

Vei þier þu hardhnackada Hiarta/huort eingen Ogn nie Hrædsla kañ ad mykia/ O þu sofanda Hiarta/huort eingeñ Nockun kañ ad vppuekia/Slijkt er eirn Daudlegur Suefn/huørium ad ønguar Dunur Skruggur eda skielfingar/aluarlegs z stranga Guds Løgmals/fa j burt hrunded. Þad er vijst satt. Neyr þu syndige Madur/Nu ætter þu ad syrgia/grata z veina/og lata ecke af.

Ja mijn Sal/skal eg þeigia yfer slijku? Skal eg ecke tala vm þad þunga straff/vm þa stooru Neyd og Plagu sem yfer þig mun koma ? O þu Jdranarlausa Sal/skal eg lata þad bijda allt þanggad

 til ad

til ad soddan Neyd kiemur yfer þig / og Olydanlegar Pijsler og Pijnur falla yfer þig? Enn þad er þier Aumre Syndugre Saal ecke gagnlegt/Þar fyrer vil eg tala allt þad sem mier byr j Briostę.

Gud giæfe ad mijn Augu være eirn Tæara brunnur/ suo ad eg kynne ad græta Nætur og Dag/ og læta ecke af. Hafer þu nockurn tijma vered syrgiande/þu Aumur Syndare/ so syrg nu eirn meir/Hafer þu græted og veinad/þa græt nu enn framar. Sia/sa verdur þinn Domare hu ern þu hefur med þijnum Syndum styggt og modgad. Hann er sa sem þier hefur giørt Gott fyrer Jllt/enn þu hefur giørt honum Jllt fyrer Gott. Hier j Heime er hann Lijknsamur og þolenmoodur/enn annars Heims er hann strangur og strijdur & aluarlegur/Hier er hann Milldur & God giarn/enn þar verdur hann eirn Riettlæter Domare.

Auvij/vei mier/vid huorn hef eg mis giørt/Huorsu þunglega hef eg minn Gud vanheidrad? Huorsu hef eg þann Almattuga Gud modgad? Eg Aumur Madur/
huad

huad heþ eg giort ? Vid huorn heþ eg misgiort? Huorsu jlla hef eg breytt? Vei mier.

O þu Reide hins Almættuga Guds / fall þu ecke yþer mig / þu Grimd hins all ra hæsta / huernen kañ eg ad lijda þig? Þa mun vera Symd z Angist a ferdum / A eina Sijdu klaga mig mijnar Syñder / eñ a adra Sijdu skielþer mig Guds stran gur Riettlætis Domur / Fyrer nedan mig er þad ognarlega Heluijtis Bal / vpp yþ er mier strangur Riettlaatur Doomare / Med sialþum mier ein vond Samuiska / Frame þyrer mier og allt vm kring / su lo gande Verolld. Og eþ sa Riettlaate ver dur þa varla holpen / Huad skal þa verda aþ mier Aumum Syndara?

Suo vill þa verda Neyd z Angist a ferdum a allar sijdur / Huad mun þa ver da til Rada? Huad mun eg eiga ad gie ra til? Ad fela sig er omogulegt / Ad ko ma j Augsyn er obærelegt. Eg villda þa giarnan fela mig / enn eg giet þad ecke / Naudugur kiem eg j Augsyn / eñ þo blio ta aller hluter openberer ad verda / Huad

 skal

Skal eg giora hier eda þar? Huor vill frelsa mig af Hende þess Reida. z Riettlata Domara? Huar finn eg þa Rad ? Huar fæ eg þa Hialp? Auvij/Auvij.

En huor er hann sem Ritningen kallar Eingel hins mykla Rads/hann sm kallast Lausnare/Frelsare/Sæluhialpare ? Til hans vil eg hroopa/hans Nafn vil eg a kalla/ þesse er minn liufe Lausnare Jesus Christus/hann mun verda Domare minn/ fyrer huorium eg er ordenn suo hræddur. Þar fyrer vertu med Goodu Giede Sæl mijn hin Sorgfulla/hress þig vpp/z legg fra þier alla ørvænting/Set til hans al la þijna Von/og allt þitt Traust/z vert ohrædd. Þafer þu flyd fra honum/ þa fly þu til hans aptur/Þafer þu mod gad hann og styggt/þa akalla hann þess diarf legar med sannre Jdran og riettre Tru.

O Jesu minn Lausnare/Frelsare/Ve it mier Nuggun vegna þijns Heilaga Nafns / gior vid mig epter þijnu Heilaga Nafne. O þu sæte Herra Je su/vertu ecke minnugur minna Synda/

med

med huorium eg heþe moodgad þig.
O Jesu/Nuad sætt/huad Nuggunar
samlegt er þitt Naþn? Nuorsu mgiæt
lega kañ þad ad hugga eitn Aumañ
Mañ z sorgþullan/ þt Jesus kallost
Lausnare/Frelsare/Sæluhialpare.
Þar þyrer DROtten Jesu bid eg
þig/vertu mier Jesus/hialpa mier/z
gior mig Sæluholpen/ vegna þjns
Naþns. Þu heþur skapad mig/ læt
mig ecke þyrerþarast/þu heþur leyst z
þrelsad mig / þar þyrer læt mig ecke
þordæmdan verda.
Eg bid þig þu sæte z Liuþe Nerra
Jesu/ Med þui þu heþur mig skapad
z endurleyst/aþ þiñe Almættis Giæs-
ku/þa læt mig ecke þyrerþarast/ veg-
na miña Misgiorda/Almættuge Fre
lsare/giœr ad þui/sem þitt er med mi-
er/og hreinsa mig aþ þui sem ecke er
þitt. O Nerra Jesu/Myskuna mier/
a medan Myskunar Tijmen er/so þu
ecke þordæmer mig/a Tijma þjns Ri
 ettlæt

ettlatis Dooms.

DRotten Jesu/Huad hafar þ þig/ þott eg verde fortapadr? Huoria Nyt seme/ eda huada Gagn giorer þad þi er/þott eg fordæmdur verde? Ja Her-ra Jesu /Huor vill þar pryjsa þitt Na-fn? Ecke lofa þeir enn Daudu þig/ z ecke þeir sem ofan fara til Heluitis. O allra sætaste Herra Jesu Christe/ Tak mig vpp/legg mig þier j Skaut þar er nog Rwm / Tak mig ad þier/ þu allra Liufaste Herra Jesu/og lát mig verda j Tolu þiña Vtualdra/ so ad eg æsamt med þeim meige lofa/dy rka og vegsama þig/þu sm̃ med Gude Fodur z Heilogum Anda lifer z rijk er/haleitlega Blessadur vm Allder z ad eilijfu/ Amen

iij

Sorgarleg Hryggdarklogun

hins Heilaga Bernhardi / yfer þeim Gamla Adam/Þad er/yfer voru fordiorfu-du Hold

bu Hollde og Blode/og j hugren mæta Holld og Blood skule Krossfestast/og daglega deydast/fyrer hialp og Rad Jesu Christi.

Gal. 5. Enn eg seige/Ganged j Andanum/þa munu þier ecke fullkomna Holldsins Girnder. Þuiad Hollded girnest j mote Andanum/og Anden j mote Holldenu/þar er þu Ert a mote ødru/ suo ad þier giøred ecke þad sem þier vilied.

Ibidem/ Þeir sem Christo til heyra/þeir krossfesta sitt Hollld/þess Girnder og Tilhnetygingar.

Rom. 7. Eg Aumur Madur/Huør mun frelsa mig fra þessum Daudans Lijkama/ Enn eg þacka Gude fyrer Jesum Christum vorn Herra.

HEyr þu Sæl mijn/Eg veit þann eirn sem alla þijna Lijfsdaga hefur vered þier kiærastur/hañ hefur þu haft til Bords hia þier/ og med þijnum Hondum hefur þu hañ fædt og fostrad. Þu hefur lagt hañ j þitt Skaut/ꝛ læted hañ þar soffa ꝛ Nuijld taka þier j Fadme/ꝛ so opt sīm hñ hefur girnst/þa hefur þu vingiarnlegt samtal vid hann haft og lated allt epter honum.

Þesse same Madur hefde med riettu ått ad vera þinn Prææl & Þienare / Enn m̃z þui þu hefur fra Barndome hallded hann so kræselega / og lated hañ hafa allan sinn Vilia / þar fyrer er hañ orden þuerbroten & Mektugre eñ þu / Nu hefur hnept þig j Prældom / og Drottnar nu yfer þier.

Þu spyr ad þui Sal min / Huor er þesse? Neyr þu / þad er þitt Fordiarfad Hold og Blood / sa Gamle Adam / huor ed stendur og strijder j mote þijnum Anda / huor ed alleinasta hefur holld egt Sinne / enn þau Himnesku Andæfen og Giedeñ acktar hañ ecke. Þesse er fra blautu Barns Beine Jllur / Blindur / Daufur & Dumbe / fullgiordur j þui hinu Vonda / Ecke skeyter hañ vm Dygd nie Sañleik / Ovinur er hañ Kroßsens Christi / Nañ spottar þa Saklausu / & dregur Nad ad þin Einfolldu / Nann huxar jafnan vm stoora Hlute / og þad sem ofhatt er fyrer honum / Hans Dramb og Metnadur er stærre enn hans Magt / og hañ hrædest ecke no ckurn Hlut.

Hañ þorer ad seigia j sinne Heimsku / ad

að þar sie eingenn Gud/það er/Hañ skeḿ ter ecke Gude/hann oþundar eþ nockrum geingur vel/hañ fagnar yfer añars Ogiæ þu/Hañ hefur Lyst a ohreinum Nuyonū/ og lætur ecke eþ/fyrr eñ hañ heþur þær med Verke þullkonnad/ Hañ ætlar sier nu/ ꝛ þui oppeyder/Hañ ægyrnist og að sier dregur það hañ a ecke/ Hañ þellur j Skam̄ og Loston/og skeyter þar ecke vm/ Hañ er siergoodur/ slægur og klokur/ og þo að Reide Guds og Reþsing hange yþ er honum/þa aktar hañ það að enguo.

Snogt að seigia/ þesse Madur Hitt Holld og Blood/hñ er allur saman j Syn deñe þæddur og vpp alen/Hañ er hueyg dur til allrar Bondsku og Jllsku/hañ er Daudans Barn/ꝛ Kier reideñar/ tilreidt ꝛ breed til sinnar og Fordiorþunar.

So er hañ Jllur og Oguðlegur (sem nu er sagt) og þo dyrþest hann að tala vm Guds Ord/og taka Sacktmala Drott tins sier j Muñ/Hañ hatar allan Aga/ og Vmvondun Drottens leggur hann a Bak sier aptur. Eþ hañ sier Þiuþeñ þa hleypur hann med honum/og sitt samlag

 hefur

hefur hañ med saurlijfis Monum/ Hann
lætur siñ Muñ tala þad Jllt er/ og hañs
Tunga fer med Fiærd Hañ situr og mæl
er j mote synum Brodur/ z bakmæler siñ
ar Modur syne.
Merk þetta z vackta þig Sæl mijn/
Þesse vondur Madur/ þitt Hiold og Blod
od saþnar þier Reide Gudz a þann Dag
Reideñar. Hñ astundar ad fordiarfa þig/
og ræna þig þijnū Himneska eilijfa Ar
fe. Þetta allt lijdur þu Sæl mijn/ z þu
hefner ecke slijkrar Hreckvijse/ helldur læt
ur þu allt epter honum/ þu talar ecke vid
hañ eitt stutt Ord/ þu hastar ecke a hañ/
eitt siñ/ þu hlær og leikur þier vid hañ/ z
hefur hañ a Handhnockum. Eñ eg ræd
þier/ Sæl mijn/ lær þu ad þeckia hann/
Sia hañ er Spottare sem Jsmael/ z leik
ur vid þig/ Eñ minstu/ hann leikur ecke
Barnslikum vid þig/ og ecke gamnar hñ
sier/ suo sem Meñ plaga ad giora vid þa
Einfølldu/ helldur spottar hañ þig/ z hñ
hæder ad þier Sæla mijn/ Hann umsitur
þig/ og leitar epter ad deyda þig/ og fyrr
enn þu veist af/ þa feller hañ þig j Gra
fena

þena/Huør þier er tireldd. Sem þu/hann hefur feinged Valld yfer þier/og þu ert hans Þræll/ Hann trodur þig vnder med Fotum/og forsmar þig/og ad onguo ackar nie vnder hañ þig.

O þu auma og vesæla Sæl/ Huør vill frelsa þig fra sloddan Pyne? Hialpa mier minn Gud/og leys mig fra þessum mijnum Pyn. Vm þu mier ad eg giete hañ sigrad og yfervuñed/ þui hñ er þuerbrotenn og Illur/hañ er eirn Guds Foracktare/ og helldur ecke nema vt af sialfum sier/Hañ er Vinur þessa Heims/ og Præl Andskotans.

Huad virdest þier nu mijn Sæl/ Ef þu skilur þetta riett/þa muntu seigia mz mier/hañ er Dauda verdur/Hann ætte ad Kroßfestast. Þar fyrer mæl þu ecke eptir hønum leingur/ hlijff þu hønum ecke/ helldur flyt þier snarlega z Kroßfest þeñ ann Mañ/sem er þitt þuerbretna og hard sinrada Holld z Blood. Eñ ef þu spyr ad/Huernenn? Med hueriu mote skal hñ Kroßfestast? Þu skallt Kroßfesta hñ med Krossenū Jesu Christi/Þad er ad skilia/

 Nidur

Nidurkiæꝼ þu Hold og Blod þitt/ ꝛ þu
ꝥnga þad fyrer Næd hins Krossfesta Je
su Christi/ sa ed þier hefur vtuegad Lijf
og Huggun. Þenan skalltu ákalla og til
bidia af ollu Hiarta/ þa mun hann mill-
delega Bænheyra þig/og suara þier seige
iande/ Vertu ohræddur minn Sonur/ j
Dag skalltu vera med mier j Paradijs/ ꝛ
finna og smacka Hialp mijna og huggū.

O Herra Jesu Christe/ Huorsu mijk
el er Giæska þijn? Huersu hiartan
lega hefur þu mier Aumum hialpad
ꝛ Hiastod veitt? Minn Gud/ hvad sto
dugur ꝛ ovalltur er þinn Kiærleike/ sem
þu hefur af Nad og Myskun mier
veitt? Huorsu dasamlega ertu trur ꝛ
merkur? Huad dyrdarleg er þijn My
skunseme? Huad omælanleg er þijn Go
odseme ꝛ Giæska? Ja/ þu ert Mill
dur ꝛ Myskunsamur/ ꝛ hialpar ollum
þeim ē þig akalla. Minn Herra ꝛ minn
Gud/ Huorsu dasamlegur ertu j þinne
Giæsku? Þijn Hægre Hend kann ollū
Hlutum til hins besta ad snua/ suo ad
eingen

eingeñ Kañ þad vt ad ſkȳra.

Eg þacka þier fyrer þȳna Hialp z Hiaſtod/ huor þui velldur/ ad eg þæ ſig rad mitt þuerbrotna Holld og Blood/ Oh/ huad ſæll er eg nu/ Fyrr var eg j Myrk-um med ſtorre Hrædſlu z ſkielſingu/ eñ nu er eg j Nenoe z ſkaute miñs liuþa Lauſnara/ Fyrr þañ eg Hel uſtis Angiſt j mȳnu Hiarta/ eñ nu he þur þu læted mig ſmacka ſœtleik þiñ ar Dyrdarlegrar Paradȳſar. Þier ſie Loþ z Packer ad eilȳþu/ Amen.

iiij

Alvarleg Bidusrin S. Bernhardi/ ad huor z eirn Madur take vel vara a ſiñe Saluhialp.

Act. 3. Gioored Jdran/ og betred ydur/ ſo ad ydar Synder verde aþmaadar.

Hverſu ſtærer þu þig þu Madur/ þu Laum Molld og Aſka/ þu ſem j Syndenne ert giefen/ og med Sorg z Smrt ert j þeñan Heim fæddur/ og liþer

þinn ſyndſamlegan Alldur j Sorg ꝛ Eymdum/og ad ſyduſtu verdur þu ad ſkilia hier vid med Kuol og Pijnu / Soтt og Harmkuælum.

Þu pryder ſo mikig þiñ Lijkama og kr æſer hann med koſtulegre Fædu/ Weiſtu ecke ad epter faa eina Daga þa eta hann Madkar j Grӧfenne ? Pryd þu helldur ſal þijna/og ſkauta heñe med riettre Jdran/og goodum Werkum/ þuiad heñe ber ad birtaſt j Himnenum fyrer Gude og hans heilogum Einglum.

Huar fyrer heþur þu ſuo ſtoora Um hyggiu fyrer þijnu Holde /eñ hirder ecke par um þijna Saal? Er þtta riett ad þu lætur Hollduna vera Ambaatt/eñ Ambaattenn gioorer þu ad Hwſfru? Þuiad ſoo lӧn hun a ad Drottna yfer Holldenu/enn þu lætur Hollded Drottna yfer Saaleñe.

Hagleid þu huorſu mykels verdar vo rar Saaler eru fyrer Gude? Þuiad ein Saal gilldar meir fyrer hm̃ eñ allur Heimureñ. Þuiad Sonur Guds heþur ſitt Lyf wtgiefed/huorke fyrer Himnenen/ꝛ eige heldur fyrer Jordena/helldur fyrer Saaler

Mañaña. Ad vÿsſu/þær eru ſo mÿkels verdar þÿrer Gude/ ad þær mættu ecke med nockru Verde endurleÿsaſt/ v kan med Dyrmæta Bloode Jeſu Chriſti hans Sonar.

Sia þu þa/ Huad mikels þier ber þÿ na Sal ad virda/ þui gieþur þu hana vet fÿrer ſo lijted? Hugleid þu ad ſa Eingetne ſonur Gudsſ/huor ad er j Fodurſins ſkautſe/hañ er kom̃ nu oþan af Himnum/ til ad leÿſa og frelſa þÿna Sal þra Valde Diøfulſins.

Þuiad þa hañ ſaa/huornen hun var j Syndeñe þangen/aþ Dioflenum hertekeñ og bundeñ/ og atte ad þotdæmaſt til eilijþs Dauda/ þa griet hañ ÿþer heñe/ þa hun ſialþ viſſe ecke par aþ ſiñe Eymd og Neyd/Ja/hañ ecke alleinaſta griet ÿþer heñe/helldur og eirnen liet hañ Lijþlaata ſig heñar vegna/og keypte hana aptur med Verde ſijns Dyrmæta Bloods.

Hura nu vandlega hier vm/þu Madur/Huilijkt O.Fur fÿrer þig er utgieþet/ og hugleid huad Dyrmæt Sal þijn er þÿrer Gude. Sia þu/ huorſu hrædele

ga heþur hun vered ſærd/þar hun heþur ecke orded grædd mz nockru mote/ utann mz Blode og Beniũ herrãs Jeſu Chriſti. Þuiat heþde hennar ſar/ecke veret til Da uda/ſa til eilijþs Dauda/þa heþde eilijþs Guds ſonr ecke þurþt ad Deyia þ hana.

Þar fyrer virð ecke lijtels þa ſtoru Pijſl z Pijnu ſem Guds ſonur heþur li ded þyrer Saal þijna/þijn þar aþ muttu ſiaa/ huørsu ſtoorlega ſu Naaleita Guds ſonar Tign og Maieſtat heþur þig ann aſt og elſkad.

HErra minn Gud/Huør ed medkek ur Jdran þyrer Syndernar/ Nial þa þu mier/ſoad eg vite og vidurkiene huad þig koſtad heþur/ ad endurleyſa mijna Saal/ Uppa þad/ ad eg meige lata aþ Syndeſte/og liþa j Daglegre Jdran/og aþ øllu Niarta ſtunda þar uppa/ad eg mætte verda eilijfflega Sa luholpen/ Amen.

v.

Ein ønnur Aminning S...

Bern

Bernhardi/ad Madur Hure Dag
lega vm sinn Endadag/og lifa jafnlega
mid Jdran og Yfirboot.

Syrach 7. Huad he'ist þu giører þa minn
ſtu a þann ſijdaſta Tijma/og muntu alldrei
Syndga.

Segdu mier þu Madur / Huar
eru nu Syner þessarar Veralldar
þeir sem fyrer nockrum Aarum
vorn hia oss? Þar er eckert epter oß þm/
nema Mollð & Madkar. Hugleid vel hur
ad þeir eru nu ordner. Þeir voru Mem
eins og þu/þeir atu & Druckn/þeir liſu
du j Glaum og Glede/ Og cyddu ſijnum
Dogum/med Vellyſtingum & Kræſingū.
Enn ad Augabragde eru þeir eþan farn
er til Heluijtis.

Hier verdur þeirra Kroppur upp eten
af Medkum/en þarliður Saalen Kuol
og Pijnu/langad til hun ſameingeſt aþt
ur Lijkamanum/og verdur ſuo bæde Saal
& Lijkamā kaſtad j eilyſan heluijſkan El
d. Med þui ad Saal og Lijkame hafa
ſyndgaſt/og eru j Synderie Daun/þa bli
ota þau bæde ad lijda eiliſt ſtraff.

Huad hialpar þeim nu þeirra Hoffra gt og hiegoma Dyrd/og þeirra vmlidenn Glede? Huad stodar þeim nu þßa Heims Metnadur/og sælld og Vellystingar Holldsins/Huad hafa þeir nu epter af sijnum suiksamlegum Rijkdome og stoorum Bturdum? Þeirra Bonda Gitnd er vte/ og þeirra Lyfteseme hefur þa eirn Enda. Huar er nu þeirra Glede & Natur? Hu ar er þeirra Skiemtun og Gaman? Huar er þeirra Raup & skial/Metnadur og Dramb? Huornen er þeirra mykla Glede vmsnuen j Sorg og Sut? Huornen er þeirra Blysse orded ad Pijnu og Plagu/& þeirra Glede ad Hrygd? Þeir hafa feinged stoort Fall/ og eru hrapader j Eilijfar Pijsler.

Huad þa hefur skied/þad kañ og ad henda þig/Þuiad þu ert Madur af Moldu skaptur/lijka sem þeir. Þu ert Jord og af Jordu hefur þu þijna Næring/& ad Jordu verdur þu aptur. Miñstu a þiñ Dauda Dag/huad skyndelega kañ hañ ad koma? Og þu veist ecke nema hañ kome nu a þessum Deige. Þad er þier vijst

þu

þu hyktur ad deya/eñ hitt er þier ovijst/ huønar/eda j huorn maata þad skal skie+ Dauden situr vm þ'g allstadar huar þu ert/ Og ef þu ert skynsamur/ þa vertu reidubuen vid honum alla Tijma+ Enn ef þu forsꝯtur þig vppa þijna Afsku/ þiñ stolltan Lijkama/þa muntu med hønum pijndur verda/ Þuiad þetta er riettur Domur Guds/ad straffa aꝇcrs Heims ꝛ tefsa/ epter þui sem huor og eirn hefur hier j Heime til vñed+ Nuor hañ elskar Heim þeñan framar eñ Gud/ hegdar sier epter þessum Heime/og þionar ecke Gude/ lifer j Galeyße og Glede/Ofꝛate og Ofꝛdryckiu/j Lausung og Liotum Lifnade/ꝛ hatar Tukt og Æru/sa same þionar Dioflenum/og mun med hønum pijndur vera eilijflega+

DRottenn Herra Jesu Christe/þu sem hefur kallad mig wr Myrkrunum til eilijfs Lioss/ gief Rad og hialpa mier / ad eg breyke ecke epter þessum Heime/ Helldur ad eg skunde epter þui/ sem þar vppe er/þar þu ert DROtt-

en a Himnum / til þijns Fødurs hæg-
re Handar / Amen.

vj.

Enn ein alvarleg / og truleg Aminning / hins Heilaga Bernhardi ad huor og eirn Madur vakte sig fyr er hrædelegre Helvijtis Pijnu og æstun de ad fa og ødlast eilijfa Saalu Hialp.

Matth. 25. C. Þa munu þeir Omilldu fa ra j Eilijfar Pijsler / enn þeir Riettlætu j eilijft Lijf.

Herra Gud / Huilijk Angist / Neyd & Pijna / mun þa vera a ferdum & huersu hrygglega mun þa ganga til? Þegar Drotten skilur þa Ogudlegu j fra þeim Riettlætu / og vijsar þeim fra sijnu Aug lite / Þegar hann afhender þa Dioflenum j hendur / og fleiger þeim huorutueggiu j Eilijfar Heluijtes Pijsler.

Þar munu þeir Oaflætanlega velkiast og vel tost / j Eilijfum Kuolum & Pijslum / og langt skilder verda fra Paradijs heirra Vnuoldu / Þeir munu bwa j eilijf-
re Eymd

re Synd/og hafa eilijfan heluijtkan El
ld til Dryckiar. Liosed siaa þeir alldrei ad
Eilijfu/ og alldrei fa þeir Vatsdryck nie
Dropa ad Eilijfu/Aan alls Enda verda
þeir j Heluijte pijnder / og alldrei munu
þeir þadan leyster ve:da. Dioflarner pijs
na þa oafl ætanlega/ enn þo mun sir Pijs
na þa alldrei droped gi:ta. Ellduren bren
er þa eilijflega/ enn þo brenna þeir alldrei
upp. Þeirra Pijsler vara oaflætanlega/
en þo endurnyast þær a hvoriu Augabr
agde.

Þannen verdur hvorium Manne endur
golldeð/epter þui sem hann hefur til unn
ed/Og þeir sem likad hafa j eins Synd
um/þeir munu eins Pijsler lijda/ Fyrer
Eyrunum heyra þeir ecke annad enn Vei
og Ach/Op og Ylbran/Græt og Tanna
gnistran. Fyrer Augunum siaa þeir ecke
annad enn Grimlegar og hrædelegar Sio
ner Diofla og heluijtkra Aara. Þeirra
Samvisku Ormur nagar þa/ og þeirra
Elld: slocknar alldrei. Þeir velltast & vel
kiast j Pijslum & Kuolum/j Neyd & An
gist/j Otta og Hrædslu j Hrygd og harm

 aklagan

allogum/ j Skialþta og skielþingu/ þeirra Lijkamer verda Pijnder med eilijfum Elldе/ enn Samuiskunnar med nagande Orme. Þar er olijdanleg Argist/ Skielþing og Fyla/ huar aþ þeya mun og fordiarþast bæde Lijf og Sal/ an allrar Vægdar. Þeir Deyia/ enn þuldeyia þo alldrei/ Og þar huert a mote þa lijþa þeir/ eñ dey ia a huoriu Augabragde. Manen verdur sa Synduge Pijnde og kualenn j helnijte. Enn eþ hann giörer Idran og Yþerbot/ þa mun hañ lijþa mz Drottne j Paradijs ar Sælu Eilijflega.

Þar þyrer skulum vier sia vel þyrer/ & vtuelia aþ odruhuorin/ huort helldur vær vilium/ sem er/ eilijf Pijna med þeim Oguδlegu/ ellegar Eilijft Lijf mz þm Vtuoldu. Þuiad Gud heþur sett syrer oß þad Illa og Goda/ Daudan og Lijþed/ sua ad vier vtueliu huort vier vilium. Ef vier vilium ecke hrædast þær þungu Heluijtis Pijsler/ þa lætum eilijfa Himnarijkis Gleδe vppuekia og locka oß/ so vier giörum Idranu og Yþerboot.

HErra Jesu Christe/þu sem mig hefur leyst/fra eilijfu Heluijtis Kuølum/ꝛ lærur jaßnlega vara mig vid þeim/Gieß Nꝛꝛd/ad eg alvarlega snue mier fra Syndonum/so eg glatest ecke j þeim. Stijr og stiorna mier med þijnum Heilaga Anda/ꝛ leid mig fra Syndonum til Riettlætesins/Fra Heluijte til Himerijkis/fra Daudanum til Lijfsins/ fra þessa Heims Eymd til eilijfs Fagnadar.

Ein Hryggeleg Harmakløg

vm S. Augustini/vm Mañlega Eymd og Hørmung/Hvar af eirn og sierhuør atte ad yppvekiast til riettrar Idranar.

Psalm. 90. Vorer Lijfdagar vara vm siøtijger Aar/ ꝛ mest attatijger/Og þegar þeir hafa vered sem bester / þa hafa þeir vered Mæda og Erfide/þui þeir/burt lijda skiotlega og þad rett værum pflugande.

DRotten Almattugur Gud/ Huad er eg/ad eg dyrfest ad

tala vid þig? Nÿß þu mier DRottenn
Eg er roted jlla lycktande Nræ / eitt
Madkaþæda/eitt þælt Kier/eirn ersÿf
ur Ellds Matur. Nuad er eg? Nÿß
þu mier Drotten/eg er ein aum Mak
eskia/þæd aþ Kuiñu/liþe litla stund/
þullur Eymda/Eg er ein Makeskia
huor ad er Niegome/huer ed burt hly
tur ad deya/sem huor oñur aum Eski-
erna. Auvii Drotten/ Nuad er Eg?
Eirn aumur Mollbarauke/Reideñar
Barn/z Blindleikans/Kier Saurgu
nar og Suiuirdingar/þæddur j Ohre
inleikanum/liþande j Erindeñe/z ve
rd ad deyia med Sorg og Swt/ Ey-
mð og Narmkuælum.

Auvii mig vesalan/Nuad er eg? Nu-
ad verd eg? Eitt Ohecktar Nræ/Andsty-
gdar Modkur/þullur med Fylu og Bid-
biod Bjordur Aumur/Nakenn/Margsky
ns Eymdum og Hörmungū undergiefen/
vitande huorke mi Jñgang nie Utgang
Nu sæll og Daudlegur. Miñ Andur lijd
ut

ur burt sem Reykur/ Mitt Lijf burthuerf ur so sem skugge af Tungle/ Ja/ so sem Blomstur a Akre pad visnar/ i Dag er þ mz sijnum Bloma/ en̄ a Morgun er pad vijsed.

Ad vijsu/ Mijner Lijfsdagar eru aumer/ Mitt Lijf er so sem Pursamans Lijf/ Þess elldra pad verdur/ þss meir fer þui aptur/ Þess leingra pad er/ þss nalægra er þ Daudanum/ Eitt fænytt forgeingelegt Lijf/ fullt af Daudans Snorum. J Dag er eg gladur/ enn a Morgun er eg hryggur/ J Dag stend eg/ en̄ a Morgun er eg fallen/ J Dag er eg lifande/ en̄ a Morgū kan̄ skie Daudur/ J Dag er Luckan med en̄ a Morgun kiemur Oluckan/ J Dag er eg hlæiande/ en̄ a Morgun grætande. Allt huad eg giöre/ pad er fænytt og fallvallt/ og varer skāma stund/ ꝛ er Hiegōe.

Ymest geingur a Otten eda Hrædsla/ Ymest er a Ferdum Hungur eda Poste/ Hier er Hite/ þar er Kulde/ Hier er Sorg/ þar er Sott/ þar ofana kiemur sa grimme Daude/ huer ed Daglega morgum burt suipter/ ædur enn pa minnst varer.

Eirn deyr af Koldu/Annar af Hinu og Verkium/Eirn þerst af Hungre/aññar af Þorsta/Eirn Druknar/aññar verdur Heinegdur/Eirn verdur brendur til Dauds/aññ at þrijs j Hel/Eirn rijfa olm Dyr/aññar verdur veigeñ/ Eirn hrapar og fellur til Dauds/ad odrum kiemur skyndelegur skade/huar af hñ hlytur ad enda þetta Lijf.

Og fram yfer allt þetta/þa er þo þad hörmulegast/ad þar er eckert vijssara enn Daudeñ/eñ eckert ovijssara eñ Daudastund eñ/og þegar Madur hyggur ad hañ stande sem best/þa er hañ vm koll/og øll hanns Von hefur þa enda. Huiad eingeñ Madur veit/ huenær/huar/eda med huorium hætte hañ mun deyia/ Enn þad veit hñ vel/ad hann verdur ad deyia.

O HErren Almättugur þad / huad stoorar Eymd Manneskian á / j huørre eg eir nefi velkest/þo hræddest eg ecke/ Nu ad þung er þesse Neyd sem eg lijd/ þo er eg Gladur og Kætur/og kalla ecke til þijn.

Eñ nu Drotten vil eg akalla þig/ mdur

ᴍdur eñ eg þorgeing/ſo ad eg fordiarf-
eſt ecke / helldur ad eg mætte hlÿþa j
i þier. DRotten lát þu til miſlar Ey
mdar/Eg ſkamaſt myn ecke ad medkj
eña þyrer þier/ad eg er einſkis verdur/
DRotten miñ Styrkur/hialpa þu mi
er/ſo ad eg meige vidriettaſt/Kom mi
er til Hialpar/ſo ad eg verde hølpeñ/
DRotten ſem ert mitt Lios/kom/ſuo
ad eg meige verda ſtaande/DROtten
ſem ad ert myñ Vegſemd/birſtu mier
ſuo ad eg meige glediaſt/birſtu mier
DROtten ſem ert mitt Lÿþ/ ſo ad eg
mætte liþa.

viñ.

Enn ein hryggeleg Kløgun

Auguſtini/vm Neyd og Eymd þeſſa Lÿþs/huad oſſ á ad vppuekia til Jdranar.

Apocal. 18. Gangeð vt áþ Babilon/mitt Folk/ſo þier verdeð ecke hluttakarar hennar Synda/vppa þad / þier þaeð ecke nꝺckud aþ hennar Plagum.

DROTTen Gud/preyttur z mæd dur er eg af Synndum þessa Lijf ps/Huad þetta Lijf er eitt vesl sallt Lijf/ fallualltt Lijf/ohreint Lijf/og j allan máta aumt og Sorgarle gt. Pad er eitt soddan Lijf/þar sem þeir Bonndu hafa Rijkie/og þeir Drambsömu Drottna. Þetta Lijf er þullt Hørmungar og Synndar / og ætte med riettu ecke ad nefnast Lijf/helldur Daude/Huad marg= uijslega og a huørin Augabragde deyium vier þar siñe j allskyns Synndum/Bryk= leyka og Besølld.

Huørnen kañ vort Lijf j þessum Hei= me Lijf ad heita? Huad skyndelega verd ur eirn og añar siukur/og fær daudlegar Meinsemder/Añar deyr af Pijnu z Be rkium/eirn vanmegnast af Hita/añar ska dast af Kulda/Eirn liggr j Ofneytslu/añ ar deyr j Hungre/eirn forderfast j sijnu Hiegoma og Heimsku/añar af Sorg og Hrygd/ Eirn drambar af sijnum Rijkdo= me/añar verdur vegna Fatæktar forsmæ= dur. Eiñ vanbrukar Æsku sijna/añar er eruasa af Elle siñe. Eirn er sæt z hru

mur

mur/añar hefur þa Neyd z Plagu. Og ofan a allt þetta kiemur ad sijdustu sa gr iñe Daude/og giorer enda a allre Niegoma Glede/þessa auma Lijfs/ Suo ad þa Madureñ er Daudur/þa er so sem hann hafe alldrei hier j Heime vered.

Nu þo ad þetta Daudlega Lijf / og þesse Lifande Daude/sie hladen med sodd-an Eymdum/og ødrum myklu fleire/þa eru þo allmarger (þui verr) sem læta þs sa Heims Lyst og Niegoma sigra sig og blinda/med fagnyrte og falskte Von/Ja so er þessa Heims Nattura aum og suik samleg/ad Syner þessarar Verralldar siaa og merkia sialfer þetta/þo samt eru þeir ofelianlega marger/sem so eru heimsker z blinder/ad þr læta fanyta Heimsins Lyst ing leida sig og a Tælar draga. Eñ sæ ler eru þeir (þo þeir sie ei marger) sem ecke treysta vppa þetta stundlega fallualla Lijf/helldur forsmaa Heimsins Glede/ og fordast hñs samlag/so þeir verde ecke med honum fordæmder.

HErra Jesu Christe/ Eg bid þig/ Kienn mier ad þeckia Eymd z Nie

goma þeſſa Heims/ z Daglega hyxa vm mijna Dauda Stund/ Forda mier Villuſtigum þeſſarar Veralldar/ z greid þu mijnar Fætur a Veg Fridarens Nialþa mi' ad liþa j daglegre Jdran og ad eg ſie vakande/ſo ad eg med Fognude mætte vænta þijn/ a ollum ſtundum og Tijmum/ Amen.

ix.

Hiartnæm Bæn S. Auguſtini/ J hvorre eitt ſorgbitet Hiarta klagar ſijna Neyd fyrer Herran um Chriſto/ og bidur vm Hialp og Huggun.

Matth. 11. Komed hier til mijn aller þier ſem erfided og Þunga erud þiader/ Eg wil endurnæra ydur.

JEſu Chriſte min̄ Skapare og Lauſnare/ þu ert eilijflega Good ur/ en̄ eg er fullkomlega jllur og Aumur. Þu ert Frómur/ en̄ eg er Ogudlegur. Þu ert Heilagur/ enn eg er Aumur og Syndugur. Þu ert Riett-

læfur/eñ eg er Ranglæfur. Þu ert Cloſed/eñ eg er Blindur/og Skilnings laus. Þu ert Lijþed/eñ eg er daud legur. Þu ert Læknareñ/eñ eg er þullur Saara og Siukdoms. Þu ert Fogn udureñ/eñ eg er hladeñ aþ Hrygdum og Eymdum. Þu ert ſa Ædſte Sañle ikureñ/eñ eg er einſkis verdur/og ecke añad eñ Hiegome/ ſuo ſem aller adrer Meñ a Jørdunne.

Auvij/Huad ſkal eg ſeigia miñ Skapare? Heyrdu þo miñ Skapare/ Eg er Skiepna þijn/og nu ſtrax þer eg j burt/ Eg er Skiepna þijn/og nu dey eg/Þijn Skiepna er eg/og nu verd eg ad ongus. Þijn Skiepna er eg/ꝛ þijn ar Hendur hafa tilreidt mig/Ja þar þijnar Hendur haþa ſkapad mig/ ſem þyrer mig voru negldar a Kroſſen. Dr otten/yfergieþ ecke Verk ꝛ ſmijde þin na Handa/ꝛ lijttu a Saaren j þijnum Hendum.

Droffen Gud miñ/Sia þu/ A Hen
 due

dur þijnar er eg skrifad/ les þa sömu Skrifft/ og hialpa mier.

Sia þu/ Eg þijn Skiepna anduarpa til þijn. Þu ert minn Skapare/ endurnær þu mig/ Sia/ eg Skiepnu Barn þitt kalla til þijn/ Þu ert Lijfed/ lijfga þu mig. Sia/ mig Skiepnu þijna langar til þijn/ Þu ert minn Skapare/ hialpa þu mier. Lijkna þu mier DROttenn/ þuiad mijner Dagar eru so sem eckert. Huad er Manneskiann þess ad hun dirfest ad tala vid sinn Skapara? Lijkna þu Þræle þijnum/ sem dyrfest ad tala vid soddan Herra.

Naudsyn brytur Log/ Naudsyn kiemur ut mier tyl ad tala vid þig/ su Neyd sem eg lijd/ hun kiemur mier til ad kalla/ Eg er Siwkur og Sarr/ þar fyrer kalla eg a Læknarann/ Eg er blindur þar fyrer flyt eg mier til Liossens/ eg er Daudur/ þar fyrer anduarpa eg epter Lijfenu/ þu ert Læknarenn/ þu ert Liosed/ Þu ert Lijfed.

D

O Jesu af Nazareth / Myskuna þu mier. O þu Sonur Dauids/ Myskuna þu mier. Þu Brunnur allrar Nꜳdar og Giæsku/ Myskuna þu mier/ Bænheyr þu þaß Siuka sem kallar til þijn. O Drottenn þu hid sacka Lios/ sem þar geingur fram hia/ bijd epter þeim Blinda/ sem þig ákallar. Ret tu vt þijna Hond/ suo ad eg kome til þijn/ og ad eg j þijnu Liose mætte sia ad sia þad Eilijfa Lios.

x. Taulerus.

Ein Hiartanleg Bæn/ j huörre Jdrande Mans Hiarta/ med Angre og Andvarp an/ og sönu Lijtelæte/ medkiener sijnar Synder/ og bidur vm Nꜳd og Myskun.

Psalm. 32. Eg hefe sagt/ Eg vil jꜳtta fyrer DROTTne minn Misgiörning/ þa fyrergafstu mier Ranglæte minnar Syndar.

ALmꜳttugur/ Giæskufullur og Myskunsamur Fader/ Eg Aumur aumur Syndare/ kiem til þijn med Hiartans Audmykt og Lijtelæte/

 og

og fell hier fram fyrer þier/med son- nu Trunadar Traustt/til þiñar Na- dar z Myskunar/og vidurkienne fyrer þier allar mijnar Synder og Misgiör der/ med huorium eg heffe allt til þess- arar Stundar/styggt z moodgad þig/ mitt Himneske Gode Fader/med þui/ eg heffe ecke skammast mijn ad drÿia þær Synder og Skamier/fyrer huor- iar þiñ elskulegur Sonur heffur ord- ed ad lijda særa Pijnu og beiskañ Da- uda/ ef þær skylldu læknast / þo tiaer mier ecke ad leyna þeim.

Jeg jaata eirnen og medkieñe fyrer þier/ þu millde z Myskunsame Gud og Fader/mitt hid mykla og margfa- llda Opacklæte/ad eg allt til þessarar Stundar/heff vered mieg opacklaatur vid þig/og þiñ elskulegan Son/fyrer alla þijna Aast og Elsku/fyrer alla þijna Naad og Myskun og Velgiorn- inga/þa sem þu heffur veitt mier/i þui þu heffur so langan Tijma med storre-

Polenmæde vmlided mijnar Illskur e Synder/ og þolad mijna margfallda Ohlydne/sem eg hefe synt þier. Ad vijsu/þu hefur so myskunsamlega bed ed epter mier/suo ad eg skyllde giora Boot og betran/og ad þu mætter eign ast Hiarta mitt / og tilreida þier þar Bwstad/og veita þui Rad og Mysk un. Mitt Gud og DRotten/Huorsu opt hefur þu ammitt mig/ og klappad a mijnar Hiartans Dyr/mz þijnu Or de/og þijnum Heilaga Anda? Huor-su opt hefur þu leidt og lockad mig mz þijnū Velgiorningū/og med Kroß se og Motgange viliad koma mier til ad jdrast miña Synda. Eñ eg hefe ecke vpploked fyrer þier/ helldur hefe eg snued vid þier Bakenu. Þetta hef ur þu allt polenmoodlega vmlided. Huorsu opt hefur þu mætt med riet-tu kasta mier nidur j Heluitis Afgr-uñ/eñ þu hefur þo hlijft mier/af þin ne Rad og Myskun. Gode Fader/

Pad være eingeſt Undur/þo mitt Hiarta brijſte j ſundur aꝼ Sorg z Harme/þa eg hugsa vm ſlijkt/ Ad vijſu/ Himneſke Fader/ Eingenn Heluijtis Pijna og Plaaga er ſo ſtoor og þung/ ad eg haꝼe ecke eſi þyngra forþient/ med mijnum Syndum. Ecke er eg verdugr ad kallaſt þijn Skiepna/Ecke er eg verdugur ad ganga vm Jørdena / eda ad hun gieꝼe mier mijna At vinnu/Pad være eingenn Undur/þott allar ſkiepnur heꝼnde a mier/ þeirrar Illſku og Ohlydne/ ſem eg heꝼe ſynt þier DROttenn/ med mijnum margꝼolldum Syndum.

En nu Gode Myſkunſame Fader bid eg þig/Myſkūa þu mier. Eg bid þig/Lijttu til mijn Myſkunar Augum þijnum/og lat oped vera þitt Myſkunar Hiarta pyrer mier. Tak mig aptur til Nadar/og pyrergieꝼ mier þad/ ad eg heꝼe ſo leinge dreiged vndañ ad ſnua mier til þijn. Lat vpp þitt Fød

 urleg

urlegt Hiarta/ lÿfga og styrk mig mz
þiße Nad og Myskun. DROTten
mitt Gud/med þui þu hefur nu so lein
ge vid mig frestad / forþientre Refsin
gu Syndaʀa/ þa lat þu nu fram
koma þijna Naad/ z verka þu med m
er þ/ huar til þu hefur mig fra Upp
hafe vtualed.

xj.

Taulerus.

Ein onnur Bæn / j huorre

Madur med Angre og Jdran med kiener Synder sijnar/ z bidur vm Naad og Fyrergiefning

Psalm. 103. So sem Faderenn sier aumt
ur a Barnenu/so Myskunar DRottenn þeim
sem hañ ottast.

Ei mier Vesælum Mañe og Aumum Syndara/ Huad eg hefe þig Drottenn minn Giæskufulla z go
da Fodur yfergiefed/ þu sem alldrei hefur lint/ad veita mier Aast og Elsku/ og allskyns Velgiorder/ Vei mier/ad eg hefe mitt Hiarta aptur byrgt og læsted/ þar

 sinne

Hime þu villder hafa breed/ Og eg hefe saurgad þad/med morgum fiolum ꝛ slæmum Syndum. Eg er orden Kier Syn dana/Nerberge hins ohreina Anda/Auvij Drottenn/eg jata og medgeing/ad eg er sa hellste a medal allra Syndugra j Heimenum. Enn ecke ad sijdur true eg og treyste vppa þijna stooru Naad og Myskun. Þuiad eñ þo Synder mijnar sie margar og Otelianlegar/þa veit eg þo ad Myskun þijn er morgum Þusundum meire og stærre/og hefur onguan Enda. Eilijfe Fader/Ef ad þu villt/þa kañtu ad hrein sa mig/Lækna þu Saal mijna / þuiad eg medgeing ad eg hefe syndgad þyrer þier. Mañugur verkn Drottenn þeirra Hugguñarfullu Orda sem þu hefur talad þyrer Muñ Spamañsins/seigiande/Þu hefur hooraſt med þijnum Lagsmoñum/enn þo samt kom þu aptur til mijn/þa vil eg ta ka vid þier.

Ja Fader allrar Naadar og Myskun ar/ vppa þetta þitt Hugguñarsamlegasta Ord þa treyste eg/ꝛ sny mier nu til þijn af ollu Hiarta/Eins suo sem hefder þu þad

þad alleina til mijn talad/ og mig alleina
kallad þar med til Idranar. Þuiad eg er
þesse hin ohreina Saal / Eg er sa onyte
fortapade Sonur/ sem so herþelega heþe
snued mier þra Fødurnum Liossins. Aþ
huerium ad allt kiemur þad sm̄ Gott er/
og eg er orden so sem Villuraþande Sa
udur. Eg heþe mist/og heþe eydt ꝛ upp
sooad øllum þeim ægiætum Gaþum og
Giædum/sem þu heþr giefed mier aþ þin
ne Millde og Myskun. Þig heþ eg yþer
gieþed/þu Brun̄ur liþanda Vats/en̄ heþ
graþed mier an̄arstadar Pyttu ꝛ Dyke/eg
heþe haft Lyst ꝛ Girnd til þessarar Verall
dar/huar inne ecke þinst Hialp nie Hugg
un edur nøckur Lijþgan/Þuiad øll Vellys
sting þessarar Veralldar hun er forgeinge
leg/og lijdur fliott burt sem Reykur. Þig
hef eg yfergieþed þu Lijþsins Braud/og
heþe eted Draþ med Ohreinum Suijnū/
Þuiad eg heþe epterfylgt Girndum mijns
Hollds/ꝛ lifad so sm̄ ein skynlaus Skiep
na. Þig heþe eg yþergieþed/þu hin̄ allra
beste Almættuge Eilijþe Gud / og snued
mier til Jardlegra forgeingelegra Muna.

Þui er eg orden ber og nakẽ/suo sem sa fortapade Sonur var/eg er orden Aum og Ohreiñ/ og hlyt sem añad Skynlaust Dyr ad rotna og Deyia j mijnum Synd um og Ohreinendum. Eñ nu bid eg þig Myskunsame Fader / ad þu miñest ecke leingur a soddan Illskur og Synder/sem eg hefe giort þier a mote/ helldr læt mig niota þijns Elskulega Sonar Jesu Chr isti vors Drottens og Lausnara, Amen.

XII.

Ein mgiæt Bæn/j huørre

ad Sorgfullt sundurknosad Hiarta leggur allar sijnar Synder/med rietu re Tru vppa Herran Christu;

1. Johañ. 21. Cap. Blodit Jesu Chrsti Guds Sonar / þad hreinsar oss af ollum vorum Syndum.

Taulerus.

Huert skal eg flyia Aumur Ma dur/hlaðen med otelianlegum storum Syndum? Eg suara mer er sialfur/ Ecke annarstadar enn til þijn þu sæte Herra Jesu Christe. Þar

fyrer

þyter DRottenn Jesu/ tek eg nu allar mijnar Synder/allt mitt opacklæte/all ar mijnar hollðlegar Girnder/alla Re ide/alla Ohlydne/allt Galeyse/ alla Illsku/allt mitt Jðranarleyse/allar vo ndar Girnder/og kasta þeim i þañ di- wpa Afgrunñ þinnar Guddomlegrar Nadar z Myskunar/Ad vijsu/eg legg þær j þijnar Heilogu Blodugu Vnd- er//og j þijn Saar/huorium þu særd ur varst/mier til Sæluhialpar. Og eg bid þig miñ Gud/ad þu villder þvo er þitt Dyrmæta saklausa Blod/þuo og hreinsa þu mig af ollu mijnu Ra- nglæte/so ad þu minnest þess alldrei fr aniar meir.

Goode Herra Jesu/mijn einka Hiã lp z Huggũ/Sia/eg kiem til þijn m z riettu Hugarangre/ elskande þig af Hiarta/viliande allt þad flyia z forc ast sem mig skilur vid þiñ Kiærleika/ Vppa þad eg mætte verda eitt med þi ér/j Huganum/j Vilianum z Kiær-

leika/ Uppa þad eg mætte verda eitt med þier/ j Huganum/ j Vilianum og Kiærleikanum. Þu ert miñ einka von mitt einka Traust/ mitt einka Athuarþ og Hæle/ Og þo Synder mijnar styrle mig þaslega / og nidurþrycke mier/ þa Gledr mig meir þijn oseigian leg Giæska/ og su heilaga ærnan/ og Forþienan þinnar Pijnu/ hun riettes mig og vidhialpar/ Ad vijsu miñ Lau snare/ allt þad eg hefe illt giort z syn gad / þad hefur þu med þijnum bitra Dauda bætt og bitalad. Hvad hellst mig brestur/ þ hefur þu med þiñe Hlydgan/ Pijnu og Dauda mier noglega vfuegad og afrekad. Og þo ad mijnar Synder sieu otelianlegar z stoorar/ þa eru þær ecke ad reikna/ hia þinne mikkellre oseigianlegre Myskun.

Þar fyrer set eg allt mitt Trunadar Traust til þiñar oseigianlegrar Giæsku z Godgirndar/ Lat mig ecke verda Fortapadan/ med þui þu hefur ska

þad mig epter þiñe eigeñ Mynd/ Nu-
er Mynd/eñ þo ad hun sie j mier þy-
rer Brot og Synd vorra þyrstu For-
elldra/fordioꝛþud ꝫ aþskapleg orden/
þa hefur þu þo samt hana endurny-
ad/j Endurþædingar Laug og j Kra
pte þyns Heilaga Bloods/ huar med
vier ordner erum Hluttakarar Gudleg
rar Natturu/og erum aþ vorum Him-
neska Fødur medtekner/ so ad vier erū
nu Guds Børn/ og Erþingiar þyns
Rykis/ og þyner Samarþar j Von-
ennne.

Þad er mijn Tru/og þad er mitt
Traust/ad þu muner ecke skuþa mier
j burt fra þier/ Þuiad þu hefur teked
a þig mitt Holld og Blod/og ert ordeñ
miñ Broder/ ecke til añars enn til
þess/ ad þu villt ecke yþergieþa mig/
Jœ/ eg vona og treyste þar vppa/ ad
þu muner ecke þordœma mig/med þui
ad þu hefur so dyrt keypt mig/ ad þu
hefur þynu Heilaga Blode vthellt tig

D ij þyrer

Fyrergiefningar miña Synda/huort Blod ad so er Dyrmætt og Kroptugt ad einasta eirn Bloddrope þa kast all an Heimen Sæluhọlpen ad giøra.

Herra Jesu Christe/eg bid/Lat þitt heilaga dyrmæta Blood verda mi er so kroptugt/ad eg med ollum þeim sem þu hefur leyst/mætte vegsama ꝛ prijsa þig ad eilijfu/Amen.

XIIII

S. Augustinus.

Ein Hiartnæm Bæn um Betran Lijfdagaña / og Good Verkenn.

1. Timoth. 1. Frem þig og Jdka j Godum Riddaraskap/hafande Truna og eig na goda Samuisku.

DROTTen miñ Gud/ hialpa þu mier/suo ad mig lange af Hiarta epter þier / og ad eg leite vandlega ad þier. Lat mig finna þig med Fognude/ og elska þig af

aþ Hiarta. Veit þu mier þad/ ad eg vegna þinnar Aastar og Elsku/ hate allar Synder. DROtten min̄ Gud/ læt mig alla tijma lifa j sañre Idran og hafa Daglega sundurkramed Hiarta/ Hialpa mier til ad Augu mijn grate sijnar Synder/og ad Nendur mijnar sieu olmusugiarnar. Min̄ Kongur/ kiæf þu nidur Holldsins Girnder j mier/z kueik vpp j mier breñande Elsku og Aast til þijn. Min̄ Frelsare/ Rek burt fra mier Anda Metnadar z Drambsemeñar/ og fyll mitt Hiarta med sañarlegt Lijtelæte. Min̄ Lausnare/Tak burt fra mier alla jlla Reide/ og hneygdu Hiarta mitt til heilagrar Holenmæde og Fridar. Min̄ Skapare/ Burt taktu vr mijnu Hiarta/ allt Gamallt syndsamlegt Athæfe/z gief Myskunsamlega þad/ad eg meige finna j mine Samuisku/ Frid og Fognud. Gode Fader/Gief mier eina sterka Tru/ stoduga Von/ og jafnlega

Aast og Elsku til þyn.

Minn DRotten/ Vyk burt þra mi er ollum Hiegoma/ so ad mitt Hugskot sie ecke gaalaust/ og mitt Hiarta skeike ecke/ ad min Munnur tale eckert oriette legt/ z myn Augu sie ecke Drambsom ad eg ecke opmate minn Lykama/ nie helldur lyte eda laste min Naunga.

Gief mier ad eg sie ecke Bakmaal ugr/ vyke ecke þra mynu Kalle z Em bætte/ stunde ecke vppa Rykdoom eda Metord og Hiegoma Dyrd/ sie eingen Nræsnare/ og ei tale huortum Manne þagurt j Eyrun.

Veit þu mier ad eg ecke þyrerlyte Fatæka/ nie niðurþrycke Auma/ sie ec ke Agiarn/ ecke Oþundsiukur/ Laste ecke adra nie lyte.

Min Skapare/ Aþmædu j hia mi er Lauslæte/ Saleyse/ Saurugar Girn der/ Ohreinar Hugrennmgar/ Storsin ne/ Hardwd/ Ospekt/ Idiuleyse/ Lete/ Omensku/ Skilningsleyse/ Blindlei ka

ka Hiarkans/Forhert Siñe/z alla O sidseme.

Hialpa mier so eg sie ecke ohlydeñ/ þui sem Gott er/ ecke Ordþægeñ/ þa mier verdur heillt rꝏded/ecke opmi og Fiolmꝏlugur.

Unn mier þess/ad eg ecke take pra þeim Purpfuga/skade ecke þa vepku/ Bakmꝏle ecke þeim Saklausu/z por smꝏe ecke þa sem mier eru Undergiep ner.

Lꝏt mig ecke vera vid mitt Heim kyñe storlyndan/ Rijkelꝏtan/vid þañ Framanda ecke Myskunarlausan/vid Naungan ecke harddrꝏgan.

Miñ Gud/mijn Myskunsemd/Eg bid þig j Napne þijns Elskulega So nar/veit þu mier / ad eg giete framed Kiꝏrleikans Verk/z sie Myskunsam ur/og häpe lyst til allrar Gudrꝏkne.

Hialpa mier/so eg giete samharm ad þeim sem lijda Skada og Orietti/z sie Radhollur þegar nockur þarp þess

 vid

yſd/og leitar Rada til miñ.

Giefþu mier ad eg yfergiefe ecke þañ Auma/helldur Hialp veite þeim Hurfuga/ hugge þañ Sorgfulla/ hi alpe þeim Vnderþryckta / endurnære þañ Fatæka/ fyriefe þm̃ Skylldugа.

Hialpa mier so ad eg fyrergiefe þm̃ sem vid mig hafa misgiort/ad eg gio re þeim gott fyrer Jllt/Fyrerlyte en guañ/veite Virding huørium Mañe epterfylge þeim Godu/ eñ fordest þa hinu Vondu/elſke saña Dygd og alla Goda Mañkostu/fordest Lostu z Lyſte/sie Þolenmoodur j Motgangenum eñ Hoofsamur og Ostoor þa mier vel geingur.

Veit þu mier ad eg geyme minn Muñ/ og vakte Varer miñar/og ad eg forſmaæ allt þad Jardlegt er/eñ a stunde þad sem er Himneſkt. Hialpa/ hialpa mier Himneske Fader/ fyrer þiñ Heilaga Anda / j Nafne Sonar þyns Jesu Christi / ad eg betre minn Lifnad.

xiij.

Bæn hins Heilaga Anselmi/ med huorre ad Christelegt Hiarta klagar sijna merkædi a Eymd og Neyd/ z huggar sig sætleg af Herranum Christo.

Psalm. 103. Myskunsamur og Milldur er DRotten/ Þolenmodur og Giæskuríkur/ Hann er ecke alla æfe hystur/ og ecke helldur hann sinne Reide eilijflega. Hann breyter ec vid oss epter vorū Syndū/ og endurgielldur oss ecke epter vorum Misgiørningum. Þuiad so hatt sem Himenen er vpp fra Jørdunne/ so lætur hañ sijna Myskun mykla vera yfer þeim sem hañ ottast. So fiærre sem Austred er fra Vestrenu / suo lætur hann vorar Misgiørder verda oss fiarlægar.

MJn Sæl/ þui æfijtar þu þa Blodþyrstu Syndinga/ og þui reidest þu þeim Myskunarlausu Strijds Mønnum/ sem so sargrætelega/ og hryggelega foorū med þin Drotten Jesum? Lat af þessu/ z snu þier helldur til þijns Endurlausnara/ og hugleid i huilijkre Eymd þu varst staddur/ og huilijkan Velgiørning hañ hefur veitt þier/ Hugleid þu

huor hann er/sem slijkt hefur lided fyrer
þig/og huad þu att hønum hier fyrer ad
gialda.

Nyta þu vm þijna Synd/og þa my
klu Neyd/j huorre þu varst staddur/Nug
leid þu hans Dyrd og Giæsku/ sem hañ
hefur sijnt þier/ og sia til/ad þu meiger
Lofa og Dyrka hañ þar fyrer. Þuiad þu
lifder j Myrkrunum/ og varst sekur/ og
skylldugur eilijfra Heluijtis Pijsla. Þijn
ar Synder voru suo þungar sem Bly a
þijnum Hálse/og drogu þig nidur. Gu-
ds hrædeleg Reide þyngde þier ad ofan.
Dioflarner þijner ofhneleger Oviner Plø-
gudu þig hrædelega. Þu varst med øllu
Hialparlaus/ꝫ visser ecke ad þu varst al
lur gieteñ og fæddur j Syndenne. Oh
mijn Sál:/ hugleid þu j huilijkre Synd
og Neyd þu varst stødd/ꝫ huør þijn Afe
lok hefde orded. Nyta þu þar vm med
Otta og Skielfingu / og klaga þad med
Hrygd og Hugar Harme.

O Herra Jesu Christe/Huørsu elsku
lega hefur þu openberad þig suo
sem

ẽ ein skiær og føgur Huggunar Sol=
Nuorsu vel hefur þu hialpad mier O
beden j allan mæta. Mijna Reyd og
Hormung hefur þu mier openbera gi-
ort/ Mijnar Blyþungar Synder hef
ur þu j burt teked/ Pa hrædelegu Gu-
ds Grimdar Reide hefur þu af mier
teked. Fra mijnum Daudlegum Ovin
Dioflenum/ hefur þu mig endurleyst/
og hefur vid hā barest fyrer mig. Þu
hefur læted mig fæ Nafn epter þij-
nu Nafne/ z kallad mig til þijns Nia
lpprædis.

Ad vijsu/ Pa eg lær falleñ hefur
þu reist mig vpp fyrer þijnu Auglite/
og sagt til mijn/ Vertu Hughraustur
miñ Sonur (mijn Dotter) eg hefe þig
endurleyst/ z mijna elskulega Sæl hef
eg j Daudan giefed fyrer þig/ Halltu
þier vid mig/ þa skalltu fæ Fyrergief
ning allra þiña Synda/ og ecke fyrer
farast / Helldur vil eg leida þig j mitt
Ryke/ og giora þig ad Erfingia Gu-
D vj ds/

þs/og Samarþa med mier eilijflega.

Hialpa þu mier DRotten Jesu/ so ad eg kuñe riettelega ad hugleida mijna Eymd/og aþ Hiarta græta mijnar Synder/giefþu ad eg fyrer sanna Tru/fae ad niota þiña storru Velgiorninga/og ad eg mætte fyrer þa lofa og prijsa þitt Heilaga Naþn eilijflega/Amen.

xv.

Ein fagurleg Truar ijdkan/ j huorre Madur harmar og klagar/ Hryggelegt Fall vorra Fyrstu Foreldra/ og lætur sig langa epter Gude og hans eilijfre Hialp.

Psalm. 42. z 43. Þui ertu hrygg Sæl mijn/og þuj er þier so Ovært? Vona þu vp pa Gud/þuiad enn nu mun eg þacka hønum/ ad hann er minn Hialpare og miñ Gud.

DROtten/ þu ert miñ Gud/Þu Heilaga Þreñing/þu ert miñ Gud Drotten minn Gud/Huersu þeigen giarnan villda eg sia þig? Þu ert ad sön nu sa sem mig heþur skapad z endurleyst

og veitt mier allt Gott/ og eg hefe ecke enn nu sied þitt Andlit. Minn Gud/ þu hafþder ad sönnu skapad mig til þess/ ad eg skyllde sia þig eilijflega / enn þad er ecke en̄ nu̇ fram̄ komed vid mig.

Oh/ hvad stort og hryggelegt er þad Fall/ fyrer hvert vier Aumar Man̄eskiur mist hofum þ/ til hvørs vier vorum ska‐pader. Oh þa sµru Neyd og Eymd. sim geingur yfer allar Eymder. Þu Ma‐dur/ hyxa þu vm hvad þú hefur mist/ og sia j huilijka Eymd þu ert komen. Oh/ hvad stor ꝛ mykel er su Dyrd/ huoria þu mist hefur/ enn hvad þung er su Eymd/ j huoria þu ratad hefur. Þu mister Ei‐lijfa Sælu hialp/ til huørrar þu varst ska padr/ en̄ þu hrepter Neyd ꝛ Eymd hryg gelega/ til huørrar þu varst ecke skapadr.

Aull þijn Glede er j burt/ og med Ey‐md og Hrygd ertu hladen̄. Drotten Gud þinn sette þig j Paradijs/ so þu skyllder eta Einglan̄a Braud/ epter huørin þijna Sæl nu langar / Enn nu hlytur þu ad eta Braud Hrygdaren̄ar/ af huørre þu j Paradijs visser ecke par.

D vij Oh

O Drotten/Huorſu leinge villtu gle ÿma mier mz ollu/huad leinge byrger þu þitt Andlit þyrer mier? Nær villtu Bœn heyra mig/ og lijta Bijdlega til mÿn/ Nær villtu vppl ÿſa mÿn Augu/ og lata mig ſia þitt Andlit? Lijttu til mÿn Drotten/og Bœnheyr mig. Snu þu þi er til mÿn aptur/ og veit mier Huggun/ þuiad mig þorleinger epter þier. Kalla þu og locka þu mig til þÿn/ og lat mig vera hlyden ſo ad ag kome.

Minn Drotten og min̄ Gud/Huilijka Hrygd ber eg j Hiarta mÿnu/ ad þad er ſo aumt. Minn Lauſnare/endurlijþga þu mig alla tijma/ med Sœtleik þinnar Huggunar. Sia þu/mig langar epter þier/min̄ Drotten/lat mig ecke Hungrad an̄ þra þier þara. Eg er mœddur z mi og Vanmegna/ Minn Gud / lat mig ecke þara þra þier Huggunarlauſan/ Eg er Fatœkur og kiem til hins Rijka/ eg Aumur z Veſeell kiem til þin̄ar Myſkunar. O min̄ Endurlauſnare/lat mig ecke ſnipſinnes þra þier þara/og tak ecke þÿna Hend þra mier.

Eg drypp nidur og skamast mijn/Minn Gud/reis þu mig vpp/ og lat mig siaa þijna Dyrd. Mynar Synder ganga vpp yber mitt Hoфud/ og sem eitur obæreleg Byrde eru þær mier ofþungar ordnar. Drag þu mig vpp vr Syndasaurnum/so ad eg sockue ecke.

DROtten kienn þu mier ad leita þijn so ad eg finne þig. Þuiad huornen kann eg ad leita þijn/nema þu kienner mier þad? Og huornen ma eg finna þig/ef þu syner mier þig ecke? Minn Gud/gief þu mier/ad eg jafnlega se ite þijn med allre Aluoru/og Anduarþan/og læte mitt Hiarta langa epter þier/so eg hafe alla mijna Lyst z Glede j þier/Amen.

II
Capitule

Hefur jñe ad hallda nockrar Kiartnæmar og ægiætar Bæner til Heilagrar Preñingar:

j

Bæn til Heilagrar Prenn ingar/ad hun villde frelsa off fra øllu Illu/bæde stundlegu og Eilysfu.

Matth. 7 Bidied/þa muñu þier þaa/ Leitéd/þa munu þier finna/ Klapped a/þa mun fyrer ydur vpplæted verda/ þuiad huør sem bidur/hañ fær þad/ Og huør sem leitar/ hañ mun finna / og huør sem ber / fyrer hønum mun vpplæted verda.

Augustinus.

Ilysfur Almættuguř saññur Gud/Fader Son nur og Heilagur Ande þreñur j Personum/eñ eirn j Verunne/og eins Eilysfur/Þu sem allet eina

eina ert Odaudlegur/og byr j þui Lios
e/þangad sem eingeñ komast kan/ Þu
sem Jardarkringluna hefur Grund-
uallad/fyrer þijna Magt/og heimen-
um styrer z stiornar med þinne Spekt/
Þu Riettlæte og Myskunarfulle/ þu
Dyrdlege og Dasamlege/ þu Gode z
Giaffufulle Gud og DRotten.

Þu ert eirn Gud j þremur Persson-
um/eitt Almætte/eitt Walld/ein Spe-
ke/ ein og hin sama Wijska z Giæska/
þu ert ein Oadskilianleg Þrenning.
Minn Gud / þig akalla eg/ Lat opp
fyrer mier þijnar Riettlætis Dyr/ suo
eg gange þar jnn/og þione þijnu Nafn
ne. Þu Himneske Faduer/sem þu/
eg stend fyrer þijnum Dyrum/z klap-
pa a þær/so sem eirn Aumur Þurfa
madur. Þu hefur sagt/ Berted/ þa
mun fyrer ydur vpp lated verda/Suo
lat vpp fyrer mier minn Gud og DR-
OTTen.

Ja ad vijsu/Eg stend fyrer þijnum

Dyrum / þu Fader allrar Nꝏdar og Myskunar/ eg klappa þar a med ofei gianlegre Anduarpan mijns Hiarta/ z med Kalle miſſa Tꝏra ſem reſſa af mijnum Augum. DROTten þier er kunug mijn Girnd/og mijn Anduarp an er ecke hulen fyrer þier. Minn Gud/byrg ecke fyrer mier Andlit þitt og rek ecke fra þier Þrꝏl þiñ j þinne Reide.

Neyr þu Fader allrar Nꝏdar/ſorg arlegt Kall hins Auma/Rieтт wt þi=na hialpar Hond/z drag mig vpp wr þui mykla Vats diwpe. Frelſa mig wr Grof Syndareſſar/z þuo mig af Saurugleik miſſa Miſgiorda. Minn Gud/Lꝏt mig ecke til Grufs ganga/ fyrer þijnum Myſkunar Augum/ og ei fordiarfaſt fyrer þijnu Auglite ſu ad er Giarſkurijkt.

Hialpa mier miñ DRotten/ ſo ad eg komeſt til þijn miñ Gud/z fae ad ſia Rijkdom þijns Dyrdarfulla Rijk=

es/og

es/og ad skoda þitt Andlit oaplaatans
lega/og ad loфa þitt Heilaga Nafn.
Minn Drottenn z Gud minn/þu kant ad
giora Undur z Stormerke/og þu gle
dur mitt Hiarta/so opt sem eg hyxa til
þijn. Þu hefur hialpad mier fra Ba
rndome/yffergief mig nu ecke i minne
Beyke (Elle) Gled þu Bein mijn/so
ad eg verde Ungur i annad sinn sem
Orn/Þu sem lifer z rijker eirn sannur
Gud/fra Eilijfd til Eilijfdar/ Amen.

ij

Ein Underuijsan/ huørnen

Madur skal Daglega huglei∂a/huør
og huilijkur Gud hann er/sem er ad hann sie
Almattugur/Riettlatur/Sannarlegur/Hei
lagur/so ad Madur lære ad hrædast ha
ns Nafn/og elska hann af Hiarta.

Psalm. 145. DRottenn er Riettuis i øllu
synum Vegum/z Heilagur i øllum synum Ve
rkum.

Augustinus.

Eg Drott

DROTTEn minn Gud/sem ert einn j þinne Veru/eñ þrennur j Personum/þo ad Meñ skrifi udu so margar Bækr vm þig ad Heimureñ yrde fullur af þeim/ þa er þo omøgulegt ad vtskyra þijna Dyrd/og þitt Majestatis Vellde/og leyndan Dom þinnar Kynningar. Þuiad þu ert Ommælelegur/og eingen er sa sem nogsega fie fra þier ad skyra/edr þig ad ransaka.

Miñ Gud/þu ert Vppsprettubruñur þess Guddomlega Lioss/ og Sool eilijfrar Birtu. Þu ert mijkell/og þijn Stærd ve rdur ecke mææld nie meten/ þar fyrer ertu oseigianlega mijkell. Þu ert Omælanlega Goodur/þar fyrer ertu sannarlegur/og sa allra beste og Giæskurijkaste/ og eingenn er Goodur nema þu alleina/Huad þu vil le þad kiemur fram/og huad þu þier ætlar/þad kañtu ad giøra.

O þu Heilaga Þreñing/Þu hefur ska pad alla Hlute af ongun Efne/og tilreidt þa epter þijnum Vilia. Þu hefur þier j Hende og eignast allar Skiepnur/ enn þarft þo ongrar vid. Þu styrer og stiorn

stiornar heim ann allrar Mædu/og þreyt ist ecke/Oz þar er eingen Nutur sem þyi na Riskis,tiorn hindra kann/ j myklu eda litlu. Þu ert j ollum Stødum & Aattu/ enn ert þo oyyndlande/ og huørge jñe lu cktur.

O þu al'ra Naleikasta Eining/ Ecke er Synden komen aþ þier/& ei kañtu ad Syndga. Allt er þier møgulegt ad giøra/ og ei jdrast þu neins þess sem þu heþur giort. Þijn Giæska heþur skapad oss/Þitt Riettlæte agar og typtar oss/Þijn Myskunseme þrelsar oss.

Drotten Gud/þu sem ert eirn j Þren ningu/og þreñur j Einingu/Þitt Almæt te styrer og stiornar/ og vid Magt helldur ollu þui sem þu heþur skapad. Þu vppfyller alla Nut'/eñ ert þo ecke af neinum jñe lucktur/Þu ert j ollum Nutū/ þo so/ ad þeir eru aller j þier. Eingenn kær þordast þitt Valld/ þuiad þegar þu ert nockrum Reidur / Nuar will sa blyþa þyrer þinne Reide?

Ein Huggunarsamleg og

Hiartnæm Bæn til Heilagrar Prenn ingar/huðria hinn Heilage Cyprianus sette þeim pyrer og skrifade / sem pyrer Christi Nafns saker verdu til Pijsla leidder og Daudans.

Esa. 26. DROTTen þegar Hörmung er pyrer Hende / þa leita þeir til þijn/þegar þu typtar. þa/þa bidia þeir af Hiarta.

HEilagur/ Heilagur / Heilagur Gud/ þu allra Helgaste Fader/ vorra Forfedra/Þu Gud Abrahams/Gud Isaacs/og Gud Jacobs/ Gud þeirra Heilogu Propheta z Postula/Gud allra Riettruadra og Heilagra/ Þu Gud og Fader vors Herra Jesu Christi þijns elskulega Sonar.

Og þu Herra Jesu Christe/fæddur af Hiarta z Munne hins allra Hæsta adur ent Jordent var grunduollud/Og þar epter a sijdan af þeirre Heilogu Mey Maria/med dasamlegre Verkan hins Heilaga Anda borent j þessan Heim.

Þig

Þig Eilijfan Almattugan Gud bidium vier/þig ækøllum vier af Niarta/ad þu veiter oss Nad/ad ækall a z bidia þig aþ brennanda Aastarþele/ og Niartans allre Alvøru/ Vppa þ ad vor Niørtu (sem ædr eru þyrer þa Neilogu Skijrn hreinsud og endurlijþ gud) mætti vardveitt verda þra øllum Syndum/ og frij verda fra øllum hoꝛdlegum Girndum.

Vier ækøllum þig med riettre Tru med hreinu Niarta/med allre Alvøru og Brennande æst og Elsku til þijn/ Vñ þu oss og veit þad/ vegna þinnar Myskunar/ ad vier j Tølu þinna Vtvaldra/mættum eilijfflega blijþa.

Fyrer þier DROttin beygium vier vor Niartans Knie/og lwtũ þijnu Neilaga Auglite/ Þviad þig loþa z Dyrka aller Einglar og Nøþudeinglar/ Þig vegsamar allur þiølde þiña Þijsl aruotta/ Þig prijsa aller Neilag Spamenn z Postular. Þig loþa aller Fugl

ar vnder Himnenum/ Þig meďkienna allar Tungur a Himnum z a Jordunne/ Þig medkienna oll Votn/ bæde þau sem eru fyrer ofan Festingarhimeneň og þar vnder/ Ja ad vijsu/ Þær minsku Skiepnur / sem huorke hafa Lijfnie Skyn/ þær bera Vitne vm þig/ z pyrer vtan þig er eingeň Gud.

Almattugur DROTTen Gud z Fader/ þu sem byr j þui Liose/ þangad sem eingeň kaň ad komast nema þiň Sonur alleina. Drottenn Gud/ huorsum aller Einglar og Hofudeinglar eru hlyduger/ Vier bidium þig audmiuklega/ gief þu oß saňa stoduga Aughreyste/ saňlegt Meinlæyse / hreina og oflekkada Samuisku/ Falslausaň Kiærleika/ heilagaň Lifnad og Christelegt Framferde/ So ad vier pyrer rietta og saňa Tru/ mættum sigra z yper vinna alla Slægd og Hreckuijsse þessarar aumu z illu Verallðar.

Aughrausť gior þu Kiorkiu vor J god

egn

egn ollum Skielfingum Dioful sins/ z j giegn ollu þui sem voru Nollde z Blode vel lijkar/ So vier mættum mz Polenmæde lijda Kuol og Dauda/ og alltkins Pijst z Pijnu medtaka/ so sim eitt visselegt Teikn og Merke vorrar Sæluhialpar.

Varduеit oss fyrer ollum Saurend um þessa Heims/ fyrer allre Astrijdu/ Ohreinkra Anda. Og lijka sem þu þij na Ambatt Saru frelsader fra þeim jlla Anda Asmodeo/ z liest hañ langt burt j Eydemorku af þijnum Engle Raphael bundeñ verda/ So virdstu ad varduеita oss fyrer Slægd og Jllsku Vondra Anda/ z lata þad allt ad on guu verda.

Vertu alla tijma mier nalægur mitt Gud/ so sem þu varst þeim Unga To bia/ z þeim þremur Ungu Monnum j Logande Babilons Ofne/ og þeim goda Daniel j Lionagrofenñe/ J sama mata virdstu Drotten ad hialpa oss

þÿnum Þienorum. Minn Gud/ Þu hefur lifande giort þa Daudu/ z þu gaf Blindum syn/Daufum Heyrn/z Dumbum Mꝍal/Halta hefur þu lated ganga/Lijkþra hefur þu hreinsad So hialpa nu oss þÿnum Þionum/sem af allre Tru forlꝍtum oss vppa þig/ og af ollu Hiarta truum þui / ad þu Herra Jesu Christe siert vorra vegna Madur ordenn/og hafer fyrer oss lided Dauda og Pijnu/og ad a efsta Deige muner þu koma aptur/til ad dꝍma Lif endur og Dauda.

Drottenn Gud/statt þu hia oss/hialpa oss / suo sem þu hialpader þÿnum Godum Postulum j þeirra Fangelse z Bondum/Hinum Heilaga Pꝍle j sijnum Opsoknum. Og S. Petre a Sionum. Þu situr til þÿns Fodurs hꝍgre Handar/j Tignar Sꝍte þÿns Veldis / Hialpa þu oss og frelsa oss fra Fyrerdꝍmingu eilijfs Dauda.

Heyr Almattugur Eilijfur Gud/ þu

þu þreñur og eirn / Gud Fader / Gud Sonur / Gud Heilagur Ande / þier sie gefit j þiñe Christne og Samkundu alla sɀma Lof og Dyrd / Kraptur og Styrkleike / Heidur og Þrijs / og oendanleg Vegsemd / nu og ad eilijfu / Amen.

iiij.

Ein Hiartanleg og kroptug

Bæn hins Heilaga Cypriani / til Heilagrar Þrenningar / huøria hann hefur sialfur Beded a þeim Deige / þa hann var til siñar Pijnu og Lijflaats vtleiddur.

Psalm. 112. Þegar ein Plaaga kiemur / þa er sa hiñ Rettlaate ohræddur / hans Hiarta vonar ohræddt vppa Drottenn.

Ps. 116. Daude Heilagra er Dyrmætur fyrer Drottne.

DRotten þu Heilagur Fader / Heilagur Gud / Heilagur Drottenn / miñ Gud / Huør er so mikell sem þu? Þier seigest Lof og Þackargiørd. O þu Gud Abrahams / Gud Isaacs / Gud Jacobs / Gud vorra Forfedra / þu Gud

Postulaña/Prophetaña/og allra hel lagra Pijslaruotta/þu sem ert og blijf ur ad Eilijfu/þu Gud sem koma mun nk ad dæma Lifendur og Dauda.

O þu sanne Gud/ sem situr yfer Cherubim og Seraphim/ og ser vm oll Vnderdiwpen/ Þu veist alla Hlute adur ert þeir verda/og huad þu villt/ þad skiedur hindrunarlaust.

DRotten allra Drottna/ frelsa mig fra þessare Vondre Verolldu/ Bænheyrdu mig minn Gud/ so sem þu Bænheyrder Jsraels Sonu.

O wei/wei mijnum Syndum/ Huørt skal eg flyia? Huar er þad Fylsne þar eg kuñe ad fela mig/ fyrer Augliti þijnar Dyrdar / nær ed þu tekur þig til ad slaa Jordena? Huar er þad Fialled til huørs eg kann ad segia/ Fall þu yfer mig/ eda su Hædeñ/ til huørrar eg ma segia/Hyl þu mig fyrer Ogn og Skielfingu Drottins/ þegar þu tekur þig til ad sla Jorde-
na.

na. Þig bid eg og grætbæne þig Dr
otten/hialpa þu mier / dæm mig ecke
epter mijnum Maklegleikum / þuiad
eg heþe Ohlyden vered ællum þijnum
Bodordum.

Drotten Gud/heyr þu mijna Bæn/
þu Bænheyrder Jonam Spæmann
þa hñ kallade til þijn vr Kuide Nual
ins/so heyr nu lyka mijna Bæn / og
leid mig þra Daudanum til Lijþsins/
Minstu DRotten a þa j Ninive Bo
rg/huornen ad þeir giordu Jdran/kl-
æddu sig Seckium/og Sætu j Oßku/
So myskuna mier og eirnen/miñ Gud
sem heþur þocknan a Mañeskiuñar
Jdran ꝛ Yþerboot/þuiad eg mækieñe
mijna Synd/ꝛ sæta þyrer þijnu Aug
lite/allt mitt Ranglæte/Suo seiger sa
Heilage David. DRotten vegna þijs
ns Nafns/vertu Nædugur Misgior-
dum Mijnum/ og aþmæ allar mijnar
Synder og mitt Ranglæte.

Bænheyr þu mig Gud miñ/lijka
E vij sem

sem þu Bænheyrder þa Ungu Men̄ j Babilon/sem kølludu til þijn vr þm̄ loganda Ellds Ofne / og þu sender þeim þin̄ Engel/ og lijfgader þa og endurnærder eins og med þeskre Døgg/so ad Kongenum Nabogodonoser bløskrade/Þuiad þu ert Kongur allra Konga/og Drotten allra Drottna/þu ert ed alleina ert Odaudlegur/og byr j þui Liosenu þangad sem eingen̄ kann ad komast/og eingen̄ Man̄eskia Daudleg hefur sied/nie þar ad sia.

Heyrdu mijna Bæn / min̄ DRotten̄ so sem þu heyrder Bæn Danielis j Leona Grøfenne/z sender þin̄ Spaman̄ Habacuc ad færa hm̄ Fædslu.

Bænheyr þu mig Gud min̄/ so sm̄ þu Bænheyrder Tobiam og Saram þa þau bædust fyrer/j þeirra Husum og Raphael Engell bar Bæner þeirra fyrer Gud/ og þau vrdu Bænheyrd a eirnre Stundu. So virdstu nu og eirnen ad lata koma mijna Bæn fyrer þitt

er þitt Tignar Sæte/ z send þitt Nꝫ laga Anda og Engel til myn/ ad hā̄ afplane og j burt take allar mynar Mißgiørder/ lÿka sem þu burt tokst fra Saaru þann jlla og Ohreina Anda/ Og vpplys mitt Hiarta/ Alÿka eins sem þu vpplÿster Augu hins Blinda Tobias.

Heyrdu myna Bæn / minn Gud/ lÿka sem þu Bænheyrder Susońu a me dal Ølldugasta/ og frelsa mig lÿka ei tueń fra þessare Bondre Beroølldu/ þuiad ein hrein Samuiska er þier þæ geleg.

Bænheyrdu mig/ lÿka sem þu Bæn heyrder Ezechiam Kong Juda/ z ley ster hañ fra Siukdome sÿnum / Leys mig og eirnen fra Beykleyka myns Holldz. Og lÿka sem þu jokst Alldur hans vm fimtan Aar/ so auk þu myñ na Tru meir og meir.

Eg bid þig Fader Dyrdareńar/ þu sem Myskunader þig yfer oss a seinu

E viß siu

ſtu Dogum Heimſins/ z viſender og
gaſt þitt elſkulega Son Jeſum Chr
iſtum/oſſ til eins Frelſara og Lauſna
ra/hañ ſem pæddur var af Heilagre
Jomfru Maria/pyrer Krapt heilags
Anda/og hefur oſſ fyrer hañ endurle
yſt/z fra Eilifum Dauda frelſad.

Þig bid eg eirnen Herra Jeſu Chr
iſte/þu Sonur Lifanda Guds/ſem my
klar Jarteikner z furduleg Daſemd-
arverk hefur giort/ vegna þyns Fol-
ks Iſrael. Þu ſner er Vatne j Vyn/
j Cana Galileæ/ Þu gafft Blindum
Syn/Daufum Heirn/Dumbū Mal
Diopulooda hefur þu frelſt fra And
ſkotanum/Lykþrœ hefur þu hreinſad
Hallta hefur þu gangande giort/Da
uda hefur þu vppvaked/ og enn fleire
Kraptaverk giort.

Þu Sonur Lifanda Guds/eg bid
og grætbæne þig / Vertu Lyknſamur
Miſgiorningum mínum/z fyrergief
mier allar mynar Synder. Mitt Lau
ſnare

ſnare/ſem ert a Himnum / og ert med Fødurnum/ꝛ Faderen med þier ad eiliſꝼu. Þu ſitur yꝼer Cherubim ꝛ Seraphim/ j þiñe Dyrd/ þier þionar all ur otelianlegur Skare Einglaña og Hoꝼudeinglaña/ Lofande og pryſande þyna Majeſtatis Dyrd / kallande med hærre Roddu/og ſeigia/ Heilagz Heilagur/ Heilagur/ er DRottenn Gud Allsheriar.

Þu heꝼur ſialꝼur med þynum eigen Munne oſſ Fyrerheited/ ſeigiande Bidied/þa munu þier fa/ Klapped a/ þa mūn fyrer ydur vpp lœted verda. Og j ødrū ſtad/ Allt hvad þier bidied Fødurenn j mynu Nafne / þar vm vil eg bidia/ꝛ þier ſkulud þad ꝼaa. Miñ Lauſnare/ Eg bid og grœtbæni þig/ lœt mig þad faa/ Eg leita/ lœt þu mig ſiña/ Eg klappa/ lœt vpp loked verda ꝼyrer mier. Ja DRottenn/ Eg bid j þynu Naꝼne / ſo þu ꝼæer þad aꝼ Fødurnū/og veiter mier þad.

Miñ Gud/ Sia þu/ eg er reidubwen ad lata mitt Lijf fyrer þijns Nafns saker/og verda eitt Offur/ Alla Angist Kuol og Pijnu vil eg þolenmoodle gä lijda/ Eñ þu miñ DRotteñ/vertu miñ Hialpare og miñ Styrkur/ Frelsa mig fra mijnum Motstandara/ z lat þijna Heilaga Eingla geyma mijn/ þui þu heƒur sagt/ Allt/ huar vm þier bidied j ydar Bæn/ þ skal veitast ydr.

Aller Meñ eru Suiksamer/ z ƒall vallter/ z ecke er ad reida sig vppa neкurn þeirra / Eñ þu Drottenn ert sañ ordur/ Obrygdull/ Miñ Gud/ þu heƒur mier þui lofad / þu giefur z eirneñ veitt mier þad/ Þar fyrer DROtteñ/ gieƒ þu ad Hiarta mitt verde fullt aƒ Himneskre Huggun/og hialpa mier so eg meige sia þitt blijda Blessada And lit j Himerijke. Styrk þu mig med Heilogum Anda þijnum/ z lat allt vm mig verda epter þijnum Heilaga Vilia/ þuiad alla mijna Lijfdaga hef

eg

eg mig hier a Hendur þaled.

DROtten Jesu/ þu varst Pijndur vnder Pontuerskum Pilato/ z giorder eina Dyrdlega Jaatning fyrer hønum/varst Krossfestur/ foorst ofan til Heluijta/og hefur Brodd Daudans i sundur broted/þar fyrer er Daudeñ yf eruñen/og Dioffulleñ vor Ovinur sig r adur og sleigeñ.

Þu ert og af Dauda vpp aptur risteñ/og hefur birst þijnum Postulum/ og situr nu til hægre Handar þijns Himneska Fodurs/ og þu munt aptur koma ad dæma Lifendur og Dauda.

Miñ Herra og Drotten / leys mig vr Høndum þeirra sem leita epter minne Saalu/Frelsa mig vegna þijns Nafns/fra Wallde Dioffulsins/og hial pa mier til ad yfreruiña mijna Ovine.

Þu ert sa sem oss tekur ad sier/ og ert vor ærnadar Madur hia Fodurnum/ og heyrer vorar Bæner og Anduarpaner/Daga og Nætur/bidur þar þyrer oss

er oss/og ber Bæner vorar fram̄ fyr-
er þin̄ Fødur.

O DRottenn Gud Heilagur Fader/ lijttu Myskunsamlega til mīar Bæn ar/so sem þu leist til Abels Foornar/ Frelsa mig fra Eilijfum Ellde/ Ei lijfu Straffe/ Eilijfre Pijnu sem þu hefur tilreidt þeim Ogudlegu / Þetta gief þu mier og veit/mī Gud/i Na fne Jesu Christi þijns Elskulega So nar vors Lausnara/fyrer huørn þier sie sungen̄ Dyrd/ Lof og Prijs/ Heid- ur og Þackargiord/ vm Allder og ad Eilijfu/Amen.

v.

Ein miøg Good Bæn til
Heilagrar Predikingar/ad hun vilie koma til vor/og vera hia oss.

Johann. 14: Huør mig elskar/han̄ vardt veiter myn̄ Ord/Og mī Fader mun elska hann/Og vier munum koma til hans z giør ra Vistarveru hia hønum.

Augustinus.

O þu

Þu Heilaga Þrenning/ Almætkug ur eilijþur Gud/Eg bid þig/ kom þu til mijn Aums Syndugs Mans/Minn Gud/bw þu j Hiarta mijnu/þu sem mier þa Nad veitt heþur/ad mig nu langar epter þier aþ Hiarta. Kom ꝛ tak mitt Hiarta ad þier med ollu/ Tilbw þu þad/so ad þad verde jaþnan þiñ Bwstad ur og þitt Herberge.

Miñ Drotten þu sem mig heþur ſkapad / og epter Falled mig endurþæddt ad nyu/gieþ ad eg haþe þig alla Tijma suo sem eitt Jnsigle fyrer mijnu Hiarta.

Miñ Frelsare/eg akalla þig/yþergief mig ecke. Þu heþur mig kallad og epter mier leitad / ædur eñ eg visse nockud aþ þier/so ad eg ſkyllde verda þiñ/og þinn a þig med Fognude / og elſka þig aþ ollu Hiarta. Nu hef eg leitad þijn miñ Gud og þu gaþst Nad til ad eg ꝼañ þig/ og eg elſka þig aþ ollu mijnu Hiarta/ Auktu DRottenn med mier þessa Ast og Elſku til þijn/ꝛ hialpa mier/so ad eg elſke þig enn framar meir.

Gieþ mier Drotten þad eg bid/ Enn

eg girnest/ og bid vm sialfan þig. Ja Drottenn/þig vil eg hafa/ þig sialfañ gi
rnest eg/ad þu giefer þig mier. Þuiad þo
þu giefer mier Daglega allt þad sem þu
hefur skapad/Huad stodar þad mig/ef ad
eg hefde þig ecke? Þar fyrer miñ Gud/
gief þu mier sialfan þig/og vertu j mij=
nu Hiarta.

Minn Gud/eg elska þig/þad veistu/
Enn af þui ad mijn Elska er veyk ꝛ O
fullkomen/ þa gief ad hun daglega vare
og aukest/so ad mitt Hiarta verde med øl
lu innteked af Aast og Elsku þinne/ og
verde þar af brennanda/ og fiñe nyann
Fognud/og nya Huggun/suo opt sem eg
minnest a þig.

Sia þu minn Gud/Þegar eg nu bid
þig med soddan moote/ og hyra vm þij=
na Oseigianlega Elsku/ þa er mitt Holld
og Blod med kyrd/ꝛ allar Hiegoma Huf
aner huerfa þa j burtu/byrde miñar Ey=
mdar verdur þa lietkare/ og kreinker mig
ecke so miøg sem ædur fyrre/ Ja allt þ
sem med mier er/giefur sig til Frids.

Oh/huørsu ad mitt Hiarta þad breñ=
ar/

ar/Huørsu Gløð er myn Sal? Huilijkt eitt Lios kieanr ypp j mijnum Skilninge? Þegar eg hyxa vm þig min̄ Gud/All lan mig j Syl og Lijþe langar epter ad sia þijna Dyeigianlega Dyrð. Eg villde Sal mijn hefde Vænge sem Aurn/ þa skyllde hun fliuga og þreytast ecke / Nun skyllde fliuga þangad til hun kiæmest til Nysijns þinnar Dyrdar/og til þess Sta dar þar þijn Dyrd jn̄e Bygger/so ad hū Dyd eaduxlijsgud vid þitt Bord / a samt med þeim Himneskū Borgurum sem þar eru/ꝛ þeinge ad drecka aþ þui Feska Lijf sins Vatne þyrer þijnu Auglite.

Drottenn min̄ Gud/þu Heilaga Þrenn ing/vertu mijn Huggun og Glede/so lei nge sem eg liþe/Þuiad þu ert mijn Von mitt Hialpræde/mijn Endurlausn/Vertu alltijd mijn Hiartans Glede/ Hialpa þar til ad eg elske þig alla mijna Daga / og verde alldrei þreyttur þig ad elska / þig ad loþa og dyrka ad Eilijþu/Amen.

III
Capitule

Hefur iñe ad hallda Bæner til Guds Fødurs.

j.

Agiætleg Bæn/j huørre ad eitt hrædt z skialfande Mañs Hiarta fellur fram fyrer Fødurē/ Pijnu og Dauda og Arnan hans Elskulega Sonar/ Og huggat sig þar vid.

Rom. 8. Jesus Christus er til Guds hæ-gre Handar/og bidur fyrer oss.

Augustinus

Huad kañ ad vera Huggunarsamlegra eñn þad / þegar Madur bidur Gud Fødur om Nad og Myskun j Nafne hans elskulega Sonar? þegar Madur bidur eirn Kong ad læta sig niota Kongsins elskulega Sonar?

Þañen hafa Menn fyrr meir optlega

leyst

leyst þa Aumu vr Fiøtrum og Fangelsé/ So haþa Þrælarner lauser orded vr Bøndunum/So haþa Meñ þa Fordæmdu/ ecke alleinasta lausa þeinged/hélldur jaþnuel komed þeim j Nꝺad og Vinskap hia Noþdingium/ þa þeir hinu seku haþa vm Lyþ beded vegna þeirra Aastar og Elsku sem Nerrarner til sinna Astþolgeña eigen Barna haþa. Suo haþa Þrælarner opt komed j Vinskap hia þeirra hardrædum Nerrum / þegar Nerraña Elskuleg Börn haþa beded þeim Nꝺadar.

MEd þissum hætte bid eg eirnen þig þu Almattugur Fader/fyrer ast og Elsku þyns Niartanlegs Sonar/ ad þu leyser Saal myña wr Fiøtrum Syndaña/ so ad eg meige packa þyñu Neilaga Naþne.

Eg bid og Grætbæne þig Fader/ vegna þyns einka Eilyfa Sonar/Leys mig vr Bondum miña Misgiørda og endurlyþga þu mig aptur til Lyþsins/vegna þiñar Myskunar/og Fyrerbon og Medalgaungu þyns allra

 Elsku

Elſkulegaſta Sonar/huørt ed ſitur þi er til Hægre Handar/Þuiad mijn eigen Verdſkulldan hoofar mier Dauda.

Minn Gud / Huørn ſtll eg þaň ſem mig frelſe/vtan þeňan þiň Son/ſem er Forlykuneň þyrer vorar Synder/z ſitur til þiňar Hægre Handar/og bidz fyrer oſſ.

Miň Gud og Fader/Sia þu/Þar er minn Aarnadar Madur hia þier/Þar er ſa Ædſte Kieňemadur/ſiň ecke þarþ vid nockrar Forlykunar þyrer aň arlegt Blood/Þuiad haň heþur ſialþ ut vtgieþed ſitt eiged Blood þyrer oſſ.

Sia/Þar er þad Heilaga Offur/ſu algiørd þægeleg Foorn/ſem vtgieþ en er til Sætleiks Ilms/og er þier ſu hin allra þægelegaſta.

Sia/þar er þad Flecklauſa Lambed Gods er þagde þyrer þeim ſem þad reyttu og rædu/huørt ed var ſleiged z lamed/hædt og Spottad/z hefur ecke vpploked ſijnum Muňe. Sia/Þar er ſa

sa sem ongua Synd giort hepur/enn hepur þo bored allar vorar Synder/ z giort oss heila pyrer sijnar Vnder.

So Mijskuna mier nu minn Himneske Fader/ z tak mig til Nadar vegna heilsku Pijnu og Forþienustu vors Drottens og Lausnara Jesu Christi þijns Hiartans elskulega Sonar. Drotten/ Eg true / Kom til hialpar minne veyke Tru/og styrk hana/ Amen.

ij

Ein onnur Bæn i huørre Madur huggar sig aþ Hiarte vid Jesu Christi Pijnu.

Esa. 53. Vegna vorra Misgiørda er hi særdur/og vegna vorra Synda er hann slegenn. Repsingen liggur a hønum/so vier hepum Fridenn/og pyrer hans Beniar ernm vier Heilbrygder ordner.

Augustinus.

ALskfu Gode Fader/ þinn elskulegasta Son/huør ed soddan Pijnu hepr mijna vegna lided. Eg

þu

þu/Sia allra Nádarfullaste Kongur
Huør sa er sem lijdur soddan Pijsl/og
Plagu/og vertu lijknsamur þeim/þyt
er huorn hañ hefur allt þetta lided.

Minn O Drotten/ er þad ecke þinn
Elskulegur Sonur/ huørn þu hefur
vtgiefed Þrælnum til Endurlausnar?
Er þad ecke Bruñur Lijfsins / huør
ed leiddur verdur sem Lamb til Slatr-
urbeckfins/ z vered hefur hlydugr allt
til Daudans/og lided hefur þañ allra
suiuirdelegasta Krossens Dauda?

O Drotten alls Hialprædis/ Hugleid
þu/ad þesse er þiñ Sonur /ovmrædele
ga af þier fæddur/og þu hefur lated
hañ þo verda Hluttakara mijns Be-
skleika. Hañ er iafn þier j Guddome
num/og hefur a sig tefed mijna auma
Natturu/og er festur a Krossen/z he
fur j Mánndomlegre Natturu lided
þa beisku Pijnu og Kuol Krossens.

O Drotten Gud miñ/lijt þijnum Ma
jestatis Augum/a þetta þitt ovmræde
lega

lega Myskunar verk. Aluktu þiñ elsk
kulega Son a Krossenum hangandа/
huorsu allur hans Lykame er vt þan
en/ Sia/ huorsu albloдugar eru hiñs
Saklausu Hendur/og fyrergief mier
Myskunsamlega miñar Synder/sem
eg hefe drygt med miñum Hondum.
Sia/huorsu griñilega hans Sijda er
løgd j giegnum / og endurlijsga mig
med þui Heilaga Blode sem þar vt af
rañ. Lijtu a hans Fætur/huorier ad
voru flecklauser/og geingu ei a Veige
Syndugra/helldur hafa þeir alla tijd
ma geinged a Gøtu þiña Bodorda/ ꝛ
sia/huorsu griñilega þeir eru j giegn
um grafner/ og greid þu Gøtu miñra
epter þijnum Fotsporum/ Og vñ n...
þu myskunsamlega/ad eg vtuelie V...
gen Sañleikans/ eñ hate alla ranga
Vegu/Snu þu mier fra Følskum V...
ige/og hialpa mier Myskunsamlega.
Eg bid þig þu Kongur Heilagra/
fyrer þennan allra heilagasta Son

þiñ/miñ Frelsara/ Lát mig ganga a Veige þiña Boðorda/Og mz þui hñ hefur jkladst mijnu Holldi / þa hialpa mier til/ad eg j Daudanum mætte verda eitt med honum.

Sier þu ecke gode Fader/ huorsu ad Hofudid þijns elskuliga Sonar hanger nidur/ og er komen j Daudan huorium ad eckert er fyrer þier dyrmæ tara/Sia þu Giæskufullur Skapare Kiærleik þijns elskulegasta Sonar/ z Myskuna þig yþer Veykleik þinnar Aumu Skiepnu.

Lijt þu til/O Fader/huorsu bert er hans Hiarta/Huorsu raud z Blodug er hans Sijda/ Huorsu veyker eru all er hans vtþander Limer / Huorsu ad sortnar fyrer h ans blessudum Augum þa hans Varer folnudu vpp/þa hñs Armleg ger stirnudu / og hans sterker Fotlegg er hiengu/ og Fæturner voru sundur borader/z albloduger.

Hugleid þu Fader Dyrdareñar/og

slea/huorsu Tider og Timer þyns elsku legasta Sonar eru sundur teygder/togader og særder/og miklu nædarsam lega a þad/hugd vier Aumar Mañesktur erum.

Nugleid Þyst og Þynu Sonar þyns/sem er Gud og Madur/z lina Eymdum Mañskiepnu þiñar/huoria þu hefur skapad.

Lijttu a Þynu vors Lausnara/z fyrergief þeim Syndernar/sem hañ hefur brelsad. O Himneske Fader/þesse er sa sem þu hefur sleiged vegna Synda þyns Folks/þo hañ være þin Elskulegur Sonur/huor ed þier þocknad est. Þesse er sa Saklause og Meinlause/med huorium ei voru nockur Suik/þo var hñ reiknadr a mille Illuirkia.

Myskunsame z millde Fader/ Hialpa þu mier/so ad eg alla tijma kune ad hugga mig i þyns Elskulega Sonar Þynu og Dauda/og med stødugre Tru þar vppa treysta/allt til æfelega/Am̃.

F viij Ein

Ein øñur Agiæt Bæn/ j hu

orre Syndugur Madur framsetur ꝥy rer Gud Fødur/Puni og Dauda hans Sonar/og bidur vm Nad ꝛ Mysk un j hans Nafne.

Rom. 5. Huar Synden yꝥergnæꝥer/þar yꝥergnæꝥer Naden myklu meir.

Augustinus.

MYskunsamur Fader/ſialꝥur heꝥe eg þig modgad/ og til Reide reitt/ eñ ſialꝥur kañ eg ecke ad koma mier j Saatt vid þig aptur/ Þiñ Elſkulegur Sonur er ordeñ miñ Nia alpare/og heꝥur tekid mína Mañdomsnatturu a ſig/til þſſ ad hialpa oſſ Aumum/Vppa þad/ad ſo ſem Mañ eſkiañ heꝥur modgad þig/ſo villder þu lata eirn Mann med ſijnu Offre þig ꝥorþijda/og þig til Frids ſtilla. Þui ad hann er til þiñar Nægre Nandar/ ꝛ ſyner þier þar jaꝥnlega/ ad hañ er miñar Natturu hluttakare ordeñ.

Drottenn mijn Von/og mitt Trauſt

Ep þu villt snua þier fra mier/so sem eg hefe med mynum Syndum þad forskulldad/ þa lyt þu Myskunar Augū þynum til myn aptur/vegna þyns elskulega Sonar. Minn Fader/ælyftu Son þinn/og syter hñs Skulld/veit Þræl þynum Nad og Myskun/ So opt sem þu ælyftur þyns Sonar Sær og Vnder/þa lꝏt mynar Synder veræ hulldar syrer þier. So opt sem þu lyt ur a þad rauda Blood þyns Sonar/ sem rañ vt aþ hans Sydu/þa afmꝏ þu allar mynar Misgiorder.

Og med þui/miñ Gud/Nollded he-sur þig styggt z moodgad/ þa lꝏt hñs Nolld blydka og þyda þig aptur/Sua ad eg sem af Nolldenu er suiken/ mꝏtte syrer hans Nolld sꝏ aptur Nad z Myskun. Þuiad eg heþe med mynu Syndum/ margt þungt forskulldad/ Enn þo heþur miñ Lausnare med sinne Hlydne mykla meira Gott vtuegad og aþrekad.

Stort er mitt Ranglæte/enn þo er Riettlæte myns Lausnara enn stærra/ jæ/so myklu mun stærra/so sem Gud hañ er stærre/so sem Gud hañ er stær re eñ Madureñ/so eru og mynar Sy- nder myklu minne / helldur enn hans Næd z Giæska. Þuiad huornen kañ nockur Madur ad hafa giort so stoo ra Synd/ad Guds Sonur sem Mad- ur er orden/hafe ecke þar fyrer bital- ad? Huornen kañ Drambsemeñ ad ve ra so stor/vd hun verde ecke fyrer slykt Lytelæte afmæd og afplænud? Huor neñ kann Daudans Magt og Valld ad vera so stort/ad þad verde ecke nid ur broted fyrer Þynu z Dauda Guds Sonar?

Jæ miñ Gud/skyllde Madur sam an vega Synder Maña vid Næd og Myskun Lausnarans/ þa munde þad mismuna so myked/suo sem Austred er fra Vestrenu/jæ/suo sem Heluyte er langt fra Himerjke.

Þar fyrer þu Skapare Lioſſens/ fyrergief mier allar mijnar Synder/ vegna Pijnu og Dauda þijns Elſkule ga Sonar Jeſu Chriſti. Lat hans Næd z Myſkun koma til hialpar mi num Syndum/hans Angiſt miñe ill ſku/og hans Audmykt mijnu Dramb læte.

O Herra Jeſu Chriſte/bæt þu mi na Ohlydne med þiñe Hlydne / mijna Drambſeme med þijnu Lijtelæte/mijna Hiartans Hardwd med þiñe Giæſku/ miñ Oſtrid med þijnum Fride/ mijna Hiartans Hreckuiſſe med þijnum Sæt leika/mijna Reide med þiñe Þolenmæ de/mitt Aſtleyſe med þijnum Kiærlei ka/ Amen.

liij.

Agiæt Huggun/ huørſu ad

Gud Himneſkur Fader hefur ſent og giefed ſiñ elſkulega Son Mañlegu Kyne til Hialpar og Endurlauſnar.

Rom. 8. Gud hlyfde ecke ſijnum eingietn um Syne/helldur hefur hann giefed hañ vt fyrer alla.

Auguſtinus.

Almattugur Gud Himneſkur Fader/ Suerge ſiendur j Heilagre Ritningu/ad þu hafer komed til vor/Eñ vm þiñ Son ſkrifar Poſt ulen ſo. Þa Tijmen var komen/ viſe nde Gud ſiñ Son Faddan af Kuinu.

Þar hañ nu ſeiger/Gud ſende hñ/ þa auyſar hañ þar med/ ad hañ ſie fra þier komen / og ſendur j þennan Heim/ þa hañ var boren af Heilagre Jomfru Maria/og birteſt j Holldenu algiordur og ſañur Madur.

Eñ huad er þad ſem hinn Heilage Johañes helſte þiña Gudſpiallama nna ſeiger vm hann/Hann var j Heimenum/ og Heimuren var fyrer hann ſkapadur? Þad er/ hañ er j Heimenn ſendur/epter Mañdomenum/eñ epter Guddomenum hefur hann vered hier alla Tijma/ ꝛc enn.

Suo true eg nu aþ ollu Hiarta/ og medkiene med mijnum Munne/ ad sodd an Vtsending Sonarens sie Verk all rar Heilagrar Þrenningar.

O Gode og heilage Fader/ Huorsu hiartanlega hefur þu oss elskad? O Giæskuþulle Skapare/ huorsu aluarlega heþur þier þetta til Hiarta geingid? Þar þu heþur ecke hlijpt þijnum einka Syne/ helldur gafft hann vt þyrer oss O3udlegar Manneskiur.

Þesse/ hann er orden þier hlyden allt j Daudan/ ja/ allt j Krossens Dauda z heþur Handskriptena vorra Synda burt teked/ og þest hana a Krossenn. Hann heþyr Syndena Krossþest/ Daudan deydt. Þesse er sa alleina a medal Framlidenna/ sem er þrij og frials/ og Magtena hefur ad leggia sitt Lijþ fra sier/ og ad taka þad aptur vorra vegna þegar hann vill.

Þar þyrer er hann huortueggia/ bæde Sigurhoþdingen/ so og Fornfærin

gar Lambed. Sigurhøfdingenn er hañ
þar fyrer / ad hañ er orden so sem slat
runar Lāb þyrer oss. Nū er bæde Kien
nemadureñ og so Foornen/Og er þar
þyrer Kieñemadnr/ad hann er sialþur
orden Foorn.

So er hañ nu med riettu mitt Tru-
nadar Traust/Þuiad þyrer hañ læ̃kn
ar þu mīn Sǽr/hañ sem situr þier til
Hægre Handar / z er miñ Aarnadar
madur hia þier.

Auuñ Herra/ Mīn Sǽr eru stoor
og miog mīkel/jæ morg og stor/Þui
ad Høfdinge þessarar Veralldar hef
ur mīked vallo yþer mier/þad veit eg
þad jæta eg og medgeing. Eñ eg bid
þig/Frelsa þu mig þyrer miñ Lausna
ra/ þyrer miñ Herra z Frelsara Jesū
Christum/ sem situr til þinnar hægre
Handar/ j hia husrium ad Ovinureñ
hefur ongua eigenlega Synd gietad
þunded.

Miñ Gud/gior þu mig Riettlæt-
ann

ann hans vegna/huer ed ongua Syn
nd giort hepur/og j huers Munne allꝺ
rei voru Suik fundenn. Frelsa mig
minn Drotten/pyrer hans Skulld/hu-
or ad er vort Nepud/puiad eg er eirn
aþ hans Limum/huorsu Vesall ꝛ Au
mur sem eg er.

Frelsa þu mig Gud aþ mijnum Syn
ndum og Glæpum/pra Sekt ꝛ Pijnu
og vpppyll mig med þijnum heilogum
Maktostum. Gieþ mier minn Fader/
ad eg gange j Nyungu minna Lijþda-
ga/og sie sǿdugur j Goodum Verkum
sem þier vel þocknast/allt til Dauda/
vegna þijns Heilaga Napns/Amen.

v.

Huggun fyrer eitt Sorgþu
llt Hiarta/sem þorlætur sig vppa Riett
læte Aarnan og Forþienan Je-
su Christi.

Pilipp. 3. Eg helld mitt sialþs Riettlæte
þyrer Preck/so ad eg haþe Christum j Avinn
ing/og j hǿnum punden verde/haþande ecke

 mitt

mitt Riettlæte/sem vt af Løgmaalenu er/helldur pad sem kiemur pyrer Truna a Christum/sem er pad Riettlæte/huørt af Gude ver dur Truñe til reiknad.

DROttin Almattugur Gud/ Ep ad piñ Elskulegur Sonur (sem er pad eilijpa Ord/ Joh. 3. Cap.) hepde ecke teked a sig mañdomlega Nattturu/z bwed a mz al vor/pa hefde eg vel matt vera efasamur og skielpdur/vegna miña marg palldra Synda/z Otelianlegra Misgiorninga.

Enn nu parp eg ecke ad oruænta/ Þuiad hañ hepur satt oss vid pig med sijnum Dauda / pa vier vorum pijner Oviner/Vppa pad ad vier sem nu erum j Satt vid pig komner/ skylldum pyrer hañ verda Saluholpner.

Par pyrer set eg allt mitt Traust alla mijna Von/stadfastlega vppa hans dyrmæta Blood/huørt ed vthellt er pyrer margar Saker/og mier til Salu hialp

hialpar/Þar med endurnær mig ꝛ lijf
ga/Þar vppa treyste eg/og hefe Gir
nd til ad komast til þijn/Ecke hafan
de mitt Riettlæte eigenlegt/sem kiemur
af Logmalsins Verkū/Helldur hitt/
sem kiemur af Truñe a Christum/
Einkum sem er þad Riettlæte/sem Tr
unne verdur af Gude tilreiknad og eig
nad/Amen.

vj

Fagurleg Truar Jdkan/

Nuar jnne ad Riettruud Manneskia
lætur sig forundra Guds Kiærleika og Ely
sku/hvør ed sinn einka Son hefur fyrer oss
vtgiefed/hvørs Foorn ad er fullkomenn
Boot og Bitalingur fyrer vorar
Synder.

Joh. 3. So hefur Gud Heimen elskad/
ad hañ gaf vt sīñ Eiggietteñ Son/vppa þad
ad aller þeir sem a hann trua/fyrerfarest ec
ke helldur ad þeir hafe Eilyft Lyf

Talerus.

HErr þu Fader allrar Nadar og
Myskunar/Nuad er verd su Aū
ma og Synduga Manneskia/ þad

þu hefur hana so elskad//ad þu vtgafst þiñ allra kiærasta Son Jesum Christum fyrer þa aumu Syndara/huørier ed jafn an styggia þig//jafnan lasta þig og vañ heidra/ þo hefur þu elskad þa meir enn hann. Sia þu/hann verdur ad deya/ so ad vier skylldum lifa/hann hryggest/ suo vier ydrum glader/ hann er særdur/vppa þad ad vier skylldum verda Heilbrygder/ Hann hefur sijnu Dyrmæta Bloode vt hellt/so ad vier verdum þuegner og hreinsader af Syndonum þar med.

Huad hefur þu Drottenn Gud miñ sied a Manenum þess/ ad þu elskader hann so miøg/og hafder soddan æstgroed Hiart ans Þel til hans? Ja miñ Fader / til Bitalings og Borgunar fyrer hañ hefur þu fram̃ giefed þiñ allra dyrmætasta Fie stood/ þad allra Ædsta og besta sem þitt Fødurlega Hiarta hafde til/ sem er Jesum þinn elskulega Son/huør ad er Ord þijns Hiarta/fyrer huørt þu hefur boded oss og birt þinn Kiærleika/ og j huør ium þu oss j fra Bpphafe Fødurlega æstsamlega hefur elskad.

Þu sannur Gud Hiarkans Kiærasle Fader/ fyrergieß mier aumum Þræl þijnu allar mijnar Synder/ vegna þeirrar myklu ástar/ og trulegrar Aarnanar og þyrer bonar þijns elskulega Sonar. Medtak þu minn Gud þad allra Heilagasta Offr ur þijns eingietens Sonar/ z minnst ecke a Synder þijns onyta Þræls/ þuiad hañ hefur meir og framar þier bitalad/ eñ eg var skylldugur. Ad vijsu Fader/ ef þu villt bera saman mijna Hreckuijse vid hans Giæsku/ mijnar Synder vid hiis Forþienustu og beisklu Pijnu / Þa er hanns Nad og Myskun og Forþienan otelian lega meire enn allar mijnar Synder.

Þuiad huornen kann nockur Synd ad vera so þung/ ad hun verde ecke bætt mz soddan Hlydne/ soddan Lijtelæte/ soddan Þolenmæde/ og sierdeilis med soddan Ovmrædelegre/ osegianlegre Aast og Elsku þijns Sonar.

Huornen kann nockur Misgiorningur ad vera so stoor/ ad hañ fyrer Sonarens Aafrijkan Bloodugan Sueita/ og fyrer hans Heilaga Dyrmæta Blood/ ecke ver-

 de aff

da aß þueigen og Hreinſadur.

Nuør Glæpur er nockurn tijma ſo hr æ3legur/ad hann ßyrer bitran Dauda ꝫ beiſku Pijnu Jeſu Chriſti/ecke verde ßyr ergießen/borgadur og bitaladur.

vij.

Agiæt Þackargiord til Gudꝰ Fodurs/ fyrer alla Velgiorninga ſem hañ hefur veitt oſſ ßyrer ſiñ Son Jeſum Christum.

Syrach. 43 Loßed og dyrked DRottenn þad premſt þier pormeiged/þo er hann enn hærre/Pryſed hann aß øllum Krøptum / og latted ecke aß/ þo munu þier þad ecke hønd lad gieta.

Auguſtinus.

Ominneſke Fader/þu hinn Goode og Giæſkufulle/ſem elſkar oſſ Aumar Manneſkiur./ Eg giøre þier Þacker aß Hiarta / ad þu ßyrer þiñ Son heßr ſkapad mig/þa eg var eckert / og þa eg vegna miña Synda var Fortapadur/hefur þu mig daſam lega leyſt og ßrelſad aptur.

Ad

Ad vỹſu/ Eg packa þiſſe Nad og Giæſku/og aþ ollu Hiarta ſeige eg þi er Loþ og Packargiord/þyrer þad/ad þu heþur ſent og gieþed þin eingieten Son/vt af þÿnu Skaute/ oḡ Auma og Syndugа Sæluholpna ad giora/ vier ſem vorum Born Reideſiar z Da uдans.

Eg packa þier Himneſkur Fader/ þyrer hans Holldgan og Hingadko-mu/ad þu heþur vorrar Sæluhialp-ar vegna/lætед haň taka Maňdomle ga Nattúru aþ ſiňe Bleſſadre Moder aþ heňe þoddur/ likka ſo ſem hann er ſaňur Gud af Gude komenn.

Eg packa þier eilifþur Gud/ þyrer hans Kuol/Kroſſ og Pÿnu/ þyrer ha ns Dauda og Vppriſu/ fyrer hanns Vppſtigning / og Setu j Dyrdeňetiſ þiňar hægre Handar. Þuiad a hiňi þertugaſta Deige epter ſÿna Vppri-ſu/ pa er hň vppþareň yfer alla Him na/ad æſiaſndum ſÿnum Læreſueinū/

Gvḡ z ſette

og ſette ſig til þikar Nægre Handar/ z
hefur vthellt þeim Heilaga Anda/
epter ſijnu Fyrerheite/yfer oſſ/vier ſē
erum hans Samarfar.

Eg þacka þier DRottenn miñ Gud
fyrer hans Dyrmæta Blood/ ſem hñ
hefur vthellt oſſ til Endurlauſnar/
Eg þacka þier fyrer þad huggunar
ſamlega Sacramentum hans Hollds
og Blods/ med huørtu vier Daglega
j Chriſtelegre Kyrkiu verdum ſadder/
Lijfgader/ Hreinſader/ og Helgader/
og erum hluttakarar ordner þinna
Velgiørninga.

Eg þacka þier Himneſkur Fader/
fyrer þijna Daſamlega og oſegianle-
ga Naſt og Elſku/med huørre þu oſſ
Overduga hefur ſo ſtørlega elſkad/ z
fyrer þinn elſkulega Son oſſ Sælu-
holpna giørt. Þuiad ſo hefur þu Dr
otten Heimenn elſkad/ ad þu gafſt wt
þiñ Elſkulegan Son/ vppa þad/ ad
aller þeir ſem trua/ ſkule ecke fortap-
aſt/

aſt/helldur hafa Eilijft Lijf/Enn þ
er Eilijft Lijf / ad þeir fyrer ſanna
Tru / og rietta Truarennar Avoxtu
þecke z vidurkienne þig ad vera alleina
ſannan Gud/og Jeſum Chriſtū þañ
ſem þu vt ſent heſur/Amen.

viij.

Agiætleg Hugleiding og

Nuxan vm þa myklu Guds Naad og
Giæſku/ſem er yfer øllum þeim
ſem Jdraſt Syndanna

Pſalm. 103. Myſkun DRottens varer
fra Eilijfd til Eilijfdar/yfer þeim ſem hañ
ottaſt/og hans Riettlæte yfer Barna Børn
unum.

DROTTEn Skapare allra
Hluta / Dáſamlegur ertu j
øllum þijnum Verkum/Eñ
allra helſt og meſt ertu Daſamlegur
med þiñe Naad z Myſkun/Þar fyrer
heſur þu ſo talad fyrer Muñ Þions
þijns Davids/DRottenn hañ Myſku
nar ſig yfer øll ſijn Verk.

 Þad

Pad er z eirnen vor Tru/ad þu me
ner allt þitt Folk/ og huorn eirn ſier
þeilis/þar þu ſo talar/ Mine Myſku
ſemd vil eg ecke ſnua fra honū. Þui
ad þu DRotten pyrerlijtur enguañ/
eþ ad vor Vantrw velldur þui ecke.
Þu ert ecke ſkiotur ad reþſa j þiñe Re
ide/Helldur ertu Nadugur ollum þm
ſem þig ſtyggia/eþ ad þeir ad eins gi
ora Idran.

Min Gud ſem ert Horn mijns Ni
alpradis/z mitt Skiool/ Eg Aumur
heþe ſtygt og moodgad þig / Ja / eg
heþe jllt giort fyrer þijnu Auglite/
Þijna Reide heþ eg vppvaked/z þijna
Reþſing heþe eg þorþient/Eg Synd
gadeſt/og þu heþur hlijft mier/ Eg
heþe jlla breytt/og þu hefur eñ nu Po
lenmæde vid mig.

Ad vijſu DROtten/Þegar eg gio
re Idran/þa hlijþer þu mier z væger/
Þegar eg ſny mier til þijn / þa tekur
þu vid mier. Ja ad vijſu/Þa eg dreg
vndan

vndan ad jdraſt/ þa bijdur þu epter mier. Þa eg þer villt / þa kallar þu a mig. Þa eg þuerſkalloſt a mote þier/ þa lockar þu mig. Þa eg leiſt vpp og tregaſt/ þa bijdur þu epter mier. Þeg ar eg kiem til þijn/ þa tekur þu vid mier. Þegar eg er hryggur / þa huggar þu mig. Þegar eg fell/ þa reyſer þu mig vpp aptur/ og giører mig holpen. Þegar eg bid/ þa Bænheyrer þu mig. Þegar eg leita / lætur þu mig ſinna. Þegar eg klappa a Dyrnar/ þa lætur þu vpp fyrer mier.

Sim þu þa DRottenn Gud/ minn Lauſnare/ Fader og Frelſare/ Huorn enn kann eg þier lijkt fyrer lijkt ad bitala? Huar fyrer kann eg þier lykt fyr er lijkt ad endurgiallda? Þad er mier ecke mogulegt. Nu er þar einginn Hialp annarſtadar enn hia þier / Jæ/ eg veit huorge ad flya nema til þijn/ Þu hefur vijſad mier Veigenn / a huorium eg a riettelega ad ganga / og

 læted

læred mig vita huørnen eg a ad liþa. Þu heþur hootad mier Heluþte/ enn fyrerheited mier Paradÿsar Føgnude/ eþ eg hlyde þier.

Nu bid eg Fader Myskunarennar/ þu Gud allrar Huggunar/ Graþ þu mitt Hiarta j giegnum / med þinne Skielþingu/so ad eg med Otta z Hrærslu meige þordast þad þu hefur mier hootad / Og hugga mig aptur med Hialp þinne/ suo eg med Glede medtake og ødlest þad/ sem þu heþur mier þyrerheited.

DRotten mitt Styrkur/ mitt ørugt Wÿge/ myn Hlÿfd/ mitt Gud/ z minn Frelsare/ Minntu mig a þad/ huad eg a ad huxa vm þig/ Kiendu mier ad akalla þig/ og gieþ mier þau Verk ad giøra sem eru þægeleg/ þyrer þitt Heilaga Anda / vegna þÿns Elskulega Sonar vors DRottins Jesu Christi/ Amen.

Ein huggunarsamleg Bæn

j huarre ad Packlaatt Hiarta gledur sig vid oseigianlega Aast og Elsku Guds/sem hañ hefur oss synt j synum Elskulega Syne.

1. Joh. 4. J þui byrtest Guds Kiærleeke til vor/ ad Gud sende sinn Einngietenn Son j þennan Heim/ so ad vier mættum lifa fyrer hañ. Þar jnne er salen Kiærleikurenn/ Ecke þad ad vier høfum elskad Gud/helldur hann elskad oss/og sent sinn Son til Forlykunar fyrer vorar Synder.

Augustinus.

Nuilyk oseigianleg Giæska og D ymrædeleg Elska er slyk? Þinn Son hefur þu/Gud Fader E Dr ætten vtgiefed/ til ad endurleysa þiñ Þræel. Gud er vorden Madur/so ad su tynda Mañeskia leyst og frelsud yrde fra Dl øpulsins Vallde.

Vor Gud/ huersu hiartanlega hefur þinn Sonur Manneskiuna elskad? Hañ liet sier ecke nægia ad audmykia og lytelæcka sig/ og fædast Madur af Jomfru Maria/ helldur þa hefur hñ lided Pynu

og Dauda a Krossenum/og hefur vthellt sijnu Blööde vegna vor/og vorrar Saaluhialpar.

Sa Millde og Myskunarfulle Gud er komen/hann er komen epter Giæsku sinne. Hañ er komen vpp ad leita / og Sæluhólped ad giöra þad sem burtapad var/Hann leitade epter þeim tyn̄da og tapada Saud / og hefur funded hann/og hefur lagt hann a sijnar Herdar og bored hann aptur til Saudahussens/ sa Gode Gud og Trufaste Hirder.

Oh huilijk Elska/huilijk Giæska er slijkt? Huör hefur slijkt heyrt eda sied? Nu er vill læta sooddan Hiartanlega Myskun ecke ganga sier til Hiarta? Huor vill slijkt ecke stórlega furda? Huör vill ecke fagna og vera Gladur / af sooddan Aast og Elsku/sem þu hefur sijnt oss?

Drotten Gud vor/Þu hefur sent oss þinn Son/so ad hann tæke a sig Mynd syndsamlegs Holldsis/til ad fordæma Syndena/Þuiad hann er þad riette og sanna flecklausa Lamb / sem burt hefur teked Veralldarennar Synder/og hefur med sij-

num Dauda vorn Dauda ad øngu giørt og fyrer ſijna Vppriſu giefur hann oſſ Lijfed aptur.

Vor Gud/Huørnen giefum vier þier ſo ſtora Haleita Velgiørninga endurgolld ed? Huad fyrer Lof og Þackargiørd kuñum vier ad veita þier? Þo vier hefdum Viſku Heilagra Eingla / þa giefum vier alldrei ſoddan Giæſku og Myſkun þier bitalad/Ad vyſſu/þott aller vorer Lider z Timer kyñe ad tala/þa faum vier þo alldrei fullþackad / Þuiad þijn ovmrædeleg Aaſt og Elſka ſm̃ þu hefur ſynt z veitt oſſ overdugum/af þiñe Giæſku/hun yfer geingur allan vorn Skilning.

IIIā
Capitule

Hefur inne ad hallda Bæn er og Þackargiørder til Guds Sonar/ſem er Herran Jeſus Christus.

j.

Ein Bæn til Herrans Chr

ist um/ j huorre Hiarta Mañsi ns medkiester syna Synd/og bidur vm Syndanna Fyrergiefning.

Psalm. 103/ Hann breyter ecke vid oss ep ter vorum Syndum / og ecke endurgielldur hann oss epter vorum Misgiørningum.

Augustinus.

HErra Jesu Christe/ miñ tru faste Lausnare/ Eg jata z medgeing miñ Misgiørning ffyrer þijnu Guddomlegu Majestatis Auglite/ Sia þu DRott eñ/ J Synd efie er eg gieteñ og fæddur og þu heþur þueiged mig z hreinsad/ Eñ þar epter a heþe eg saurgad mig aptur ad nyu/ med meire z stærre Sy ndum/ Þuiad j Vppruna Syndenne er eg fæddur/ eñ j giøranlegum Syn dum hefe eg miñ allan Alldur aled.

Enn þu DRotten Jesu Christe/ miñteſt a Myſkun þijna/og tokst mig vr Nøse mijns Hollðligs Fødurs/og

wr

vr Selskap Syndugra/og gapst mier
þad j Hiarta ad fylgia þier/ asamt
med þeim ødrum sem leita þijns And
likes/og ganga a riettum Veige.

Enn fyrer soddan Velgiørninga
hefe eg vered Opacklætur/ eg hefe gi
ørt margt Illt/og framed fiølda Sy
nda / Og j þaß stad/eg hefe allt ad
betra mitt Lifnad/ þa hefe eg Synd-
um z Glæpum auked og saﬁnad.

Auvy Herra Jesu/Eg hefe synd
gast/Jæ.eg sem þu skapad hefur ept
er þisse Mynd / eg hefe þig vanheid-
rad/ z saurgad sialfan mig med Met
nade/Giergirnde/ Saurugleika z flei-
tum ødrum Syndum / med huørium
mijn Auma Sæl er þyngd / pijnd og
plagud.

Sia þu Herra Jesu/ Mijnar Syn
der ganga mier vpp yfer Hofud/suo
sem ein obæreleg Byrde eru þær mier
oþþungar/Og þar sem þu hiellder mi
er ecke vid Magt mz hægre Hende þin

 nar

nar Dyrdar/ þu sem ert af Nattúru til Myskunsamur/ þa munde eg aumlega fyrerfarast.

Minstu DRottenn þar a/ ad þu ert sa sem mig hreinsar og helgar/ Sia þu huørsu minn Ovinur hann hælest vm vid mig/ og seiger/ DRottenn hefur yfergiefed hann/ Eltted hann z grijped þuiad þar er eingenn sem hialpar hønum. Snu þier vid DRottenn minn/ og frelsa Sæl mijna/ Hialpa mier vegna þinnar Myskunar.

Herra Jesu/ sia þu aumur a þinne Barnskiepnu / huøria þu hefur aled med større Kuøl og Pijnu/ Og lijt ecke so granduarlega a mijnar Illskur og Synder/ ad þu þar fyrer gleymer þinne Myskun. Huor er sa Fader ad hann hialpe ecke Barne sijnu ? Huor er sa Sonur sem ecke þarf Hiirtingar vid?

O Herra Jesu / Elskulege Fader/ Þo ad eg sie Syndugur/ þa er eg þo þinn Sonur / þuiad þu hefur skapad mig

mig og endurleyst. Eg hefe syndgad og jlla breytt/ fyrergief þu mier þad. Og þo so sie/ ad þu ager og typter mig þa yfergief þu ecke Barnsktepnu þijna. Kan nockud Modurenn ad gleyma Barne sijnu/ so hun siae ecke aumur a sijnu Afkuæme/ sem hun hefur bored fyrer sijnu Hiarta? Nu þo hun gleyme þui/ þa hefur þu Himneske Fader tilsagt og lofad ad gleyma mier alldrei. Herra Jesu Christe/ Styrk þu Hiarta mitt/ med þessu þijnu Huggun ar Fyrerheite/ allt til minna Afeloka/ fyrer Krapt z Hiastod þijns Heilaga Anda/ Amen.

ij

Ein huggunarsamleg Bæn

I huørre Madur hugleider og klagar huørsu hann med sijnum Syndum/ sie Søk og Syne til Pijnu og Pijslar Jesu Christi/ og huggar sig þo vid hans Hræd og Myskun.

Nu Esa.

Esa. 53. Ad sønn þa bar hann vorn Siuk
dom/og vorum Ærygdum blood hñ a sig.

Augustinus.

O Herra Jesu / huad hefur þu
vñed til/ þu elskulegaste Guds
Sonur/ ad þu ert so vtleikeñ?
Huad hefur þu þess misgiort ad so er
sargrætelega med þig fared? Huad
hefur þu syndgad? J huoriu hefur
þu misgiort? Huar er Sok og Efꝛ
ne til þijns Dauda? Huornen kiemur
þad til/ad soddan Afellisdomur er yfer þig felldur(

Eg/ Eg er Soken og Efned þar
til/ad þu ert so Pijndur/Nia mier/ hia
mierer Soken þijns Dauda. O Herꝛ
ra Jesu/þad þu ert Lijflatenn/þad er
mijn Skulld/ Þad þu ert Pijndur og
kualen/þad hef eg verkad/eg er hañ
sem þig hefur,sært og sleiged / og þier
eruide giort med mijnum Syndum.

Mikil Lausnare/huorsu furdulegur
z fraheyrdur Vrskurdur er þetta? Nu
ad

ad ovmrædelegur Leindardomur er slijk! Sa Ranglæte Syndgar/ eñ hinn Riettlæte lijdur Refsingena þar fyrer/ Sa sike vifiur til Refsingareñar/ enn hin Saklause ber Skulldena/ og verdur refstur/ Sa Ogudlege hefur vppbyriad þad Vonda/ eñ sa Heilaga stendur a sellis Dom þar fyrer. Nu ad sa hinn Vonde hefur Forskulld ad/ þess verdur sa Riettlæte ad gialllda. Nuad Þrællen misgiørde/ þar fyrer verdur Herran ad bitala. Nuad Mañeskian hefur broted/ þess verdur sialfur Gud ad gialllda.

Oh þu Eilijfur Sonur Guds/ Nuad mikel er þijn Audmykt? Nuer su breñande er Aast og Elska þijn? Nuad rijkugleg er þijn Myskun? Nuorsu yfergnæfanleg er þijn Giæska? Nuad Dyrleg er þijn Gooduilld? Nuorsu hiartanleg er þijn Medaumkan/ z Myskun? Eg hefe syndgast/ eñ þu lekur Giollden þar fyrer/ eg hefe jlla

 giort

giørt/enn þu verdur repſadur/Eg hef-
fe broted og miſgiørt / enn þu verdur
þar pyrer pijndur. Jæ eg var Dramb
ſamur/eñ þu verdur lijtelæckadur/Eg
var ohlydugur/eñ þu hepur med þiñe
Alydne bitalad Repſingena minnar
Ohlydne/Eg hepe lipad j Opneytſlu
Matar og Dryckiar/ eñ þu leidſt Nu
ngur og Þorſta/Mijn vond Girnd he
fur dripeð mig til Synda og Glæpa/
enn þijn Kiærtanleg Aaſt og Elſka
kom þier vppa Kroſſen/mina vegna/
Eg æt ap þui ſem mier var bañad/
enn þu verdur pijndur þar pyrer/Eg
hefe neytt þeſſ Kræſelega og lyſtuga/
enn þu leidſt þa beiſku Kuol a Kroſſe
num/ Eg hepe lifad j Vellyſt z Sæl
giæte/Eñ þu lieſt þig med Jarngøddum negla a Kroſſen / Eg dreck þad
ſem er Sætt og Lyſtelegt/Eñ þu ſma
ckar/þad ſem er beiſkt og Surt.

Sia þu Kongr Dyrdarennar/Sia
þu/hier er mijn Synd/eñ þar er Rad
þijn

þijn og Mijskun/ Sia þu/ Jesu minn Lausnare/ þetta er mijn Ohlydne/ enn þar liomar þitt Riettlæte. Miñ Kongur og miñ Gud/ Huørnen a eg ad betala þier allt þad Gott sem þu hefur veitt mier? Hialpa mier Herra Jesu Christe / ad eg mætte med Stødugre Trw/ lofa og dyrka þig hier stundlega/ enn añars Heims eilijflega.

iij

Ein Hugarlmtleg Bæn til Herrans Christum/ vm Fyrergiefning Syndaña/ og vm nytt Christelegt Framferde.

Psalm. 143. DRottenn / Kienn þu mier ad lifa epter þijnum Vilia/ Þui þu ert miñ Gud Lat þinn Gooda Anda leida mig a riettan Veg.

Augustinus.

JEsu Christe / þu Eilijfa Ord Fødursins / þu sem komen ert j þennan Heim/ Sælu hiolpna ad giora þa Syndugu/ Eg bid þig þyr-

þijna Hiartgroona mykla Myskun/ bæt þu minn Lifnad/ z endurnya mig mijnu Lijfe og Framferde.

Minn Gud/ tak fra mier huad mier er skadlegt/ og þad sem þier ecke þoknast / og gief mier þad sem þier er þægelegt/ og mier er gagnlegt. Huor kan ad hreinsa þann sem gieten er af syndsamlegu Sæde/ vtan þu alleina? Þuiad þu Almattugur Gud ert Ovmrædelega mijkell og Godur/ þu sem Rettlætan giører þan Ogudlega/ z lijfgar þan sem vegna Syndana er daudur/ Þu sem ad snyr þeim Synduga fra hans raungum Veige/ so ad hann syndge ecke framar meir.

Minn Lausnare/ tak burt fra mier allt þad sem þier er ecke þægelegt/ Þuiad þu sier minn vanmatt/ z þu veist minn Brest allan. Riettu ad mier þijna Myskunar Hond/ og suipt fra mier ollu þui sem fyrer þijnum Myskunar Augum er ecke þægelegt.

Drott

DRottenn/hyrer hier er huorfueggia Heilbrigde myn og min Vanmættur/ eg bid þig/ halltu mier vid Heilsu myñ na/og lækna min Siukdom.

Lækna mig DRotten/ þa verd eg Heilbrigdur/ Hialpa mier/ þa er eg ho lpen/ Ja/ þu DRotten sem læknar þa Siuku/ og helldur þeim vid Heilsuna sem Heilbrygder eru/ Þu alleina med Orde þynu einu/ riettet þ vid sem fallid er og fordiarbad/ Þuiad ef þu villt nidur sia þynu Gooda Saude i Akur mins Hiarta/ þa hlytur þu ædur ad ryþa j burtu Þyrnena miña Synda/ med þinne Myskunar Hende.

Þu hinn Sæte/ Elskulege/ Goode og Giafkuþulle/ Millde og Myskun same/ þu allra Liuþaste Lausnare Her ra Jesu Christe/ helltu j Hiarta mitt Ast og Elsku þiñe/ so ad eg hafe ei Girnd nie Giedþeckne a nockru þui sem er Holldlegt edur Jardneskt/ Helld ur ad eg elske þig alleina/ z hafe þig

alleina j mïnu Hiarta / og j mïnum Muñe. Skrifa þu med Fingre þïnu a Hiarta mitt Aastsamlega Mïning þïns Sæta Nafns/suo ad eg gleyme þui ecke/ z ad ecke verde nockurn tïma aftmaad Mïning þïns Nafns vr mïnu Hiarta.

Vpptendra og kueik mitt Hugskot miñ Gud/med Elldе þïns Anda/suo ad eg kuñe ad Fornfæra þier med heilum Tærum/ Hrygdarfullan Anda/ eitt klockt z sundurknosad Hiarta.

Skrifa þiñ Vilia z þïn Riettinde a Spiolld Hiarta mïns/so ad eg þig DRotten/þïna Giæsku/þïn Boderd mier jafnan fyrer Augum hafe/ Amen.

tiñ.

Ein Good Bæn/ j huørre

Madur bidur hugarlæktlega/ ad hans Hiarta/sem er Steinenum hardara/mætte vegna Aastar og Elsku Jesu Christi klo ockt

ckt verda/og grꝍta aþ Hiarta
sijnar Synder.

Augustinus.

HErra Jesu Christe/ Gief mier so sem eg aþ ollu Hiarta girnest ad eg kune ad bera fram fyrer þig heilaga Aast/ z hreinferduga Elsku/ ad hun mig eignest/ og allann vppfylle/ Og veit mler pad/ ad eg til eins vissu legs merkis vm ꝍst og Elsku til þijn/ mꝍtte heisklega grꝍta/ og med jafnade/ So ad Tꝍar mijn mꝍtte bera Vitne vm pad/ ad eg elske þig af Hiarta og ad þau audsyne huorsu kiꝍrann Saal mijn hefur þig/ og þui hun kan ecke añad/ vegna þeirrar Aastar þiñar/ eñ ad Grꝍta.

Goode Herra/ Eg miñest þar a/ hu orsu ad su Gooda Kuiña Anna/ 1. Sam. 1. kom j Mustered/ bad þig vm eirn Son/ vm huorta skrifad stendur/ ad þa hun hafde loked sijne Bꝍn

 med

med grætande Tærum / þa var hun ecke leingur Sorgfull. Þegar eg nu hugleide soddan Sifne/og soddan stod ugleik/þa hrelleſt eg og skammast myn/ ad eg Vesall Madur er svo alldeilis eckert/og ad mitt Hiarta þad er so kallt hia þui sem hennar Hiarta hefur vered.

Þuiad ef ein Kuinna kunne so hiartanlega ad græta/og lief ecke af/ hun sem ecke bad nema um eirn Son/Huorsu myklu framar meir ætte myn Sal ad græta vaflatanlega/hun sem leitar ad þier/ʒ þeigen villde koma til þyn? Oh huorsu miog ættu þær Saler ad græta og anduarpa/sem Guds syns leita Nott og Dag/og ecke elska añad eñ Jesum Christum? Sañarlega þa ætte Tæreñ ad vera þeirra Fæda bæde Nott og Dag.

Þar fyrer miñ Gud/Myskunna þu þig yfer mig / þuiad eg hefe stoora Kuol j mynu Hiarta/Gief mier þyna

Huggun af Himnum ofan/ og fyrer lyt ecke þessa Synduga Sal/ fyrer huorra þu ert daen. Veit þu mier/ ad eg af ollu Hiarta kunne ad grata so eg verde laus vid Synder mijnar/ ꝛ ad Sal mijn verde full af Himneskū Fognude. Og þo ad eg kune ecke mz þeim hrausku Truarstyrkuo Forfedrū (huorra Fotsporum mier er omogule
Gt ad na) ad bidia sem vera atte/ þa lat mig þo med þeim Gudhræddu Ku kinum fa og odlast mitt lyted Hluiske ne j þijnu Rijke.

Eg hugra og eirnen vm eina adra Kuinnu/vm huoria skrifad stendur/ Jo hann. 21. Huorsu hiartanlega hun he fur þig elskad Herra Jesu/ ꝛ af God fwsre Aast epter þier leitad j Grof enne. Þui þa Lærésueinarner sneru he im aptur/ þa veik hun ecke fra Grof eñe/sat þar Hrygdarfull og Sorgbit eñ/og griet storlega/stood vpp jafnþr amie og leit jnn j Grofena/ef ad skie

mætte/ad hun þeinge ad sia þig/huo
en hun so hiartanlega elskade/Þuiad
opkar eñ eitt siñ heþur hun geinged j
Grøþena/vt og jñ/ og heþur skygnst
epter þier/ Eñ vegna þeirrar myklu
Elsku sem hun haþde til þyñ/ þa liet
hun sier þetta ecke nægia/Þuiad þad
eina giører huert Gott Verk Gott z
og þægelegt/eþ Madur er stadþastur
j þui enu sama.

Nu med þui hun elskade þig meir
enn adrer/ og griet aþ Aast og Elsku
þiñe/ og leitade þyñ med Grætande
Tarum/og var stadþøst j þui ad leit-
ta þyñ/ þar þyrer heþur hun þig all-
ra þyrst punded og sied/og vid þig tal
ad. Ad vysu/ þu openberader þig þyr
et heñe/ecke alleinasta þyrst/ helldur
þa hefur hun allra fyrst Lærefueinum
kunngiørt og boded þyna Gledelega
Vpprisu/Þui þu baudst heñe þad/se
igiande/Far þu z seig mynum Bræd
rum/ad þeir þare j Galileam/þar mu
nu þr

nu þeir sia mig.

So sem ad þesse Kuiña hun grier/ og liet ecke af/og leitade þess Lifanda hia Daudum/æhrærde þig med Tru areñar Hondum/ Skyllde myn Sal þa ecke oafſtæanlega græta/hun sem truer a þig/sinn Endurlausnara? Og þig medkiester/þu sem ert a Himnum vppe og stiornar ollum Hlutum? Skyllde myn Sal þa ecke græta ꝛ And uarpa sem þig elskar af ollu Hiarta/ og stora forleinging hefur ad sia þig og skoda.

O þu einka Son allra þeirra enu Aumu/og þeirra Skiool og Hæle/þu sem þyna Myskun ecke afseiger nockrum þeim sᴇ̃ þig bidur/Vñ mier þiꝼ ar Nædar/vegna þyns Heilaga Nafns/so ad eg hufe alla Tyma til þyn tale vm þig/skrife og lese vm þig/ og ad myn Ræda sie vm þig/og ad eg sie iafnan miñugur þyn/koine iafnann fyrer þitt Auglit med minne Bæn/og

þære þier mitt Lofgiørdar Offur/Ja ad min Augu welle Tár vegna þiff ar Elsku / og fyrer þier Hiartanlega grata/af þeim Fognude/sem eg hefe j þier.

v.

Ein Agiæt Bæn/ j huørre ad Hrygdarfullur Ande hladest af þiøldа Syndanna/huggar sig vid Jesu Christi Nad og Myskun.

Psalm. 143. DRottenn gacktu ecke j Dom vid Þræl þinn/Þuiad þyrer þ ier er eingenn Lifande Madur Riettlæter.

Augustinus.

Jesu mitt Endurlausnare/Sia þu/Eg æкalla þig z þu Bæn heyrer mig ecke/Eg lijd Kuøl z Angist /og þu huggar mig ecke. Hu ad skal eg seigia? Huad skal eg Aum ur Madur til giøra? Mitt Hiarta er Hug gunarlaust/og eg er vtrekenn þra þijnum Augum.

Wei mier Wesølum/Huørnenn er eg pall-

fallen j fra þeim hæsta Hiмdre/ ꝛ er komen j stærstu Neyd og Hormung? Huort ætlade eg mier? Huort er eg komen? Huar er eg? Eda huar er eg ecke? Epter huorium forleinger mig? Og huar er eg med minne Beinan og Anduarpan? Auuꝼ/ Auuꝼ.

Eg meinte eg hefde heyrt þad hid Goda/ Enn sia/ þar er ecke nema skad sind. Sia/nu verd eg ad deyia/ ꝛ minn Jesus er ecke med mier. Ach ꝛ Auuꝼ Betra være mier ad vera alls eckert/ enn ad hafa ecke Jesum med mier. Betra er ad vera ecke lifande/enn ad lifa an hans sem er Lijfed.

O Herra Jesu/ Huar eru hinar gomlu Myskunsemder þinar? Villtu æfenlega vera Reidur? Vertu mier vm sijder Nædugur / Myskuna þu mier/ og snu ecke Auglite þinu fra mier/ Þui þu snerer ecke fra þinn sinn spyttu ꝛ Hrackku a þad/þa þu endurleyster mig.

O Jesu mitt Lausnari/min Hialpare/Eg mæikiesti og jata fyrer þier/eg hefi syndgast/og mijn Samuiska hefr ur Fyrerdæmingina þorþient/og mijn Jdran er ecke nogleg þar þyrer. Enn þar a moote þa er þad vijst og satt/ ad þijn Myskun er stærre enn allar Heims sins Synder.

Gode Herra Jesu/gack ecke j Dom vid Þræl þinn/helldur afmaa og vtslieff mijnar Synder / epter Stærd þinnar Myskunar/ Amen.

v.

Ein onnur Bæn/ j huørre ad Mannsins Hiarta Syndanna vegna/er miøg skialfande/þyrer stranga Guds Riettlæte/enn huggar sig þo vid Jesu Christi Nad/og bidur vm Gott og Gudlegt Framferde.

1. Tim. 1. Þad eru vissuleg Sannende/og eitt Dyrmætt Verdugt Ord/ad Jesus Christus er komen j Heimen/til ad giøra ſa luholpna þa Syndugu/a medal huørra eg er hinn hellste.

Nei mier Vesølum/ þegar Dagur Domsins kiemur/ ꝛ Verk nr Samuiskuanna verda vpplæt nar/ þegar sagt verdur til mijn/ Siæed þar Mañ og hans Verk. Herra minn Gud/Huad mun eg þa seigia? Þegar Þu menenñ openberar mijnar Misgiorder / og Jordeñ stendur mier j mote? Sia þu/ eg mun ecke giefa suarad einu Orde/helldur mun eg med Skialfta og Hrædslu standa fyrer þier/skamast mijn/og ecke þora ad vpplypta mijnum Augum / eda ansa einu Orde.

Veñ mier Vesølum/Huad skal eg giora? Eg vil hroopa og kalla til Guds mijns Drottens/ Þuiad/ huar fyrer skal eg þeigia og fordiarfast? Nu þo eg vil ie tala/þa mijnkar ecke mijn Pijna ad he lldur/Eñ ef eg þeige/þa hef eg hid sïra storra Hiartans Kuol og Angist.

O þu mijn Sal/græt þu so sē ein Ecktia/sem mist hefur Brudguma siñ/ Græt þu hin Auma Sal/Þuiad þinn Brudgume/þad er Christur/hann hefur yfergiefed þig. O þu Reide hins Almattuga

Guds/ skall þu ecke yfer mig / Þuiad þu ert mier obæreleg og olijdanleg. O Jesu minn Lausnare/ Myskuna þu mier/ Hialpa þu mier so eg oruinlest ecke/ helldur ad eg mætte hressast vid. Og þo eg hafe forskulldad eilijfan Dauda og Fyrerdæmingena/ þa hefur þu þo lofad ad hialpa mier/ Þuiad ecke gyrnest þu Dauda hins Synduga/ og ecke hefur þu Giedþeckne a nockurs Mans Fordiarfan. Ad vijsu/ þu ert Daeñ uppa þad / ad þeir Daudu mætte lifa/ og fyrer þinn Dauda hefur þu deydt Daudan hins Synduga/ og fyrer þiñ Dauda erum vier Lifande ordner.

Miñ Gud og Herra/ Eg bid þig/ lat mig ecke fordiarfast j mijnum Syndum/ Þuiad þu ert Lijfed/ Riett þu Hond þijna af Hædeñe ofan/ & frelsa mig fra Syndum mijnum/ suo ad Andskoten fagne ecke yfer Oforum mijnum/ og seige/ Eg hefe hañ uppsuelgt og sigrad.

O Goode Jesu/ Huor vill nockurn tijma hafa Efasemd eda Mistraust a Myskun þiñe? Þuiad þa vier vorum j Ovinskap vid þig/ þa leyster þu oss med þijnu

Bloode/og setter oss vid Gud/Sia þu/ vnder Skugga Myskunar þinnar er eg holpen og eg flÿ til Nadarstolsins/þinar Dyrdar/og bid vm Nad og Hialp / Eg kalla og klappa a Dyrnar / allt þangad til þu sier Aumur a mier/ og lætur vpp þyrer mier.

Huiad med þui þu kallader oss til Nadarenar/þa vier leitudum hennar ecke/Nu ad myklu þramar munum vier nu Nad ødlast / ef ad vier girnust hana og leitum hennar aþ Hiarta?

Þu milldе og Myskunarþulle Jesu/ hurа ecke vm þitt Riettlæte vid mig Syndugan / helldur minnstu a Myskun vid mig Skiepnu þÿna. Minstu ecke a Reidena vid þañ Seka / helldur a Myskun þÿna vid þañ Auma. Gleim þu Drambseme þess sem þig moodgad he fur/og alÿt þañ Auma sem þig ákallar. Huad er Jesus? Er hañ ecke Lausnare/ Frelsare/Hialpare? Þar fyrer hialpa þu mier Jesu þyrer siaþan þig/og seigdu so til Salar minnar/eg er þÿn Hialp. Nerta Jesu / eg þorlæt mig vissulega vppa

þig/ vppa þjna Giæſku/ þuiad þu heþ⸗
fur kient mier ad leita/ bidia og a. ad kl
appa⸗

Og med þui ad þu ſialþur æminner
mig / þa vil eg leita og bidia og beria⸗
Drottenn þu ſem ſkipar ad bidia/ Læt mig
þad þæ / Þu ſem kienner mier ad leita/
læt mig þad þiña/ Þu ſem bydur mier ad
beria/ læt þu vpp þyrer mier⸗ Styrk þu
mig/ þuiad eg er Veykur/ hialpa þu mier
þuiad eg er tyndur/ Vppvek þu mig þuiſ
ad mitt Hiarta er Daudt⸗

Styr og ſtiorna ollum mjnum Skil⸗
ningaruitum/ Ordum og Huxonum/ og
Giordum/ epter þjnum Vilia/ ſuo ad eg
nu hier epter þione þier/ elſke þig/ og gie
þe mig þier j Valld⸗

Drottenn/ eg veit vel/ eg er þier ſkylld⸗
ugur vm ſialþan mig / þuiad þu heþur
ſkapad mig⸗ Eñmed þui þu ert orden n
eirn Madr þ mig/ þa er eg meira ſkylld
ug: þier eñ vm ſialþã mig/ være þ mogu
legt/ Jæ ad vjſſu/ eg er þier vm ſo myked
ſkylldugur/ ſo ſem þ þu ert meire en eg/
þ huorn þu heſur þig ſialþañ vtgieþed⸗

Eiñ

Enn miñ Lausnare/lýttu þar a/ad eg ad eins borma og megna eckert/ Helldur og eirnen/eþ eg bormegna nockud/þa gi et eg þad ecke an þiñar Hialpar giort. Þar byrer tak þu mig ad þier / drag þu mig til þýn/so ad eg verde þiñ/og elske þig aþ Hiarta/og epterbylgie þier. Þuí ad eg er þiñ/vegna þess ad þu hefur ska þad mig/og endurleyst mig/Þu sem liþer og rýker eilýflega/Amen.

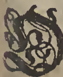
vij.

Ein Gømul God Bæn vm

Naþnid Jesu / J huorre Christens Mans Hiarta/huggar sig vid Naþned Jesu/og bidur vm alla goda Hlute.

Act. 10. Þessum bera allet Spamen Vitne ad byrer hans Naþn skulu aller þa Syndanna Fyrergiefning/þeir sem a hañ trua.

S. Bernhardus.

O Gode Jesu/ O sæte Jesu/ O Jesu Son: Mariu Mey ar fullur Myskunar z Gask leika. O sæte Jesu/Mysk-

una þu mier/epter miskeleik Myskun
ar þiñar. Oh Millde Jesu/eg bid þig
fyrer þitt Dyrmæta Blood/ huoriu þu
vthellter a Krossens Trie / fyrer oss
Auma Synduga Meñ/ tak fra mier
allt mitt Ranglæte/ z fyrerlyt ecke mi
na Bæn.
Sia/Eg akalla þig audmiukleg
og tilbid þitt allra Heilagasta Nafn/
JESVS. Oh sæte Jesu/ Huorsu
hugunarsamlegt er þitt Nafn ? Oh
Millde Jesu/ Huorsu Dyrlegt er þitt
Heite? Þuiad Jesus er ecke anad enn
Lausnare/ Frelsare/ Saluhialpare/
Þar fyrer þu Goode Jesu/ sem mig
hefur skapad/og mig hefur med þijnu
Dyrmæta Bloode Frelsad / læt mig
ecke fordæmast / huorn þu af onguu
Efne skapader. Oh Gode Jesu/læt
ecke mīnar Misgiørder glata mier/
huorn ad Almattug Giæska þijn gi
ørde hier.
Oh Gode Jesu/Alÿtku þad med mi
er sem

et sem þitt er / enn aþma og burt tak þu fra mier allt þ sem illt z askarlegt er. Oh millde Jesu myskuna þu mier a medan Myskunar tijmeń er/og glaska mier ecke a Tijma þijns hrædelega Doms. O Gode Jesu/Eń þo eg Aumur Syndare hafe forþient z Verdskulldad med riettu eilijfa Kuol z Pijnu/ sokum minna þungra Synda/þa appellera eg nu fra Riettlæte þijnu/ og skyt mijnu Mæle til þinar Omælelegrar Myskunar/ suo ad þu Mysk uner mier/suo sem Milldur Fader og DRotten.

Þuiad huort Gagn hefur þu þar af DRottens þott eg Fordæmest? Þui ad ecke lofa þeir Daudu þig/og eing eń af þeim sem nidur fara til Helujtt es. O þu Myskunsamaste Jesu/Myskuna mier Aumum og Syndugum/ O þu allra sætaste Jesu/frelsa mig. Oh Gode Jesu Lijknsamur vertu mier Aumum og Syndugum. O Jesu/

læt mig koma j Tolu þiña Vtvaldra Mañа.

O Jesu Hialpeñ allra þrra sem vona a þig/ Myskuna þu mier/ O Jesu sem ert Lausnare allra þeirra sm trua a þig. O Jesu sem ert Fyrergiefning allra miña Synda. O Jesu Mariu Son/ helltu yþer mig þiñe Nád/ Speke og Kiærleika/ Elsku og Hreinlyfe/ Hlydne z Litillæte/ so eg kuñe j ollum Motgange/ ad haþa heilaga Þolenmæde/ þig fullkomlega ad elska/ og j þier ad glediast og fagna ad eilyþu/ Amen.

viij

Ein Good Bæn til Guds Son/ j huørre ad Madr jatar z vidurkieñer Herrans Jesu Velgiorninga/ og huggar sig Hiartanlega vid þa.

Gen. 37. DRotten/ miñz er eg allre þiñe Myskunsemd/ z allre Trygd/ sem þu veitt hefur Þræl þynum.

Harmag. Jerem. 3. Myskun DRottens er þad/ ad vier erum ecke aller eydelagder/ z

og hañs

og hans Giæska heþur ønguann Enda.

Augustinus.

HErra Jesu Christe/miß Lausn
are og miß Gud/Þu hefur skap
ad mig/þegar eg var eckert/Þu
heþur endurleyst mig þa eg var glat
adur/Jeg/aþ ønguo heþur þu skapad
mig/ þu heþur ecke læted mig verda
Fugl/nie afiad ferþætt skynlaust Kuik
ende/helldur eina Manneskiu/ z heþur
gleþed mier Lijf og Ond/Skyn z Sk
ilningar Vit.

Og þa eg var fyndur og tapadur/
þa komstu aþ Himnum oþan minna
vegna/þu Odaudlege til hins daudle
ga/og heþur teked a þig Holld z Bl
od/eins og eg heþe/ert þyrer mig Da
en/ og hefur sigrad og yþerunned alla
mijna Ovine. Og med þessum hætte
heþur þu gieþed mier aptur Lijþ og
Heilsu/og alla Tijma heþur þu lated
Þijna Nad og Myskun vera mier til
reidu.

Þu hefur og eirnen j morgnum Ne-
kasemdum mig Fodurlega verndad z
vardueitt. Þu lætur ec eckj af ad veit-
ta mier Mat z Dryck/z alla Atuinnu/
og ad læta kienä mier z hugga mig/
Þu syner mier þitt Nialpræde/z læt-
ur mig vita huornen eg a Christelega
ad lifa og deyia/so eg Sæluhólpenn
verde. Nier vm ætte eg jafnlega ad
huxa/og hier fyrer ætta eg þier ad þa-
cka af ollu mijnu Hiarta.

Mikl Gud/huorsu hæleiter eru þijn-
er Velgiørningar mier til Handa?
Ec miøg litels hef eg þa acktad/og
ecke eina Þock þier fyrer þa golldeð.

Þu hefur skapad mig fagran og
furdulega ægiætan/ec huorsu añarle-
gur og herfelegur er eg ordeñ? J Sy-
ndeñe er eg gieteñ og fæddur/Ec m3
þijnu Bloode hefur þu mig hreinsad
og þueiged og helgad/eñ eg hefe ver-
ed Athugalaus/og hefe daglega saur-
gad mig og fleckad med mijnum Syn-
dum

um Syndum.

O þu Synd/huørsu audvelldlega kiët þu jñ? Synd/Synd/Nuørsu ſeal ertu einum Galauſum Manne? Enn huørsu Andstyggeleg ſuiuirdeleg ertu fyrer Gude? Nuørsu aumleg eru þijn Avextr? Nuad hrædelegt verdur þitt Hegndarstraff?

Auvÿ mig Auman Syndara/ Nuørt skal eg fara? Nuar vil eg blÿþas? Nuør vill frelsa mig? Nuør vill þuo og hreinsa mig af øllum mijnum Syndum.

O Herra Jesu Christe/þu allra Lioþaſte Lausnare/til þijn vil eg fara/ fyrer þier jata eg allar mijnar Synder/og hyl ecke mijnar Misgiørder.

Ad vÿſu mitt Herra Jesu/Nuar fyrer ertu komen j þeſſan Heim? Nuad hefur þu vid Heimenn giørt? Nuar fyrer ert þu dæen? Þu ert dæen ad ſøku vegna vorra Synda/ og ert komenn ad giøra alla Auma og Synduga Salu

 help

holpna/a medal huorra eg er hiñ he
ster og stærste.

O Jesu þu Nenninnis Lausnare/ver
tu og eirnen miñ Lausnare/Þar fyrer
heiter þu Jesus/þad er Frelsare/Sa
luhialpare. Hialpa mier Aumum Sy
nduguim/og þyrergief mier allar mijn
ar Misgiørder/. Þu ert mijn Hialp/
og þu hepur ecke girnd a mirre Gløt
un. DROtten græd þu mijn Samui
sku Sær/og hugga Sorgfulla Sa
lu mijna.

Þu ert ad vijsu miñ Endurlausnare
a þier er allt mitt Traust / oll mijn
Von/ Þier a Hendur fel eg alleina
Lijf og Sæl/ i Lijf og Dauda. Miñ
Gud/giør vid mig epter þiñe miskunsre
Myskun/bæde nu z ad Eilijfu/ Am.

IX.

Enn ein mgiæt Bæn til ad

hugleida Herrans Jesu Christi Vel
giørninga/og ad uppuekia sig til Þacklæ
tis/

tis/og tilreida sig ad jñganga med Chri-
sto j Eilyfan Fognud.

Psalm. 103. Lofa þu DRotten Sæla mijn/og gleym ecke þui gooda sem Gud hefur giørt þier / Hann sem fyrergiefur þier allar þijnar Synder/ og læknar allan þiñ Siukdom. Hann leyser þitt Lijf fra Glötuninne og Kryner þig med Naad og Myskun.

Augustinus.

Min Sæl / Giæt ad og hugleid huørsu vegsäleg þu ert. Siaþu/ DRotten miñ Gud hefur skapad þig epter sinne Mynd / og af Naad sinne hefur hañ vtualed þig sier til Barns. Jesus Christus hefur þig med sijnu Bloode endurleyst/ z bunded Tru vid þig. Gud Heilagur Ande hann er þier giefen til ad vera þier sannarlegt Merke og Pantur Eilijfs Lijfs.

So hæleitlega hefur DRotteñ þiñ Gud prydt þig/ So Dyrdlega hefur hañ giort þig/ so ad þu munt a þeim Deige lijk vera hñs heilogũ Einglũ-

Þar þyrer Sæl myn/ snu þu þier ad honum/ sem þig heþur suo elskad/ Leita hans sem epter þier hefur leitad Þiona þu honum sem þier heþur þion ad/ elska hann sem soddan Aast hapt heþur til þyn/ hañ heþur elskad þig fyrre/ og tilbyed þitt Hiarta/ suo þu matter elska hañ/ Ja/ Hañ er Vpphaf og ender þinar Velþerdar.

Astunda þu og eirnen Sæl myn/ ad hafa Kiærleik til Naungans/ Ver Narmmed Sorgfullum / Vertu hreinn med þeim Hreinu/ Hellog med þeim Hei logu. Þuiad so sem DROTTen Gud þinn þinur þig/ so mun hañ dæma þig. Hann er Godur og Giæskuþullur og Þolenmoodur/ og vill syn Born hier a Jordu ſteu og eirnen vingiarnleg/ Good og Giæskurijk og Hooguær/ og Myskunsom.

Myn Sæl/ haþ þyna lyst j DROttne/ sem þig leyst og þrelsad heþur/ þra eilifþre Eymd z Glotun/ Haþ þu hañ

hañ og hallt pyrer piñ besta Vin/ so lelnge sem þu liþer/ Þuiad þa þu hlyt ur ad fftiast vid alla Hlute/ þa mun hañ vera hia þier.

Einkanlega a þiñe Daudastundu/ þegar aller þijner Viner eru langt fra/ þa yfergieþur hañ þig ecke/ Hañ mun geyma þijn fyrer þui Grenianda Leone / sem þig vill þa vppsuel gia/ og hann mun leida þig jnn j þa Himnesku Jerusalem/ z setia þig pyrer sitt Dyrlega Auglit/ þar ed þu mu nt med Heilogum Einglum honum eilijflega Lof syngia/ seigiande/ Heilagur/ Heilagur/ Heilagur/ er DRottenn Gud Zebaoth/ oll Jordeñ er full hans Dyrdar.

Miñ Gud/ huilijkur Fagnadar fa⸗ ungur mun þar vera? Huad stor Vn adsemd z Fagnadar hliomur mun þar heyrast? Huorsu fagurlega z sætlega munu Meñ þar Gud lofa og vegsa ma og syngia Eilijft Alleluia. Huar

kast vt ad skyra edur tala þa ovmræde legu Glede/ þa osegianlega Fagnud þa yppergnæpanlega Himerijkis Dyrd. Huor kan ad mæla edur meta þa ypper gnæpanlegu Unadsemd/ Lyst og Gle de Eilijfrar Farsælldar sem þu munt þar þa og odlast/ mijn Sal.

Mitt Herra Jesu hialpa þu mier/ so ad Sal mijna lange vaflætanlega epter soddan Glede/ og ad hun daglega ætijndan hafe jn ad komast j þa Himnesku Jerusalem / huor ad suo er Heilog og Dyrleg/ j huorre ad Eilijf Fagnadar Hatijd hallden verdur/ oendanlega.

Mitt Gud/ vpplys og tendra Hiarta mitt/ suo eg tregiest ecke nie letiest/ helldur vpphefie Hiarta mitt af Fog nude mots vid þig/ og ad eg j Huganū sie j þeirre Himnesku Jerusalem leite þeirra Heilogu Forfedra ꝛ Spaman na/ og ad eg meige heilsa þeim Heilogu Postulum/ og skoda Fioldan allra

Guds

Guds Pyslaruotta og Vtualdra/og sia Dyrd allra þina Heilagra.

Minn Gud og Herra/Hialpa þu mier þar til/ ad bæde Himeneſt z Jørden/og allt þad ſem þar er jñe/giefe mier Ordſok og Tilefne daglega ad elſka þitt dyrlega Nafn/z i þier ein um ad hafa mijna Huggun og Glede/ Amen.

X.

Ein Huggunar Bæn j huørre ad Rietttruads Mañs Hiarta yþeruegur og hugleider Saar og Vnder Jeſu Christi / og huggar ſig þar vid.

1. Corinth. 2. Eg hiellt mig ecker hafa vita mille/ ſem eckert viſſe vtan alleinaſta Jeſum Chriſtum þañ Kroſſfeſta.

Auguſtinus.

Jeſu Chriſte miñ DRottenn/Hu ad mykel er þijn Elſka/huørſu oſeigianlegur er þiñ Kiærleike/ vor Aumra Syndugra Manna?

Þuiad su Aast og Elska sem þu hafder til vor/ hun kom þier til þess/ ad þu vorra vegna ert ofan stiggeñ af Him̃num/ og ert ordeñ sañur Madur.

Ja ad vysu/ Þijn mykla Aast og Elska hefur neydt þig og þuingad til þess/ ad þu Eilijfur oseigianlegr Gud ert ecke alleinasta orden lijkur oss Aumum Prælum þijnum/ helldur þa hefur þu eirneñ lated þig vorra vegna so hrygglega pijna og særa.

Miñ Lausnare/ huad elskulegan/ hiartanlegan Huñldarstad hefur þu mier Aumum Syndara tilreidt z bwed j þijnum Vndum og Sarum/ Huørsu rijkuglega Huggun fiñ eg þar inne / j giegn øllum mijnum Syndum? Huørsu fagurlega lioma og leiptrar þadan þijn Hiartans Aast z Elska til vor.

Ja ad vijsu miñ Lausnare/ Allt hu ad helst eg þarf til Huggunar minne Saalu/ þ tek eg wr þijnum Heilogum

Saarum og Vndum. Þu hefur lꜳted opna þijna Heilogu Sijdu miña veg na/ so ad þitt æstrijka Hiarta oped ve re pyrer mier Aumum Syndugum/ Þuiad j Saarum þijns Blessada Lꜳ Kama/ þiñ eg Nad og Giæsku Hiarta þijns. Vt af þiñe Sijdu þlytur mitt Hialpræde / og vt af þijnu Heilogu Hiarta mijn Huggun. J þijnum Saa rum og Vndum skijn og liomar hiart anleg Mijskun vors Guds / j huørre þu hefur vitiad vor/ upprunnen j Nad um.

Ja Herra Jesu Christe/ Þijn He løgu Saar og þijnar Vnder eru full ar med Nad og Mijskun / þullar med Giæsku og Goodgirnd/ þullar med æst og Elsku. Þeir haþa þijnar Hendur og Fætur j giegnum stunged/ og þijna Sijdu j giegnum lagt med Spiote/ so ad eg þar vt aþ þæe ad smacka huad Sætur / Lystugur og Liuþur þu ert/ miñ Herra og miñ Gud.

O Jesu Christe/ þu sem ad ert so Hiartanlega Goodur og æstwdlegur ollum þeim sem þig af Hiarta ækalla/ so sætur og liufur ollum þeim sem þyn leita/ so audmiukur og Giafkurdugur vid þa alla ē þig af Hiarta elska/ Gief þu Nꝏd og Hialpa þu oss/ suo vier Aumar Maňeskiur medkieňum/ huorsu dyrdarlega vier erū ꝩyrer Sar þyn ꝛ heilagar Vnder endurleyster ꝛ frelsader/ so vier mættum pinna þar yf ergnæpanlega Huggun þyns Sætleika/ og nægd þinar Nꝏdar/ og þyna Heilogu Vengeingne hafa ætid fyrer Augum/ Amen.

xi.

Ein onnur Huggunarbull

Bæn/ j huorre Riettruadur Madur huggar sig vid Saren Jesu Christi/ j ollum Freistingum og Motgange.

Act. 4. Þar er ecke Heilsugiof j nockrum odrum/ og ecke er þar nockurt annad Nafn/

Mönnunum giefed/j hugrtu vier kuñum ad verda Sæluholpner / nema Nafned JE-SVS.

Augustinus.

Herra Jesu Christe/þijnar heilag ar Vnder eru mitt Athuarß og Hæle j øllum mijnum Neydum ꝛc Freistingum. Huiad so opt sem jllar Hux aner opp koma j mijnu Hiarta/ þa hugsa eg vm þijn Saar og þijnar Vnder/ allt þangad til þær Huxaner lijda j burt. So opt sem mitt Holld og Blod plagar mig/ hugleide eg þijna Pijsl og Pijnu/þangad til mitt Holld og Blood lætur mig vera aptur j Fride.

So opt sem Satan þreistar mijn med sijnum Arasum og Vielum / þa set eg fram fyrer hañ/Guds Hiartanlega Nad og Miskun/þangad til hañ flyr fra mi er. So opt sem Heimur þesse leckar mig til Ohreinna Synda/þa set eg mier fyrer Hugskot þijna Saru Pijsl og Pijnu/ allt þangad til su vonda Girnd lijdur j burtu.

Ad vijsu miñ Lausnare / Huad miked

em mier kan a ad liggia/þa hef eg ecke
og ecke veit eg nockra betre Lækning enn
þynar Heilagar Vnder/Eff eg næ þeim/
og fae eg ad fela mig j þeim / þa er eg
Holpenn.

Minn Herra Jesu Christe / þu sem
dauen ert fyrer mig/ og Daudans Angist
hefur smackad fyrer mig/hialpa þu mier
a minne Daudastundu/og burt dryff Beisk
leik Daudans med Sætleik þinnar Hugg
unar.

Þu veist Drottenn ad eg set alla mijna
Von/allt Traust vppa Verdskulldan og
Forþienustu þijns Dauda/ Sialfur hefe
eg ongua Forskulldan/veit eg og ei helld
ur nockra hia ødrum/ ꝛ ei hef eg nockurt
Athuarff/Næle eda Hialp/vtan forþien
ustu og Verdskulldan þijns Dauda. Þijn
Nad er mijn Forþienusta/fyrer þijna Gi
ætsku hef eg Vpprisuna og Lijfed.

Nær eg ad eins hefe þig þu Drotten
allrar Nadar og Myskunar/þa hefe eg
nooga og gooda Forþienan/Þuiad so rijk
ur sem þu ert að Myskun/so rijkur verd
eg ad Forþienan / þuiad vt af Nad og

Miskun hefur þu mier þijna Forþienust/
u giefed og veitt.

O Herra Jesu Christe / þu sem Almættugur ert til ad hialpa/og Sæluhielped ad giøra/Hialpa þu mier / suo ad eg hafe j þier Frid og roolega Samuisku alla Tijma/og hafe mijna Huggan j þij num Heilogum Undum og Sarum/allt til Æfeloka/Amen.

XI.

Ein Good Bæn/j huørre ad Hiarta Mannsins Huggar sig j gegn Syndanna fiølda/og felur sig j Sarum Jesu Christi.

1. Tim. 1 Þad eru vissuleg Sannende/og eitt Dyrmætt verdugt Ord/ad Jesus Christus er j Heimen komen/ til ad giøra Sæluhialpna þa Syndugu/a medal huørra eg er þinn helliste.

Augustinus.

HErra Jesu Christe/min Gud/ Huørsu þunglega hefe eg mis glørt? Eg veit og vidurkienne

huad margt Jllt eg heþe giørt/ z huorsu smarlega eg heþe þig moodgad z til Reide reitt/þo samt vil eg ecke orvænta mier þinar Myskunar/ Þuiad þo minar Synder sie margar z mykl ar/Þa er Myskun þin DRottenn enn mykl meire. Ja ad vísu DROtten Herra Jesu Christe/ Huør hn vegna Synda sinna orvænter sier Nædar/ sa aþneitar þinne Myskun. Enn huør hann eþar þinna Myskun/ hn giører þa allra stærstu Synd. Þuiad huør hann eþar Myskunseme þinna/ hann eþar og eirnen þar med þinn Sannleika/ j huørium þu heþur so stadfastlega til sagt/og lofad þinne Myskun/Nan eþ ar og eirnen þin Kiærleika/ j huørium og þyrer huørn þu heþr giørt oss ad þinum Samørþþum/Nann eþar z eirnen þitt Almætte / fyrer huørt þu hefur oss leyst og frelsad þra Dioful sins Walde.

Og þo ad Satan vilie mz sinne stærd sodd

soddan Hyxonn skiota mier j Hiarta/ og seigia/ Huor ert þu Aumur Mad-ur/og huad ert þu? Huar er þitt Ret-lagleike? Huar eru þyn Goodverk/ms huorium þu villt forþiena Lyfed? Þa Andsuara eg honum med sullu Trau ste/og seige so / Eg veit a huorn eg true/ Eg er og eirnen vyss þar vppa/ ad hann sem er eirn Almattugur Gud hefur frann boded mier sijna Nad/hñ hefur teked mig sier til Barns/aþ ski erre Nad og Myskun/ og hann er so Almattugur/ad huad hellst hann hefur loþad mier z fyrerheited/ þad kan hann og vill vissulega hallda.

Og þo ad Synder mijnar være enn nu fleire og meire enn þær eru/ þa skiel þess eg ecke/ þuiad eg þorlæt mig/ og true og treyste vppa Dauda mijns Lausnara Jesu Christi/ huor ad j allann maata er kroptugre enn all mijnar Synder/ja ad vijssu/Naglarner med huorium hann var a Krossen negldur / og

Syfloted huoriu lagt var j hans Sij-
du/eru mier Vitne ad eg er saklarligg
j Satt komenn vid Gud fyrer Jes-
um Christum a huorn eg true/ og j
huorium eg hefe alla mijna Glede z
Huggun. Eirn af Strijdsmønnum
hefur fyrer mig opnad Sijdu mijns
Lausnara/þangad fer eg / og þar vil
eg fela mig/og þar er eg ohræddur fy
rer þui øllu sem mig kan ad astrijda z
oysækia.

Nuor han er enn nu hræddur/Truw-
aruepkur og Ekasamur vegna sinna
Synda/sa hugge sig vid þad sæta Na
fned Jesu/z þa mun hann fæa og finna
Fognud j sijnu Hiarta.

Minn Herra Jesu Christe/ Nuorsu
opt freistar Andskotenn mijn/med Vel-
lystingum þessarar Veralldar / mijna
Saal þar med ad suikia. Enn
þar a mote hef eg ongua Lækning/ne
ma þessa eina/ ad eg hugleide DRott
en Jesu Dauda þinn og Pijnu þijna-
minn

Mikl Lausnare/þu sem a Heilagri Krosse hefur vtbreidt þijnar bꝛdar Hendur og þijna Arma/til þess ad taka vid oss Aumum og Syndugum/og draga oss ad þier/Sia/Eg gief mig og legg mig allan þier j Fadm og Hendur/og eg vef mig j þijnu Skaute/ þar vil eg lifa og deyia/og gladlega syngia og seigia/so sem stendur j Psal. 107. Drotten/eg Prijsa þig þuiad þu hefur vpphafed mig/ og hefur læted Ovine mijna ecke glediast yfer mier.

Minn Frelsare/þu sem a Heilogum Krosse varst med nidurlutu Hofde frambiodande þitt æstar z kiærleikans Koss ollū þeim sem þig elska/ Hialpa þu mier Drotten/ad eg aptur a mote mi kiest vid þig/z hafe mijna Lyst og Glede alla tijma j þier/Amen.

V
Capitule

Hefur inne ad hallda nock kar Bæner til Guds Heilags Anda.

j.

Zach. 12. Yfer Hws Davids/og yfer Borgarmenn j Jerusalem/ vil eg hella Anda Nadarennar og Bænarennar.

Augustinus.

DRottenn Gud Hellagur Ande/þu Almattuge Huggare þu sem ad ert logande Last af Elldur/j Einþolldum Guddome/ og þad Heilaga Samband Guds Fødurs Almattugs / og hans elskulega Sonar. Þu verduge Huggare þeirra Aumu/ Kom þu med þynum Dyrdar krapte j Hiarta mitt/tak þad ad þier/ og bw þu þar. Drottenn vpplys þu z

glev

gled þennan Dimma og óhreina Bu-
stad/sem er mitt Hiarta/ med Liome
þinnar Birtu/vitia þu hans/ vekua
hañ med þiñe Rektu / og lijsga hañ
med þijnum Krapte þuiad hañ er þurr
og visen. Drotten ahrær Leyne hins
jñra Mansins med þijnum heilsusam
legum Akar hita/ þuiad hñ er tregur
z sofande/Upplys þu hañ med Ell
de þiñar heilogu Aastar / og brenn j
burtu þa jnnre Illsku minna holldleg
ra Girnda- Giep mier ad drecka af
Uppsprettu þijns Fagnadar / suo ad
mig meige ecke þyrsta epter fanytum
Girndum z Vellistingum þessarar Ve
ralldar. Jeg veit/ z eg true þui/ad þar
sem þu byr/þess Mans Hiarta giorer
þu Bustad Gude Fodur z hañ Syne.
Sæll er sa / huors Gestur ad þu ert/
þuiad fyrer þig mun Faderen z Son-
uren fier Vistarveru hia honū giora.
Kom þu nu goode Huggare sorgfull
ra Sælna. Kom z vert vor Huggun j

Neydenne og Hialp j Nørmungunne. Kom og hreinsa af oss Synder vorar og lækna vor Saar. Kom og styrk þann Veyka/hialpa þm Fallna. Kom þu og leidrieett þann Auma/og sundurdre yf þu þeim Drambsomu. Þu Goode Fader Fødurlausra/Kom þu og hialpa þeim Vesolu/z Lyfga þa Siuku/ Kom og leid a riettan Veg þa sm vill ter fara/z hialpa þeim Aumu wr þe irra Neyd. Kom og prijd oss med þijnum Godum Gafum a medan vier lifum/og vert vor einka hialp z Huggun j Daudanum. Kom þu Gode Heilage Ande/Kom og mylkuna þig yfer oss.

Tilreid þu mitt Hiarta handa þier z hneyg þig til mijn Myskunsamlega so ad eg kunne ad finna til þijn j þijnu Orde/Þu hinn mykle z Mattuge Gud hialpa þu mier/so ad eg j mijnum vey ka Vanmætte kunne ad þocknast þier/ epter mijkellre Myskun þinne/fyrer Jesum Christum minn Lausnara/ sa sem

med

med Fødurnum og hier liþer og rijker ad Eilijfu/ Amen.

ij.

Ein önnur Bæn til Guds Heilags Anda/ ad hann villde hreynsa vort Hiarta/ vppfylla þau med Huggun Jesu Christi/ og hallda þeim vid rietta Tru/ z eitt nytt z gott z Gudlegt Framferde.

Psalm. 143/ DROtten/ kien þu mier ad gióra þad sem þier er þægelegt / Þuiad þu ert minn Gud/ þinn Goodur Ande leide mig a riettan Veg.

Augustinus.

DROTTen Gud Heilagur ande/ kom þu z hreinsa mitt Saurugt Hiarta/ og þyll þ med þisse heilsusamlegre Vmbuan/ huor ad vt er runnen aþ Sijdu mijns Lausnara Jesu Christi/ Giordu traust z stadfast Kier Hiarta mijns j giegn allre Afstrijdu/ so ad eg spille ecke Sætleik þinar Huggunar/ nie

helldur Vþne Fagnadarens.

Min HERRA Jesu / minn allra beste Huggare / Huornen kan þad Goda ad koma j mitt Hiarta / a medan þad Vonda er enn nu þar þyrer? Sia þu / mitt Hiarta hefur enn nu lyst til Syndarenn ar / og gledur sig j þænþeingelegum hl utum / þar af saurgast Kier mins H arta / z þui spillest opt Sætleike þinn ar Huggunar.

Minn Gud / hreinsa þu mitt Hiarta / af ollum Syndsamlegum Girndum / z gior mig stadþastan til ad standa a moote ollu þui sem mier kan ad snua þra Gude mijnum. Hreinsa þu mig af ollu Jllu / og þyll mitt Hiarta med þijnum Heilogum Giædum. Af mæ þu Beiskleik minna Synda / z gled mz Sætleik þinnar Hugguuar. Þu HERRA Jesu ert sa sem vppsprettur j vorum Hio rtum Huggun og Fagnadar Aast og Elsku til Guds.

Oh Helge Ande / rek þra mier þa

Bondu Anda/O þu Goode Ande/vt
if þu mier Styrk ad standa j mote oll
um Veralldlegum/ Girndum þegar o
hreinn Ande vill flecka mitt Hiarta mz
Syndeñe/þa hreinsa þu mig apfur mz
Blodenu mýns Lausnara Jesu Christi.
Þegar Heimur' þesse lockar mig
til þannytra Girnda/ þa halltu mier
vid rietfan Heilagan Veg.

Hialpa þu mier/ so ad eg giore mig
ecke lijkan þessum Heime/ z þordlarpe
eft j Syndum mijnū. Varduueittu mig
þra allskyns Tilepnum sem locka mig
til Syndarestar/Tak ad þier mitt Hi
arta o Herra/mijn Hialp/mitt Styrk
ur/z veit þu mier myskunsamlega/ad
eg hape mijna Girnd z Glede j Gude
mijnum alleina/ z hugge mig j mijnū
Lausnara Jesu Christo/z elske hann
alleina/vppa þad ad oll Lyst z Glede
z Girnd þessarar Veralldar mætte mi
nka med mier/z ad eingen Synd Dr
ottne leingur j mier/Lat mig ecke elska þess

ka þennan Heim/ þuiad hann viller og suikur mig/ Hialpa mier/ so ad eg hate allar Synder/ þuiad þeirra Laun er Dauden. Enn tendra þu og kueik j mier þitt Heilaga Aastar Elld/ so ad eg elske minn Gud z DRotten/ z ad eg læte mig þyrsta epter þinne Myskun.

O þu hinn Sætaste og allra beste Huggare/ veit þu alla Tijma Huggun mijnu Beyka Hiarta/ vpplys þu mitt Hugskot / hreynsa Samuisku mijna/ Gled Sal mijna og hialpa mier/ suo ad eg alla mijna daga hafe minn Gud mier fyrer Augum/ Amen.

iij.
Sequentia a Hustasunnu
Veni Sancte Spiritus.

Er ein miøg god Bæn til Guds Heilags Anda.

Luc. 11. Nu ef þier sem erud Iller/ kunned ad giefa Goodar Glafer ydrum Børnum Huad myklu framar mun minn Fader a Himnum giefa Heilagan Anda þeim sem hann bidia.

KOm Gud Heilage Ande hier/
Og af Himnum hingad her/
Liosed þad sem liomar aþ þier.
Kom Voladra Fader fws/
Kom Giefande Gaþur oss/
Kom Helgasta Hiartanna Lios.
Huggaren sem hialpar best/
Heill þær Saalen af þeim Gest/
Endurnæring Miuk og mest.
J Erfide ertu Hualld/
J Oþhita Stilling Milld/
J Harmenum Huggun Gilld.
Blessad Lios/ þig bidium nu/
Briosted jstra ad þyller þu.
Hia þeim vid þig hallda Tru/
Sie oss þitt Fulltinge fra..
Finst eckert Gott Monum hia/
Ei ma nockud Syndlaust þm/
Lauga þad sem Saurugt sier/
Vokua þad sem visnad er/
Lækna þad sem Leimstur ber.
Myk þu Styrnad miog z Spillt.
Verm þad sem er Froste þyllt.

Greid þess Veg sem geingur villt
Veit þeim sem þier vel trua/
Von allre til þijn snua/
Signada Giøf Gieþallda.
Gieþ Dygdaña Ględeleg Not/
Gieþ Heilsusamleg Æfe þrot/
Gieþ Fognud vm Allder Allda/ Am̃

VI
Capitule

Heþur inne ad hallda miøg Godar og Huggunarsamar Bæner/ ꝛ Truarennar idkaner / vm saña Kynning Guds/Hans Loþgiord og Almattuga Myskunsamlega Stiorn.

I
Agiætleg amiñing og Bæn

Þar inne ad Mannsins Hiarta upphuet er og vekur sig til ad loþa ꝛ prijsa Gud og bidur vm Nad/ ad þad kuñe ad loþa

Gud

:Kynning Guds

Gud og elska hann / hier Stundlega enn annars Heims eilijflega.

Psalmenum 117. Lofed DRotten aller Heidingiar / z prijsed hann allar Þioder / þui ad hans Naad og Myskun varer yfer oss Eilijflega / Halleluia.

Augustinus.

DROttenn vor Gud / þu Gode Gud / þu Almattuge Gud þu Oseigianlege z ovmrædelege Gud. Gud og Skapre allra Hluta / og Fader vors DRottens Jesu Christi / Þu sem þitt elskulegast Son sent hefur wt af þijnu Skaute / oss ollum til Hialpar / og hefur læted hann taka a sig vora Nattúru z Lijf til ad gefa oss Lijfed / og ad vera fullkomen Gud af sijnum Fodur / z fullkomen Madur af sinne Blessadre Modur / Sañur Gud og sañur Madur / enn er þo eirn Christur / Sa ed var fyrer alla Eilijfd / enn er þo fæddur a sijnum Tijma Odaudlegur / enn þo Daud

L vij legur

legur/ Skapare allra Hluta/ og þo skapadur/ Sterkur og lijka Veykur/ sa ed lijþgar og nærer allar Skiepnur/ z hefur þo vered nærdur/ eirn Hirder/ og so lijka Lambkorned. Sa sem dæmeñ er hier skundlega/ enn lifer þo med þier fra Eilijfd til Eilijfdar/ Sa sem Kuenu hefur lofad þeim sem hañ elska/ og sagt hefur til sijña Lærefueina/ Nu ad þier bidied Fodurenn j mijnu Nafne/ þad mun hañ giefa ydur.

Fyrer þeñan vorn saña Yfudprest og þañ Gooda Hirder/ sa ed sig hefur sett til Foornar/ og sitt Lijf hefur vtgiefed fyrer sijna Saude/ Ja/ fyrer þeñ an sama vorn Endurlausnara sem sit ur til þiñar Hægre Handar/ og er vor armadar Madur/ þ hñ bid eg z akalla þijna Næd z Myskun/ þu Nædarþul le/ Giæskurijke/ Gode Gud/ sem Meñ ena elskar/ med þijnum Syne og Heilogum Anda/ Gief þu og veit mier/ ad eg j ollum Hlutum lofe og prijse þig

þig med Hrygdarþullu Hiarta/mz Gr
ate og Tæraþollum/med Otta z Hr
ædslu.

Enn med þui þesse hiegomlegur Lijf
kame þynger Sælena / þa bid eg ad
þu vppvekier mig aþ mijnu Sæleyse/
med Krapte þijnū/og gief þu ad eg ia
þnlega huxe vm þijn Bodord/ z hall
de mijked aþ þeim. Lat þu Hiarta
mitt brena af ástar Elld e þijnū Nott
og Dag/so ad eg j þiñe Elsku z Aast
seine Brenande verde/þegar eg huxa
til þijn.

Og aþ þui ad þinn Elskulegur So
nur vor einka Frelsare hefur so talad/
Engenn kann ad koma til mijn / nema
ad Faderenn drage hann/sa sem mig se
nt hefur. Og enn j ødrum stad/Eing-
enn kann ad komast til Fødursins nema
fyrer mig / Þar fyrer þa bid eg þig
audmiuklega og aþ øllu Hiarta/drag
þu mig til hans/ so ad hann leide mig
til þijn/þar hann er/ z þar hann situr

til þissar Nægre Nandar/ þar sem er Eilijpt Lijf/fullkomen Elska/og Nlydne algiord/Þar sem er eilijfur Dagur/og eitt Ande j ollum / þar sem er eingen Hrædsla / helldur Fridur og Nægd/ Sæla og eilijf Sæluhialp/ þar Menn fa ad sia og lijta og loffa þig o aflætanlega/ þar þu med þijnu Syne og Heilogum Anda / lifer og rijker sannur Gud fra Eilijfd til Eilijfdar/Amen.

ij.

Ein onnur agiætleg og Hiartnæm Truarjatning og Jdkan i riettre Kynningu Guds.

Psalm. 33. Fyrer Orð DROTTins eru Himnarner giorder/og allur þeirra Her/ fyrer Anda hans Munns.

Augustinus.

HEkker giore eg þier/DROTTenn mitt Lios/ þyrer það þu vpplyser mig/og heffur komed mier til þessar heilogu Kynningar. Eff hu-

ur og

er og huilijk er su Kyñing ? Hun er
þesse/ ad eg veit þad þu alleina ert eitt
saññur lifande Skapare Hímens z Ja
rdar/ og allra Hluta synelegra z osyn
elegra/ eirn saññur Almættugur Gud/
oseigianlegur og osynelegur/ ovmskipt-
anlegur og Eilijfur/ ovmrædelegur z
vransakanlegur/ omælanlegur og oen-
danlegur/ huer ad er Brunur og Upp
sprettа allra Hluta/synelegra z osyne
legra/ fyrer huorn aller Hluter og all-
ar Hofudskiepnr vid Magt halldast.

Eg Jata og medkieñe/ ad þu all-
eina ert eirn saññur Gud/ eilijfur Fader
Sonur og Heilagur Ande/ þriar Per
sonur/ eñ eirn j Guddomsins Veru/ hu
er ad er med ollu Anleg og vadskil-
ianleg/ Sem er Faderen sem aß ong-
uo er/ Sonureñ sem er aß Fodurnum
alleina / og Heilagur Ande / sem er
aß Fodurnum z Synenum/ æ og ann
Enda.

Eirn sañur Gud/ huer ad er þre

falld: j Personunū/eñ þo ecke vtā eitt eilijpur saññur Almattugur Gud/ Þu sem af þijnu Almættis Velldc / j. Vpphaþe hefur aþ onguo Efne ska pad bæde Andlegar og Lijkamlegar Skiepnur/ sem er Einglana z Heimeñ/og þar epter Mañskiepnuna/huor ad bæde er Andleg og Lijkamleg/ haþ ande Saal og Lijkama.

Eg þecke og jata Gud Fodur/sem aþ onguum odrum er skapadur eda Fæddr. Eg þecke z jata Guds Son sem aþ Fodurnum er fæddur. Eg þe ke z jata Gud Heilagan Anda Hug garan/sem aþ Fodurnum og Synenū er þraññ þarande. Þesse er oadskilian leg Þreñing/ j þremur jeþnum Persō num/ og einum Eilijþum Guddome. Slijku true eg af Hiarta/so ad eg ver de Riettlætur/ z jata þad med Muñ enum/so ad eg verde Saluhoolpeñ.

Eg þecke og jata þig vorn Herra Jesum Christum/ad vera sañan Gud z ad

og ad þu sierf eingieten Sonur Guds/ eirn Skapare/ Lausnare/ Frelsare mik og alls Mañkynsins.

Eg jata og true/ad þu ert ap Fodurnum Ovmrædelega þaddur / þyrer alla Tijd / Gud ap Gude Lios ap Liose / Sannur Gud ap Gude sialfum/ Ecke skapadur/ helldur fæddur/eirnrar Veru og Vnderstodu/ og jafn Eilijfur Fodurnum z Heilogum Anda.

Eg true stadfastlega/og medkiene hiartlega/ ad þu DRotten Jesu Christe/ þu eingieten Sonur Guds ert vegna vor Mañaña/z vorrar Heilsu og Saluhialpar saker/af Heilagre Predikingu sendur j þeñan Heim / og ert Madur orden/i Lijfe Joumpru Mariu þyrer Kraps og yþerskygging Heilags Anda gietenn/ /sañur Madur mz Sal og Lijkama.

Þu eingietenn Guds Sonur/ert ept er þijnum Guddome/ecke nockre Þijst

 eda

eda Pijnu vndergiefen/helldur odaud legur/ Enn epter Manndomenum hef ur þu eilijfur Sonur Guds lided Pij nu og Dauda/ af større Aast og El sku til vor.

Þu eingieten Sonur Guds hefur vegna Sæluhialpar alls Mankyn sins læted festa þig a Krossen/ z hef ur lided Pijnu og Dauda/ til þess ad leisa oss fra eilijfum Dauda

Þu Herra Liossins hefur nidur stiged til Heluijtis/ þar vorer Forfed ur satu j Myrkronum fangader. A þridia Deige hefur þu dyrdlegā Si gur vnned/ og ert af Daudanum vp risen/og hefur þinn heilaga Lijkama vppuaked og lifanda giort/sem fyrer oss var daen z j Grofena lagdur/ og ert vpp stijgen til Himna/ og situr til Fodursins hægre Handar.

Þu hefur endurleist/og med þier hafft til Himens þad Herfang / sem hinn gamle Ovinur Mannlegs Kyns/ hafde

hafde og hiellt herteknu j Helugte/og ert so sem eilijfur sañur Guds Sonur med voru Hollde/þad er/med Sælu z Lijkama vpp faren yþer alla Himna/ og vpphaþen yfer alla Eingla Chøra/þar þu ert sitiande til Hægre Han dar þijns Eilijþa Føðurs.

Þar er Vppsprettu bruñureñ Lijþsins/ þar er Lioſed/til huørs eingenn fær komed / þar er Fridur Guds/ sem hærre er allre Skynseme/ vpp þangad heþium vier vor Hiertu/z tilbidiũ þig vorn DRotten sañan Gud z sañ an Mann. Og vier truum og jatũ ad DRotten Gud sie þiñ Fader/z vier vitum og væntum þess/ad þu muner a seinasta Deige Heims þessa/koma aptur eirn Domare/til ad dæma Lijþendur og Dauda. Þa muntu gieþa z gialllda sierhuørtum einum epter sijnũ Tiluerknade/aññadhuørt Eilijft Lijþ eda ovendanlegar Pijsler/ so sem huør hefur forþieñt.

Hulad a þeim Deige munu fyrer Krapt þinar Raddar/ aß Daudanum vppriſa aller Men/med ſomu Sal/ z ſama Lijkama ſem þeir hafa haft hier i Heime/ Vppa pad ad þeir meige bæde a Sal og Lijkama ſa og od-laſt ſijn þarþ:enk Laun/añad huort ei-lijpa Glede og Himneſkana Fognud/ ellegar eilijpar Kualer z Pijſler.

Þu DROtten ert vort Lijß/ og vor Vppriſa/ A þig vonum vier/vorn Frelſara Jeſum Chriſtum/ad þu muner vora ßmanyſa Lijkame þorklæra / z giora pa lijka þijnum Dyrdar þulla Lijkama.

Þu Heilagur Ande Drotten/ Eg jata og medkienne þig ad veraſañ an Gud/ap Fodur og Syne þramþar anda/ eitnrar Veru og Vnderſtodu med Fodurnum og Synenum/ Vor Huggare/vor Tulkur/þu ſem birteſt i Mynd eitnrar Dwþu/yfer vorū Her-ra Jeſu Chriſto/ og yßer Hans Helog

um

um Postulum/ j Mynd Elldlegra Tungna.

Þu sem alla Guds Heilaga z Visualda menta/ og prader/ z vpp hefur læted Muñ Heilagra Spamaña/ so ad þeir hafa bodad og j liose læted Leyndardoma Guds Rÿkis.

Þu sem med Fodurnum z Synenu verdur tilbeden og Dyrkadur af Guds Heilogum/ a medal huorra eg er eirn/ sem er Sonur Ambaattar þiñar/ huort ed af ollu Hiarta lofar og dyrkar þitt Heilaga Nafn/ þuiad þu hefur vpplyst mig.

Þu ert þad sañа Lios/ Lios Sañleikfins / Elldur Guds sem oss kienner Sannleikan. Þu ert Ande Sañleikfins/ an huors eingen gietur Gude þo Enast. Þuiad þu ert Gud af Gude/ Lios af Liose/ framgangande af Fodurnum Liossens/ Ompradelega/ og af hans Syne/ vorum DRotte Jesu Christo. Þuiad þu ert jafn þeim/ og eirnrar

rar veru z Baderſtødu med þeim/Þu ert þeim eins Eilijfur j eirnre Veru og Vaderſtødu heilagrar Þreñingar/ og aſamt med þeim verdur þu loþadt og dyrkadur/ og med þeim liþer þu og Rijker.

Eg jata og vidurkieñe þig/þu Liþ ande ſannur Gud Fader/ Sonur z Hei lagur Ande/ad þu ſiert þreñur j Þer ſonum/eñ eirn j Veru z Vaderſtødu/ Þig jata eg og medkieñe / Þig loþa eg oz þig pryſa eg aþ ollu Hiarta/ þu ſem alleina ert miñ Gud/ Eilijfur Heilagur/Odaudlegur/ Oſynelegur/ Daſ:m'egur/o z Oranſakanlegur.

Þu ert þad eilijþa einka Lios/Eilijþ einka Sol/einka Braud Lijfſi ns/og þad eilijþa einka Lijf. Þu ert Bruñur og Vppſpretta allra Godra Hluta/Þu ert ſa DRotten huorium aller Hluter þiona/einka Skapare Hi mens og Jardar. Fyrer þig eru aller Hluter Lifande/ Þu ſtyrer og ſtiornar

ollum

ollum Nlutum/ Þu vid Magt hell-dur
ollum Nlutum/ Þu vid Magt helld-
ur og lifande giører allt þad sem er a
Nimnum og á Jørdunne/og vnder Jor
dune/ Aan þijn er eingenn Gud/huor-
ke á Nimnum nie a Jørdu.

Med þessum hætte þecke eg þig minn
Gud/ z þetta er mijn Jatning vm þig
Eg þecke þig þyrer Truna þa þu he
fur giefed mier / Þuiad þu ert mitt
Lios/þu ert Lios minna Augna/ þu ert
Von allra Manna a Jørdunne/þu ert
Fognudur sem mig gledur j mijnum
Ælsku tijma/Þu ert sa eilijfe Gud sin
mier hialpar j minne Elle.

J þier DRottenn gledia sig oll mijn
Bein/segiande/DROTTenn/huor er
þinn Lijke? Nuor er þier jafn a medal
Gudanna? Þuiad Mannanna Nendur
hafa ecke giort þig. Enn Afguder
Neidenna Manna eru Silfur og Gull/
og Verk Mannanna Nanda/Enn hann
sem Mannesk-una skapad hefur hann

er ecke so.

Aller Aiaguder Heidinglana eru Dieplar/ Eñ Drotten hefur skapad Himnana / DRotteñ er sialfur vor Gud/ Skwrgoden skulu verda apmnad vnder Himnenum og ap Jordunne Eñ Worn Gud sem skapad hepur Himen og Jord / hañ skulu Himnar ner og Jorden heidra / Amen.

iij.

Ein agiætleg Truariatn

ing/ j Riettre z saññre Kiñingu Heilagrar Preñingar

Joh. 17 Petta er þad Eilijpa lijp / ad Meñ þeckie þig / þad þu alleine ert sañur Gud/ og Jesus Christus sa sem þu hepur sent.

Augustinsu

Almattugur Gud z Drotten/ Pu hin eilijpa Heilaga Preñing/ Eg akalla þig med þeirre Tru huoria þu ap þinne Nad og Giæsku ... r giepeð til minnar Salu hialp

hialpar. Þ uiad þ Truna lyser Riek kruud Sal/og býdur med vissre Ken/ ester þui sem hun mun þa og ødlast hia þier.

Eg tilbid og elska þig minn Gud/ med hreinre Samvisku og brennande Aast og Elsku minnar Truar/ Þui, ad þu heþur leyst mig wr Myrkrenum/og komed mer j Skilning Sannleikans.

Eg akalla þig þu heilaga Prenning med Mæle mijns muns/og med hreinne Aastarelsku minnar Truar/ huorre þu heþur varduettt mig alla tijma þra vngdome mijnum/ & þu heþur vpplyst mig og stadþastan giort/ þyrer Ordam og Kienning j Christileg re Kyrkiu/ sem er Moder vor allra. Eg akalla þig þu hin Sæla haleita og Heilaga Prenning / Gud Fader/ Gud Sonur / Gud Heilagur Ande/ Vor Gud /Vor Drottenn/ Vor Hug Gare.

Gud Fader sem sitt Son/ af sier ovmrædelega bædt hefur fyrer alla Eilijfd/ Sonur Guds sem fyrer alla Eilijfd fæddur er af Fødurnum. Gud heilagur Ande sem Hiortun Mañanna ad nyu endurfæder.
Gud Fader huør ad er þad sañarlega Lios. Gud Sonur sem er af þui sannarlega Liosenu/ Gud heilagur Ande huør ad er søñ. Vpplysing allra Riettruadra.

Gud Fader huør ad er Vpsprettubrunnur allrar gæsku/ Gud sonur sem af Fødursins Hiarta kom/ fyrer alla Eilijfd og allt vpphaf. Gud heilagur Ande þu sem lijfgar og endur nær er Riettruadra Maña Hiortu med Vatne sañrar Huggunar.

Gud Fader af huørium einum aller Hluter eru/ Guds Sonur fyrer huorn aller Hluter eru/ Gud Heilagur Ande i huørium einum aller Hluter eru/ þuiad af honum/ z fyrer hañ og i

og j honum eru aller Hluter / Rom. 10
Gud Fader þu sem sialfur ert þad sanna Lifanda Lijf. Guds Sonur / sem ad ert Lijfed af þeim Lifanda / Gud Heilagur Ande / þu sem lifande giører þa ed lifa.

Gud Fader / huør ed alleina er af sialfum sier / Guds Sonur / sem er af ødrum / þad er Fødurnum. Gud Heilagur Ande sem er af tueimur / þ er af Fødurnum og Synenum.

Gud Fader huør ad er sannarlegur. Guds Sonur sem er Sannleikurenn. Gud Heilagur Ande sem oss leider j allan Sannleik.

So er nu Faderenn / Sonurenn / og Huggarenn / ein einka Vera z Vnder stada / eitt einka Kraptur / ein einka Giørska / og ein einka Sæla og Sælu hialp / af huørium / og fyrer huørn / z j huørium aller eru Sæler þeir sem Sæluholpner verda / Amen

Ein ʒaord/ og agiætleg Bæn/ j huerre Mañsins Hiarta prijsar Gud ʒyrer alla sij na Velgiørninga.

Psalm. 13. Eg vil Syngia Drottne Lof/ huad hann er mier so godur.

Augustinus.

Dyrd sie Fødurnum sem oss hef ur skapad/ Dyrd sie Synenum sem oss heʒur Endurleyst/ Dyrd sie Heilogum Anda sem oss hef ur Helgad. Dyrd sie Heilagre Þreñingu/ huerrar Verk ad eru sameigenleg/ og hu orrar Magt og Walld er oendanlegt. Þi er sie Dyrd og Heidur / Prijs og Æra/ Lof og Þackargiord/ Þiñ er Kraptureñ/ og Styrkureñ/og Rijked/ vor Gud ad eilijfu/ Amen.

VII Capitule

Nefur

Heßur ad hallda Agiætar Daglegar Bæner/ j huorium ad Christeñ Madur jökar sijna Tru til Guds/ og huggar sig hiartanlega j Neyd og Motgange þessa auma Lijßs.

j.

Ein god Bæn/ j hueirre Madurinn sins Hiarta snær fra sier Jardlegum Hlutum/huggar sig med vissre Von/ og bidur ad Gud vilie auka Truna/og Myskunsamlega vardueita sig til Aþeloka..

Psalm. 42. Myn Sal/Þui ertu Hrygg/ og þui skurlar þu mig/ Vona þu vppa DR. otten/ þuiad eg mun eñ þacka honum/þyrer þad hañ hialpar mier med sijnu Auglite og er miñ Gud.

Augustinus.

Ilsßur Gud/Elskulegur Fader/ gieß þu ad Sal myn huxe vm þig alla tijma/og læte þiñ Satleika fier til Hiarta ganga/ suo

M viñ þu

þu heke fra ſynelegum Hlutum/og til Oſynelegra / fra Jardneſkum og til Himneſkra/fra ſtundlegum/til Eilijf, ra/ſo ad hun ſmacke Doſemdar Dy rd þijna.

Oh þu Eilijfur Saũleikur/Oh þu ſaũarlega Elſka/þu ert miñ Gud/til þijn anduarpa eg Nott og Dag/ þig aſtunda eg/epter þier forleinger mig/ til þijn langar mig. Huar hañ þeck, er þig/ſa þecker Saũleikañ/og ſa þe cker eilijfa Sæluhiálp. Þu ert Saũ leikureñ/þu ſtyrer z ſtiornar ollu/þig munum vier fa ad lijta/ og ſia þig ſo ſem þu ert/þegar þetta auma ſtundle ga Lijf er vte / i huoriu nu verdur til vor ſagt/Huar er þiñ Gud? Eg ſeige og eirneñ / Miñ Gud/ Huar ert þu? Eñ eg hugga mig aptur vid þetta/ad eg vthelle mijnu Hiarta fyrer þier mz Glede og Þackargiord / a medal þeſſ Saknadarens ſem þijna Naad helldur.

Enn

Eñ alla tijma er eg hriggur/ þukað eg siñ miñ Veykleik/ eg fell og hrapa audvelldlega/ og mitt Hiarta er skielfft og ostodugt. Enn Truen huoria þu hefur vpp tendrad j mier/ hun stig er til mijn/ Þui ertu hrygg miñ Sal/ z þui skurlar þu mig/ Vona þu a Drottenn/ þuiad hans Ord er Lios minna Fota / Vona þu og vertu bidlendar good/ til þess Nootteñ er vmlidenn/ til þess ad Reide Guds er hialidenn/ huorra Born vier vorum Fordum/ þt vier vorum ecke añad eñ Myrkur/ þangad til Vatsflodeð er burturunñed/ þt vier lifum j þessu Lijfe eñ nu/ huort ad ei er añad eñ daude vegna syndañna.

DROtten/ eg vona vppa þig/ arla vil eg koma fram fyrer þig/ og merkia þijn Ord/ z eg vil alla Tijma þack a þier. Ja/ Aarla vil eg giefa mig til þijn/ z taka vara a mijnum Sinne/ huar ad er Hialprade mijns Andlitis huar vorn Dauðlegan Lijkama mun

Lijfga/ vegna þess/ad hans Ande byr med oss/so ad vier siaum Lioseð Huiað vier erum holpner/enn þo j Voneke/ og erum Born Liossens og Dagsi ns/ek ecke Nœturenar nie Myikran na.

Huiað fyrr meir vorum vier Myrk ur/ enn nu erum vier ordner Lios j þi er/DRotten Gud vor / Og það erum vier j Trunne/en ecke er það en þrams komed huad vier munum verda. Enn þangað til bid eg þig DRottenn minn Gud/og grætbæne þig af Hiartans gr unne/Auk þu mijna Tru/ auk þu mi na Von/ auk þu mina Kiærleika. Ve itſu mier Styrk/suo ad eg fyrer þijna Nad sie skodugur j Trune og Godum Verkum. So ad eg fyrer þijna Nad og Myskun/mætte med riettre Tru/ z sonnum Truarenar Avoxtum jnn gan ga til eilijfs Lijfs/og sia þar þijna Dy rd so sem hun er/og prijsa þitt Dyrð ārlega Vellde ad eilijfu/ Amen.

Ein

ij.

Ein Agiæt Bæn/ i huørre ad Sorgpull Saal Mañßins hyxar vm sijna Heimþerd/ og fyrer Hugþerde sijn nu þra Jardneskum Hlutum.

Hebreos 12. Vier hervm hier ecke blijfand be Samastad/ hellδur leitum vier hins Ekomna. Augustinus

DROttenn Jesu/ þu Gode Jesu/ þu Millde Jesu/ þu sem dæen ert vegna vorra Synda/ og ert vpp aptur risen oss til Riettlætis. Eg bid þig þyrer þijna Gle delegu Vpprisu/ vek mig vpp aþ Synda groþ miñe/ og veit mier þad/ ad eg mætte daglega Hluttakare verda þeirrar þyrstu Vpprisu/ suo ad eg mætte eiga hlutskipte j þiñe Vpprisu.

O þu Gode og Millde/ O þu Elskulege og Dyrdarlege/ O þu Liuþe og Naadarþulle/ O þu Huggunarsamaste/ og allra sætaste Herra Jesu Christe/ þu ert j Himneñ vppþaren med dyrdarlegum Sigre/ og situr til Fodursins Hægre Handar/

N ij þu

Þu Volldugur Kongur/ tak mig vpp til þijn so ad eg hlaupe med þier j ylmande Sætleik þinn a Smyrsla/suo ad eg hlaupe og verde ecke þreyttur þegar þu leider mig.

Leid þu Sal mijna til Himneskra Vatna/þau ed vtsloekua þann eilijfa Þorsta/ja/drag þu mig ad þier þu lifande Lijfsins Brunnur/so ad eg mætte Drecka af þier/min̄ Gud og mitt Lijf/og lifa so eilijflega. Þu hefur so talad med þijnum Heilaga Blessada Munne/Huorn sem þyrster/kome sa til mijn og Drecke. O þu lifanda Lijfsins Brun̄ur/ gief min̄e Salu alla tijma ad fa ad Drecka af þier/ so ad vt af mijnu Lijfe epter hlicodan þinnar san̄rar Lofunar/ mætte fram̄ fliota Lifande Vatn.

Þu Lifande Lijfs Brun̄ur/vokua þu Hiarta mitt med Fagnade þijnum/skeink fullt a fyrer þad af þin̄e huggunarfullre Aastar elsku/ so ad eg gleyme ollum Hiegoma/og ollum Jardlegum Hlutum/ enn hafe þig j Hiarta og Hugskote alla Tijma/so sem skrifad stendur/þa eg er hrygg

Bür þa hiraeg til Guds/ gief mier þinn
Heilaga Anda/ huer ed merkest þyrer þad
Vatned/sem þu heþur lofad ad giefa þyn
um. Herra Jesu/hialpa þu mier/so ad
mig af ollu Hiarta mætte forleingia þan
gad sem þu foorst a fertugasta Dege ept
er þyna Vpprisu/so ad hier j þssum Ey
moardal sie ad eins Lykamenn (Kroppurenn)
enn Hiartad og Hugurenn sie hia þier/
Lat mitt Hiarta vera þar sem þu minn
Fiesiodur ert/epter huorium mig langar/
huorium eingenn er Ædre og elskulegre.

Þuiad j mykllu Vatefloode þessa synd
samlega Lyfs plagunst vær med morgum
Hormungum/so þar er ecke ad þiña Nu
nld nie nockurn stad/ þar Dufann meige
Foot sinn huijla/ Þar er eingeñ Fridur/
eingeñ Roo/ Nid ytra er Stríjd og Bar
atta/ hid jnnra er Otte og Hrædsla/ og
þesse Gymden liggur bæde a Sal og Lyf
ne.

DRotten/ giæt þar ad/miñ Vinur/
og miñ Lagsmadur er mitt eiged Hiarta/
Þad er orded þreytt og lued af Reynsla
þessara Lyfdaga/Hiegome þssa Heims he

 bur

ßur þad plagad og illa vt leiked/þad hu ngrar/þad þyrster/ enn eg heße ecke par ad leggia ßyrer þad/ þuiad eg er sia'ßur Aumur og Vesall. Enn þu minn Gud ert Audugur ad ollu Goodu/þu kant ad veita yßerßliotanlega þa Himneſku Fæd una/Gieß þu þeim þreytta ad eta/og ly ßga þu þann Durftuga.

Sia þu DRotten Gud minn / hinn Aume ſtendur vte fyrer þijnum Dyrum og klappar a/Eg bid þig fyrer þijna Hiartans Nad og Myskunn/ af huorre þu heßur vor vitiad/ vpprunnenn j Hædum/ lat vpp Dyrnar med þijne Nadar Hende fyrer þeim Auma og Vesala ſem a klapp ar/og lat hann koma jnn til þijn/ſo hann þae Huijld j þier/og verde endurlijfgadur ßyrer þig/ þu ſem ert þad rietta Himna braud/vppa þad / ad þa hann er nu hreſſ orden / og komen aptur til ſijns Styrklei ka/þa kyie hann ad vppphęßia ſig til þeſſ ſem þar er vppe a Himnum hia þier/og lāta ſig langa þar epter / og vr þeſſum Eymdardal ßliuga med ſijnum Hiartans Baſzinum til þijns Himneſka Rijkis.

Lat

Lát miñ DRottenn Sal mijna og Anda
vpp þara med Vængium/ ſuo ſem adra
Aurn/lát hañ þliuga og verda ecke þre-
yttan/ og komaſt ſo til þijns Nwſſ/og til
þeſſ Stadar ſem þijn Dyrd byr og bygg-
er/ſo hñ mætte Bordſetkur verda med hij
nū himmeſkū Borgurū/z neyta þiña Leyn-
dra Doma j hia þijnum þeſkum Votnū
og þijnu Grænu lyſtelegu Naglende eilijf-
lega/Amen.

iij.

Eñ ein dagleg Bæn/ j huør re ad Sorgþull Sal Mañs Anduar par/og lætur ſig þorleingia ad þara vr þeſſare Vondre og Aumre Verolldu.

2 Cor. 5 A medan vier buum j þeſſu Ho lldę/þa erum vier j þiarſka vid Drottenn.

Auguſtinus.

Þu Gode / Sæte / Millde og Myſkunarfulle/ O þu Agiæte z allra beſte/þu hinn allra Ná daruijſkaſte og elſkulegaſte Herra Jeſu

Christe/Nær mun su Stundeñ koma ad eg fæ ad sia þig? Nær mun eg koma pyrer þitt Auglit? Nuonar skal eg saddur verda ap þiñe Fegurd? Nær villtu leida mig vr þessare Myrkua sto pu/og vr Eymd z Neyd þessarar Veralldar / suo ad eg meige þacka þijnu Napne? Nuonar skal eg plytia mig j þitt dasamlega Fegurdar Nws/ þar ed heyra ma Fagnadarens og Gledennar Saung/ j Tialldbwdum Riettlatra?

Sæler eru þeir sem bwa j þui eilijfa Nwse/ þeir lofa þig eilijplega. Sæler eru þeir/ Ad vijsu eru þeir Sæler sem þu vtuelur/og þeir sem þu hefur medtekeð til þessarar Himneskrar Arpleipdar. Sia þu DRotten/ þijner Heilagar blomgast pyrer þier/so sem Roos z Lilia/ þeir verda Druckner ap Ríkre Giæsku þijns Nwss/og þu dryckiar þa med Fognude/so z med Straum Vatne. Þuiad hia þier er Vppsprettan

Lijpsins/og j þijnu Liose sia þeir Liose ed. Þu upplyser þa/so ad þeir lioma sem Sooleñ / O huorsu Dasamlegt/ huorsu lystelegt/huorsu mægtugt er ad bwa j þijnu Nwse / þu Almættuge Gud? Mijna Synduga Sæl langar þar epter. O Drotten/eg elska Stadeñ þijns Heimilis/ z þañ Stad þar er þijn Dyrd bygger.

Drotten/eins Nlutar bid eg þig/ þad þægeeg giarnan/ad eg mætte blijf þa i Nwse Drottens eilijflega. Þui ad so sem Niorten langar epter þesku Watne/so lang^r Sæl mijna Drotten til þijn/Nuenær mun eg þangad Ko ma/ so ad eg meige lijta þitt Andlit ? Nær mun eg sia minn Gud/ept^r huer eum mijna Sæl þyrster? Nær mun eg sa ad sia Landed lifande mañaz?

Þuiad j þessu Lande þeirra daudle ga Kañ eingen þad ad sia med daudleg um augum.

Nuad skal eg nu giora/eg Armur

Madur/s er bunden z vafdur med þu ngum Daudans Bondum/ Nuad skal eg giora? A medan vier lifum hier j Heime/ Þa erum vier j fiarlægd z vt legd fra Drottne/og hofum hier ong uan stadfastan Samastad/ Helldur leitum vier þess okomna/Vor Buft a adur/vort Heimile er a Himnum+

iiij.

Ein onnur Dagleg Bæn og Forleinging/ og Anduarpan Christ ens Manns Sælar epter Eilij fu Lijfe.

Psalm. 44. So sem Hiörtur langar epter ferskū Vatne/suo langar Sæl mijna Drottenn til þijn.

Augustinus.

Ei mier ad eg er präande j bland Mesech/og hlyt ad bwa a med al Tialldbwda Kedar. Þad þi ker Sælu mine helst til langt þar ad bwa/hia þeim sem Friden hata. Og hefur

hefde eg Vænge sem Dwfa/og mæt- te eg fliuga og vera aharskadar/ mier er eckert kærara en ad vera hia mijnū DROttne/eckert liufara en vera hia mijnum Gude.

En a medan eg er j þessu daudlegu Hollde/þa gief þu mier DROTteinn Gud minn/ad eg sie samteingdur þier/ so sem skrifad stendur/ Huer hann er samteingdur vid DROtten/sa er eirn Ande med hönum. En med þui ad al lt huad syndsamlegt er/þ mislijk̄ar þier þa vardueittu mitt Hugskot/so þad fa lle ecke j Diwp Syndañā/og fordiar fest ecke j Myrkranna Dal/ lat þad ecke fyrer Skugga Jardneskra Hluta skiliast fra þier/ þu sañā Sool Riett læteſins/ og ei helldur j þoku Myrk- rañā hindrast/ad sia og skoda Himne ska Hlute.

Þar fyrer DROtten/ sny eg mier vpp til þijn/til Fagnadar Fridarens/ og til Vnunarsemdar þijns Lioss. Nall

tu Hiarta mÿnu þier j Nende / huad man þÿn hefur þad ecke Sirnd til þess sem þar vppe er / þangad stunda eg/ þangad langar mig sem sa riette Frid urest Riker/ og su eilijfa Nuslodenn. Styr þu Nugskots Anda mijnum eft er þijnum Billa/so ad eg med þiñe Ht alp vppfare j þad kostulega Landed/ þar þu þijna Btualda sedur og gledr ad eilijfu / j þui Himneska Naglende þijns Sañleika/Og ad eg mætte þar fiña þig med aluarlegu Hiartgroone Astarþele/þu sem ert su eilijfa Spek eñ/huør ad er og blijfur yfer ollum Hlutum/og yfergeingur alla Hlute/z ollum Hlutum styrer og stiornar.

DROtten/þu veist huad margt el na auma Sal hindrar / þa hun vill giefa sig til þijn/ Hialpa þu DROtt eñ/ad aller Hluter sieu kyrrer/og hind re mig ecke / mijn Sal halde z kyrru fyrer/og hindre ecke sialfan mig/brio tist hun fram z hefie sig vpp yfer oll

ar Skiep

ar Skiepnur / so hun kome fyrer þig / mæte þig Skapara allra Nluta med rietum Truar Augum / hafe Gyrnd til þijn stoduga / tale og hure vm þig hafe þig fyrer Augum og j Niartanu þu sem ert Unadsemd z eilijf Glede.

Ja DROtten / margt ma gledia ei na Truada Sæl / nær hun hugar þ" vm. Enn eckert er þad huar af Sæl en hefur soddan Lyst sem af þier / j hueriu hun er so vel til Frids / Eink anlega þa eg hyxa til þijn DRotten. O huad mijkell er þitt Sætleike? Nu ad dasamlega audsyner þu þig j Niar tum þeirra sem þig elska? Nuad fur tu sætur er þitt Kiærleike? Nuar ad þa lijfgar sem ecke elska añad / ecke gy rnast añad / og ecke hyxa añad eñ vm þig alleina.

Sæler eru þeir sem sitt Trunadar Traust setta alleina til þijn / og sinn Alldur ala med Bænahallde. Sæler eru þeir sem med godre Samuisku va

Kla ſitt Embætte/eru Kyrrlæter og at hugaſamer vm ſig Nott z Dag. Slijk Eur Madur þo hann ſie enn nu j þeſſu Auma Lijfe/ þa ſinnur hañ þo j ſijnu Hiarta nockurn Smeck þijns Eilijfa Sætleika.

Auvꝰ DRotten/eg bid þig ſyrer þijnar Blodugar Vnder/og ſyrer þaug Særen ſem þu vorrar Sæluhialpar vegna lieſt veita þier a Kroſſenum/hu adan ad vt er runned þad Blood / med huoriu vier erum endurleyſter. Eg bid/ſær þu mijna Synduga Sal/fyrer huorra þu ert Daen/ ſær þu hana med Breñande Aaſt þijns Kiærleika þuſad þitt Ord er liſande z Kroptugt og huaſſara eñ nockud Tuieggiad Suerd.

Þu Dortteñ Jeſu/ert ſu hreina Pijlañ/z þad huaſſa Suerd/ſem Steinhard Mañañs Hiortu kaſt giegnum ad ganga/ſkiot þu mitt Hiarta j ſundur/med Pijlu þinnar Aaſtar/ ſo ad mijn Saal

Skal meige seigia til þijn/þu hefur fä
ngad Hiarta mitt med þinne Ast/so ad
Tären mættu Dag og Nott miukle
sa renna wr/þut Aastar Sære. Sar
du DROtten/særdu mitt hardsinnad
Hiarta/med Krøpfugre Aastar Þijlu
þinne/og grap þad j giegnum med Kr
apte þijnu/ so ad noglegt Vatn z nog
Tär meige renna aþ Høpde mijnu/og
Augum mijnum/vegna þinnar Aastar
og Elsku/ og þeirrar Birndar sem eg
heþe ad sia þijna Dyrdar þegurd.

Minn Gud/Daglega er eg hrygg
ur/og j þessum Heime heþe eg enga
stadþasta Huggun/allt þangad til ad
eg þæ ad sia þig/ þu minn Vin/minn
Hiartkiæraste Brwdgume/ j Himerijk
is fognude/Nær eg verd þar skodande
þijna Dyrd/þyna Prijde/ þitt Blijda
Blessada Auglit / sem fullt er Nåd
ar og Mijskunar/ ad eg þa framþall
ande med øllum þijnum Vtuøldum til
bidie þitt Dyrdar Vellde.

Þa þat kiemur/ ad eg verd fulliʒ af Himneskum Fagnade og Eilijfre Glede/ þa vil eg asamt med ollū þeim sem þig elska/ kalla vpp ꝛ seigia/ Sia ed/ nu sie eg þ eg heþe girnst/ nu heþe eg huar yppa eg heþe vænt og vonad nu er eg orden eigande ad þui sem mig heþr epter langad/ Þytad nu er eg hia honum j Himnenum/ huorn eg elska de a Jordunne/ hañ vil eg lofa og Dyrka/ heidra og Vegsama/ sa sem lifer og ryker eirn sannur Gud fra Eilijfd til Eilijfdar/ Amen.

v.

Ein Dagleg Bæn/ med huø rre Madur bifalar sig vnder Gu ds Naduga Vernd og Vardveitslu

Psal. 139. Rannsaka þu mig Gud/ og reyn mitt Hiarta/ profa þu mig/ og reyn huad eg megna/ Og sia huert eg er a vondum Veige/ og leid mig vppa þann eilijfa Veigen.

Augustinus

Almat

Almattugur Gud/ elskulege Fader/ kieñ þu mier ad giora þad þier er þægelegt / þui þu ert miñ Gud/ Gief þu mier algiort Sinne og stoduga Tru/ so ad eg meige af Hiarta hallda og medtaka þijna Grunnlausa Giæsku/ vnn mier Drottinn þess sem eg bid/ og huad þi er lijkar/ og mier er þyrer Goodu. Veit þu mier ad eg aff Hiarta græte mijnar Synder/ so eg verde laus vid þær.

Heyrdu minn Gud og minn Herra/ Heyrdu Lios Augna miña/ Heyr þu huad eg bid/ & veit mier þad eg girnest/ þui ad ef snyr þu fra mier/ þa er eg vtgiørd ur/ enn ef þu lijtur til mijn/ þa life eg. Ef þu ransakar mig og mitt Hiertlææte/ þa er eg Daudur eg stla luckande/ Enn ef þu aalijtur mig med þijnu Myskunar Auglite/ þa lifnar þinn Daude/ þa rijs vpp sa sem roten var og þreen.

Drottenn minn Gud/ huad þier misllykar vid mig/ þad sama lat vera langt fra mier. Gief mier Anda Hreinlijfis og Sidsemdar/ hialpa mier so ad eg ecke styggie þig med mijnum Syndum.

Tak burt pra mier allt þad sem er skadsamt / og gieþ mier þad sem mier er gagnlegt. Gieþ mier þa Lækning Drottinn sem græde mijn Sær / Gieþ mier ad eg elskist þig/Gieþ sannarlegt Jdranar Angur j mitt Hiarta/Noogværd j mitt Augskot/og eina hreina Samuisku.

Gieþ þu mier Drottenn/ ad eg sasman hafe Broodurlegan Kiærleika/ad eg gleyme ecke mijnum Syndum/ enn giæte ad Misþerlum annara. Hlijþ þu Drottenn mine Sælu / vægdu Syndum mijnum/ vægdu Misgiordum mijnum.

Drotten minn Lækner/vitia þu mijn þuiad eg er veykur/Lækna þu mig/þuiad eg er sær og siukur. Vpp vek þu mig/ þuiad eg er Daudur/Gieþ mier þad Hiarta sem þig ottast/Þad Augskot sem þig elskar/ Þann Skilning sem a þier tekur vara Þau Eyru sem þier vilia hlyda/og þau Augu sem ad þier giæta vilia.

Myskuna þu mier/ Gud vertu mier Myskunsamur/ȝ lijt til mijn ofan af þijnu Velldis Sæte/ og vpplys mitt myrkua Hiarta med þijnu Nadar Liose. Ve

ik þu

þu mier þad Drotten/ad eg vknelie þ Goda/ enn þorlegge þad jlla/ Lat minn Skilning vera hreinan og skiæran. Eg bid þig Drotten vm Fyrergiefning allra minna Synda. Lat mig j Neydenne þiña Nad og huggun hia þier.

Eg þel þier a Hendur j Dag og alla Tijma Lijþ og Sal / Syn og Heyrn/ Jlm og Atekning/og oll mijn Skilning-ar Vit/allar mijnar Nyxaner/Ord z Gi erder/ hid ytra og jnnra/mitt Minne og Hugskot/allt þetta þel eg j þijnar Almat tugar Hendur/og bid ad þu allt þetta vi lier vardueita Nott og Dag/og alla Tij ma.

Bænheyr þu mig/þu HeilagaÞren ing/og vardueit mig þyrer ollu Jllu/þyr er allre Hueyxlan/þyrer Daudlegum Syn dum / þyrer ollum Vielum og Suikum Dieþulsins/ og fyrer ollum mijnum Ovin um synelegum og osynelegum/Amen.

Ein Dagleg Agiæt Bæn/ vm almeñelegar Naudsyniar Guds Christne.

Num .6. DROtten blesse þig og vardve
ite þig/DRotten læte sitt Auglit lysa y᷑r
þig/og sie þier Myskunsamur/DRotten sne
ue sijnu Andlite til þyn/og giefe þier frid.

Augustinus.

HErra Jesu Christe/þu Nædar
Hennar og Fridarens/ Hoffdinge/
Eg bid þig af ollu mijnu Hiar
ta fyr' allre Christelegre Kirkiu/ Ve
lt og giefe Sampicke a medal þra sem
odrum kieña. Giefe z Frid a medal all
ra Christelegra Konga z Hoffdingia.

Drotten/eg bid þig z/ollum þm sem
eru j Andlegre og Veralldlegre Stiett
fyrer ollum Christelegum Valldsmott
um/og ollum þeim sem a þig Trua/
Veit z giefe ad þeir offest þig og elske
og sie truer j sijnu Kalle og Embætte/
og skoduger j Godum Verkum.

DRotten þu eilijfe Kongur/ Giefe
þu

þu Ungdomenum ad hallde sie hreinfe dygur/og varest allan Saurugleika. Gief øllum þeim sem eru j Pionaba ndstiettenne ad þeir sieu Froomer og Erleger.

Vertu Lijknsamur øllum þeim sem jdrast sinna Synda/Nad Umhyggiu fyrer Fatækum Eckium og Fødurlaus um Børnum. Hialpa þeim Aumu og Fatæku. Gief þeim Heilbrygd um heim ad ad koma / sem erua; þeir ra Reisu / Huggun gief þu þeim harmþrungnu/ Hialpa þu þeim sem eru j Siæþarhæska stadder. Veit og gief øllum Truudum epter þetta Lijf/ eilijfa Huxld og Glede.

þeim Heiløgu veit þu ad þeir sieu og blyþe ætijd stadþaster j þui enu Go da / Gief øllum Godum Møskum ad þeir aukest og eflest j allre Gudrækne/ Hialpa øllum Syndugum / a medal huørra eg er eirn/ ad þeir j Tijma gio re Jdran og Yþerboot.

O ist Herra

Herra Jesu Christe/ þu hinn Mill de og Myskunnar fulle / þu Sonur Lifanda Guds/ þu Heill og Hialp allrar Verallðareskar/ Eg jata og med kiese fyrer þier/ad eg er Syndugre en̄ aller Men̄ adrer. En̄ þu Naadarfulle og allra hæste Fader/þu sem Myskunnar þig yfer alla/ lát mig ei frásnidenn fra skilen verda þisse Myskun.

DROtten þu Kongur allra Konga þu sem giefur mier Stund og Tijma til Jdranar/ Gief þu ad eg jdrest alu arlega/vppuek þu j mier slijkt Hiarta ad eg leite þijn/lange epter þier/Elske þig og ottest þig yfer alla Hlute/ z ma stunde ad giora þad þier er þægelegt.

Einkanlega þu DRotten Heilagur Fader/sem ad ert Lofadur og Blessadur ad Eilijfu/ bid eg þig fyrer ollum Mønnum þeim sem fyrer mier bidia/slijka eirnen̄ sem eg a ad bidia fyrer/ þeim sem mier hafa giort nockud til Gooda / þeim og sem mier eru skylder eda

eda feingder/ Eg bid þig þyrer øllum þeim sem nu liþa/ Fyrer øllum Siukū og þeim sem a Banasængum liggia/ fyr þeim og stiorna myskunsamlega/ so þeir þyrerþarest ecke.

Hialpa øllum Christnum Møñum og gieþ øllum Riettruudum sm̄ skiliast vid þeñan Heim Fyrergiefning Synd anna/ og eilijþa Sæluhialp.

DRotten sem ert sa þyrste og sijdarste/ Eg bid þig aþ øllu Hiarta minu ad þegar mijn Daudastund kiemur/ z þegar eg a ad skiliast vid þessa Verølld/ þa vertu mier Nadugur z Millldur Domare/ j mote þeim Illa æklagara Dioþlenum/ Varduceittu mig fyrer Vallde og Vielum þess gamla Fiannda/ og lat mig blijfa og vera j Selskap þiña Eingla og allra þiña Heilagra/ j eilijþum Paradijsar Fognude þu sem ad ert Lofadur z Blessadur ad Eilijfu/ Amen.

Ein Bæn j huørre Riettru

adur Madur hackar Gude fyrer mild-
elega Verndan og Vardueitslu yfer Dio-
flenum/Og bidur eñ framar meir
vm Hialp og Hiestod Guds.

1 Pet. 5. Vered sparneytner og vakande/
Þuiad ydar Motstandare Dioþullen geingur
vm kring sem Grenianda Lean/og leitar ad
þeim sem hañ kañ ad suelgia.

Augustinus.

HErra Almættugur Eilifur
Gud/ Huørsu opt hefur þu
mig Myskũsamlega vardueitt
yfer Dioflenum/og ecke leyst hon-
um ad giora mier Skada? Oh huørsu O-
fialldan hefur hann sem eitt Grimmt
Leon geinged j kringum mig/og leitad
vid ad skada mig? Enn þu hefur vard-
ueitt mig/so hañ hefur ecke frammko-
med sijnum Freistingum z Skadræde.
Opt hefur hañ komed so sem eitt
Ande Myrkrañ/ eñ þu hefur styrkt
mig

mig/ so eg hefe ecke hrædst hañ. Opt er hañ komeñ sem sterkur Neruopnad ur/ enn þu hefur gefed mier Krapt og Styrk so hañ hefur ecke yferbugad mig/ Opt hefur hañ læted sig mer kia sem hañ være Engell Liossens/ E hefur villad sukkia mig/ eñ þu hefur vppplyst mitt Hugskot/ so eg hefe þeckt hañ/ Þuiad hann er sa stoore Ra ude Dreke/ sa Gamle Hoggorm ur sem kallast Dioꝼull og And skote/ med sijnum sio Hofdum/ og Tiju Hornum/ huored viller allan He imen. Þennan lætur þu Drottna yfer þeim mikla Sio þessarar Veralld ar. Þar eru og med ꝼleire Olm Dyr sma og stoor/ sem ecke verda vpp taleñ þad eru allra Handa jller Andar/ sem alldrei giora añad eñ ganga vm kring og leita ad þeim sem þeir meige vppsuelgia/ ef ad þu DROtten hamlar ecke.

Heñ er sa Gamle Hoggormur sem

kom vr Paradijs/ huor ed med ſkñum Nala dregur epter ſier þridia part St iarnañá aþ Himne/ og kaſtar þeim a Jordena/ Nañ eitrar Vatn Jardareñ ar/ſo þau verde Banuæn/ Hans An de er Lios Loge/og vt aþ hans Muñe geingur brēñande Elldur/ Nañ dreck ur j ſig Vatsſtraumen/ og þiker þad einſkis vert/og hañ lætur ſem hañ vil le Aana Jordan vpp drecka/og hann er ſkapadur ſo hñ hrædeſt eckert.

Huor er nu ſa mig kann ad frelſa frá hans Grimd og Vallde / og leyſa mig wr hñs Kuerkum? Eingeñ nema þu DRotten miñ Gud/Þu hepur þeñ an mykla Dreka med hans ſio Høpdū yþerunñed/og j ſundur mared hñs Høf ud. Hialpa þu oſſ DRotten vor Gud breid yþer oſſ ſkiol Vængia þiñ a/ ſuo ad vier mættum ørugger og ohrædder vera pyrer þeſſum Dreka ſem oſſ opſæ kier/Þuiad þad er hans æſtundan og ſtærſta Girnd/ ad ſuelgia þær Sæler

ſem

fein þu hefur endurleyst.
Þar fyrer kollum vier til þijn DR
otten vor Gud/ Frelsa oss fra þessum
vorum Motstandara Dioflenum/ sem
Daglega situr vm oss/ Nuort vier vok
um eda sofum/ etum eda Dreckum/ ed
ur huad hellst vier giorum/ þa situr
hann vm oss Nott og Dag med sijnum
Vielum og Suikum / og skytur ad oss
sijnum eitrudum Pylum/ stundum hei
muglega/ stundum openberlega/ so ad
hann fae myrtar vorar Saaler.
Enn sia þu Drotten/ og nærda þu þ/
huad heimsker og skilningslauser er
um vier/ Vier vitum þad og siaum þ
huorsu Diofullen vppsperrer sitt Gin
vndar Sin j mote oss til ad suelgia oss
samt erum vier athugalauser z sofande
z ecktum þ ad onguu þo hann daglega
leite vid ad suelgia oss.
Ad vysu Drotten/ Vor Ouinur sa
oss fordiarfar/ hann er atvakur z reid
ubuen alla Tijma/ hann hugsleft alldre

Enn vier erum later og fijoþande/ til ad hialpa vorre Saalu. Sia/ a alla vega/ og j ollum attum eru hǫs Net Snorur og vielar/ z liggia oss j veige Nuor kast þar vid ad stat

Nann situr um ad suikia oss med Rijkdome/ stundum med Fatækt z Eymalepse/ stundum med Velgeingnenne/ med Motgange/ med Ordum og Verkum/ og ollu vondu Athæfe og Framferde. Þar fyrer DRotten frelsa þu oss fra hans Snorum/ þa vilium vier glader lofa þitt Nafn/ z seigia/ Þock sie Gude sem þad ei gaf/ þær hanns Tennur oss myrde/ Eins sem Fugl Snoru sulpfur af/ Sml vor þar fra leyst vrde/ Brast Snaran en burt sluppum vier/ Blessad Guds Nafn vor Adstod er/ sem Neimen og Nimna giorde.

viij

Ein fagurleg Þackargiørd fyrer þad ad Gud giefur oss sk-

na Heilaga Eingla tik Verndar og Vardueitslu.

Ebre. 1. Einglarner eru aller þienustusa mer Andar/ vtsender til ad þiona þeim sem Erþingiar skulu verda Sæluhialpareñar.

Augustinus.

Almattugur Gud/ Huorsu ha-leitlega hefur þu elskad mig ad ur eñ eg elskade þig nockurn tijma. Þu heþur skapad mig epter Mynd þinne/ og sett mig Herra yþer þijnar Skiepnur/ so ad eg skyllde þeckia z vidurkieña þitt Naþn / þuiad vegna þijns Naþns heþur þu skapad mig. Og ofan a allt þitta heþur þu skapad þijna heilaga Eingla miña vegna/ z heþur þijfalad þeim ad vardueita mig a øllum mijnum Vegum/ sem ad bera mig a Høndum sier/ suo og meide ecke Fætur mijnar a Steine.

Þesser þijner Einglar eru þeir hei-legu Vardhallds meñ og Vackarar a Mwrueggium þeirrar Nyu Jerusa-

lem og a Hennar Nætū þ° vm kring
ad þeir vake og vardveite þijna Christ
ne Daga og Nætur/ so ad Dispullenn
sa gamle Noggormur og Motstanda
re sem vm kring geingur sein Grenia
nde Leon/ kome ecke og grijpe vorar
Sæler/ ef eingen er sa sem þær vardue
iter.

Þijner Einglar eru Borgarar þeir
rar Himneſku Jerusalem/ sem þar er
vppe/ hun sem er vor Moder/ Og þeir
sendast vt/ ad þiona þeim sem Sæalu
holpner skulu verda/ so ad þeir varduei
te þijn Born þyrer Dispſenum/ z ge
yme þau a øllum þeirra Vegum/ skyr
te þau og Amiſte/ z plytie þeyrra Sæt
ner þyrer þiſſ Dyrdar Auglit/ Þuiad
þeir elſka oſſ so sem vorer Medborgar
ar/ og taka vara vppa oſſ/ so vier mæt
tum med þeim fa og eignast Himnesk
te/ hvadan þeir Illu Andar voru vt
rekner.

Þar þyrer vardueita þeir oſſ vand-
lega

lega/og eru j kringum oss alla tijma/z allstadar/Þeir hialpa oss og þiona oss j ollum vorum Naudsynium/ þeir fara jafnlega vpp og ofan / fra þier Drotten til vor/ og fra oss til þijn/og flytia fyrer þig vorar Bæner/ og And varpaner/so vær fæum þijna Vinatt tu/og ad þeir bære oss þijna Nad og Blessan.

Þeir eru med oss a ollum vorum Ve gum/þeir ganga med oss vt og jnn/og þeir hafa sijna Glede þar af / þeg ar vier skyckum oss vel og Christelega j þessare Vondre Verolld/og æstund um ad leita Guds Rijkis og hans Ri ettlætis/þegar vier og þionum þier mz offa og Hrædslu/og lofum og Dyrkū þig af Gladuæru Hiarta. Þeir hial pa oss þa vier erfidum/þeir vardueita oss þa vier sofum. Þeir standa hia oss þa vier beriumst vid vora Ovine.

Þeir glediast og fagna þa vier fæum Sigur/ þeir eru fagnande þa vier er-

O visz um glad

rum Gladet j þier/Þeir eru Hrygguer med oss þegar vier pyrer þyns Heilag afla Napns saker lijdum Neyd z Þij nu.

Þeir hapa stoora Vmhyggiu fyrer oss / og hapa oss Hiartanlega kiæra/ Og þetta giora þeir oss ap þui ad þu elskar oss. Þuiad þeir elska þa sem þu elskar / og vernda þa sem þu vard ueiter/Enn þa ssm þig porlata/þa yp ergiepa þeir/og þeir elska ecke þa O gudhrædd u/þuiad þu DRotten hatar þa alla sem Jllt giora/z fyrerper oll um Lygorum.

Þegar vier erum Gudhrædder z fr omer/þa fagna Heilager Einglar yf er oss/eñ Dioplarner hryggiast/Enn þa vier Syndgust og giorum Jllt þa pagna Dioplarner/eñ Guds Einglar verda Hrygguer. Og so sem Einglarner Glediast yper einum Synduga sem Jdran giører/so pagna Dioplarner/ nær eirn Riettlætur fellur aptur j Synd

Syndena.

So veit oss nu og gief Himneske ek ſkulege Fader/ ad vier lifum Heilagle ga og Rietlæteduglega/ ſuo þeir hafe alla Tijma Glede af oss/ og ad þitt Heilaga Nafn verde fyrer þa Pryſſ ad. Leid þu oss æſamt med þeim j þitt eilijfa Sauda Hws/ ſuo ad vier med þeim lofum þitt Heilaga Nafn/ þui ad þu ert Skapare bæde Einglanna og Manfiſka.

Þetta tel eg fram DRottenn minn Gud/ og þetta Hugleide eg/ ſo ad eg meige helldur vppvekiaſt til ad lofa z dyrka og vegſama þig/ þuiad ſlijkt er eirn Hæleitur Velgiorningur/ z ſtorle ga pryſſande/ad þu hefur þijnū Ein-glum/ þeim heilogu Undum oss a He ndur faled/allt hefur þu oss veitt/ þad vnder Himnenum er/þo hefur þu ecke lated þad nægiaſt / helldur hefur þu oss giefed teikneſi/þad ſem er vpp yf er ollum Himnenum/ſe mer þijna Hei

logu Eingla.

Nier fyrer lofa og prijsa þig aller þijner Einglar/ þig vegsama oll þijn Verk/ þier þacka aller þijner Heilag er. Oh huad mijkell er vor Heidur/ hu orn þu DRotten Gud hefur oss veitt/ DROTTenn/ Huorsu dyrlegt er þitt Nafn j ollum Londum?

Þuiad/ huad er Manneskian þess/ ad þu acktar hana so mykels/ og hef ur soddan Hiartgroned Sted til henn ar? Þu hefur sagt / Mijna Lyst hef eg him Mannanna Sonum. Enn huad er Manneskian/ er hun ecke Madkur? Og Mannsins Sonur/ er hann ecke Orm ur? Eru ecke aller Menn fyrer þier Niegome? Og þo hefur þu þijn Augu safnan yfer þeim/ z hefur synt z veitt þeim slijka Naad og Myskun. Þijnu Nafne sie Lof og Heidur ad Eilijfu/ Amen.

Eitt

ix.

Ein miøg God Bæn um ri

ctta og saka Jdrun/ og verduga Med
tekning og Berging þess Heilaga Sa
cramentis Drottins Kvoldo
mæltijdar.

Syrach. 1. Sia þu til/ad þyn Gudrækne sie
ecke Hræsne/og þiona ecke DRottne med Tvi
sku Hiarta.

Joh. 6. Mitt Holld er sannn Feda/og
mitt Blood er sannur Dryckur/Huør þann et
ur mitt Holld og Dreckur mitt Blod /ſa er
med mier/og eg med hønum.

Augustinus

MJnn allra Elskulegaste z sæ[illegible]
aste Lausnare/Herra Jesu C[illegible]
riste/Eg bid þig fyr' þitt He[illegible]
laga Blessada Blod/sem þu vthellter
a Krossens Trie/med huørium þu hef
ur mig endurleist Gieþ mier riettſo sa[illegible]
Jdran/Hialpa þu mier so ad eg kion[illegible]
þier daglega med hrygdarfullu Hiarta
og sundurknosudum Anda.

Gieþ ad eg vaplætanlega og riette

lega þig akalle/ þitt Nafn lofe z dyr-
ke riettelega/og af Hiarta hugleide z
j Minne hafe þinn allra heilagasta
Dauda og þijna Pijnu/ af hvorre ad
merkia ma þijna Nœd og Myskun til
vor.

Einkanlega þegar eg skal ganga
til Altaris/z til þijns heilaga Borts
ad taka til mijn þa Himnesku Sælar
Fædu/þa veit þu mier ad eg vidurkien
ne minn Overdugleika/og verde sann
arlega Hluttakare þijns Heilaga Ho-
ldz og Blods/huort þu hefur dasam
lega fyrer oss j Foorn vtgiefed. Þui
ad þetta hid Heilaga Sacramentum
hefur þu mikl Gud og Herra/þu allra
helgaste Kiekemadur sialfur jnnsett/
oss til ad eta og Drecka þar af/z þar
med ad seigia þier Lof og Þackargio
rd/og ad minast a þijna myklu Ast
og Elsku/og a þinn Blessada Dau-
da/og þijna Heilogu Pijsl/med huor-
re þu hefur vtuegad oss eilijft Hialp-
ræde

ræde/og eydt allre vorre Synd.

O minn Lausnare/ þu sem ad skalst ur ert nalægur j hia Bergingu þessa Sacramentis/ styrk þu mitt Hiarta/ og mijna Tru/ med Sætleika þinnar Huggunar/so ad eg kroptuglega þinne þijna Nalægd / og verde gladur j þier.

O Gode Jesu/þu eilijflega brekan de Elska/og su Aast sem alldrei slock nar. O Sæte Jesu/þu Eilijfa Lios/ vpp lys og helga þu mitt Hiarta/hrei nsa þad af allre Illsku/ og vppfyll þ med Nad og Saklleika.

O Jesu/ þu hid sanna Himna Brauð/sem oss alla sedur/ og minkar þo ecke þar fyrer/ Daglega lætur þu ney ta þijn/enn blifur þo med ollu Ofkier tur / Gief þu mier/ ad eg þessa Fædu þijns Blessada Holldz og Bloodz me ige so medtaka / ad þad verde Sealu minne til Huggunar og Hialpræðis/ og ad eg þar med verde af þier dagle-

ga endurnærdur/og af þier/ og þ þig
æsleft Lijfed/komest til þijn/ og verde
niotande þinar eilijfrar Nuglldar.

O allra sætaste Herra/Lat mig fa
ad smacka huersu Godur og Sætur/
Liufur og ælskudlegur þu ert/ suo mitt
Hiarta uppfylest af Sætleik þinnar
Aastar/og ad Ande minn lofe z dyr-
ke þig.

Minn Gud huorn eg elska/ þu ert
Sætare enn Hunang/miukare en Mi
olk/Minn Lausnare/þu sem fedur þa
alla sem þig riettelega þeckia/z sig sta
lþa proþa / Lat mig finna Huggun
þijna jafnan/og ad eg meige þessarar
Himnesku Fædu verduglega neyta.

Minn Gud og Herra/ fyrer huorn eg
eg life/a huorn eg vona/epter huorium
mig af Hiarta forleinger/ Halltu mi-
nu Hiarta vid j Sannleikanum / styr
rdu mijnu Hugskote/ upplys þu minn
Skilning/Vppveck mijna Aast og El-
sku

ſku til þyn / Styrk þu myna Saal / og ef þu heñe ad drecka þad Lifanda Vatn / þuiad mig þyrſter epter þier.

O miñ Lauſnare / Hialpa þu mier ad ſigra og yfer uiña mitt Hold z Blod / og lat mig onguañ hlut villa huorke a Himnum ne a Jordunne / ecke j Loptenu / edur Votnunum / edur nockurſtadar / varduell þu mig fra allre Skielþingu / Allre Adſokn Vondra Anda. Varduell þu mig fra Folſkum Tungum / og fra ollu þui ſem mig j þeſſare forgeingelegre Verolldu hindra z ſkada kañ vppa myna ſaaluhialp

Miñ Hialpare / Sieþ þu ad Saal myn ville ſig ecke ſialþ / nie plage ſig mz onytſomū Hugreñingū / helldur hun ke ad jaþnade til þyn / z hafe þig allatijma fyrer Augum / þu ſēm ad ert miñ DRotten og miñ Gud myn Von og / mitt einka Adhuarþ Amen.

X.

Ein Agiæt Bæn/vm Nya Hiarta

Nydne/ og eitt Gott og Gud legt Framferde+

1. Timoth. 1. Iðka þu Goðan Riddara skap/so þu hallder Trunne og Godre Samuitsku/

Augustinus+

Almattugur Gud Himneskur Fader/upptendra og kueik mitt Hiarta alla Tijma/ med Aast og Elsku þinne/so ad eg j þier alleina hafe alla mijna Lyst og Glede+ Minn Gud hneygdu Hiarta mitt til þijn so ad mig alla Tijma forlange epter þier og ad eg ecke skeyte vm þessa Verolld/he lldur hafe mijna Astundan a þui sem Eilijft og Ozorgangelegt er+

Minn Drottenn/þu veist ad mijn Girnd er ad þa og odlast Eilijfft Lijf/ Mitt Hiarta anduarpar og þyrster epter þui sem þar er vppe/huort helldur eg sit edur stend/sef edur vake/og huad eg giøre/þa er mitt Hiarta hia þier+ Ô/ Gud giæfe/ ad all

ad aller Meñ elskudu þitt Nafn/ og hie llou þad fyrer hiñ besta Fiesiod/og hefdu alla sijna Glede og Girnd j þier/Gud giæfe ad þeir hyrudu þar um/huørsu Jllt og einskis vert þad er ad elska þeñan Heim/so ad þeir helldur mættu elska/lofa og dyrka þig med Hiartanu/Ordunū og Verkunum.

Minn Gud og miñ Drotten/gief þu oss ad vier sieum forsialer/ og forsmum Metnad þessa Heims. Vardueit oss fyrer allre Dagtsamlegre Brutforg og Ahygg in og Agirnd/og lat oss ecke setia Traust a þad sem forgeingelegt er. Upplys þu þa blindu og aumu Meñ/sem ad stunda þennañ Heim/og hyra ecke neina um sitt ta Lijf.
Gud giæfe ad þeir villdu hyra sig riettele ga um/og snua sijnu Hiarta fra Jardne skum Hlutum enn elska þig / þu sem ert sa allra Hæste beste og Agætaste. Minn Hielpare/Gief ad vier aller samañ hofum þig fyrer Augum/snu um vorum Hiört um tilþijn/og ad vier hofū vora daglega Girnd j þier/ og Glede alleina. Veit oss

 ad vier

þo vier bekint og betur lærum ad þeckia þig/og elskum þitt Heilaga Nafn meir og meir/og ad þijn Elska verde oss sætare og sætare. Lat þu oss eckert þeigensamlegar giøra/enn ad elska þig vorn Gud og Drotten af ollu Hiarta/ og lofa þitt Nafn og prijsa þijna mykla Nad og Myskun/ Amen.

xj.

Annnar Bæn vm Hid sama Efne.

Ephes. 5. Vered ecke Skilnings litler helldur skilied huad ad sie vilie Drottens.

S. Vincentius.

Drotten Jesu hialpa þu mier so ad eg alla tijma otteft þig af Hiarta / og elske þig af ollu Megne. Skef ad eg aluarlega vanleæte vm allt þad sem þijna Dyrd ahrærer / Og ef eg heyre þitt Nafn lastad/þa lat mier þad af Hiarta mislijka/ Sierdeilis ef ad eg sialfur Vanheidra þitt Nafn / edur ef þad kann

miña

minna vegna/ap minne Illre Breytne/o til ad verda vanheidrad/þa gief þu m er minn Gud/ad mig angre þad ap Hia rta/og ad eg aluarlega þess jdrest.

Veit þu mier ad eg Skiepna þyn þecke þig DROttenn minn riettelega/z eckalle þig med allre audmyckt. Lat mig ap ollu Hiarta vera þier þacklat tast pyrer alla þyna Velgiorninga/z lopa þig pyrer allt þad Gott sem þu hepar mier veitt.

Gief ad eg sie Gladur j þier alla ty ma ap Hiarta/og j ollum hlutum dyr ke og vegsame þitt Napn. Lat mig vera hlyduen ollum þynum Bodordum og lat mig alla tyma þa og sinna Sat leik þinar Huggunar.

Og þo eg sie Overdugur og Opack latur / þa lat mig þo koma og sitia vid þitt Myskunar Bord/so ad eg med þynum heilogum Einglum z Blues dum verde eilyfflega saddur og Sælu holpen/ þu sem med Fodurnum z þin

heilaga Anda lifer og ríker eirn saman Gud ad Eilijfu / Amen.

xij.

Ein Dagleg naudsynleg Aminning / ad huør Christen̄ Madur vakte sitt Kall og Embætte / og ad han̄ yper alla Hlute pram̄ leite Guds DRottens / og take vara vppa sinne Sæluhialp.

Matth 6. Leited pyrst epter Guds Rijke og hans Riettlæte / þa mun ydur allt an̄ad til leggiast.

Augustinus.

HVB Madur skylldur merkia þad og þyngleida / ad þa riettu Huggun og Hvijld Sælar þinnar / þinnur þu allema j Gude Drottne þijnum / og a huørn þu ætt ad treysta / huørn þu ætt af ølu Hiarta ad elska. Þar pyrer hallt þier þastlega vid han̄ / og skeyka ecke / þa muntu þa ad sia og smacka huørsu Gódur og Giæfuþullur han̄ er / og huad sæt lega han̄ kann ad gledia þitt Hiarta.

Og þo so sie ad þu verder ad vmgan gast

vaſt med Verallðlegar Hondlaner/þa hafþ
vænt a þier/og flyt þier þad meſt þu kant
aptur til Godra og Gudlegra Hugreñin-
ga/ þui huerge er þier betra ad vera enn
hia Drottne Gude þijnum/og lijka ſo ſem
þu mætt ecke ein Ewlarhaſka neckurn
tijma miſſa þad Gott ſem Gud giefur/ſo
ber þier a ollum ſtundum ad hugſa til ha
ns/og hafa hañ fyrer Augum.

Hugleid þu huorſu ſtoor Synd þad er
ad þegar þu talar vid Gud j þiñe Bæn/
þa er þiñ Hugur langt fra honum. Gi-
ef þu giætur hier ad / þu taler vid Gud
Almættugan / hann allra ſtærſta Herra/
Þar fyrer lat Hiarta þitt ecke vijkia fra
hans Auglite/ þuiad hann ſier og heyrer
alla Hlute.

Auvñ/DROTten þu þecker vorn
Veykleika/þu veiſt audueldlega þad
kann ad bera til/ ad j Maññins Hiar
ta koma añarlegar Huxaner/ þa hañ
er a Bæneñe/ Huad ſnart og af litlu
Efne ſturlaſt vor Bænrækne. DRot
teñ/giefoſſ eirn nyañ ſtadfaſtañ An-

 da/

da/Lat off ecke hræraft so sem Skaps ar Bylgiur/þar ed af Vindenum ver da drifnar / heldur hialpa off suo ad vier hoofum þig fyrer Augum alla tid ma/þig vegsomum/ þig pryssum vorn Skapara z Lausnara/og þig ottunst og hrædunst/þu allrar Veralldarenn ar Domare.

Hier Mannanna Syner a Jordunne/ upplyfted ydar Augum til Himens/lijted vm kring a Jordunne / þuiad Himnarner munu þorganga so sem Reykur/ z Jord en fyrnest eins sem Klæde/ Og þeir þar bua/þeir munu burt deya/enn mitt Hialp ræde seiger Drotten/ blijfur eilijflega/ og mitt Riettlæte mun eplaust vera.

Þar fyrer þu Madur/stunda ecke suo miog vppa þad stundlega/ad þu þorsmaner þad Eilijfa. Varast þu ad lata Hiarta þitt þyngiast med Sorg og Ahyggiu þess sa Lijfs Næringar/so þu verder ecke þor dæmdur med þessum Heime. Nufl þu þig litla Stund af þinne mæduſamlegre Ahyggiu/og þiona Gude þijnum/ so þu mieig

theiger þa Nuꝛ́d Eilijfs Lijfe.

Mik Gud og DRotten/hialpa þu mier/ſuo ad eg akalle þig med aluarle ur Hiartans Þele. Tilluckꜩu Hiarta mitt / og innſigla þad med Heilagum Anda/ ſo ad þaunytar Nuꝛaner ſturle mig ecke/Gief þu ad Hiarta mitt ſkuli de alla tijma epter Nuꝛ́ld/ og elſke þig DRotten af ollu Hiarta.

Min Gud/ Hiarta mitt ſetur fyrer þig þijn Ord/Þier ſkulud mijns And lites leita/ þar fyrer leita eg nu DRottens þijns Andlitis. Min Gud kienn þu mier huornenn eg ſkal leita þijn/ Visa þu mier huornen eg ſkal finna þig/Amen.

xlii.

Ein ſmrleg Klogun hins ſæla Bernhardi/yper þeim hoꝛud Ovin um Salareñnar/ſem er Hollded/Heimur enn og Dioꝛullenn/vid huoria Christen Madur hefur daglega ad beriaſt hier i Heime.

Psalm. 40. Otelianleg Harmkuele hafa umkryngt mig/ Minar Synder hafa gripit mig/so eg gat ecke sied/Fleire eru þær enn Hárenn á Höfde mijnu/Og mitt Hiarta hefur yfergiefed mig/ DRotten/ lat þier þo-ka ad þu frelser mig/flyttu þier DRottenn mier til Hialpar.

Bernhardus.

Hjalpa þu mier DROtten mim Gud/þuiat mijner Oviner um-kryngia mijna Sæl/sem eru þess-er/mitt Holld og Blood/ Heimurenn & Andskotenn.

Mitt eiged Holld og Blood kann eg ecke ad forðast/eda frá mier ad reka/ eg eg er þar vid bundenn/ og eg hlyt þar med ad dragast. Deyda ma eg þad ecke/ helldur hlyt eg ad næra þad og fostra/ Ale eg þad vel/ þa el eg minn Dauðlegann Ovin. Þuiad þegar eg helld þad frá selega/og eg læt allt epter þui/ þa verd-ur þad mier yferstierkara/og strijder j mo-te mier.

Heimur þesse er umhuerfis mig/og er alla vega j kringum mig. Þar eru fimm Dyr

Dyr edur Gluggar/ j giegnum hvoria hm brÿst jnn a mig/ sem eru mÿn þim̃ Skil-ningar vit/ Syn/ Heyrn/ Smeckur/ Ilman og Ateckt. J giegnum þessa Glugga eda Dyr/ skytur Neimureñ sÿnum Pÿlum/ til ad deyda mÿna Sal.

Augun sia giarnan og ælÿta Niegom an/ og pramþerde þessarar Veralldar/ og villa Nugskoted. Eyruñ heyra Atkæþe Mannaña Sona/ og villa Niartad/ Þar epter hegdar Munnureñ sinne Rædu/ og þer og lÿka villt. Ilman og Atekningeñ hindra allar Godar Nugreñingar/ og vpp vekur ap litlu eþne jllar Girnder. Og eþ Madur stendur ecke saþnsnart þeim a mote/ tendra þær allen Lÿkamañ.

Fyrst kiemur Girndeñ edur Lystingeñ/ og þangar Nugskot Mañsins. Þar næst kiemur hun j Niartad/ saurgar þad og se ckar þad med sier/ þangad til þad samþy ckiest Syndeñe / og verdur so Skyn og Skilningur Mañsins þangeñ ꝛc herfekeñ.

Ad auk þessa kiemur Andskoteñ þra amm/ huorn eg kañ ecke ad sia nie þrd ast/ Nañ spannar sinn Boga/ leggur Aur

Streing/ ꝛ ſkytur ſijnum Pijlum/ ꝛ ſæt er Sal mijn a/þyrr enn hun veit af. Hann leggur ſijnar Snorur þyrer mig/og ſeiger Huor þeer þær ſied? Huor kann ad ſia vid þeim? Hann ſitur vm ad ſuijkia mig/med ollum þeim Hlutum ſem hann veit ad vier misbrwkum/og huar vier erum til hneyg der.

Hann leggur ecke vt alleinaſta ſijnar ſma Snorur/og Net þyrer oſſ/helldur vt ur ſtærre Vielabrogd/ſem er Agirnd/ ꝛ A ſtundan til Eigna ꝛ Audæþa/ad þa Met ord/Volld og Storþ/og ad haþa Gooda Daga/ Med þeſſu verdur Manſins Sal þangenn / og verdur feſt lijka ſem Fugl j Snoru/og kann ecke ad vpphefia ſig med ſijnum Vængium/ ꝛ na þeirre Himneſku Jeruſalem. Enn Pijlur Andſkotans eru þeſſar / Drambſeme/Agirnd/Reide/Auþ und/ Oþneytſla/Oþdryckia/Lete/Saurlij þe/og allar adrar Daudlegar Hoſudſynd er/med huorium hann ſærer Saler ver ar. Huor kann hans Elldlegar Pijlur vt ad ſlockua? O Herra Gud/huorſu opt ve rdur Chriſtens Manns Sal ſærd/ms ſod

van hans Pijslum og Skeytum.

Minn Gud/Huert skal eg snua mier? Huert a eg ad flya? Allstadar er Boden og Ofridurenn / allstadar slinga Pijslur hans og Skeyte/Allstadar er Neyd og Baude/Huert sem eg sny mier hier i Heime þa er eingenn Fridur/Eingenn Nadd/og eg ma alldrei Oggalaus vera vm mig nie obrædddur/ecke ad eins j Neyd & Mokgange/helldur og eirnenn þa velgeingur. Þad gillder eins/huert eg er Vakan de eda sofande/huert eg er Mettur edur Hungradur/huert eg er Idiulaus eda giore nockud/Eg þyyf alla tijma ad vackta mig.

Eg þlyf ad sia mig vm kring/bæde j Gamne og Aluoru/so eg ecke giefe Hne yrlan ap/mier/Geingur mier vel/þa er Lucka hallvollt/& gierer mig athugalausann. Sie Kross og Mokgangur a ferdum/þa er hann beiskur og þungur/og Madr geingur naudugur þar vnder.

Þær Synder sem heimuglegar eru/eru skadsamare enn hinar sem opinberlega skie Þuiad nær nockur syndgar heimuglega/

þa er eingeñ sem hann auŋ̃kar/ Eñ þar sem ecke er Straff nie Auŋ̃kan/þar hefur Freistareñ lidugañ frammgang/suo ad Syndeñ drygest þar epter. Þannenn er nu Bode a ferdum uppa allar sijdur.

Þetta er ei ol̃ijkt/ og þa Oſridur er j nockru Lande/Þar hliota Meñ ad haſ a Goda Giætne a sier/suo ad þeir verde ecke af siJnum Ovinum yferfallner/Þar vttast Meñ nalega huert Laufblad/ & eru alldrei Obrædder/Þannen er hættad fyrer oſ Christnum Mennum. Holld og Blod lætur locka sig til vondra Girnda/Heimur leider til Syndsamlegra Hluta/Dioful leñ lockar til Gløtunar.

Þuiad þegar j Hiartanu vppkuiknar nockur Augrenning og Auran/þ kiemur af Hollde og Bloode. Enn þegar Hiartad fær Girnd til Drambseme/til Metnadar/þa kiemur þad af Heimenum. Enn huer hann lætur vppvekia sig til Reide og Naturs/& Olydne og añara Synda/þad er Dioful sins Innblæstur. Eñ allt þetta eigum vier ad fordast/so sem sialfan Diofuleñ/& þa eilijfu Fyrerdæming.

Þad

Pad er Dioƒulſins Dagleg Idia ad blaſa Illu j Mannſins Hiarta/ Eñ vier ſkulum j ongvañ mata þui ſamþyckiaſt/ Þegar vier ſtondum a mote ſlijkum Jñbl aſtre/og voudum Hugreñingum/þa yþer uiñum vier Andſkotann/þa gledium vier Guds Eingla/þa heidrum vier Gud Dr otten vorn. Þuiad Drotteñ hañ aminner oſſ ad ſtanda Dioƒlenum a mote/ og hañ hialpar oſſ ad ƒaa Sigur/ Og þegar vier berum oſſ Mannlega ad / þa heƒur hann Lyſt ad ſia til vor/ Þegar vier veykiunſt/ þa hialpar hann oſſ / og þegar vier hoƒ um Sigureñ ƒeinged/ þa Koronar hann oſs.

Holld og Blod er af Jordunne/ þar ƒyrer koma vpp hia þeim Holldlegar Hur aner/ huoriar ed Manneñ uppvekia til Vellyſtinga. Heimureñ aſtundar ecke añ ad enn Hiegomañ/Dioƒulleñ er eirn bolƒ adur Ande/þar ƒyrer lætur hann ecke af ad ſimblaſa j Mannſins Hiarta/Fordæ manlegum Hurønum.

Þeſſer þrijr eru mijner Dagleger Høſe ud Ovıner/ſem mig Daglega aſtrijda og

offsækia. Þetta giora þeir / stundum openberlega/stundum heimuglega/ og leit ar vid ad fordiarfa mig. Enn einkanlega treyster Diøfullen þar vppa/ad minn Gamle Adam er hønum medfylgiande/ þui ad hann veit/ad sa Ovinur sem er Heimelisfastur/hann kann meira Skada ad gi ora enn hinn sem er j Fiarlægd. Þuiad mitt eiged Holld og Blood fylger hønum til ad skada og fordiarfa mig/þui þad er ecke alleinasta j Syndenne fædt og vpp aled fra Barndome/helldur er þad af illum daglegum vana spillt og fordiarfad orded.

Þetta er Søk og efne/huar fyrer þad stendur so miog og strijder j mote Andanum. Daglega murrar þad og møglar/og vill hafa sinn Vilia/kann ecke ad lijda Aga nie Vnuondun. Þad eggiar iafnann og fyser a þad sem Illt er/þad nidurkiæfer og brytur allar godar Hureiger/& vill æfvallt vera sialfradt.

Þar fyrer kiemur Andskoten þar til/ sa gamle og slæge Høggormur/og styduz ad med Hollde og Bloode/og þiggur lid af þui

af þui/þesse gamle Nøggormur er Argast ur Ovinur Mañlegs Kyns/huør ed allt kapp og æstundan leggur þar a/ og þar epter leitar ad fordiarfa vorar Sæler.

Hann stundar daglega vppa vora Olucku/er kiærn og klokur/bæde ad vppbyria þad ed Bonda/ og sio ad fullkomna þad. Hann blæs j Hiartad jllum Girndum/ og vppkueikerʒ þui Syndsamlegar hugreñingar. Hann vpp vekur Strijd og Styriolld/ hann kiemur af stad hatre og øfund/hañ lockar til Ofnautslu og Ofdrykkiu/til Saurlijfes og annara holldsins Girnda/hañ giefur sök og Efne til Syndanna. Hañ er þusund Viela Smidur/ til ad snúa Mañsins hiarta/so ad hann fordiarfe þad.

Med þessu mote slær hañ oss med vorum eigeñ Vopnum / og biotrar oss med vorum eigen Böndum/so ad vort eigennlegt holld og Blood/sem er oss til Styrks og hialpar giefed af Gude / þad verdur oss til Skada/Fälls og Fordiorfunar.

Þad er miøg þungt ad beriast vid hei melisfastañ Fiandmañ/ þo er eñ þyngra

ad standa j mote Andskotans Vielum e Sukum / og standa af sier hans Viela pullar og Brøgdottar Aræser. Þuiad hŭ er eirn Ande/ecke alleinasta klookur e slæ gur/helldur og eirnen Forsoktur og pull-reyndur j allre Illsku og hreckuysse.

Auvỹ Herra minn Gud/ Frelsa þu mig ꝑra mijnum Ovinum/ og fra øllum þeim sem mig hata/ þuiad þeir eru sterkare enn eg.

VIII
Capitule

Heꝑur ad hallda Agiætar og Nuganarsamlegar Bæner j huør kun Madur bidur vm heilsusamlega Daudastund/og huggar sig med Vissre Von eilijꝑs Lijꝑs.

Merke

j

Merkeleg Huggun/ad Riett truadur Madur skule ecke vera miøg hræddur þyrer Daudanum.

Bok Spekennar 3. Cap. Saaler Riettlaatra eru j Guds Hende/og eingen Pijna snert er þær.

S. Ambrosius

HA Joseph og Maria hofdu Barned Jesum j Mustered/ kom sa Gamle Simeon þar/huør ed Andsuar hafde feinged af Gude/ad hann skyllde ecke sia Daudann/ fyrr eñ hañ hefde ꝏdur sied Christum Drottens. Og hann tok hañ med Fagnade a sijna Arma/ og sagde/Lætt u nu Drotteñ þiñ Þion fara j Fride. Þessara Orda meining er/suo sem hafe hann allt þangad til orded ad bleɏ fa j þessu Lijfi/ þo hñ hafe ecke viliad/ Enn bidur nu / ad Gud vilie gefa sig lausañ/eins og hañ hefde ædur vered buñ deñ/og fyrer laungu girnst ad verda frij og laus.

Huiad/þegar Saalen̄ skilst vid Lijkam-
an/ og þer burt wr þessum Eymdardal/
þa hid þyrsta er hun frij og laus/og hef-
ur sijna verkan meir enn ædur/ Huiad
hun gierer og verkar þad henne vidvij-
kur/ an Lijkamans/ huor ed Saalun̄e er
hier j Lijfe ecke nema til þyngsla og hin̄
dranar. Riettlatu̅ Man̄e er Dauden̄ In̄-
gangur til Nun̄ldar. Þeir Fan̄ÿsu ottast
Daudan/so sem þan̄ vesta hlut/en̄ þa vil-
su langar epter hönum/so þeir meige ko-
mast fra Eymd og Armædu þessa Lijfs/
til hun̄ldar/og leister verda fra ollu Illu.
Huiad þegar vier þorum af þessum Hei-
me /þa verdur Ender a allre vorre Ne-
yd/og allar vorar Synder/vor Beykleike/
Eymd og Erfide/og allur Motgangur/
verdurþa med Lijkamanum jardadur og j
Jordu lagdur.

Enn Saaler Riettlætra eru j Guds
hende/og ken̄a til øngra Þijsla/Sap. 3.
Pad er ad sia þyrer þafrodum so sem þr
deye / og þeirra Afgangur verdur fyrer
Pijnu reiknadur/og þeirra Burtfør fyr-
er Fordiorfun/En̄ þeir eru j Fride. Þeir
verda

verda burt rycker vr þessu Lyþe/a medal Syndugra. Sap. 4. Og þeim verdur burt suipt/ so Hreckuyssen vmbreyte ecke þeirra Skilninge/og ad Falskur Lærdom ur suyke þa ecke. Þeir voru Gude kiære/ þar þyrer took Gud þa so brad dlega vr þessu Lyþe.

Þar þyrer skulum vier ecke kuyda vid ad þara heim til vors Endurlausnara/til Safnadar Heilagra/til Selskapar Riett latra. Lætum oss med Fognude þara til vorra Fedra/og til þeirra sem oss haþa fi enn rietta Tru.

Eþ vier hoþum ongua Goda Forþienan/ha-hofum vier þo sanna Tru a Jesum Christum/a huorn vier alleina þorlæsum oss.

Lætum oss þara til þeirra sem med Abraham/Jsaach og Jacob til Bords sita/ þar þaum vier ad sia alla Guds Heilaga j Himerijkes Fognude/ huiad þar er Paradijs Fridar og Fagnadar/Þar er hu orke Hregg nie Oædrætta/ecke Skruggur nie Reidarþrumur/ ei Nott nie Myrkur/ei Sumar nie Vetur/og ei Frost nie Hite/

Nike/Þar mun huorke vera Sol nie Tu ngl nie Stiornur til ad lysa/Nelldur mun Birte Guds vera alleina vort Lios.

Þar byrer/þegar vier skulum Deyia/ þa latum oss af øllu Hiarta z med brenn andz Aa,t halla fram byrer vorn Herra Christum/hallda vm hans Fætur/trua ha ns Ordum og Fyrerheytum/tilbidia hann so sem þær Heiløgu Kuinnur giordu a Paskadægeñ/Þa mun hann seigia til vor Saler vere þier/vered ohrædder/þad er/ otteest ecke ydar Synder/þuiad eg er Sy ndaña Fyrergiefning/Hrædest ecke Myrk reñ/þuiad eg er Liosed/Hrædest ecke Dau dan/þuiad eg er Lijfed/Huør sem kiemur til mijn/ sa skal ecke Daudan sia ad eilij fu/Amen.

G.

Ein Gudrækeleg Bæn vm Saluga Daudastund.

Luc. 21. Jesus Kallade hætre Rødda og sagde/Fader j þijnar Hendur bel eg minn An da. Og Act. 7. Kallade Stephanus og sa gde/Herra Jesu medtaktu miñ Anda.

Dionysius.

O Sæte Herra Jesu Christe / þu eilijfur Geisle Fødursins Dyrd ar/þu hin sanna Sool Riettlæ tisins/þu sem þyrer mig Aumañ Mañ heþur lided þa smænarlegu Krossens Kuøl og Pijnu/ og wt gaþst þitt Lijf øllum Heimenum til Endurlausnar/ Eg bid þig miñ Endurlausnare/hial pa þu mier þyrer þijna Nauð og Mystu/so ad eg læte alldrei mier vr Minne falla þijna beisku Pijnu/ z bitrann Dauda / Helldur ad eg vo plæt anlega deyde og nidur bryske Syndsamlegar Girnder mijns Hollds / og Daglega med þier deye/Vppa þad/ad eg a minne Dauda stundu mætte j burt fara j Fride/og med þier jñganga med Føgnude/ j þa eilijfu Paradijsar Dyrd og Sælu.

DROttenn Jesu Christe/þu sem a þinne Daudastundu kallader til þijns Føadurs / og bijfaladir honum þijna

Saal/verktu hia mier þegar eg skal dey ia /og hialpa mier til ad sigra z yfer vinna miñ Ovin Daudann/ Frelsa þu mig fra Ovinum Saalar miñar/leys mig fra allre Kuol og Pijnu. Hugga mig þa eg andvarpa til þijn/ styrk þu mig þa eg er Hrædduꝛ/ Lijfga þu mig þegar eg er veykur/og meðtak Mijna Saal til þijn þegar eg andast.

Veit þu mier ad eg ende mitt Lijf med þeim somum Ordum sem þu þitt Lijf endader a Krossenum. Og þo eg giete ecke talad þaug Ord med Munnenum/ þa virdstu ad heyra þau/ þegar eg med Hiartanu Andvarpa til þijn/ seigiande til þijn/Fader/ J þijnar Hendur þel eg Anda minn/þu hefur mig endurleyst/ mitt Gud og DRD Sieñ Sannleikstns/ Amen.

lij.

Ein oñur Bæn a Sottar Sængenne z j Daudans Neyd.

Apot

Apoc. 14. Sæler eru þeir Frammlidnu sem j DROttne deya/nu hiedan af.

Luc. 23. Sannlega seige eg þier/J Dag skalltu vera med mier j Paradys.

Augustinus.

MInn Gud/Minn Gud/mijn Myskun/mitt Hæle og Afhuarf/O Jesu mitt Endurlausnare/epter þier Anduarpa eg/j þier er oll mijn Von j Daudans Neyd/Vertu mier Myskunsamur og hialpa mier a minne Daudastundu/sialfur kann eg þad ecke ad giora/ Or offten hialpa þu mier/ og sie Aumur a mier. Eg þorlæt mig ecke vppa mijn Verk/ mijnar Giorder / helldur vppa þijna Naad og Myskun/Eg vona vppa þijna Giæsku/enn læt fara oll mijn Verk sem til einskis eru. DRotten minn Gud/þu ert mijn Von/J mote þier einum hefe eg Syndgad og jlla giort/eg er sekur og Syndugur/enn þu hefur suo elskad mig/ ad þu kostader þijnu Blode ad frelsa mig fra Synd

ɛkie og eilijfum Dauda.

Þar fyrer kiem eg nu til þijn DR/ Ottest/þu sem enguan hefur porsmad nie pyrerliited/ aþ þeim sem treyst hef/ ur vppa þig/ Yþergieþ þu mig ecke hi/ ildur / og lát mig ecke j Daudanum pordiarþast.

Eg girnest ad skilia hier vid/ og vera hia þier/ J þijnar Hendur pel eg Saal mijna'/ hialpa þu mier til ad eg sopne og huylest j Fride / þu sem med Fødurnum og Heilogum Anda/ lifer og rijker saman Gud ad eilijfu/ Amen.

liiij.

Enn Ein Agiætleg Bæn/

pyrer Nrygdarþulla ɛ stuka Mañeskiu/ huoria ed langar epter ad sia Son Guds.

Phil. 1. Eg hefe Girnd ad skilliast hier vid og vera hia Christo.

Augustinus.

Mijn

Minn Gud/ þu sem mig hefur skapad/ endurleyst og helgad/ epter þier þyrster mig og hungrar/epter þier þorleinger mig/til þijn Anduarpa eg/þig girnest eg. Og lijka sem eirn Fodurleysinge sem mist hefur sijn Goda Fodur/grætur og æper oaflætanlega / og hugar med stoorre Forleingingu/vm sijns Elskulega Fodurs Auglit. Eo huxa eg nu/ ei suo sem eg ætte/ helldur so sem eg kann og giet/vm þijna Pijsl og Pijnu/vm þijn Høgg og Slög/ vm þijna Nødstryking/og þijnar Blodugar Benlar/ og huorsu þu varst þyrer mig Lijplætest/ og j Grøfena lagdur. Eg huxa og lijka vm þijna dyrdarsamlegu Vpprisu/og Dasamlega Himnafør.

Allu þessu true eg stadfastlega/og eg græt mijna særa Neyd / j þessum Eymdardal / Enn eg vona og væn'e epter þiße Huggunarfullre Hingadkomu/og eg hef Hiertans Girnd ad sia

og ſkoda þitt Dyrdarſamlega Andlit/ Amen.

V.

Ein hiartanleg Førleinging

Sorgfullrar Sælar/epter Jeruſalem ſem þar er vppe.

Philipp. 3. Vort Heimele er a Himnum/ huadan vier væntum Lausnarans Jeſu Christi/ ſa edvora þanyta Lykame mun forklæra ſo þeir verde lyker hans forklærudum Lykama.

Auguſtinus.

JERuſalem vor Moder/þu Heilaga Borg Gude/z elſkuleg ſta Brwdur Jeſu Chriſti/ Eg hef þig kiæra j mÿnu Hiarta/z mitt Hugſkot langar epter þiſſe Fegurd/ O huorſu fagur/ huorſu Dyrdarleg/ huad Prydeleg ertu? Þu ert Gemoſamleg a allan hatt/ og hefur ongua Flecken. Fagna þu Sæl mijn z ver Glod/ DRottenn hefur Þocknan a þier/hann mun ſedia þig Daſamlega/ſo þig mun huorke Hungra nie þyrſta ad eilijfu.

Sal erk þu þa Sal myn / Sal erku þa og ad eilijfu/ þegar eg þær ad sia og skoda þyna Dyrd/ þyna Samasamla da Prijde/ þyn Port/ þyna Mwruegge/ þyn Strate/ þyn Nwsakyne/ þyna Borgara og Bæa menn/ og þiñ allra Dyrdlegasta Kong / j sinne Fegurdar Prijde. Þuiad þyner Mwruegger eru af Gimsteinum (Apoc. 21.) þyn Pa stt af kostulegum Perlum/ þyn Strate af klæra Gulle/ þar Daglatanlega sunged verdur þad Sæta Halleluia/ þyn Nwsakynne eru af perfeptfum Steinum/ og þakest med Gulle. Þar Ksingur eingest jñ/ nema sa sem er hre jñ/ og eingest Ohreins fær þar ad bwa. O huad Samasamleg og dyrleg erktu vor Moder Jerusalem/ j þisse Sælu e Prijde.

Þar er eckert af þui sem vier hliot um ad lijda eda sia hier j Heime. J þier er eckert Myrkur/ eingest Neott/ eingest Tijmaskipte/ þar skijna huer

ke Stiørnur Sol nie Tungl/ helldur Gud af Gude/ Lios af Liose/ og Solen Riettlætesins vpplyser þig ad eillisfu. Þad flecklausa Lamb er þitt skiæra og fegursta Lios/ Andlit þyns allra fegursta Konungs a huørt þu horfer eillifflega/er þyn Sool/þinn Fegurdar Liome/og oll þyn Unadsemd. Ja ad vysu/sa Kongureñ allra Konga er sialfur hia þier/ og hans Þienar eru alla vega j kringum þig.

Þar eru Einglaña Chorar sem lofa Gud/Þar er Selskapur Himneskra Borgarmaña/ þeir ed komner eru wr Eymd og Anaud þessarar Veralldar iñ j þiñ Fognud/ og hallda þar eillifflega og Gledelega Hatyd. Þar eru Chorar heilagra Spamaña/Þar er tolf Guds Postular/og oteliande piolde Guds Þyslarvotta/ Þar er Sopnudur heilagra Forfedra/Þar er Fiolde Heilagra Maña z Kueña/ sem sig vid og yfervñned hafa Girnder þessa

Heims/ z finn Beykleika/ Þar eru vi
ser Mesi og Meyar sem Alldur finn
lisad hafa med Heilogu framferde.
Þar eru Þr sem flopped hafa wr En
drum þessa Heims/ z eru allersaman
Glader j þeirra Eilijsu Fosturlande.
Þeirra Dyrd er ad sonnu ojsfn / enn
aller hafa þeir eins Fognud. Þar er
Fullkomlegur Kiærleikur allra a mille
Þuiad Gud er þar allt j ollu/ huorn Þr
oaplætanlega sia og lita/ og aþ Hiar
ta elska og lofa/ oaplætanlega og an
Enda.

Sæll er eg/ Ja/ sæll er eg ad eilijfu
þegar eg epter þetta Lijf þæ ad heyra
þa Himneskú Loþsaungua sem sungn
er eru aþ Heilogum Einglum/ z Vor
gar Mønnum þeirrar Heilogu Jerusa
lem/ Eilijfum Konge til Loþs og Dy
rdar. Oh/ Sæll er eg þa/ þegar eg a
samt med þeim þæ ad sia og lijta mist
Gud og Drottest j sinne Dyrd/ so sem
Hann hefur sialfur lofad mier/ þa hn
Kiij sagde

sagde (Joh. 17.) Fader/eg vil ad þeir sieu hia mier þar sm̃ eg er/ huoria þu gaꝼst mier/ suo þeir siae mijna Dyrd/ huoria eg haꝼde hia þier / adur enn Heimurenn var. Og j ødrum stad. Sa sem mier vill þiona / hann ꝼylge mier/ og hüar eg er/ þar skal og vera minn Pienare.

vj.

Ein Gudrækeleg Bæn/ i hu

erre Hryggdarꝼullt Hiarta huggar sig a Fagnade Eilijfs Lijfs og heꝼur hiartanlega Forleinging

epter þui.

1 Corinth. 2. Ecke hefur Auga heꝼur þad sied og eige heꝼur þad Eyra heyrt/ og eige er þad komed j nockurs Mañs Hiarta/ sem Gud heꝼur tilbuid þeim sem hann elska.

Augustinus.

SO sem Hiørturenn girnest þesss Batned/ suo girnest miñ Sal þig mitt Gud og DROtteñ. Mijna Sal þyrster epter Gude/ epter Lijꝼ

Lifanda Gude/Nar mun eg koma þa
ngad so ad eg siae Guds Andlit? Oh
þu Lijfsins Brunnur / þu Vppsprett
ta Lifanda Vatns. Nar mun eg þa
ad Drecka af Vatne þinar Nuggun-
ar? Nar mun eg komast vr þessum
Eymdardal/i huorium ad er eingenn
Endurlijsgan? So ad eg siae þijna
Dyrd/ og nære og lijfge mijna þyrsta
Sæl med Vatne þinar Myskunar.

DROtten/ mieg er mijn Sæl þy
rst/Dryckia þu hana med þine Myst
un. Þu Lijfsins Vppsprettu Brunur
mieg er mijn Sæl mædd og þreytt/
mieg þyrster hana epter þier / minn
Gud og DRotten/Nær skal eg koma
og birtast fyrer þijnu Auglite?

Lættu mig sia þann Dag eilijfrar
Nadsemdar/þan Gledenar z Hialp
ræðesins Dag/sem þu DRotten hef-
ur giort/a huorium vier skulum fag-
na og glediast. Oh þan klæra og bia
rta Dag/Huorsu fagur og Gledeleg-

 ur mun

ur mä fa Dagz ba/ fa ed varer eilijple ga/ z eckert Aptan heþz/ þa ma heyra glede z Fognud z fagra þackargiord.

Gack þu myn Saal/ jnn j Fognud þyns Herra/ Gack þu jnn j hans eilijf þa Sælu/ j Hws DRottens Guds þy ns/ þad þullt er af mykium Dyrdarle gum Domrædelegum Fognude / sem onguan Enda heþur. Gack jnn j ha ns Fognud/ þar alldrei mun vera nock ur Hrygd eda Sorg/ helldur oendanleg ur Fognudur/ þa þu munt fa og ha þa allt huad þitt Hiarta girnest.

Þar mun vera þad lifanda Lijþed/ þad gledelega lystelega Lijþed/ sem ad Eilijfu er og varer. Þar er eingenn O vinur sem oss opsæker / eingenn Vond Girnd sem oss til Jlls eggiar eda lock ar/ helldur noglegur Fridur og Fogn udur/ Kyrd og Spekt/ og gledeleg Vn adsemd/ Storleg Dyrd/ eilijf Sæluhi alp/ Su Heilaga Þrenning/ eitt Gud domur j þremur Personum / og þriar Personur j einum Guddome/ huorn vi

er munum sia og lijta ad eilijfu/ z gled
ia oss j DROttne Gude vorum/ Þar er
sa Fognudur sem geingur yfer allann
Fognud / su Ununarsemd og Glede/
vid huoria onguu er jafnande. Nær
mun eg þar koma so ad eg siae minn
Gud? Eg vil fara þangad og skoda
þa myklu Dyrdar Sælu.

Eñ eg hlyt fyrst nockra Stund ad
lifa hier j þessu Hollde/ og vera langt
fra DROttne. O Drottenn/ huad lein
ge a miñ Sal ad bwa hier? O DR
ottenn/ Huorsu leinge skal eg heyra þar
uppa/ þa þeir seigia/ Huarer nu þinn
Gud? Huorsu leinge skalu þeir seig-
ia til miñ? Bijd þu/ Bijd þu/
Vona þu/vona þu. Ja DROTTenn
miñ Gud/þu ert Miñ Von/ þijn bijd
eg. Þuiad vier vonum z væntum vors
DRottens og Lausnara Jesu Christi
sa sem vora fafeingelega Lijkame mū
forklæra/ z giora þa lijka sijnū forkla
rudū Dyrd' Lijkama. Ja ad vijsu/ Vi
 ier væn

fer vankum vors DRottins / og villo
um ad hafi kiæme z take oss til sijn.
Kom þu Drottenn / kom þu og duel
ecke / Kom Herra Jesu / kom z tak oss
med þier j Fride. Kom þu og leid oss
hertekna z Fangana wr þessare Myr
kuastofu / so ad Vier mættum aftur Nia
rka verda glader og ßegner. Kom þu
DRotten vor Endurlausnare. Kom
þu DRotten Huggare allra Neiding
ia / Lijttu Nædarsamlega yfer oss / suo
vær mættum verda Saluhólpner.
Kom þu DRotten mitt Lios / sem mig
upplyser Leid þu mijna Sæl wr Fiot
rum og Fangelse / so ad eg mætte lofa
og prijsa þitt Heilaga Nafn.
Huad leinge villtu láta mig vera z
valkiast j þessum Eimdardal / og þu
heyrer mig ecke? Bænheyr þu mig
DRotten sem kallar til þijn wr þessa
re Eymdar Hormungu / og lát mig
komast til eilijfrar Huildar.
O huorsu Sæler eru þeir sem frel
sader

ſader eru fra þeſſare Naſkaſamlegre
vondre Verolldu/ z komner eru til þijn
DRottenn. Jm ad vijſu eru þeir Sæler
ſem vr Barum z Bylgium þeſſa Ne
tims/ komner eru i Nøfn eilijfs Lijfs/
wr þeſſa Neims Eimd til þeirra Fød
urlands / wr þeſſu Fangelſe til eilijfs
Freliſis. Sæler eru þeir ſem þeinged
hafa ſijna Oſk/z nu hafa odlaſt eilijf
fa Rietklatesins Koronu/ huortar þe
ir leitadu hier i Neime med mørgum
Motgange og Normungum / Nu eru
þeir glader og ad eilijfu Sæler/þuiad
þeir eru frelſader i fra ollu Jllu / og
hafa odlaſt Rijke Dyrdarennar.

O þu hid eilijfa Oporgeingelega
og Nimneſka Rijke / i þier er Eilijft
Lios/og fridur Guds ſem hærre er oll
um Skilninge. J þier hafa Sæler
Neilagra eilijfa Nuglld z Glede/z Vn
adſemd/oll Eymd z Neid/Nyſt z Py
na er lángt fra þeim. DRottenn minn
Gud/ huad dyrkarſamlegt er þitt Ni

annarlkke/ j huoriu aller Heilager rijk ia med þier/skridder med Liose og Lio ma Himmeskrar Dyrdar/ hafande gul legar Koronur a sijnum Høfdum.

Pad er Rijked eilijfrar Sælu hialpar. Drottenn þu sem ert Wonen og Koronan þinna Heilagra/ þar þu lætur þa þig lijta/ Auglite til Auglit is og gledur þa oásplmtanlega med þi num Fognude z fride/ huor betre er en nockr Madz kunne ad hugsa eda skinia.

Par er Eilijf Sæla/ en Sorg eing en/ Par er eilijfur Fognudur an Hry gdar/ Par er eilijf Velferd/ an alls Motgangs/ eilijf Vnadsind an Mæ du z Erfides/ Eilijft Lios þyrer vtan allt Myrkur/ Par er eilijft Lijf an al ls Dauda/ þar er allt Gott ad eilijfu/ en eckert Jllt/ Par er Æska fyrer vtan Elle/ Par er Lifsed þyrer vtan Ende/ Par er oll Fegurd og Prijde/ so eck ert brestur/ Par er jdel Kiærleikur an Naturs/ þar er jdel Heilsa an allo

alls Siukdoms/ Þar er Fognudur og Glede/ so alldrei linner/ Þar veit eing eñ ad seigia af nockre Pijnu / Þar er huorke Hrygd nie Harmaklogū/ Þar leikur allt j Fride og Fognude/ z þar þarff ecke ad ottast nockud Jllt/ þuiad þar er allt Gott/ þuiad þar er ecke ann ad eñ ad þeckia DRottenn/ og lijta hñ Auglite til Auglites. Sæler eru þeir eilijflega sem leyster og frelsader eru fra Eymdum og Hœskasemdum þess a Lijfs/ og komner eru j þiñ Fognud/ Amen.

IX
Capitule

Hefur inne ad hallda hugar lꝛttlegar Bœner/ vm Normūgar þessa ra Lijfdaga/ j huorium ad Christens Mañs

Bœner um
Miarta skal hugga sig vid Von Christs Fagnadar/ j ollum Neydum og Motgange.

I.

Ein Agiætleg Vnderuijsan

j huorre Niarlad Mañsins vpphuets og bryner sig til ad bera Jesu Christi Kross med Fagnade/og huggar sig vid eilijfann Himnarijkis Fognud.

Rom 8. Huer vill skilia oss vid Aast og Elsku Guds? Hörmung/Motgangur eda Ofsokn? Hungur/Kulde/Lijfshaska/Suerd. So sem skrifad stendur/ Þinna vegna erum vier daglega deydder/Enn j ollu þuilijku þa yfervinnum vier/vegna hans sem oss hefur elskad. Þuiad eg veit þad fyrer vist/ad huorke Daudenn/eige Lijfed/ecke Einglarner edur Hofdingiar/ecke Ofriki/ecke þad nalæga ne þad okomna/ecke þad hæsta eda lægsta er/og ecke nockur Skiepna onnur/ gietur skiled oss fra Elsku Guds/sem ad er j Christo Jesu DRottne vorum.

Augustinus

ENtu Þolenmod Sala min/þegar Drottenn leggur nockud þungt vppa þig/ og ber þu hans Kroß linnlega. Þuiad þo þu lider Daglega Kuol og Pijnu eige litla/ Ja ad vijsu/ þo þu ætter j þessum Heime ad smacka Heluijtis Angist/ er þad eckert ad reikna j hia Eilijfre Dyrd/ þegar þu fær ad skoda þinn Lausnara z glediast med ollum Guds Wtuoldum.

Ad vijsu minn Sal/ vor Motgangur er stundlegur og liettbær/ enn hann leider epter sig eina Eilijfa ovmræde lega mykla Dyrd/ oss til Handa/ sem ecke hyxum vm þad sem synelegt er/ helldur osynelegt.

So lat nu þram koma huad vera vill/ sie þad Andskotenn med sijnum Freistingum/ sie þad Hungur eda Þorste sie þad Tymd og Fatækt/ sie þad Ellder eda Kulde/ edur huad helldst þad er

R viß lat

læt þad pýna og plaga off / læt þad geysa/ spotta og hæda ad off sem þad vill.

Og þo ad mitt eiged Niarta skutle mig/ og mijn eiged Samuitska nage mig/ þo mitt Hollo sie fullt af Stuk- dome/ og nijner Lider z Limer pijnest og kuelist af Verkium/ þo mitt And lit sie dapurt/ og allur mitt Lijkame sie kualeđ og pijndur/ þo mitt Lijf flytt- est af Nrygd/ z mijnar Lijfs Stunder af Harme / þo mijn Bein visne og allur minn Lijkamans Kraptur fare minkande/og huørsu Aumur/ Siukur z Ear og Sorgfullur sem eg er/eda verda kan/þa veit eg þo/minn Herra Jesu Christe/mijn Huggun/ad j hia þier mun eg fa z pista Roo og Nuijld/ a þeim Deige þegar eg þær ad ganga jnn i þinn Fognud.

Oh mijn Sal/ Huilijkt Dyrd mun þar vera/ huilijkan Fognud munum vier þar hafa/ þegar vor Andlit mu- nu skijn

nu skijna so sem Solen / þegar Drot-
ten lætur off jnn j sitt Rijke / og lætur j
ſie vid off siÿna Himneska Fiesiodu/og
forklarar vora kaþeingelega Lijkame/
og gioer þa lijka sier sialfum.
Þa þæum vier þad Himneska j stadenn
þess Jardneska/ þ eilijfa j stadenn þss
Kundlega/þ mesta j stadenn þss minsta.
Min Gud/huorsu hæleitlega stor
mun þa vera vor Vegsemd/þegar Her-
ran Jesus fær off siÿna Heilaga/Gude
siÿnum Fodur j Hendur/z vier þæum
ad eignast þ himneska Rijked/þar Gud
mun vera allt j ollu. O huilijk Glede/
huilijkt Fognudr mun þar vera þegar vier
þaum ad sia þa Heilogu Guds Vinu
lda/og erum a medal þra/z erum sialfer
Heilager med þeim/ Ja / þegar vier
siaum Gud z verdum hia hm eilijflega.
Hialpa min Gud/hialpa þu off/so
ad vier jaþnan z jduglega siem hug-
ande vm þessa Himneska hæleite Dyr-
rd/og lætum off langa þar til ap H-

arta/ hana þyrr eñ seirna ad þa z od-
last Am. ij.

Ein onnur Agiæt Bæn i

huorre Riettruad Hiarta yperuegur
alla þessa Heims Glede/og þiñur ad hun
er Hiegome/og alls eckert ad reikna i
hia Fognude z Glede eilijj
þs Lijfs.

Tob. 2. Vier erum Børn þeirra Heilø-
gu/og ventum þess lyps/sem Gud mun giefa
þeim ed j Truñe sier vid hann fast og stodug-
lega hallda.

Augustinus.

O Madur / Huad astundar þu?
Epter huøriu leitar þu? Huor er
Girnd þijns Hiarta? Girnest þu
Audæfe þyrer Sal þijna og þad Gott
er? Girnest þu Gæfur þyrer þinn Lijfa-
ma. Sia/Drotteñ þiñ Gud hann er all-
eina Eilijfur og vendanlega Godur sum
þa þu þar epter/legg Kapp a ad þa þad
og odlast/þa hefur þu Nægd hins Goo-
da ad eilijfu.

Huad villtu þa hafa meira/ þu Hollo
og Bl.

og Blod? Nuad girnest þu skamar miña Saal/ hag þijna Glede j Gude/ og stunda epter hans Himerijke/ þa hefur þu allt þ þig Gledia kann/ bæde hier stundlega/ enn annars Heims Eilijflega.

Girnest þu ad vera fagur og frijdur/ Sia/ annars Heims þa munu þeir Riett latu skijna sem Soolenn j þeirra Fedurs Rijke.

Villtu vera Liettfær/ Styrkur/ Frij e frials og ohindradur j öllum Nlutum? Sia/ þad færdu annars Heims/ þui þa munum vier verda lijker Einglum Guds. Nu legst j Jordena vor holldlegur Lijkame/ enn þa mun hann upp rijsa eirn Andlegur Lijkame/ huor ed vera mun til alls styrkur/ Kroptugur/ Liettfær/ Lidugur/ so sem eiñ Eingell/ enn vera þo samt Natturlegur Lijkame.

Girnist þu langa Lijfdaga med Heilsu og Heilbrygde? Sia þu/ annars Heims er oendanleg Eilijfd/ og Eilijf Heilsa og Heilbrygde/ Huad Riettlater munu eilijflega lifa/ og DRottenn er þeirra Heill og Nialpræde.

Girnest þu ad verda saddur og Mett ur og hafa alls Nægd? Sia/annars Ne ims munum vier alier verda sadder/þegar vier vpp vöknum ⁊ erum Gude lijker ord ner.

Girnest þu ad vera Gladur og Dru ckeñ? Sia/ annars Neims mun vor Dr otteñ giora oß glada og Druckna aþ nog legum Audæþum sijns Hwß og Himna rijkes.

Girnest þu ad heyra lystelega og fag ra Saungua? Sia/þar muntu heyra Ei nglaña Loþsaungua/og þu munt og eirn eñ med þeim og jaþnþramt þeim/loþa ⁊ vegsama Gud Drotteñ eilijþlega.

Girnest þu Goda Daga? Sia/ þar mun Drotteñ Gud vor yþerhella oß Næ gd godra Daga og Vellystinga / suo sem med ödrum Vatns straume.

Eþ girnest þu Visku og Vijsdom? Sia/þar muntu þa og hreppa þa Eilijþ þu Visku/huor ad er Gud sialþur.

Eþ girnest þu ad þa gooda Voll? Sia / añars Neims munum viet elska Gud/og oß innbyrdis lijka sem sialfa oß.

Þuiad

Huiad Gud sem ad er Kiærleikuren̄ hann verdur med oss øllum/og j oss øllum/ę vi er munum j eilijfum og oadskilianlegum Kiærleika Aast og Elsku vid Gud og oss sialfa jnnbyrdis bundner og samteingder verda.

Girnest þu a Eining og Samþycke/ Sia þu/annars Heims þa munum vier aller verda samhugader og eins Sinnad-er/þui eingenn vill þa annad enn alleina þad Gud vill.

Girnest þu a Magt og Styrkleik? Sia/þar munum vier verda Hluttakarar Guds Almættis. Huiad lijka sem Gud j sialfum sier giefur allt huad hann vill/ so munum vier og giefa þyrer hañ giort allt huad helldst vier vilium/ Enn Viienn vor hañ verdur eckert añad eñ huad Gu-ds Vilie er/Gud haun mun og vilia allt þad sem vier viliun/enn huad Gud vill/ þad hlytur ad skie.

Girnest þu a Rijkdom/stor Metord/ Magt og Heidur/og Herra dæme? Sia/ annars Heims mun Gud vor Drotten̄ set ia oss (ef vier erum hans truer Þionar)

yfer nogleg Audæfe/Ja/vier verdum kal
lader Guds Born/og verdum Guds Erf
ingiar/og Samarfar med Christo Jesu.
Girnest þu Frid og Ngglausa Von/
og ad vera ohrædður og okuydeñ / Sia
annars Nrims verdum vier Ngglauser &
ohrædder/ eigande þau eilifu ovmbreyt
anlegu audæfe Guds/ huor eingenn fær
fra oss teked eilijflega/Þuiad sialfer mun
um vier ecke gefa þau fra oss / Gud sa
oss elskar/hann mun ecke taka þau fra oss
og þar mun ecke vera nockur Nlutur/ sa
sem oss kañ ad skilia fra Ast seme Guds/
eilijflega.
Minn Drottiñ/og miñ Gud/huad O
vmræðeleg og yfersliotanleg eru Audæfe
þijns Nuoss? Nuorsu Agiæter og Dyrmæ
ter eru þijner Fiesioder? Nuor kann yfer
ad vega/meta edur mæla huad fyrer Fo
gnud/ Glede og Unadsemd vera mun ad
eilijfu / j þia þessum þijnum Nimneskum
Giædum og Audæfum?
iiij.
Eitt

Ein Hiartnæm Aminning/

hins Heilaga Bernhardj/ad huor e einn Christen Madur life so þessa Heims ad hann meige annars Heims lifa j Eilijfre Glede.

2 Corenth. 5. Off vorleinger epter þeim Stad/þar vier eigum ad bwa/sem er a Himnum/ og girnust ad vier mætum j þeim Bwstad jklædast/þo so/ad vier verdum fundner klædder/enn ecke naktter.

S. Bernhardus.

Minn Herra og Gud/ Huorsu aumlega hefe eg minn Alldur aled/allt til þesarar Stundar/ Eg hef lifad so ag er mier sialfum vestur vordeñ. Hialpa mier miñ Lausnare/fyrer þijna Nad/suo ad eg mætte nu taka til ad elska þig/ Gief ad eg hage suo mijnu Framferde j þessum Heime/ad þegar minn Lijkame hann fer ad faa og rotna j Jordufte/ ad miñ Sæl mætte þa fara j Himerijke/ og vera þar hia Guds Heilogum j eilijfre Gl

Siiij ede/

ede og Vnadſemd.

DRotten minn Gud/Veit þu mier þad fyrer þijna Myſkun/ad vor Nior ku ſkunde j aþnan epter þui eilijfa/þar ſem vier eigum ad blijþa / og ad vier jafnan þangad hyrum/ þar vier eig- um eilijflega ad lifa/og þar ſem vier þurþum Daudann alldrei eilijflega þra mar meir ad ottaſt nie hrædaſt.

Hugleid þu Madur og ſia/ef þu ka nnt ad elſka ſo miog þetta þorgeinge lega Lijþ/ſem ad ei er nema Hymd og Hiegome/ huort ad vid Magt hellſt/ alleina med Natturlegum Suefne/ Mat og Dryck/Huorſu myklu þram ar ætter þu ad ſtunda þig langa epter ei lijfu Lijfe/og elſka þad/ huar ed huor ke mun vera Hymd nie Erþide/ helld ur hæſta Glede/ Oſeiglanleg Vnad- ſemd dyrdarſamlegt Frelſe/oendanleg ur Fognudur z eilijþ Sæluhialp/ þar ed vier muaum verda Guds Eingl- um lijker/og þar ed Riettlæted mun lio ma

ma sem Sol i Peitra Fodurs Rijke.
Og eff ad Lijkamer vorer munu þar verda skijnande sem Solen / Huørsu fegre og Dyrdarlegre munu þa vorar Saler verda? Þar verdur eingenn Sorg/eingen Harmur/eingen Pijna nie Plaaga/eingen Otte / ecke Eymd nie Erfide/helldur hæsta Glede/Ofe igianleg Vnadsemd/Dyrdarlegt Frelse/Oendanlegur Fognudur/ og Eilijf Saluhialp/þar ed vier munum verda Guds Einglum lijker/ Eilijff Heilsa og Heilbrygde/Þar verdur ei Sott nie Stukdomur/eingen Neyd/ ecke Hung ur nie þoste/ecke Kulde nie Ofur Hite eige Vanmaattur nie Veykleike/ og ei ge nockurs konar Astrijda af nockrum Fiandmanne til/edur Ovilldarmanne.
Þar mun eingen girnast ad syndga og ei giefur þar nockur eina Synd ed ogt/helldur verdur þar Huørs Manns Hiarta fullt aff Fognude / Glede og Vnadsemd. Þar komum vier ad verda
Sv lijka

lijkasem Guds Einglar / og munum med þeim/og hia þeim haþa vora Vm geingne/ man alls holldlegs Vepkleik/a /Eilijþ hiartanleg oendanleg Glede mun þar vera og oþriotanleg Sæla z Sæluhialp/z huor hñ hrepper hana einusinne/ sa mun ad eilijþu hennar niotande verda.

Þar er Nuild þyrer vtan allt Erþ/ ide/ Þar er Fridur j øllum Aattum/ Þar er Vnadsimd og Glede/ þar þarf ecke neitt Illt eda oþridsamlegt ad hræ hast ad eilijþ u/ Þar verdur su hellsta z stærsta Lyst z Glede ad sia z lijta Gud ad eilijþu.

O Nerra Gud/ Nuor er so Dauþur og blindur/ad hañ læte sig ecke langa þangad/þar sem ad er soddan Fogn vdur/Glede og Vnadsemd? Ad vijsu/ þar sem Gud lætur sialþur sia sig og skoda/Þar ad eingen er Vtlendur nie Framande/ helldur aller þeir sem þang ad komast. þeir munu þar eilijþlega

byggia og bwa/so sem j eilijfum Fride og Fognude og glediast og fagna af Lioma og Birtu Guds Auglitis eilijf lega.

Nuer hann er nu hier af Niarta Gude hlydenn/og astundar ad þiona honum af Niarta/hann mun fa þui meire Laun annars Neims/ Og þui meir sem nockur ver hier j Aast z Elsku Guds /þess meire Lios og Fognud ur mun honum vpp renna/ þangad til hann fær ad sia þad hans Niarta list er og girner.

O Herra Gud/Nuad eru Mannsins Dagar hier a Jordu nema Hrygd og Niegome/z so sem alls eckert? Nuorsu snogt lijda þeir j burtu so sem Skugge Og þegar vorer Lijfdagar eru med stærsta Bloma/þa eru þeir þo einskis verder. Nuar þirer safnar Madur ma urum hier a Jordu/þar allt saman bra dlega burt fer og lijdur bæde Maurar ner/z hann sem þm saman safnar.

Oh þu hin auma Manneskia/ Nu
ad er þad þu sækir epter hier a Jordu
nne? Eda huad þær þu hier? Allt er
þad Hegome/ panytt og þorgeingelegt
og Dauden hann giører Enda a þui
ollu. O DROtten/ kienn þu oss ad hu
ga ad vier hliotum ad deya/ so ad vier
verdum þorfstaler/ Amen.

iiij

Enn ein hiartnæm Bæn og
Forleinging epter eilijfu Lijfe.

Johan. 17. Fader/ eg vil ad huar eg er
þeir sie þar hia mier sem þu heþur mier giep
ed so þeir siae myna Dyrd.

Apoc. 22. Þar mun eingen Nott vera/ z
eige þurþa þeir nockurs Lioss vid edur Sol
ar birtu/ þuiad Gud DROTTen upplyser þa
og þeir munu rykia þra Eilijfd til Eilijfdar.

Augustinus.

O/ Huad sæl er su Sæl sem leist
er vr þessu Beraldar Lijfe/ og
komenn er j Himnarijke/ þuiad
hun fær ad sia fra Andlite til Andlit
tis/ þann allra þegursta Gud z DROt-
tenn

tess/ og þarf ecke leingur ad hrædast Daudañ/ helldur fagnar hun z gledst af ofyrrgeingelegre Dyrd/ hun er med ollu ohrædd og ckuffdeß/ og þarf ecke framar meir ad ottast nockurn Ouin. Þutad hun hefur þig/ og sier þig oaf lmtanlega/ þu hinn allra dyrdlegaste DROtten/ huørn hun hefur j þessu Lijfe girnst og elskad.

Slijk ein Sal/ hun samlagar sig þeim heilaga Einglackor/ og helldur med þin eilijfa fagnadar Naad. Vor Gud/ hũ lofar þig oaflmtanlega/ hũ prijsar þitt dyrdarlega Nafn. Þutad þu DROtten Jesu Kongur Dyrdarinnar/ þu gioerer hana druckna mz rijk um Giædum þyns Hwss/ og dryckiar hana med eilijfre Salu/ so sem med Vatzstraume.

Oh huad vnunarsamlegur Selskap ur er þ/ huad dyrdleg Naad er. þar ha Udeß? Þar ed saman kiemur allur Niu neskur Borgarmugur/ og Gledur sig

epter vmlidnar þessa Heims Eymder
Þeir eru þa frij og ʒrialser fra allre
Eymd og Neyd / og haʒa Fognud og
Glede/ Heidur z Dyrd/ Æru og Vnad
semd ad Eilijʒu.

Þeir eru vpp haʒder til hiñar hæstu
Birtu/ z alijta þitt allra prijdelegasta
Andlit / Herra Jesu Christe/ þeirra
Eyru heyra ecke añad enn Glede og
Vnadsemd / allur Harmur/ oll Hrygd
er langt fra þeim.

DROttenn Gud/ Hvor kañ noglega
ad huxa vm þä dyrdlegu Lofsaungva/
vm þau ʒagurlegu Loʒkvæde/ þær Gle
delegu Radder sem þar heyrast? Þar
syngia Einglarner/ Þar heyrast alls
kyns lystelegustu Hliodʒære/ þar hlio
dar og hliomar allt med oumrædelegū
Sætleika/ þijnu NaʒneDROttens miñ
Gud til Loʒs og Dyrdar.

Þar er Land Liʒande Mañä/ þar
kiemur eingeñ Hrygd/ Sorg nie Sut
Þar er eingeñ Synd nie sa sem Syn
dena

dena dryer / þar er eingeñ Ovinur nie Motstandare / þar er eingennn vond Girnd nie Vellysting. þar er ecke Brestur a nockru Godu/ þar er eingeñ Reide/ ei Nad nie Spott/ eige Kijf nie Natur/ eingeñ Otte/eingenn Drove/eckert Strapp/eckert Wijl/eingeñ Driestur/eckert Osampycke. Nell dur er þar hinn hæste Fridur/ þar er fullkomeñ Kiærleikur/þar er eilijfft Gl ede og Vnadsemd/þar er eilijfur Fogn udur j Neilogum Anda.

O huad eilijfflega Sæll er eg þa þe gar eg er þar komeñ/ þegar eg þæ ad Heyra þa Nimneſku Musicam/ z Fag nadar Saung Neilagra Eingla/hu- ertier asamt med ollum Nimneſkum Nerſkara syngia þeir Lof og Dyrd/ mijñ Gud z Drottner/og vegsama þig hid dyrdarlegasta/þu hin allra hæsta z loflegasta Presting. O huad sæll er eg þa sialfur/þa eg kem þar z frami/ og syng Lof mijnum liwpasta Nerra

Bænet vm
Jesu Christo/ og vrdsa hans Dyrdar
samasta Nafn/ Amen.

V.

Enn ein Bæn/ Þar jñe Mad
ur hugleider Himnarijkes Dyrd og
lætur sig langa þar epter.

Psalm. 16. Kunngiørder þu mier Veigen til Lijfsins/ Hia þier er Nægd Fagnadar/ og Gledeleg vist til þinnar hægre Handar/eilijflega.

Augustinus.

O N/ þad eilijfa Lijf/ Oh dyrdar samlegt Lijf/ þad lifandaz Lijf I þier er eilijfur Fagnudur enn eingen Hrygd/ Eilijf Hvijld og eckert Erfide/eilijf Dyrd en Otta/ eilijfur Rijkdomur en Skada / jafnaleg Heil brigde en Siukdoms/ J þier er allt þ sem Manzins Hiarta kann ad hafa Lyst a /og þar vantar eckert.

O Jesu minn Lausnare/ Hvad Dyrdarsamlegt er þitt Himnerijke/ j hveriu aller Heilager rijkia med þier / Med Close

Liose og skijnande Birtu eru þeir skryd der/og haþa gulltegar Koronur a þeir ra Hofdum.

Þar er einsamallt Lijþ enn neckurs Dauda'/ Þar er eilijf Bnadsemd suo alldrei þrytur/eillijf Saluhialp enn all rar Eymdar/ Þar eru þeir soñu Frie stoder og þau eilijþu Audæþeñ / Þar er fullkomenn Kiærleikur. Þar mun um vier sia og þeckia huor añan/vier kænum þar ad vita allt huad vier girn ust/ad sia Audæþeñ DRottens þau eilijfu.

Ad soñu miki Gud/Þar vegsama þig aller Heilager / þui þu ert sa Liose me sem þa vpplyser/þar sia þeir e lijs ta þijna heilaga Majestatis Dyrd/z þar aþ verda þeir sadder/suo þa hun grar alldrei nie þyster eilijflega. Þeir skoda þig vaplætanlega/ og verda þo alldrei sadder þar aþ/ Þeir skoda þig med Fagnade /og þeim leidest z ad all drei.

Þar ſkijn þeim ſu ſatta Riettlæteſins Sol/ſem ert þu DROtten Jeſu Chriſte/ Og þu gledur þa alla med þinne dyrdarſamlegre Byrtu/Þu vpplyſer z ꝑorklarar þa/ſo ad þu glører þa lijka þijnum dyrdarſamlega Lijkama/ ſo þr lioma og ſkijna ſem Solen/z eru ſkiærare enn Stiørnurnar.

Min Liuꝑe Lauſnare/Þeir eru ad vijſu Odaudleger ordner/eins og þu/z aller haꝑa þeir odaudlegan og Andlegan Lijkama/ſuo ſem þu ſialꝑur ſagt heꝑur/Fader eg vil/ad huar eg er/þar ſieu og med mier þeir ſem þu heꝑur geꝑed mier/ſo þeir ſiae mijna Dyrd/ ſo þeir ſieu aller eitt /lijka. ſem þu Fader ert med mier/og eg med þier.

Oh huad dyrdarlegt Lijf/ huad Farſællegt Rijke er þad/ꝑyrer vtan Dauda og allan Enda / j huøriu eingenn Vmbreyting Stunda og Tijma verda mun/helldur er þar eilijꝑur Dagur/z oþriotande/a huørium ad þeir ſem hier haꝑa

er hafa bareft og Sigur feinged/þeir
munu þa og odlaft oforgeingelega og
eilijfa Lijfsins Koronu.
Miñ Gud/ Fyrergief mier mijnar
Synder/og lat mig þiñ Lijtelmotlegaſta Pienara fyrr, enn ſeirna meiga
leggia ap Byrde þeſſa Auma Syndſamlega Holldsſ/ſo ad eg mætte komaſt og jnnganga til þijns Fagnadar/j
þijna Himneſku Borg/ z odlaſt þar eilijfu Hujld. Og Gud giefe eg mætte
þa hia þiñ H. Eingla chor/ z mætte
mz þiñ Himneſku Lydū þram ganga
z lofa pryſa z vegſáa miñ Skapara
z lijta hans allra heilagaſta Andlit.
Þa verd eg frij af ollum Daudans
Otta / þa mun eg fagna og glediaſt j
Eilijfre Farſælld/þa mun Ender ver
da a miſſe Fæuiſku/og ſa allt vell/hñ
mun mig Almentañ giora. Þa mun
eg leiſtur verda fra Sorg og Mædu
Jardneſkra Hluta/og þa mun eg ecke
framar meir miſtaſt a Eymd z Veſ-
 ollꝺ

sälo þessa auma Eymdar Lijfs.

vj.

Ein Agiæt og Hugarlatleg Vnderuißun / Huorneñ ad sierhuør Christens Mañs Hiarta skal hugleida Dyrd og Fognud Eilijfs Lijfs e stunda þar epter.

1 Joh. 3. Mijner Elskanleger/Vier erum nu Guds Børn/Enn þad er ecke enn augliost orded huad vier munum verda. Enn vier vitum/ad nær hann byrtest/þa munum vier verda hönum lijker/ þuiad vier munum sia hañ so sem hañ er. Og huør eirn sem sodan Von hefur til hans/hann hreinsar sig/so sem hann er hreinn.

Augustinus.

MJn Sal tak þig vpp/forsøma þig ecke / kom þu og gøngum vid til Guds Borgar/til þss eilijfa Lijfs/ j huøriu ad vier þ Jesum Christum erum alla reidu ordner jnnbyggarar j Bonenne/og vor Nøfn eru þar jnn skrifud j Lijfsins Bok.

Þuiad/ Enn þo þad sie enn ecke fram

pramm kome d/ myn Saal/ huad vier verda munum/ þa erum vier þo Saalu Holpner vordner allareidu j Voneñe/ Vier erum Neimelis Meñ og Heilag er Borgar Meñ vors Guds/ Vier erum Guds Børn z Erfingiar/ z sam arfar med vorñ Herra Jesu Christo/ Þar fyrer lætum oß huxa vm/ huad Dyrdarsamleg ad er vor Borg/ hugleid so myked sem mogulegt er/ huørsu Dyrdarlega/ Gledelega og oendanlega Viſt og Veru vier munum þar ha og ødlaſt.]

Nuad Dyrdarleg erſu eilijfa Guds Borg? J huørre þeir Himneſku Saunguarar syngia / og aller glediaſt og fagna sem þar jnne byggia. J þier gledur ſig øll Jardarkringlañ/og aller þr sem vona vppa þig/ Þutad j þier er eingeñ ſa ſem er Weykur/ Vanmegna/ Halltur eda Hrumur/ Ofrijdur eda Afſkaplegur / helldur eru þar aller fullkomleger / epter hætte fullkomens

Alldurs Jesu Christi.

Huer kann ad Nyta/Mæla edur me ta Glede og Fagnud þess Lijfs? Þui ad þar er ecke Gott eda Siukdomur/ ei Fatæki nie Fyrerlytning/ ecke Natur nie Reide/ ecke Ofund nie Nefnd argirnd/þar er ecke Hungur eda Þorste/þar er ei Mefnadur nie Meford/ þar þarf ecke ad ottast Andskotann nie hanns Astrijdu/ecke Heluijte edur nockud Jllt.

Þar er eingenn Daude/huorke a Salu nie Lijkama/helldur eitt Fagnadarrijkt Lijf j eilijfu Odaudleika. Þar er eingenn Synd nie Tuidrægne/helldur bwa þar aller Guds Heilager til samans med storum Fride og jafnlegum Vinskap/z eilijfu Samþycke.

Þar er ein Eilijf Oforgeingeleg Birta/ ecke so sem ad er Lios þessarar Veralldar/helldur Þusundsinnum klarara og skiærara / Þuiad þesse Borg þarf ongvar Solar vid/ei helldr Tu ngls

ngls/ so ad þau skijne þar/ Þuiad Dyr
rdeñ Guds vpplyser hana/ og Lambe
ed er hennar Lios/ Og Kienneseduruer
munu skijna þar so sem Himensins Bi
rte/ og þeir sem mørgum hafa vijsad
a Riettlæte/ so sem Stiørnur ad Allo
ddle og ad eilijfu.

Þar þyrer þa verdur þar eingenn
Nott/ ecke Myrkur/ ecke Frost nie Ku
lde/ ecke Regn nie Snior/ ei Sumar
nie Vetur/ Helldur mun þar vera suo
Dyrdarrijk z Fagnadarsamleg Vijst
og Vera/ ad slijkt hefur alldrei Auga
sied/ og alldrei Eyra heyrt/ og alldrei
hefur þad j nockurs Manns Hiarta
komed/ sem Gud hefur fyrer reidt z bw
ed þeim sem hañ elska/ og epter þess-
um Fognude stunda/ huorra Nøfn ad
eru skrifud a Lijfs Bokeñe.

Ja ad vijsu/ þar komum vier til
þeirra Heiløgu Eingla/ þar vmgaun
gunst vier m̃ Hofudeinglonum/ þar
høfum vier Selskap eilijflega m̃ øll

Tlij um

um Himneskum Ondum/ Þar sia um vier og lijtum þa Heilogu Forfedur/ Spamen/Postula/Ja/vora elskulega Forfedur alla Guds Heilaga.

Þetta er allt saman miog mykid z Dyrdarlegt/ En þo er þad myklu meira z Dyrdarlegra/ad sia z lijta Drottenn Gud vorn / þa Heilogu Þrenning j skiæru og ovmrædelegu Liose/ og vorn Herra og allra dyrlegasta Lausnara j sine Dyrd z Vegsemd / huor ed vora saunyta fwla Lijkame mun forklara/ og giora þa lijka sijnum Dyrdarfulla Lijkama/z verda so hia honum sijdan æ og ad eilijfu.

DRotten vor Gud/ þu veist ad vier hofum hier onguan stadfastan Sam astad/Hialpa oss so ad vier alla tijma og med Alvoru æstundum/ ad hreppa þan okomna eilijfa Stad/ Lat oss fa og odlast ad sia þig þar j þine Dyrd/ og þar ad lofa og prijsa þitt Dyrdarlega Nafn/ad eilijfu/ Amen.

Cap

X

Capitule

Eirn Sermon hins heilaga Cypriani/ huør ed var Biskup j Borg enne Carthago/ z eirn Pijslarvottur/ Año epter Guds Burd. 257. J huorium Ser mon hann stuttlega og þagurlega Vtlegg ur Lærdomen vm Bænena/ sierdeilis þa Heilogu Bæn Fader vor.

Luc. 11. Cap. Pad bar til þa hann var j einum Stad/ og badst fyrer/ Og er hann liet af ad bidia/ sagde eirn hans Lærisueirn til hans. Herra/ Kienn þu oss ad bidia/ so sem Johannes kiende sijnum Lærisueinum. Enn hann sagde til þeirra/ Þegar þier bidied/ þa seigied suo.

FAder vor sem ert a Hi
mnū. Helgest þitt Na
fn. Tilkome þitt Rijke. Þiñ
Vilie verde so a Jørdunne/
sem a Himnenum. Gief oss
j Dag vort daglegt Braud.
Og fyrergief oss vorar Sk
ullder/so sem vier fyrergief
um vorum Skulldunautum/
Og eigi leid þu oss j Freist
ne/Helldur frel sa oss fra Il
lu. AMEN.

Su Heilaga Ritning er Skoole Gu
ds /j huørium hann kienner oss þañ
rietta Veg til Sæluhialpar
ennar.

Mijner kiærustu Brædur/Su heilaga Evangeliska Ritning er ecke annad eñ einn heilagurskole Guds / huorium oss verdur noglega kient og vnderuÿsad/huar vppa vor Von sie bygd ꝛ Grundvöllud/ huar med vor Tru styrkest og vor Hiorthu huggast/ huar epter vier eigum ad hegda oss/ og þa og odlast þad eilijfa Lijf/ Þuiad þegar einn Riettruadur Madur studerar dyggelega j þssum Skola hier a Jorduñe/þad sama þærer hann og leider til eilijfrar Saluhjalpar.

Nu hefur Gud ad sönnu læted sijna Þienara og Spamenn predika og kienna mióg marga og merkelega Lute/Enn hu ersu dyrdlegra og merkelegra er þad sem Guds Son sialfur hefur Predikad/sa ed var þad eilijfa Ord Fodursins/ huort ed var med Spamonnunum / og hefur sialfur med sijnum eigenn Munne vott ad: Þuiad hans Kieñing var ecke vm sij na tilkomu j Hollded/ecke huerneñ Meñ ætti honum Veigeñ til ad brua / helldur kom hañ sialfur/og opnade og vÿsade oss a sannan Guds Veg/ Suo ad vier sem

 ædur

mdur vorum ræþande j Myrkrum Dauþans/og blinder og Skilnings lauser/mætum nu þyrer Birtu hanns Myskunar vpplysast/og þinna hann sama Lijþsins Veg/og a hønum ganga/þyrer Hialp og leidslu vors Drottens og Lausnara.

Vor DROttenn Jesus sa oss hefur Lijþed giefed/hann hefur sialþ ur kient oss ad bidia

Þesse vor Drottenn og Lijþgiafare Jesus/hefur j bland annars sijns heilnæma og Guddomlega Lærdoms / sem hann hefur þramm sett þyrer Folked þui til Saaluhialpar/ þa hefur hann sialþur sett oss þyrer eitt Form/og eirn Bænahaatt/ og vnderuijsad oss vm huad vier eigum Gud ad bidia. Sia/ sa oss hefur Lijþed giefed og vttegad/hann kiener oss eirnenn ad bidia / og allt þetta gierer hann aþ sierlegre Nad og Giæsku/aþ huorre hann giefur oss og eirnenn allt anad Gott/so ad Faderenn Bænheyrer oss helldur / þegar vier komum þramm þyrer hann med þeirre sa mu

inu Bæn/ sem hans Elskulegur Sonur
heftur kient oss.

Nann heftur ædur kalad Johañ. 4.
Siæ/sa Tijme kiemur/og er nu alla reiu/ad þeir sønnu Tilbidiendur munu til bidia Fødureñ j Anda og Sannleika.
Nad hann heftur ædur til þorna lestad/
þad heftur hann nu endt e uppfyllt/þui
ad med þui ad vier fyrir hans Neilogu
Aarnan og Forþienustu hofum nu þein
ged hans Anda og Sannleika/þa eigum
vier ad læra þad/ad ækalla hann/og bid,
ia hañn bæde j Anda e Sannleikanum.

Þa Neilogu Bæn Fader vor/ et Bum vier ad hallda fyrer þa bestu og ægiætustu Bæn/med þui ad Dr ottinn sialfur heftur hana dyktad og samsett.

Nuar kann nockur Madur ad finna
þa Bæn sem sö er kostuleg e Niartnæm
so sem þesse Bæneñ er/ huoria Christur
sialfur heftur samsett / og eirnenn þar ad
auk giefed oss sinn Neilaga Anda? Nuor

nenn kann nockur Bœn helldur ad verda Bœnheyrd aß þeim Himneska Fodurnum enn su sem hans Sonur Sannleikurenn sialfur heßur samsett/og med sijnum Munne mællt og talad. Þar fyrer/eß ad nockur villde med ødrum hætte bidia/enn hann hefur oss kient/þad er ecke ad eins Heimska/helldur ꝫ eirneigen Synd/med þui ad Herran sialfur heßur oss þar um vidvaran giort/seigiande/Huar fyrer brio te þier aß Guds Bodordum/vegna ydar Setninga?

Þar fyrer/mijner allra kiærustu Bræd ur/Latum oss so framm koma med vorar Bœner/so sem vor Drotten ag Meistare heßur oss kient. Visselega hlytur su Bœn ad vera Gude Drottne þægeleg og Gied þeck/þegar Madur talar til hans og bid ur med hans eigen Ordum/og kiemur fy rer hans Eyru med þa Bœn sem Christ ur heßur sialfur oss kient. Faderen þecker sanlega Ord sijns Sonar/þegar vier les um/þa Drottenlegu Bœn FADER VOR. Þuiad/med þui ad þesse Drott en sialfur byrer Truna byr med oss i vo rum

rum Hiorkum / þa vilium vier og hafa hans eigeñ Ord j vorum Muñe.

Og med þui hann er vor Aarnadar Madur og Medalgaungumadur hia Fod urnum/og Forlykun fyrer vorar Synder þa er vel falleð/ad þegar vier bidium vm Syndaña Fyrergiefning/ad vier komum þa fram med Ordeñ og Bænena vors Medalg angara z-Aarnadar maňs. Þui ad med þui hann seiger.

Nu ad hellst þier bidied Fødureñ vm j minu Nafne/þ mun hañ veita ydur/. þa munum vier þui fyrr þa og odlast þ vier j Christi Nafne vmbidium/þegar vi er bidium med þeirre Bæn og þeim Ord um sem Christur sialfur hefur kient oss.

Þegar vier vilium bidia/þa eig um vier ad koma fyrer Guds Aug lit med Audmykt og Lytelæte/og all re godlætlegre Hegdan.

Þegar vier giorum vora Bæn/þa eig um vier ad giora hana med allre Sidse em og Hæfersku / bæde til Ordanna og

Allrar Hegdanar/ Ad vijsu/ vier skulum
hyra/ad þar stondum vier þyrer Auglite
Guds Drottens/ og eigum þar þyrer ad-
ka so til / ad Gude meige þocknast bæde
Ordeñ vor og oll hegdaneñ/og allt vort
Athæfe. Huiad lijka sem þeir Heimskir
plaga optast ad vera margmællter þa þeir
bidia / og hafa onguna gooda Hegdan a
sier. So þar a mote þa er hæfur skin
samra Manna/ ad hegda sier j Bænene
sidsamlega / og læta Bænena skie af Al
uoru og af Hiarta.

Bæn skijna skal huer Madur gio ra j heimuglegum Stad/þar hann er eyindradur/So ad Bænen verde af Hiarta.

Endelega hefur vor Herra bifalad oss
j sijnu Orde/ad giora vora Bæn j heim
uglegum Stad þar Madur er alleina/e
bær huerke hindran nie kalman af nock
rum/So sem hann ad Orde kuedur/ þar
hann seiger. Matth. 6. Gack j Suefn
hws þitt/Huiad soddan hæper og somer
vorre

vorre Tru/suo ad vier skulum vita/ ad Gud vor Drottenn hann er j øllum stød um nalægur/hann heyrer allt/ hann sier alla Hlute / hans Magt og Wellde er j øllum Stødum/ huorsu heimugleger sem þeir vera kunna / suo sem skr ad er+ Iere, 21. Er eg ecke sa Gud þã nalæg ur er? seiger DRotten/og ecke sa Gud s er piarlægur? Meinar þu ad nockur kuſie ad þela sig so heimuglega/ ad eg siae hann ecke? seiger DRotten/Er eg ecke hann sem vppfyller Himen z Jørdᵉ? Seiger DROTteñ/Og j ødrum stad stendur skrifad/ Augu DRottens sia vm allar Aatter/bæde jlla og Goda.

So og lijka/ þa vier komum til sam ans j Christelegte Samkundu/og vilium med Prestenum eda Guds Þienara/fram bera vorar Bæner fyrer Gude / þa skul um vier þad giøra med allre Æru og Wi rdingu/ecke med plaprande Ordum hleppa Bæneñe fram/ edur þuætta margt/ helld ur setia vorar Bæner fram fyrer Gud/

vorn Drottēn Lijtelætlega/ sidsamlega og med allre Virdingu.

Þuiad Drottēn vor Gud/ ann ecktat ecke Ordēn ein/helldur Hiartad/ Eirgen þorf er þyrer hønum ad hroopa eda kalla hætt/þuiad hann er sa sem Hiortun þeck er / epter þui sem hann sialfur seiger. Matth. 9. Cap. Þui huxe þier/ so Jllt j ydrum Hiøtrum? Og j ødrum stad seiger hñ/ Og allar Samkundur skulu vita/ad eg er sa sem ransakar Ny run og Hiørtun.

Med þessum hætte giorde su hin Go da Kuinna Anna sijna Bæn/so sem þar stendur skrifad/j fyrre Samuelis Book. Hun bad til Drottens/ ecke med Hroope nie kalli/Ljstum eda Skrækiū/helldur var hun med Þøgn/ og badst fyrer med sialf re sier j Hiarta sijnu / Hun giørde sijna Bæn j hliode/ enn hafde þo openberlega Tru/hun Ylde ecke nie kallade med Mun enum/helldur med Hiartanu/þui-hun vis se ad Gud villde soddan Bænarhætt ha fa.

Þat

Þar þyrer þieck hun og sijna Bæn/ þui ad hun bad aþ Rietttruudu Hiarta/so sem Ritningeñ vottar vm hana/og seiger Anna talade j sijnu Hiarta/x heñar Varer hrærdust ad eins/og hennar Ord heyrde eingeñ Madur. Eñ Gud Drottiñ heyrde þan. Eins lesum vier j þm̃ 4. Ps. Taled vid ydar Hiortu j Sængum yd ar og hafed Bidlūd. Eins kienner oss Gud hia Spamannenum Jeremia segiande/ Ep þier leited miñ aþ ollu Hiarta þa vil eg læta ydur þiña mig.

Tollheimtaren hū ed gieck vpp j Musterid med þm̃ stollta Pharisearanu̅ hñ Giesur oss eitt agiætt epterdæme/ huornen vier skulū riettelega koma þrafñ med vorar Bæner fyrer Gud.

Mijner kiærustu Brædur/Nuer hann vill nu riettelega giora sijna Bæn hann huxe vm Tollheimtumannen/x lære aþ honum huornen hanñ hegdade Bænsinne j Musterenu hia þmPharisearanum Hann vpplypter odiarplega sijnum Aug-

um til Himens/hañ upphefur ecke sijnar Hendur heldur nie hofmoodugleg a/ helldur ber hann þeim a Briost sier/ Audsynande þar med/ Huorsu Syndernar særdu og kr eluktu hans Hiarta hid innra/ og ad Gud villde þyrer sijna Mijskun kema honum til Hialpar?

Og þar Phariseareñ treyste a sialfann sig/ z þottest vera Riettlatur Fromur/ þa hegdar Tollheimtumadureñ so siñe Bæn ad hañ fer heim til sijn Riettlætare og Heilagre eñ hiñ. Þuiad hann sette sijna Hialparvon ecke uppa sijn eigenn Verk/ edur sitt Sakleyse/ med þui eingeñ er sak laus/ helldur medkiende hañ sijnar Synder/ og bad til Guds med allre Audmykt/ þar þyrer Bænheyrde og eirneñ DROTTeñ hñ/ huor ed giarnañ þyrergiefur þeim sem sig af Hiarta þyrer honum audmykia/ og er þeim Myskunsamur. Þetta allt ætvijsar Drotteñ sialfur i Gudspiallenu þar hann seiger.

Tueir Meñ geingu upp i Muster ed ad bidiast þyrer/ eirn var Pharise=us/

us / annar var Tollheimtu Madur. Phariseaieñ stood og badst fyrer med sialfum sier a þennan hatt / Gud / eg packa þier / ad eg er ecke so sem adrer Menn / Ræningiar / Ranglæter / Hoor kallar / edur so sem þesse Tollheimtu madur / Eg fasta tuisuar j Viku og gief Tiunder af øllu þui eg a.

Og Tollheimtumaduren stood langt þar j fra / villde ecke vpp lypta sijnum Augum til Himens / helldur barde sier a Briost / og sagde. Gud vertu mier Syndugum Myskunsamur. Eg segie ydur / ad þesse gieck Riettlætare heim j sitt Hws enn hinn / Þuiad huor hañ vpphefur sig sialfur / hañ skal læckast / eñ huor hñ læckar sig / sa skal vpp hafeñ verda.

Huad hellst vier skulum bidia Gud / þad er allt faled og folged j Þre Heiløgu Bæn (Fader vr)

Vijß Me

Med þui kiæruſtu Brædur / ad vier hoſum nu heyrt af Guds Orde/ huorneñ ad vier ʒeigum ad hegda oſſ riettelega j Bæna akallenu / þa latum oſſ nu fyrer Nad Drottens læra þad / huad vier eig um ad bidia/ Suo ſkulu þier bidia ſeiget Drotteñ.

Fader vor ſem ert a Himnum. Hel eſt þitt Nafn. Tilkome þitt Rijke. Þinn Vilie verde/ ſuo a Jordu ſem a Himnum. Gief oſſ j Dag vort Dag legt Braud. Og fyrergief oſſ vorar Skullder/ſo ſem vier fyrergiefum vor um Skulldunautum. Leid oſſ ecke j Fr eiſtne. Helldur frelſa oſſ fra Jllu/ Amen.

Drottenleg Bæn kienner oſſ ad bidia eins fyrer oſſ og ollum odrū Gu ds Chriſtnum Moñum.

Hier er fyrſt og yfer allt framm mer kianda þad/ad vor Drotteñ ſa ſem Frids eñ plantar/og ſamþyckelega Eining kienn er/hann hefur ei viliad ad Madur ſkyl

þe bid

de bidia alleinasta fyrer sialfum sier/ Þui hann seiger ecke / Fader minn þu sem ert a Himnum/so seigium vier og ecke/Gief mier j Dag mitt Daglegt Brauð/ Þann enn a eingenn fyrer sialfum sier ad bidia all eina/helldur hefur Drottenn so samsett/og dicktad Bænena/ad hun heyrer jafnt øll um til/So ad þegar vier bidium/þa bidium vier ecke fyrer oss alleina/helldur fyr er øllum Mønnum/allre Christnenne/Þuiad vier erum aller eitt.

So vill nu Gud Fridarens/Meistare Kiærleiksins/sa sem Samþycked hefur kienndt/ꝛ þad elskar/hann vill ad huør eirn skule bidia fyrer ødrum almennelega/Þuiad vier erum hans Limer/og hann ber oss alla a sijnum Lijkama.

Þannenn bædu þeir þryr Vngu Menn sem kastader voru j loganda Elldsins Ofn j Babilon/ Þeir hliodudu aller eitt og hid sama/ og voru eitt j Andanum. Slijkt Epterdæme er oss j Heilagre Skript/sett epter ad fylgia/ vppa þad ad vier mættum verda slijker Tilbidiendur sem þeir voru/Þuiad so er þad skrifad.

Pa toku þesser þrÿr ad syngia huor med odrum / priſudu og loþudu Gud j Oþnenum.

Var ſlÿkt ecke Undur? Par. haþ de huor ſomu Rodd med odrum / og toludu aller eitt / ſo ſem aþ einum Muñe / eñ þo Herran Chriſtur haþde þa þegar ecke kient þeim þeſſa Bæn. Þar þyrer var þeirra Bæn kroptug og Gude þægeleg / þuiad med þui þeir voru ſamhliodande j Bænenne / og badu aþ einum Hug og einu Hiarta / þar þyrer þrelſade Gud þa.

So leſum vier lÿka aþ þeim Heilögu Poſtulum og Chriſti Lærefueinum / ſem hia þeim voru epter Chriſti Uppſtigning ad þeir haþa j ſama mata ſo beded. Þeir voru aller jaþnan til ſamans mz Bænum og akalle / aſamt med Kuin̄unum / og Herrans Modur / og hanns Brædrum.

Hier ſiaum vier / ad þeir haþa ecke all einaſta / vered jduer j Bænaakallenu / helld ur haþa þeir beded huor med odrum / Þui ad Drotteñ Gud / ſa ed Samþycka lætur j ſiſnu

i sijnn Nœse bera/hann vill i sijnu andle
gu eilijfa Nœse ecke þa haþa/og, ecke
þa Bœnheyra sem ecke giora Bœner
sam̃þykelega huor med ødrum.

Nu kiemur Vtlegging
eñ yper Fader vor.

Huad storan Leyndardom/ meine þier
elskuleger Brædur / ad þesse Bœn haþe
med sier/ og huad dyrdleg og mijkel hun
sie? Nun er med þeim Ordum samsett/eñ
er þo so vijd og breid/ ad þar er ecke nes
itt epter skiled/og ecke verdur i nockrum
Bœnum þad þramm sett/ad þad sie ecke
jnnelukt ꝛ þaled i þessare lijtellre Nimneskre
Bœn / Med þessum hætte skulu þier
bidia seiger Drotteñ.

Inngangur til Bœnarennar.

Fader vor sem ert a Himnum.

Sia hier/ Su ny Mañeskia sem þyrst
er Guds Nad og hans Anda yr nu end

urþædd/og er komeñ aptur til ſijns Gu-
ds/hun ſeiger hier allra fyrſt/FADER/
Þuiad hun er nu tekeñ til ad verda Gu-
ds Barn aptur ad nyu.

Þuiad ſo ſeiger Ritningeñ/Nañ kom
til ſiñar Eighar/og þeir ſm hans voru/
þeir medtoku hañ ecke/eñ ſo marger ſem
hañ medtoku/ þeim gaf hann Valld ad
verda Guds Børnum/þeir ed trua a ha-
ñs Nafn/ huor ſem nu truer a hanns
Nafn/og er ordeñ Guds barn/ Nañ ſkal
ſo byria ſijna Bæn/vppa þad hañ ſie ei
alleina þacklætur ſijnum Fødur j þui hñ
medkieñer ſig Guds barn ad vera/ᴇ hro
ſar þui/ ad Gud Drotteñ a Nimnum ſie
ſiñ Fader/Nelldur og ſo eirneñ/ad hann
giefe þar med til Avijſunar / j þui fyr-
ſta Orde/ad hañ hafe ecke Trauſt a nøc
krum Jardneſkum Nolldlegum Fødur/og
vite og vidurkieñe nu hiedan af / alleina
þeñañ vera ſiñ riekta Fodur ſem a Nimn
um er/ſo ſem ſkrifad ſtendur j Evange-
lio/Þier ſkulud ecke nøckurn kalla Fødur
a Jordunne/Þuiad eirn er ydar Fader ſem
er a Nimnum. Og til Læreſveinſins ſagde
hañ /ſem bad hañ vm/ ad hñ mætte ſa

da Fødur sin. Fylg þu mier epter (sa
gde hann) z lát þa Daudu jarda sij-
na Daudu. Þuiad Lærefueirnens sagde
sin Fader være andadur. Enn þeir Riet
trudu hafa annann Fødur sem eilijflega
lifer.

Enn vier elskuleger Brædur/skulum
ecke alleinasta merkia þetta/ad vier seigium
so FADER a' Himnum/ helldur eigum
vier og so ad leggia annad Ord forn þar
til/og seigia/FAder VOR/þad er Fad-
er Riettruadra/ Fader þeirra sem þyrer
hann eru helgader/og fyrer Nad Heilags
Anda endurfædder/og þeir sem ordner
eru GudsBorn.

Þetta litla Ord FAder VOR/strapp-
ar og av.itar Gydingana/ og dæmer þa
huorier Herrann Christum af Spamoñ-
onum fyrerheitenn/og af Gude sendann
ecke ad eins forsmadu/ af eigenlegre Vã
tru/helldur og eirnen lijfliettu þeir hann
med þeim grimasta Dauda/Þeir kunna nu
ecke ad nefna Gud Drotten þeirra Fødur.
Þuiad sialfur DRotten bar þad aptur
ad þeir sie Guds Born/þar hann seiger/

Joh. 8. Cap. vid þa/ Þier erud aþ Fødurnum Fianda/ og epter ydar Fød urs Girndum vilie þier giøra/ Hn̄ ſa me er eirn Mordinge þra Vpphaþe/ og ecke var han̄ ſtødugur j Sannlei kann/ þuiad Sannleikuren̄ er ecke med hønum.

Eins kallar Gud vpp mieg þung lega hia Spamannenum Esaia. 1. c seiger. Eg hefe vppaled Bornen̄/ z vpphaþed þau/ enn þau eru vikeñ fra mer. Eirn Vxe þecker ſin̄ Lauard/ og eirn Asne þecker Jotu ſijns Herra enn Jsrael þecker þad ecke / og mitt Folk ſkyniar þad ecke. Oh vei þui ſynduga Folke/ þui hreckuſſa Sæde/ þeim ſkadſomu Bornum/ ſem yþergie þa DROttenn / laſta þann Heilaga j Jsrael/ og vijkia til Baka.

Vm þetta allt bruyxlum vier Christn er Sydingum/ z koſtum þeim þeſſu j Na ſer/ ſo opt ſem vier ſeigium / FADER VOR / þuiad Gud hann er nu ordenn

vor

vor Fader/enn Fader Gydinganna er hann ecke leingur / þeir sem hann hafa yfer giefed.

Ecke kuña helldur nockrer adrer ad teiknast a medal Guds Barna / sem lifa og liggia j sijnum Syndum/Helldur þeir einer sem hafa Fyrergiefning Syndaña/ þeir nefnast Guds Born/ ꝛ þm̃ er lofad eilijfu Lijfe/so sm̃ Drottenn seiger sialfur. **Huør Syndena giører/ſa er Þrall Syndareñar/Þralleñ blijfur ecke æfenlega j Hwsenu/enn Sonureñ blijfur þar æfenlega.**

Siaed nu þa mijner elskañleger/huo risu stor ad er Giæska Guds vors/og hu ad Dyrdarleg er hans Nad ꝛ Myskun/ huøria hann hier opnar og j liose lætur/ fyrer oss / j þui ad hann vil ad vier skulum med soddan Bæn framm koma fyrer Guds Auglit/j huørre Bæn vier kollum Gud Drottenn Fodur vorn/Þuiad lijka so sem Christur er Sonur Guds/ suo verdum vier og lijka nefnder Guds born/ Og ef ad Drottenn sialfur hefde ecke ski

pad oss ad bidia med soddan hætte/þa hess de eingeñ Madur vered so diarfur ad hã hefde þorad ad setia þetta mykla Nafñ FADer j syna Bæn/edur ad nefna Gud med þessu Nafne / og kalla hann sinñ Fødur.

Þar fyrer / mÿner elskanleger Brædr/þa skulum vier jafnframt þessu / vel merkia og læra þetta / Ad med þui vier nefnum Gud DROtteñ vorn Fødur/þa hæfer ad vier lifum og hegdum oss suo sem Guds Bornum hæfer/so ad hañ hafe Gle de og Þocknan a oss/suo sem vier hofum Glede og Fognud af vorum Fødur.

Lærum oss nu þar fyrer haga vo ru Lijfe og Frañferde/so ad vier sieum minnuger alla Tijma þess/ad vier erum Herberge og MustereGuds/ So ad vier vitum þad/ad Gud hann bygger med oss/ Jea/og vort Frañfer de skal ecke vera odruvijs/eñ so sem Nef lagur Ande kiefler/ sa z med oss byr. Og med þui ad vier erum ordner And leger

leger/og Gude þægeleger/ þa eigum vier ecke ad hyxa nockurn Hlut añan og ecke añad ad stunda eñ þad sem er andlegt og Gude þægelegast/ Þui suo seiger Gud/ Huør hañ heidrar mig/ þañ vil eg heidarlegañ giøra / Enn huør hann þyrerlytur mig/ hann skal þyrerlitenn verda. Og S. Pall seiger so/ Þier erud ecke sialfs ydar/ þui þier erud dyru Verde keypte/ þar fyrer þa pryssed Gud j ydrum Lijkomum.

Nu seigium vier suo.
Fyrsta Bæn.

Helgest þitt Nafn.

Þesse Ord hafa ecke þa Meining/ suo sem ad skylldū vier bidia og oska ad Gud yrde helgadur þyrer vora Bæn/ eda hans Nafn. Helldur bidium vier þess af hønum/ ad hans Nafn mætte Heilagt verda hier med oss/ vor a medal. Þuiad huørneñ kann Gud DRottenn/ sa sialfur er alleina

 Heilag

Heilagur/og adra helgar/ad verda Heilag ur giørdur af oss Mönnunum? so sem hün seiger sialfur/Pier skulud vera Heilag er/þuiad eg er Heilagur.

Þar fyrer bidium vier j þessare Bæn/ ad vier sem j Skijrnene erum helgader/ og til Nadarennar tekner/ mættum halda þui framm/sem vier høfum vpp teked/ᵹ blijfa stoduger þar inne/Pad er so nijked sagt/Vier bidium/ad med þui vier Dagle ga syndgum/þa mættum vier og so dag= lega verda aptur heilager/so ad vier fyrer daglega Helgun/mættum verda lauser og kuitter vid vorar Synder.

Enn huad fyrer Helgun ad þetta er/sem oss verdur giefenn af skiærre Gu ds Nad og Giæsku/þad kienner oss S Pall. þar hann so segier/Huorke Frillu lijfes Menn/ecke Afgudadyrkarar/ ecke Hoordomsmenn/ecke Sælgiæting ar/ecke þeir ed leggiast med Kallmönn um/ecke Þiofar/ ecke Agiarner /ecke Ofdryckiu Menn/ecke Lastarar/ ecke Rans Menn skulu erfa Guds Rijke.

Og flyker hafa nockrer vered af ydur/
Enn þier erud þuegner / þier erud
Helgader/ þier erud Riettlæter ordner
fyrer Nafned DROttens Jesu/ Og
fyrer Anda vors Guds.

I Corint. 9. Hier seiger Postulenn ad
vier sieum heilæger ordner fyrer Nafn
ed Drottens Jesu Christi/og fyrer Anda
vors Guds/ Þar fyrer bidium vier nu j
þessare Bæn/ad soddan Helgan mætte bl
yfa j oss. Og med þui ad DRotten vor
Gud og Domare/hn̄ seiger til hins Siu
ka / sem 38. Aar hafde karlægur ver
ed/Joh.5. Cap. og hvorar hönum epter
þad hann hafde læknad han̄ / og varar
hann vid ad han̄ skule ecke framar meir
Syndga/so han̄ hende ecke an̄ad Verra/
So skulum vier opt og ofialldann bidia
þessa Bæn/ Ad vijsu/ linna ecke ad lesa
hana Nætur og Daga/ so ad vier mætt
um æ meir og framar verda Helgader/og
lifande/ fyrer Nad Guds og hens Mi
skun.

Nu kiemur framvreigis j Bænenũ
Aunnur Bæn.
Til kome þitt Rijke.
So sem vier hoþum beded ad Guds Naþn mætte heilagt verda j oss/ suo bid ium vier nu þrammvreigis/ad hans Rijke kome nu eirnen til vor/ edur oss openbert verde. Huad nu? (ma einhuor træla) Nær hefur Guds Rijke þroted? Edur nær hvoþst þad? Varer þad ecke æ og þryþtur alldrei? Jæ ad vijsu. Enn vi er bidium j þessare Bæn/ad þad vort Rijke sem Gud hefur þyrerheited oss/og Christur med sijnu Dyrmæta Blode hefur utuegad oss/ ad þad mætte koma til vor/ Vppa þad/ad vier sem allt til þessa hofum þionad og þrælad j þessum Heime/mættum þa þad Rijke med vorum Herra Christo/sem hann heþur loþad oss/um hu ert Rijke hann talar / þar hañ seiger. Komed þier Blessader mijns Fødurs/ og eigneſt þad Rijke sem ydur er þyrerbwed þra Vpphafe Veralldar.
Menn meiga og eirnen skilia og under
standa

ſtanda fyrer þetta Rijke Guds/ Christur ſialfsann/ hvorn vier daglega bidium ad hŭ vilie koma/ og vier oſkum off ad hans til koma verde ſinarlega opinber. Þuiad med þui hañ nefner ſialfann ſig vora Vpprſtu af þui ad vier munum j honum og fyrer er hann Vpprijſande verda/ So ma hŭ og ſialfur nefnaſt Guds Rijke/ med þui ad vier munum j honum og fyrer hann eilijflega rijkiande verda. Enn þetta er miog fagurlegt/ og huggunarſamlegt/ ad vier bidium vm Guds Rijke/ þad er vm Himneſka Rijke/ Þuiad hier a Jordunne er ecke añad enn jardneſkt Rijke. Nu er hann hier nu afneitar Veralldarennar Rijke/ ſa hefr ad vænta betra Rijkis/ og miklu meire Æru og Dyrdar. Þar fyrer/ þeir ſem ſig hafa Gude giefed/ og Lausnaranum Jeſu Chriſto/ þeir ſkulu ecke hyggia vppa Rijke þeſſa Heims/ helldur vppa þad Himneſka Rijke ed.

Enn þar liggur Maktin a/ ad vier daglega bidium þar vm/ ad vier ecke forum a mis vid þetta himneſka Rijk

ed/ so sem skiedi Gydinga/ huerium þ var fyrst fyrerheited / enn þeir misstu þad þo/ so sem DRottenn sialfur vottar og seiger. Marger munu koma fra Austre og Vestre/ og sitia til Bords med Abraham/ Isaach og Jacob/ enn Rijkesins Syner munu verda vtreckner j hin ystu Myrkur/ þar vera mun Op og Tanna Gnijstran.

Hier auksar DRottenn / ad Gydingar voru fyrr meir/ Rijkesins Born suo leinge sem þeir villdu vera Guds Born/ Enn þegar Gud villde ecke leingur vera þeirra Fader/ þa misstu þeir þetta Guds Rijke.

Þar fyrer/ nær og þegar vier Christner Menn j vorre Bæn nefnum Gud vorn Fodur/ suo opt og þar med bidium vier ad hanns Rijke kome til vor.

Frammvegis bidium vier
og seigium so.

Verd

Þridia Bæn.

Þiñ Vilie verde so a Jør dunne/sem a Himnenum.

Hier bidium vier ecke ad Gud giøre þad hann vill/ Helldur ad vier kunnum ad giøra þad sm̄ Gud vill. Þui huor vill þeim̄a Gude ad giøra huad hann vill? Enn med þui ad Dioffullenn stendur oss j mote Daglega/og hindrar oss/so ad vorar Hugsaner Ord og Giørder gieta ecke. Þared framm̄ gangan epter þui sem Gud vill/ Þar fyrer bidium vier og Oskum j þessare Bæn/ad Guds Vilie mætte skie j oss.

Enn vppa þad ad Guds Vilie mei ge skie j oss/þa liggur oss Magt a hans Vilia/þad er/ Vier þurfum vid hanns Hialpar ꝛ Adstodar. Þuiad vt af sialfs eigenn Mætte og Styrk/er hier eingenn kraffstur til ad frammkuæma Guds Vilia so sem næger/ Þar hlytur ad koma til Guds Nad og Myskun/ef ad vier skulum giefa stadest/og ecke þurfa ad ottast.

 Eñ

Eyn hustsú stoor og mykell ad sie Mañlegur Beykleike / pad auyßiar Herrann sialpur med siñu eigeñ Eyt erdæme/med þui hañ hafde og eirneñ sama Mañdömlega Natturu / þar hann so seiger. Fader/sie pad mogus legt/pa lijde fra mier þesse Kaleikur. Og vppa pad ad hñ giæfe Gott Eyt erdæme sïnum Lærësueinum/ suo peir skylldu eckeigiora siñ eigeñ Vilia/ hell dur Guds / pa leggur Christur þesse Ord til/seigiande. Po verdi ecke huad eg vil/helldur huad pu villt. Og j od rum stad seiger hañ so/Eg er ecke ko men af Himnum til þess ad giøra miñ Vilia/helldur hñs ë mig sende.

Og fyrst pad Guds Sonur sialfur hefur vered so hlydeñ/og hefur giort Vilia siñs Himneska Fodurs/ Huør su mykla framar ber pa Þrælnum H ydne ad syna/ꝛ giøra Vilia siñs Gu ds? Med sama mote aminner oss hiñ Heilage Johañes/ (1. Joh. 2.) ad giøra

Giøra attđ Guds Villa/ seigiande.
Elsked ecke Heimenn/ nie nockud þad
sem j Heimenum er. Ef nockur elsk-
ar Heimen/ j þeim Maske er ecke El-
ska Fødursins. Þuiad allt þ j Heime-
num er/ sem er Holldsins Lyst/ Augn-
anna Skiemtan og Metnadur/ þad er
ecke af Fødurnum/ helldur af Heime
num/ og Heimurenn med sijnum Lisstin
gum hann forgeingur/ Enn huør hann
giører Vilia Guds/ sa blijfur ad Eilijf
þu/ Þar fyrer ef ad vier vilium med
Gude og hia Gude/ eilijflega vera og
blijfa/ þa verdum vier ad giøra Vilia
Guds ꝛ hønum alla Hlydne ad veita.

Enn þetta er Vilie Guds/ suo sem
Christur hefur siálfur kiennt oss / og
sem hann hefur giørt/ Sem er/ ad ve
ra stødugur j Christelegre Tru/ God
samur j allre Umgeingne/ Heilagur j
Ordunum/ Riettlátur j øllum Giørd
um/ Myskunsamur j Verkunum/ Hei
darlegur j øllu Framferde og allre He

gdan/ad giøra enguum Manne rangt
til/helldur ad lijda Orietti nde/og vera
Fridsamur vid huorn einn Mann/Gud
fyrst og fremst ad elska af ollu Hiar
ta/med þui hann er vor FADer/og ad
ottast hann/med þui hann er vor Gud.
Ad hallda vorn Herra Jesum Christ
tum þann allra Dyrdarsamlegasta Fie
siod/þuiad hann hefur vered oss bestur
og vid hann eigum vier ad hallda oss/
og alldrei fra honum ad vijkia/ Bera
hans Kross feigensamlega. Og ef þ
ber til/ad vier lijdum nockud fyrer ha
ns Nafns saker/þa verum Þolenmod
er. Vier skulum vera støduger j Ord
um/þa vier jatum hann og medkienn
um/og greider Andsuar ad giefa þm
sem oss spyria ad vorre Tru/ og vera
Þolenmoder j Kuolene/ so vier mætt
um ødlast Lijfsins Koronu. Huør hn
vill nu vera Samarfe med Herranum
Christo/hann skicke sier med soddann
mote/z þetta kallast ad uppfylla Bod
ordenn

ordeñ/og giora Fødursins Wilia.
Enn vier bidium/ad Wilie Guds ſke
ſkie/ eins hier og a Himnum. Þetta
huorteggia ſamhliodar vppa vora Hialp
og Velferd/ . Þuiad med þui vort
Hollð þad er aff Jordune/ eñ Sal vor
og Aund er aff Himnum/ þar þyrer þa
erum vier bæde Jardneſker og Himneſk-
er/og bidium ad Wilie Guds mætte ſkie/
bæde i voru Hollde / og ſo einneñ lijka j
vorum Aunda og vorre Salu.
Þuiad þar er jafnan Strijd og Oſam
þycke a mille Holldſins og Andans / og
huort ſtendur þar ødru a møte/ ſuo vier
kunnum ecke giora þad ſem oſſ ſialffa lyſt
ter / med þui ad Saleñ leitar þeſſ ſem
ad er Himneſkt og Gudlegt/enn Hollded
beþur Girnd til þeſſ ſem er Holldlegt og
Jardneſkt/Þar fyrer bidium vier ſo alvar
lega/og nakuæmlega hier/ad þyrer Guds
Nad og Tilhialp mætti þeſſer huorutu-
eggiu verda ſamþycker ꝫ hlioda eitt/ſo ad
bæde i Lijkamanū og Salune/mætte ſkie
Guds Wilie/Og ad Saleñ ſem af Gu-
de er/ og endurgieteñ nylega/mætte ver-
 da ſa

þa Saluhølpenn.

Vm þessa Oviuattu Holldß z Anda ns talar S. Pall lioslega/ þar hañ seiger/ Holldeð girnest j mote Andanum/ og Andeñ j mote Holldenu/ Hier er huørt j mote oðru/ so þier skuluð ecke giøra huad ydur lyster. Og litlu þar epter þa seiger hañ so/ Augliós eru Verk Holldsins sem eru þesse. Hoordomur/ Saurlijfe/ Frillulijfnadur/ Natur/ Ofund/ Reide Prætan/ Osamþycke/ Agg/ Fiandskapur/ Morð/ Ofdryckia/ Ofnøytsla og þessu lijkt/ af huøriu eg hefe aður sagt ydur/ og seige ydur eñ nu/ ad þeir sem þuilijkt hafast ad/ þeir erfa ecke Guds Rijke. Eñ Avøxtur Andans er Kiærleike/ Friður/ Føgnuður/ Þolenmæde/ Goðgirne/ Giaska/ Tru/ Lijtelæte/ Hreinlijfe.

Þessa Hlutar vegna biðium vier nu daglega/ ad bæde a Himnum og a Jørdunne skule skie Guds Vilie/ ad það Jardneska skule læta vndan þui sem er Himneskt / og huad Andlegt er og Guðlegt/

það

þad skal hafa Yfferrædenn.
Þesse Bæn ma og Kiærer Brædur i það Mata skilen verda / Ad med þui Gud hn̄ skipar oss ad elska vora Ovine / og ad bidia fyrer þeim sem oss offækia / þa eigū vier ad bidia fyrer þn̄ sm̄ eñ nu eru jardleger / og eru enn nu ecke himnale ga siñader / so ad j þeim mætte skie Vilie Guds / huern vilia Christur hefur fullend ad Mønnum til goda og Sæluhialpar. Huiad med þui Christur kallar skina Lære sueina ecke jardlega / helldur nefner hn̄ þa Sallt jardar. Matth. 5. Og Postulen̄ seiger / ad sa fyrste Madur sie af Jordu / enn hinn annar sie af Himne / Þa eigum vier / sm̄ vilium lijkiast Gude vorum Fød: huor ed sijna Sool lætur vpprenna yfer Illa og Goda / og rigna lætur yfer Riettlata og Ranglata / Vier skulum so haga vorre Bæn / ad vier bidium vm allra Manna Heill & Velferd / vppa þ / ad lijka sem j Himnenum (þad er j oss)er orden̄ Guds Vilie / fyrer riettа Tru / ad vier er u:n ordner Himneſker og andleiger / So mætte og eirnenn Guds Vilie verda a

Jorduñe/þad er/ j þeim ødrum sem Jard lega eru sinnader/ eþ ad þeir verda Truader. So ad þeir sem epter sijnum þyrsta Burde Holldlegum/ eru eñ nu Jardnesker/ þeir mættu þyrer Vatn og Heilagann Anda fædast ad nyu/ og verda Nyñesker og Andleger.

Þar næst føtum vier aptañ leingra j Bænenne z seigiũ. Fiorda Bæn.

Gief oss j Dag vort Dag legt Braud.

Þesse Bæn ma verda skileñ bæde vm Andlegt Braud/ so lijka eirneñ einfalldlega vm Lijkamlegt Daglegt Braud/ og hun orkueggie þesse Skilningur er þyrer Guds Nad heilnæmur og gagnlegur.

J fyrstu er. Christur Lijfsins Braud/ og þetta Braud er ecke allra/ helldur vort Braud/ og lijka so sem vier nefnum Christum vorn Fødur/ med þui hañ er Fødur allra Riettruadra/ so nefnum vier hañ og vort

og vort Brand/huiad hann er vor allra
Brand/so marger sem neytt høfum. hans
heilaga Hollds og Blods.
So bidium vier nu j þessare Bæn
ad Gud hast vilie giefa oss þetta Br-
aud Daglega/ Vppa þad ad vier sem
erum j Christo/ og høfum j Heilag
re Kuølldmaaltijd medteked hans Hol
ld þa Lijfsins Fædu/ad vier ecke verd
um vegna vorra Glæpa og Synda re
kner fra Borde DROttens og Sam
neytes þess Himneska Braudz/ z kyss
um so ad verda skilder fra Christi Lij
kama. So sem Herrann Christur sialf
ur kiener og seiger/Eg er þad Lijfan-
da Braud/sem kom ofan af Himnum/
Huør hann etur af þessu Braude/ sa
mun lifa eilijflega / Og þad Braud
sem eg gief / er mitt Holld/ huørt eg
mun vtgiefa Heimenum til Lijfs. Hier
maler hann lioslega/ad huør hann etur af
þessu Braude/ sa skule lifa eilijflega.
Þar fyrer/med þui þad er nu Aug

ttost / ad þeir sem neyta hans Holds og medtaka þad heilaga Sacramentū j Christelegre Kyrkiu/ þeir hafa Lijfed/ Þar fyrer skyllde huor og eirn vera vel athugasamur vm sig/ og bidia jduglega/ og sia vel til/ ad ef hañ hellur sier fra Guds Borde og Sacramentenu/ ad hann verde þa ecke fraskiidest Christi Lijkama/ og misse so ei lijfa Saaluhialp/ so sem Christur sialfur Oordar og seiger. Ef þier eted ecke Hold Mañsins Sonar/ ꝛ drecked hans Blood/ þa hafe þier ecke Lijfed j ydur. Þar fyrer bidium vier j þessare Bæn/ ad vort Braud/ þad er Christur/ veitest og giefest oss Daglega/ vpp a þad/ ad vier sem erum j Christo/ og lifum j honum/ missum ecke hanns helgañ Anda og hans Kiærleika.

J annann Maata ma Madur skilia þesse Ord so/ Ad med þui vier hofum nu afneitad Heimenum/ og forockthum/ hanns Lærdom og Metnad / og erum nu fyrer

Guds Rad ordner Andleget/þui skulum vier nu ecke bidia nema alleina vm Dagslega Fædu og Næring/so sem sialþur Dr ottenn kienner oss seigiande.

Huor af ydur sem ecke aþnettar öllu þui sem hann hefur / hann kann ecke vera minn Læresueirn/ Þar fyrer/ huor hann er nu ordenn Christi Læresueirn/ z hepz epter sijns Meistara ordum aþneitad öllu ødru/hann skal ecke girnast languarãde yfersliotálega Nægd Matar og Maura/so sem Herran sia sfur kienner oss enn aptur/ seigiande.

Hafed ecke Ahyggiu fyrer Morgun deigenum/ Þuiad Morgundagurenn mun Ahyggiu bera fyrer sialfum sier Þad er nog ad huor Dagur hafe sijna Planing og Vmhyggiu.

Nu af þui ad Christi Læresueinum er fyrerboded ad hafa Ahyggiu fyrer Morgundeigenum/ þa er tilheyrelegt ad vier ecke bidium vm meira enn vm Daglegt Braud/nie framar girnunst

Þuiad ef vier girnunst j Heime þess-
um mykel Audæfe/ edur langa Lijfda-
ga/ þa værum vier j mote oss sialfum/
þui vier høfum ædur beded ad Rijke
Guds skule koma snarlega.

Med sama hætte aminer oss hinn
Heilage Paall Postule/ og styrker og
vidrietter vora Tru og Von/ seigian-
de. Eckert høfum vier med oss haft j
þennan Heim/ þar fyrer er þad augl-
ost/ ad vier munum eckert med oss j bu-
rt hafa/ Enn þegar vier høfum Fæde
og Klæde þa lætum oss þad nægia/
Þuiad þeir sem rijker vilia vera/ þeir
falla j Freistingar og Snorur/ og ma-
rgar fauislegar ꝛ skadlegar Girnder/
þær ed Mañe søckua j Fordiorfun ꝛ
Fyrerdæming. Þuiad Agirnd er Rot
alls Ills/ til huorra sumer hafa haft
Lyst/ og eru fra Trunne fallner/ og gio-
ra sier margar Meinsemder.

J þessum Ordum kieñer oss Postulen
ad vier skulum ecke alleinasta forackta

Aud

Audæfen þessarar Verolldar / helldur og eirnen vita ad þau eru hæskasamleg Salum vorum/ suo þad kan auduelldlega ad ske/ad þeir falle þar af j Afgrund/huor ad er Root alls Ills/og kan ad forblinda Mannsins Hiarta/fyrr en hann veit af.

Vegna þessa strafar Gud þann Ryka og Heimska Mann j Gudspiallenu/ huor ed ecke hugade nema vm sijn stundleg Audæfe/og hrosade þui hn hefde Rægd Avagsta og Jnntekta/ og seiger Gud so til hans. Þu Gyckur/a þessare Nott tekst þin Sal fra þier/ Huor verdur þa eigande ad ollu þui sem þu hefur safnad saman? Sannarlega varhafft eirn Gyckur/þuiad hann hafde sijna Glede og sinn Fognud j Audæfum og sijnum Marum/þar hann vard ad deya a þeirre somu Nottu/hann hroosar sier af sijnum myklu Jnntektum/þa hann kunne ecke leingur ad lifa?

Hier þuert a moke/setur Herran Christur framm annan Lærdom/ ad huor sem vill vera riettelega algierdur/ sa skule sel

le allt þad hann a og giefa Fatækum/ og ma þar med Fiesiood a Himnum. Slykur eirn ſeiger hann ſier kune epter ad fylgia/og med Hrooſan ad bera Kroſ enn epter ſier/ Hvíad hañ ſa ſame er hiud runarlaus/ og hefur ei Sorg nie Kuydu fyrer ſinne Næringu, Hvíad med þui ha ns Fieſiodur og Audæfe eru alla reidu Gude giefeñ/ þa giefur hañ þeſſ helldur Gude ann Hindranar epter fylgt og Þion ad.

Og vppa þad ad eirn og ſierhuer af oſſ meige bwa ſig riettelega hier til þa ſkal hañ læra ad bidia ſo/ad hañ ſafnframt ſike Daglegre Bæn merke og lære huilykum honum bere ad vera Hvíad hañ Riettlæta kañ ecke ad bre ſta Daglegt Braud/ſo ſm ſkrifad er/ Ecke lætur DROtteñ Sæl hins Ri ettlæta af hungre Deyia. Og j odrum ſtad ſtendur ſo. Eg var Vngur/ ⁊ er nu ordeñ Gamall/ ⁊ ſa eg alldrei Riett lætañ Mann yfergiefeñ/ eda hanns

Sade

Sæde Brauds leita. Þessu hinu sa ma lopar DRottenn sialpur/og seiger/ Þier skulud ecke hafa Ahyggiu/ seig iande/Nuad eigum vier ad eta? Edr huad eigum vier ad Drecka? Nuar med skulum vier oss Klæda? Epter þessu ollu leita Heidner Menn/Þuiad ydar Himneskur Fader hann veit ad þier þurfed vid alls þessa. Leited fyrst Guds Rijkis og hans Riettlætis/ þa skal ydur allt soddann til leggiast.

Sia þar/Hier lofar Drottenn/ad þeir sem fyrst leita Guds Rijkis og hans Riettlætis/þeir skule fa/ og odlast allt ann ad. Þuiad med þui Gud Drottenn hefur allt/ og hann megnar ollu/ þa kann ecke þann neckud ad vanta/sem hefur Gud Drottenn med sier/ so framt og so leinge sem hann fellur ecke fra Drottne.

Þanen liet Gud þann Gooda Daniel fa Morgunverd/ þar hann epter Kongsins skipan var inne byrgdur hia Leonum/Og þanenn vard sa Gudhrædde

Madur saddur/mitt a mille Hungrad
ra Leona/ꝛ þau giørdu honum eckert
Mein/So bædde Gud ꝛ Eliam Spa
mañ þa h ann flyde/huiad Hrafnar
ner þionudu honum j Eydemørkeñe/
og Fuglar færdu honum Fadslu/Og
er ecke aumlegt ad hugsa vm sl[illegible]
Meñ skylldu vera so Myskunarlaus/
er? Þui sia þu/ ad bæder þeir Guds
Aastuiner vrdu af Mønonum opsokt
er og Plagader/ eñ Villudyreñ hlys
du þeim og Fuglarner færdu þeim
Mat.

Frammvelgis þa bidium vier vm
Fyrergiefning Syndaña
seigiande.

Fimta Bæn.

Og fyrergief oss vorar
Skullder/so sem vier Fyrer
giefum vorum Skulldunau
tum.

Med

Med þui ad vier hoþum beded Gud um Daglegt Braud/ þa bidium vier og eirneñ um Fyrergießning vorra Synda/ Vppa þad/ad vier sem ordner erum sad der og Meſter aþ Gude/mættum og eirneñ liþa med Gude/ſo ad vier faum hier ecke alleinaſta ſtundlegt Gagn/ helldur og ſo eirneñ eiliſt Lijf/til huørs ad vier kuñ um ad komaſt / eþ vier þaum Syndaña Fyrergießning.

Enn Syndena kallar Drottiñ Skulld/ſo ſem hann ſeiger j Evangelio/ Alla þa Skulld gaf eg þier vpp / aþ þui þu badſt mig.

Enn þetta er miøg harla naudſynlegt og er miøg nÿſlega til ſkyckad/ad Drottiñ minner oſſ þar a/ad vier erum Aum er Armer Syndarar/ j þui hann ſkipar oſſ ad bidia um Syndaña Fyrergießning/ Vppa þad/ad þegar vier bidium Gud um Nꝍd og Syndaña fyrergießning/þa ſkulum vier þar ſaþnþramt ranſaka vorar Samuiſkur/ ſo eingeñ hallde ſig Sakla uſann/onguum þÿke ſo vænt um ſialþañ ſig/ eda vpphefie ſig til meira þalls og

stærre Forbiodrþunar. Þar þyrer verdum vier hier aminnter / ad Daglega Syndg um vier / med þui oss er skipad ad bidia Daglega vm Syndaña Fyrergiefning.

J sama Maata aminner oss eirnen S. Johannes j sijnum. Pistle/ seigande Ef ad vier seigum oss ecke hafa Synd/ þa suijkum vier sialfa oss/ og Sañleikurenn er ecke med oss/ Enn ef vier vidurkiennum vorar Synder/ þa er hañ trur og riettvijs til ad fyrergiefa oss Synndernar/ og ad hreinsa oss af ollu Rangloæte.

J þessum Ordum inne felur S. Johannes huortueggia/ sem er/ ad vier skulum bidia vm Fyrergiefning Syndaña/ ⁊ þad annad/ ad þa vier so bidium/ þa skulum vier faa Naad og Myskun. Þar fyrer er kiemst hañ so ad Orde/ ad Gud sie Trur Synndernar ad fyrergiefa/ med þui hañ hefur ecke alleinasta kient oss ad bidia vm Fyrergiefning Syndaña/ helldur og eirnenn lofad ad hañ villde af skiærre Naad og Myskun fyrergiefa Synndernar.

Enn Drottenn hefur lagt hier til eitt
sierlegt Ord/og so sem Skilmala eda no
ckud Forord/huiad hann vill vier skulum
bidia/ad oss verde vorar Synder fyrergie
fnar/so framt og j þann mata sem vier
fyrergiefum vorum Skulldunautum/ suo
ad vier vitum þad/Ad nema huiad eins
ad vier fyrergiefum vorum Skulldunaut
um/þa faum vier ecke fyrergiefning vo
rra Synda/hia Gude.

Þar fyrer talar hann, so j einum od
rum stad/Med huorium Mæler sem
þier odrum mæled/ þa skal ydur aptur
mællt verda. Þetta sama ma sia og
merkia a Dæme Þienarans/huorium
hanns Herra gaf vpp alla Skullde
na/ Enn af þui hann ecke villde fyr
ergiefa sijnum Medþienara/þa miste
hann þad sem adur fyrre hafde hon
um af sijnum Herra giefed vered.

Þetta vottar DROttenn enn liosleg
ar j sijnu Orde / og seiger so. Þegar
þier standed og bidied/þa fyrergiefed
ef þier hafed nockud a mote einhuor

lum/so ad ydar Fader a Nimnum hi
fyrergiefe ydur og ydar Misgiorder/
Enn ef þier vilied ecke fyrergiefa/ þa
mun og ydar Nimneskur Fader ecke
fyrergiefa ydur.

Þar fyrer þu Madur/hefur þu ong
ua afsokun a Deige Domsins/þegar Gud
tekur sitt Doms Atkuæde vr þijnu eigen
Barme/og fordæmer þig med þijnu eigen
Ordum/ Og þu verdur þa ad lijda sialf
ur slijkt sem þu hefur odrum giort. Þui
ad Gud Drottenn hann vill ad Fridsamer
og samþycker bwe j sijnu Nrose/enn ecke
adrer. Og so sem hann hefur oss fyrer sin
Anda tilreidt og brøed j þeirre Andlegre
Fædingu/so vill hann og eirnenn/ ad vier
skulum framm hallda þui hinu sama/suo
sem þeir ed endurfæddder eru / og bliifa
stadfaster og stoduger/vppa þad/ ad vier
sem ordner erum Guds Born/mættum j
Fride Guds saman bwa/Og so sem vier
erum eins Anda hluttakarar ordner/so ei
gum vier og aller ad vera eins Sinnes/
og med einu Niarta og Nugarþerde. Ad

Ad vÿsu/Drottenn Gud vill ecke þig
gia Forn edur Gaþu aþ nockrum þeim
Manne/sem ecke vill vera þorlÿktur vid
annann/Þuiad hann skipar/ ad sa sem er
missattur vid sinn Brodur/hann skule sn
ua þra Alltarenn/ og þorlÿka sig vid sinn
Naunga/ so hann meige med Fridsomu
Hiarta Gud akalla/og ad Gud verde hö
num Nadugur. Þuiad slÿkt er Gude
Drottne þægelegt Offur/ þegar vier lif
um til samans med Fride/og Broderle
gum Kiærleika/z Hiortun Gaþnadarens
eru eitt/so sem þad Gud Fader/ Sonur
og Heilagur Ande eru eitt.

Þuiad þa þeir Abel og Cain þær
du þyrst Forn DRottne/þa leit Gud
ecke a Gaþurnar/helldur a Hiortun
z huors Hiarta Gude lÿkade vel/þess
hins sama Forn z Gaþa var hönum
þægelegt.

Abel var Fridsamur og þromur/z
færde Gude sitt Offur aþ hreinu og
riettu Hiarta. Þar af lærum vier þet
ta/ Ad þegar vier vilium giefa vora

Geafu til Alltares/ pa skuli vier koma þar fram j sonnum Guds Otta/ sem er/ med einfolldu Hiarta/ j Kiettlæte z Fridsamlegu Samþyckе/ Og med þui Abel skickade sier so fyrer Gude DN ottne synum/ þa er hañ sialfur ordeñ Foorn z Offur/ og var sa fyrste Pijslar vottur. Og med þui hañ var frómur og Fridsamur/ þa er hañ ordeñ mz synu Bloode fagurleg Myndan Jesu Christi Pijnu og Dauda.

Sim/ þeir sem þuilijker eru/ þeir vera da endelega af Drottne Koronader/ Enn huor hann er Grimmur/ Ofridsamur/ og vill ecke hafa Brodurlegañ Kiærleika/ sa same Madur (þott hann láte sitt Lijf fyrer Christi saker) þa ber hann ecke Gyndanna Fyrergiefning/ so sem Postuleñ vottar/ og oll Ritningeñ. Þuiad suo stendur

1. Joh. 1. Cap. Huor hann hatar sin Brodur/ sa er Mañdrapare/ Ek Mañdrapare kiemr ecke j Guds rijke/ z kañ ecke ad hafa eilijft Lijf mz Gude. Þuiad

Þuiad huer hañ vill helldur fylgia Suik aranum Juda/enn Christo/ hañ kañ ecke med Christo ad vera nie lißa. Hialpa oß Gud/ Huad stoor Synd er þad sem ecke kann med Skyrn Bloodsins ad verda aꝼ þueigenn? Huilijk Mißgiørd er þad sem ecke verdur ßyrer nockra Þijsl nie Þijnu bætt og forlijkt?

Framveigis er stor Þørß a þui sem Herrann Christur skipar oß ad bidia a þennañ hꝏtt.

Siøtta Bæn.

Leid oß ecke j Freistne.

Eda So.

Lat oß ecke leidda verda j Freistne.

Hier med verdur oß æuijsad/ ad vor Motstandare. Diøbullen ßormar eckert nie megnar j moote oß/utann so sie ad Gud tilstedie og leyfe hønum þad. Og þetta er þui so sett/ ad vor Sonarlegur Otte/

vorar Nugrenningar og Bæner/vor Nyt
dne og Neidran/og allt annad/ þad skal
horfa til Guds/ᴣ hann alleina byrer Au
gum hafa. Þuiad sa illur Ovinur hann
getur vor ecke Freistad/ nema so sie ad
Gud leyfe honum þad/ so sem Ritning
enn vottar/þar hun seiger.

Nabugodonosor Babilonis Kongur
kom þ Jerusalem og van̄ hana/þuiad
DRottenn gaf hana i hans Hendur.
Drottenn Gud vor giefur Andskotan̄
stundū Valld yfer oss/vegna vorra Sy
nda/so sem skrifad er. Huor hefur yf
ergiefed Jacob/so hann skyllde verda
rændur/og Jsrael ad han̄ skyllde Gie
plettast? Hefur ecke DROttenn giort
þad? J mote huorium vier hofum sy
ndgad/og þeir hafa ecke viliad ganga
a hans Vegum/ ei helldur hlyda hān̄s
Bodordum/Þar fyrer hefur han̄ lat
ed koma yfer þa Grimd sinnar Rei
de. Eins verdur og talad vm Kong
Salomon/þa hann hafde giort Jllt
og synd

og syndgad a mote Gude z vikєd fra hans Logmaale/ þa seiger Ritningen so/ad DROttenn vpp vakte þann sem trꝛyste sig vpp a mote hønum.

Nu eru tuær Greiner til/ huar fyrer DRottenn/ Gud giefur Andskotanum Valld yfer oss. Su fyrre/ad vier skulum straffader verda fyrer þad/ad vier høfum syndgast a mote Gude. Su onnur/ ad hann vill þar med giora oss Dyrdarsamlega/þegar hann hefur reynt vora Tru.

Suo gieck þad til med þann Sæla Iob/so sem DRottenn sialfur auglyser/ Seigiande so til Satan. Sia þar er Allt huad Iob hefur/ þad gief eg þier j Vald/enn eige skalltu koma Nende vid hann sialfann. Þetta sama hefur Drottenn Auglyst/þa hann var Pijndur/ þa hann sagde vid Pilatum. Þu hefur ønguа Magt yfer mier/nema hun være giefen þier ad ofann.

Nu med þui vier bidium / ad Gud

hann læte oss ei falla j Freistne / þa vei dum vier þar med ämminter/a vorn Veykleika/So eingen vpphefie sig/edur treyste ofmiked vppa sinn eigenn Matt/ og Megnad. Edur so / þegar nockur jatar og medkienner Nafned Christi/og þolur þess vegna ad lijda nockud/ þa skal hann ecke leita sinnar Lofdyrdar þar med. Þui ad DRottenn sa oss kiener Lijtelæted hann seiger so. Vaked og bidied so þier fallid ecke j Freistne/ Andenn er reidubu/enn enn Holdbed er Veykt.

Þegar ad vier lijtelæklum oss nu sio j þennan maata þyrer Gude/ jatum og vidurkiennum vorn Vanmætt og Veykleik / treystum og truum alleinasta vppa Gud Drotten vorn / þa giefur hann oss af Nad og Myskun allt þad sem vier bidium hann vm/ med audmiukre Gudhræddlu.

Þa vier høfum nu beded vm allt þetta/þa fylger epter Niourlaged Bænarenar/j hvoriu allar vorar Bæner og Beidslur eru inne þaldar og þolgnar/so sem j einni

einu Orde.

Þui seigium vier seinast so.

Siounda Bæn.

Helldur frelsa oss fra Illu/Amen.

J þessum Ordum er þaled og þolged/ og so sem j einu Orde bunded allt þad Vonda og Mootstadlega sem Andskoten kann j þessum Heimie oss j mote upp ad vekia/þyrer huorium vier erum þa ohræddir/þegar Gud frelsar oss þar j fra/og syner þeim Hialp og Hiastod/ ollum þeim sem hann kalla.

Nu þegar vier seigium suo/frelsa oss fra Illu/ Þa er þad allt uke og endad/ þa er ecke þar epter/ þad sem vier þurfum ad bidia. Þuiad hier bidium vier med einu Orde/ad Gud hann giore vor þyrer ollu Illu. Nær Gud veiter oss nu þetta/þa erum vier fry/lauser og lidugir fra ollu þui/huar med Andskoten og Heimurenn kunna oss Skada ad giora/

Huiad eingenn Olucka kann ad skada j þessum Heime/ þañ sem Gud sialfur j Heimenum vardueiter.

Þesse Bæn FADER Vor er ad sonnu þau Ord og stutt/ enn þar jnne eru komnar allar vorar naudsynlegar Baner og Naudsynlar.

Ei þarf vndur ad þikia/ kiæruste Bræ=dur/ ad þesse Bæn er so vel og merkeleg samsett og sameinn/ Huiad Gud sialfur hefur hana dicterad/ z med sinum Ordumm/ po heilsusamlegum/ miog Meistaralega j eitt sammn bunded og sett/ allt þ sem oss ma verda til Fridar og Farsællldar. So sem þetta er laungu adur fyrer fram sagt og fyrerspad af Esaia Spa=manne/ Þar hann fyrer Heilagan Anda so talar vm Dyrd og Giæsku Guds. Sia seiger hañ/ Þar er eitt Ord/ huort ed j stuttu Mæle allt jñe bindur/ þad til Riettlætis hefrer/ Huiad DRottenn mun j ollu Landenu giora fodd=
an ker

Forfa Rædu. Huiad med þui ad Gud sem er ORDED/vor Herra Jesus Christur/er komeñ øllum Mønum til Gooda/þa kallar hañ og samansafn ar øllum Lærdøm og Olærdum/ z þm̄ sijn Ord i Muñ leggur/ Kollum og Kuiñum/ Vngum z Gømlum/z allt huad hann kiefler/þad hefur hañ mi og merkelega j faam Orda Atkuædum inne luckt/so ad vier j hans Vngunar Skola kuñum þui þess helldur ad bhallda/ og þad allt sem er Naudsynlegt/þess pliotara og snarara med ein fallðre Tru ad læra.

So giorer hañ eirneñ/þa hañ vill þe kiefla oss huad eilijst Lijf være/ þa bindur hañ þañ dyrlega Lerndarkom saman j prakærelegá stutta Orda grein/seigiande. Þetta er þad eilijfa Lijf/ad Meñ riettelega þecke þig/ad þu sierf alleina sannur Gud/og sa þu hefur sent Jesus Christus.

Somuleidis þa hañ bindur j eitt
 þad

þau tuo stærstu Bodord j Logmalenu
z Spamañã Bokunũ/ þa seiger hñ.
Heyrdu Jsrael/ DROtten Gud þinn
er eirn Gud. Og enn aptur/ Þu skallt
elska DRotten Gud þinn af ollu Hi-
arta þijnu/ og af aꝉre Salu þinne/
og af ollum Kroptum þijnum/ Þetta
er þad fyrsta og helsta Boderd. Þad
añad er þessu lykt/ Þu skallt elska þin
Naunga so sem sialfan þig. J þess-
um tueimur Bodordum er jnne bunded
allt Logmaled z Spamañerner. Og
enn j odrum stad/ Huad þier vilied ad
Men giore ydur/ þad soma þa giored
þeim/ þui þad er Logmaled og Spa-
mennerner.

Herrañ hefur sialfur beded/og gieſ
ed oss þar med Gott Epterdæme.

Nu hefur Herran ecke alleinasta
dicktad z kient þesse Bænar Ord/hell
dur og eirnenn med Verke auijsad oss/
huernenn vier eigum ad bidia/ Þuiad
optsinnes hefur hann bedest fyrer/ og
giort

giort sijna Bæn/og vaktad so med sia
lþs sijns eigeñ Epterdæme / ad hann
vill Bænena af oss þiggia/ þuiad so
stendur skrifad. Og þad skiede/ ad hñ
var einsamall/og bad sie þyrer. Og j
ødrum stad stendur eñ/Hann gieck vp
þa Fialled ad bidiast fyrer. Item/
hann var a Bæn alla þa Nott.

Sia þu hier/Ef ad Herrañ bidur
sa þo er æn Syndat/Huad mykla fr
amar byrtar oss ad bidia/ vier sem er-
um Aumer armer Syndarar? Ja/
Hafe Drottenn vakad alla Nott j gieg
num a sine Bæn/ Huad mykla fram
ar hæfer ad vier sieum vakande z j....
er j Bæna a fullenu Nott og Dag?

Enn þar Drottenn bidur / þa, bidur
hañ ecke þyrer sialþum sier/ þuiad hñ
þurþte ecke ad bidia þyrer sialfum sier
sem alldeilis var Syndlaus/ Helldur
bidur hañ þyrer oss Aumum Syndug
um/So sem hañ votter/þa hañ seig
er til Petrum. Sia/ Andskotenn hefur

 girnd

girnd a ad sællda ydur jem Nuelte/ ett
og bad pyrer þier ad þ:n Tru skillde
ecke skeika. Lijka eirnen þa hefur hañ
beded Faduren pyrer ollum ðoi um þat
hann seiger/ Eg bid ecke aleinasta þ
þessum/ helldur og eirnen fyrer þm oll
um sem pyrer þeirra Ord og Predikã
a mig verda truande/ so ad þeir sie all
er eitt/ lijka sem þu Faderen ert med mi
er z eg j þier ad þeir sie eitt j ockur.
Slijkt ma vel heita miog mikel ast
og blijdleg Vitnatta/ huoria Drottẽ
hefur synt og j liose lated oss til goda
og eilijfrar Saluhialpar/ j þui hañ
hefur ecke alleinasta keist oss med sijne
eigenlegre Ban/ Helldur og so alvar
lega fyrer oss beded. Enn huad hiert
groen vered hefr hns Ban pyrer oss/
þad skulu þier merkia þar ap/ ad lijka
so sem ad Faderen og Sonuren eru eitt
so bidur hañ ad vier skulum vera z blij
pa eitt j þeim.
Og hier meigum vjer merkia og læ
ra

ra/huad ſkor Synd þad er/ef nockut
hañ er Prætuſamur og ſ ndur ſlijtur
Kiærleikans Band/ Med þui Guds
Sonur hefur ſialfur bedid/ad Fridur
og Samþycke ſkyllde halldaſt. Þuiad
hann viſſe vel ad Oſpridur z Oſamþy
cke heyrer ecke til Guds Rijke/þar fyr
er vill hañ med þeſſare Bæn kient ha
fa/ad hans Folk ſkule hafa Samly
nde ſijn a mille.

Bæneñ ſkal vera Hiartgroneñ og huarla ecke hingad og þangad.

Mijner a'lra Kiærzſtu Brædur/þegar
vier nu gaungum til Bænarennar/þa ſku
lum vier ſia til ad vier bidiū af Hiarta.
Þuiad þa ſkulu þeir Veralldlegu og
Holdlegu Þankar vijkia j burt/.og Hiart
ad ſkal e kert hugſa annad enn þad ſama
ſem þad bidur vm j þad ſiñ.

Þar fyrer er ſa Sidur/ þegar Guds

Peds Pienare vill giora Bæn med Sacramentum/þa aminner hann Mesā adur/ ad þeir tilreide sinn Hiorta pyrer Drottne þar hann seiger/Sursum Corda/Upphefied ydar Hiortu/ þar til suarar Søpnudurenn og seiger/Habemus ad Dominum+ Vier hefium þau vpp til Drottens+ þar med verdur huor og eirn aminntur/ ad j Bænenne skal Mann eckert annad þeinkia nie hugsa/ vtan alleinasta a Drottenn+

Hiortun vær eiga og eirneñ ad vera til lukt z aptar byggd pyrer Diøflenum vo rum Motstandara/enn pyrer Gude Drottne verum allena opeñ/so ad vor j Bæ neñe eckert Raam giepū Dioplenū hia oss/ Þuiad hann er slægur og þorsochtur/ og kann a Augabragde ad villa Hiarted j Bænenne/so hann hugse allt annad/ enn huad Munnurenn mæler/þar vier þo ætt um ad tala vid Gud af Alhu og af ollu Hiarta Þele/enn ecke ad eins med Ordunum+

Hugsed nu vm Rickruslu Brædur/hu ad Balausleat og Dsidurkuæmelegt þad er/þegar nackur vill Akalla Gud/ad láta þa

þa B rallðegar Hugsaner og Onytsamle gar Hugreñingar sigra sig og ysseruinna/ lijka so sem være nockur Hlutur sa a Jor dunne sem Naudsynlegre er/ og oss meira w'iggur eñ þad/ad tala vid Gud Skapa ra vorn. Huorneñ kanntu ad vera so ðeel skur/ad þu girnest ad Gud vilie Bænhey ra þig / enn sialfur veistu ecke huad þu seiger.

Soddan Bæn hlyter ecke fyrer Dioss lenum/þui þad er ecke Bæn ad bidia mz Muññinn Flapre/og styggia Gud mz Sa lenñe sinnu. Þetta er alijka suo sem þa Madur heßur opeñ Augunn/enn seßur j Hiartanu/þar þo Christeñ Madur ætte ad vera j Hiartanu vakande/ þo Augun. soße/suo sem skrifad stendur j Loßkuæde Salomonis/þar ed Guds Sanfunda-sel ger so. Eg seß/ eñ þo vaknar mitt Hi arta. Þar ßyrer aminner oss Poßtul eñ miøg frulega og aluarlega/segian de/Vered stoduger j Bænakallenu/z vaked j þui enu sama. J huortum Ord um hann kieñer oss/ ad þeir einer ßære

Bæn hia Gude/sem eru jöner og vak ande j Baaa akallenu.

Ef vier viljum ad vor Bæn verde heyrd / þa hlytur Madur ad koma fram fyrer Gud/ecke med Syndsamle gu Idranarlausu Hiarta/helldur med Angre og riettre Idran.

Na þegar vier viljum giora vora Bæn þa skulum vier ad sia so til/ad vier kom um ecke framm fyrer Gud med toomum Ordum/sem allrar nyrrar Nydne/eda Go dra Verka. Þviad soddann Bæn sem ecke er nema Varaskap eda Munnsapur/hun er ecke þeck nie þægeleg Gude. Þviad lijka so sem þad Tried sem onguan Avo gt bærer/verdur Vpphoggued og brent/ so kann su Bæn ecke Gude ad þocknast/ þar Madur setur sier ecke fyrer ad lata af þui Vonda/og giora þad Gooda.

Þetta kiener oss Heilog Ritning/ seigiande. Giff Bæn med Olmusu og Fo

og Foſſu er betre/enn ad ſafna ſkoot-
um F:eſiod. Huiad med hui DROtt
ẽñ ſialfur hefur lofad ad launa Good
verkeñ og Olmuſur a Doms Deige/
ha vill hñ ꝛ Rꝏdarſamlega og Dag
lega Bꝏnheyra alla ha ſem hann ꝏ
kalla/heir ed ſetia ſier Gude ad hlyda/
og eru jöner j Goodum Verkum. Hui
ad ſo ſtendur ſkrifad j Poſtulaña Gi
orningum vm hann Hofuds Mann
Corneliu/ha hñ giorde Bæn ſijna.
Hann gaf Folkenu myklar Olmuſur/
og bad Dagleqa til Guds/Honum byr
teſt Engell DROttens a nijundu Gt
undu Dags/ ha hann badſt fyrer/ og
G:f honum Vitnisburd vm ſijnar
Olmuſugiørder/og ſagde ſo/Corneli/
Hijnar Bæner og Olmuſugiørder eru
vppkomnar til Minnes fyrer Gud.

Og Bænen hun kiemur j apnſnart
fyrer Gud/ hegar hun ſkiedur af riett
re Joran/og med Goodum Chriſteleg
um Verkum. Har vm ber Vitne Ra
 phael

phael Eingell fyrer þeim gamla To
bia/sem jafnlega var Gud akallande/
og jafnlega var miskundunarsamur j
Goodum Verkum/og seiger so. Guds
verk skal Madur storlega prijsa z vid
frægia/Þuiad þa þu varst grætande
Neitum Tarum/z badst fyrer/stoodst
vpp fra Maaltijd þiñe og jardader þa
Framlidnu / og geymder Lijk þeirra
Leynelega j þijnu Hwse / og jardader
þau vm Nottur / þa flutta eg Bæner
þijnar fyrer DROtteñ. Og med þui
þu varst Gude kiær/þa matter þu ecke
vera fyrer vtañ Freistīng/ so þu yrder
reyndur/Og nu hefur Gud sent mig/
ad eg skule græda þig/z burt reka þañ
Illa Anda/sem var hia þinne Sonar
Konu Saru. Og er eg Raphael eirn
af sio Einglum sem frame standa fy
rer DRottne

Þetta hid sama kiennēr z votta
Gud fyrir Muñ Esaie Spamañs/
seigiande. Læt lausañ þañ þu hefur

eriettelega pangad/ lat Fialſaſt vera
þañ hueriu̇m þu opͤpnger/ Tak j þu
rt alla Dſund/ briot þu Huugrudum
þitt Braud/ Jñleid þa ſ̄ Volader eru
j þitt Hws/ Ef ſier þu nockurn nakeñ
þa klæd þu hñ/ ꝫ ypperglepecke þitt Ho
lld þa mũ þitt Lios/ ſarm̄briotaſt ſ̄ mo
rgũrode/ ꝫ þitt Forbetran mũ ſliotlega
vaxa/ ꝫ þitt Riettlæte mun ganga vnd
an þier/ og Dyrden Drottens mun ta-
ka þig til ſijn. Þu munt þa kalla/ ꝫ Dr
otten mũ anſa þier/ Og þgar þu kall"
þa mun hann ſeigia / Hier er eg.
J þeſſũ Ordum lofar og þyrer ħeit
er DRotten/ ad hñ vilie vera hia þm
Bænheyra og frelſa þa/ ſm̃ læta vilia
aþ Ranglætenu/ og Guſtukagiarner
eru vid Fatæka/ epter Guds ſkipan.
Þuiad med þui þeir eru hlyduger/ ꝫ gi
ora þad Gud vill/ þar þyrer þa vill
Gud þar j ſtadeñ Bænheyra þa.
Þegar S. Pall j ſinne þreyngande
Nauðſyn hafde medteked Peninga ſky
 rt og

rt og Gafu af sijnum Brædrum/ Phi lip. 4. Þa seiger hann / ad sodann Gott Verk sie eitt þægelegt Offur fyrer Gude. Eg er (seiger hañ) sad ur orden/ þa eg fieck af Epaphrodito þad sem fra yður kom/ sætañ Ilm/ þægelegt Offur/ Gude Þacknæm. Þulad huør hañ giefur þeim Fatæka hann lanar Drottne sitt vppa Avinn ing/ seiger Salomon Prouerb. 19. Og huør hann giefur Gafu þeim enum Miñsta/ sa giefur hana Gude/ e Foorn færer honum Þacklætis Ilm epter Andlegre Vÿsu.

Vm Bænar Stundena edur Tijm ann a huørium þeir Gomlu Fedrum hafa bedest fyrer.

So mijked sem ahrærer þær Stund er/ a huørium Guds Heilager Aaß viner hafa giort þeirra Bæner/ Þa finnum vier/ ad þeir Bættnar j Ba bilon

Bilon asamt med Daniele/ haþa haþt þar til þriar Stunder Dags/ sem er þa Þridiu/ Siettu/ og Niundu Stund/ eþalaust epter Leyndardome Heilagrar Þreñingar / huør ed sig openbera villde a siódustum Tijmum klaarlega/ Þuiad þegar Madur reiknar þra þyr stu Stundu og til hiñar þridiu/ þa er ttett þullkomeñ Þreñing/ þriar Stunder/ Sømuleidis þegar Mañ reiknar þra þridiu Stundu / til hiñar siottu/ þa þiñst þar ein oflur Þreñing. Alls ka og eirneñ þa Mañ telur þra siettu Stundu til Niundu/ þa er þar z þrid ia Þreñing. J þeñan maata eru þris uarstaum þriar Stunder / Merking þullkomlegrar Þreñingar.

Med þui nu ad Guds Tilbidiendur þordum/ merktu i Andanum soddañ surd urgreyndar Stunder/ og haþa hagad sijn um Bænarhætte þar epter/ þa er sijnele ga openbert/ ad þeir haþa hugleitt Leynd ardom Guddomlegrar Þreñingar/ og þui haþa Guds Heilager alla Tijma haþt og

hallded þañ Bænahaldt. Pulad vm þrid. iu Stund kom Gud heilagur Ande ofan yþer Læresueinana aþ Himnum/og endte þad sim Christur hafde lofad. Vm Si ottu Stundu stie Petur vppe Loptsalenn ad bidiast fyrer/og fieck avijsan aþ Gu/de bæde med Ordum og Teiknum/ad hañ skylde Predika Euangelium/ fyrer huer/ium Manne/þar hann ædur var j Efa semd vm Heidingia/hñt þr ættu ad faa edlast Syndaña Fyrergiefning edur ecke. So og lijka var Drottenn Jesus Kro/ssestur/vm siottu Stund. Vm nyundu St und vtgaf Drottenn sitt Sydu Blood oss til Endurlausner/og Lifgiedn oss og ænda/urleyste fyrer sinn Dauda og Pijnu.

Vier Christner erum ecke bundner vid Stunder eda Tima/helldur eig um vier ad bidia jafnlega og vaþlæikanlega

Og vier Celsku/leg/nsm Brædur erum ecke bundner vid þessar Stunder/huer iar þeir Gamlu hafa haft og halldet til

peirra

þeirra Bæna ækalls/ vier þurfum eg ꝺ
vid þad ad giøra. Þuiad Gud. hefur ꝑle
ite adra Leyndardoma opẽberad og ꝑyrer
sett/og hefur oss kiennt og avijsad ad gio
ta vorar Bæner opfar. Þuiad ꝑyrst
hæfer oss ad giøra Bæn vora ad Morg
ne Dags/ j þa Minning/ ad vor Lausna
re Jesus Christus er ærla Dags fra Da
uda Vpp risen / huar vm ad Heilagur
Ande hafde laungu ædur ꝑyrer spæd j
Psalmenum og sagt/ Psalm. 5.

Minn Kongur og minn Gud/Snem
ma Morguns muntu heyra mijna
Raust. Aarla vil eg koma ꝑyrer þig
og merkia þijn Ord. Og eñ j ødrum
stad seiger hañ ꝑyrer Spamañenn/
Aarla Morguns munu þeir sig vpp=
leka/koma til mijn og seigia so/ Kom
ed/læatum oss ganga ꝑyrer Gud DR
otteñ vorn.

Seinuleidis skal Madur og giøra sij
na Bæn a Kuølldeñ/þegar Soleñ geing
ur vnder/ og Dagurenn tekur ed endast.
Þuiad þesse Sol þegar hun skijn oss ecke

Þringur/ og Dagurenn heþur sinn Enda/ þa er samt Christur vor rietta Sool/og sa eilijfe Dagur. Þor fyrer þegar viet bidium a Kuoldenn/ad Gud vilie lata Lios sitt skijna oss aptur / þa b.dium vier og eirnenn lijka þar iafnframt med / vm þa seinustu Ringadkomu vors Drottens/ hu er oss giefa og veita mun þad Eilijfa Lios.

Þetta voffar Heilagur Andi j Psalmenum/ad Christur nefnest Dagur/þar hann seiger. Sa Steirn/hu orium Byggingar Menn kurt kastadu/Hefi er ordenn ad Hornsteine/Þad er so skied af Drottne/og er furdulegt fyrer vorum Augum. Þesse er sa Dagur huern ed Drottenn heþur giort/Lætum oss fagna og glediast a honum. J sama mata nefnest vor Herra Sool/so sem Spamadurenn Malachias vottar/seigiande. Enn þier sem ottest mitt Nafn/þier skal vpprenna Sool Riettlætesins / og Hialprædevnder hennar

þeßar Bænagium.

Nu med þui ad Herran Christur epter Ritningareñar hliodan/er su rietta Sool og sa sanne Dagur/þa skal hia oss Christnum Mønnum eingeñ Stund og eingeñ Tijme hia lijda / so ad vier giørum ecke Bæn til Guds / vppa þad ad vier sem er um j Christo Jesu/þad er vier sem komner erum til þeirrar sønnu Soolar/og til þessa rietta Dagsins / vier skulum med Bæn og Anduarpan til Guds/allañ Dageñ vtenda.

Jta ad vijsu/So opt sem Notteñ kemur yfer oss/þa kuña Myrkreñ oss ecke ad skada/ ef vier bidium Gud saþarlega. Þuiad huor hann er Sonureñ Liossens/ hann hefur og þañ reitta Dageñ a Nott uñe/ Þuiad huorneñ kann sa Madur ad vera an Liosß/ eda huorneñ kañ hann ad vera j Myrkrum/ sem hefur Lios j sijnu Hiarta? Ellegar so/Huorneñ kañ sa Madur ad vera an Soolar og Dags/sem hefur Jesum Christum med sier/huer ad er su sanna Sool/og sa rietta Dagur.

Nu med þui ad vier gaungum sialf=
ir og alla Tijma j Christo/ þad er/ j Li=
ósenu/ þa skulum vier ecke helldur a Nott=
unne lata af ad bidia til Guds og Aund=
varpa. Suo lesum vier vm þa Eckiuna
Aunnu/ ad hün hafe vaplatanlega bedid
Gud/ Suiád so stendur skrifad/ Hun kom
alldrei vr Müsterenu/ og þiónade Gude
med Fostum og Bænahallde / Dag og
Nott.

So lätum nu Heydingia hafa Sorg
og Kuyda/ þeir ed enn nu eru ecke komner
er til þess sanna Liöss. Gydingar meiga
og so vera Ottaslegner og hrædder/ þeir
ed en nu eru j Myrkrum/ og yfergiefed
hafa þad sanna Lios. Enn vier (goder Br=
ædur) sem daglega gaungum j Liose Dr=
ottens / og vier sem vitum ad vier erum
fyrer Guds Nad ordner Liossens Born
vier skulum og lijka a Natturnar vakande
vera j Bænene/ trua og vidurkienna/ ad
Nott og Dag þa erum vier z gaungum
vier j Liosenu/ Þar fyrer skulu vier ecke
lata Myrkrenn villa oss/ nær huorium vier
[illegible] kemmer. Vered þuier j Bænene z
Ba na

Bænaakallenu/Læted þar ecke af Nött
og Dag/ Vered ecke freger nie seiner nie
later þar til/ og læted Bænena aldrei br
egdast.

Þuiad vier erum nu fyrer Náð og
Myrkum/og fyrer Anda Guds vors/ad
nyu endurfæddir/þui lætum oss hafa A
stundan a þeim eilijfa Deige/þar vier sa
kan verdum j Ljosenu / j Rijke Guds
þar ed vier munum huorke sia Nott nie
Myrkur. Þar fyrer verum nu vakande/
og alla Tijma sparneytner/halldande fast
a Bæna akallenu/Gud ad tilbidia / lofa
hann og dyrka Daglatanlega/so leinge sem
vier lifum hier j Heime.

XI
Capitule

Hefur ad halda Sermon hins Heilaga Bernhardi/ Þad er eina litla þo miög Huggunarsama: Vm Pijnu og so sem stutta Yfirferd allrar Herrans Jesu Christi Lijfsögu & Hieruist af a Jordunne/ Enn þo helst hars Pijnu og Gledelegrar Vpprisu og sigur sælu Vppstigningar.

Esa. 53. Hann sprettur upp fyrer hönum lijka sem Vidarteinungur/ og suo sem onnur Root vr þurru Lande/ Hañ hefur enga Frydleika ne Fegurd. Vier saum hann/ og þar var eckert Alit so ad vier hefdum mætur a hönum/ Hañ var sa hiñ allra fyrerlitlegaste/ & hiñ forsmaanarlegaste/ fullur af Sorg og Siukdome. Suo var hann forsmadur ad Meñ byrgdu sijna Asionu fyrer hönum/ Þar fyrer giördum vier hañ einskis.

Sannarlega þa bar hann vorn Siukdom og vorum Hrygdum hlood hañ vppa sig/ Eñ vier hielldum hann fyrer þañ sem plagadur var/ og af Gude sleigenn og pijndur/ Eñ hyr er vorra Misgiörda saker er hann særdur/ & fyrer vorra Synda saker er hañ lemstradur. Hegningeñ liggur a hönum / vppa þad vier hefdum Fridenn/ og fyrer hans Benlar erum vier Heilbrygder ordner. Vier faarum aller

villt

ville sem Sauder/huor eitt þa ræparð suna Gøtu/Enn ÞRotteñ lagde allar vorar Syn der vppa hann.

Þa hann var strappadur og pijndur/lauk þú ei vpp sinu Munne/Enn sem Lamb þad til Dräps er leidt/og so sem sa Saud ur er þeiger/fyrer þeim er ryer hann/og vpp lyfur ei sinum Munne.

Enn vr þeirre Angist og þeim Doome er hann j burttu numenn/Huør vill telia leingd hans Lyfdaga?

Ein Agiæt Aminning til allra Manna/ad þeir hugleide af Hiarta vors Herra Jesu Christi Pijnu og hns Vpprisu.

WPP/vpp/aller vier sem heþum vort Nafn af Christo/og loþum Gud Drotten vorn haleitlega/og prijsum hn af øllu Hiarta/sem er Jesus af Nazareth/huorn Gydingar saklausann til Dauda dæmdu/huør ed Krossfestr var af Heidingium. Aller vier sem erum Christner/lätum oss sia og skoda/og af Hiarta vmhugsa og hugleida hans allra stær

 siu

fiu Audmyke og Mynkun þat vti/ z þat
aþ vilium vier hafa vora Lyst og Glede
og þar sie honum epter fylgia / Huiad
slijkt er tiekt og tilheyrelegt/ slijkt er Gott
og heilsusamlegt/ og þad er vor Christena
Manna heydur og Hroosan.

Huiad þesse hans Mykun og allra
mesta Nidone/ eit þau obilande Barnesi
huar med hañ/ so sem med sijnum Almat-
tugum Krapte/ og ovmrædelegum Guds
Vijsdome / hefur Dasamlega Endurleyst
Mañlegt Kyn / og Volduglega verkad
Mannkynsins Sælu og Saluhialp/ og
enn nu verkar.

Vor Herra Jesus hñ er Krossberstur vor
ra Synda vegna/ og þar med hefur hañ
allann Kross og allañ Motgang/ hiettlæt
ann og sætann giørt Huørsu þungur sem
hann er fyrer alla þa sem hann elska.
Christur vor Herra hann er Dæeñ/ z hñ
hefur Sigur vnned a Daudanum/ vppa
þad ad vier hefdum Lijfed fyrer hann.
Huør er sa sem ecke vill elska Herrañ Je-
sum Christum? Huor er sa sem ecke vill
hans vegna lijda nockud?

Ad vyssu vor Drottenn Jesus Christ
us er yfer Krossens Smaan og Vyrde
hin geingenn / sinna allra hæstu Dyrd og
Vegsemd. Og med þui hann var hlyddenn
sa er honum ab sijnum Fodur giefed al-
le Walld / bæde a Himnum og a Jordun-
ne / og hann hliota aller Guds Einglar
ad tilbidia / og j Nafne Jesu verda oll
Knie sig ad beyia / þau sem eru a Himn-
um og a Jordunne / og vnder Jordunne.

So heyrdu nu (þu Christenn Madur)
j huorium ad komenn er þijn Kross / huar
inne ad stendur þijn hæsta Æra og þinn
Heidur / sem er j Nafnenu þijns Drottens
Jesu Christi / sem fyrer þig er Krossfest-
ur / J þui Nafne sem er vpp yfer ollum
Nofnum / J huoriu Nafne hier a Jordu
Blessader verda aller þeir sem nockurn tij-
ma hafa Blessan odlast eda feingeb.

So gledied ydur nu þier Guds Born
og hrosed Nafne ydars Lausnara / Pryss-
ed hann Ynnileiklega / hann sem er vor Ev-
dvrlausnare / sa sem so mykla Nute hefur
oss veitt / Vegsamed hann med mier og lof-
ed hans Nafn / og seigium so.

Ein Hiartnæm Þackargiörd til vors DROttens Jesu fyrer hans Endurlausn.

HJer prijsu þig Herra Jesu Christe/ þu Kongur Israel & Heidinna Þioda. Vier lofum þitt Nafn þu Kongur allra Konga og DRottenn allra DRottna. O Gud Sebaoth þu allra hæste Kraptur Almattugs Guds/ Vier gøfgum þig/ þu allra hælgasta Lausnarverd/ vorrar Endurlausnar/ Vier Heidrum þig haleitlega/ þu Fridarens Forn þu sem fyrer þess allra sætasta & kostulegasta Fornar Ylm hefur stillt og blijdkad þinn Fødur a Himnum/ og hefur snued hans Hiarta/ so ad hann alitur pa Vesølu/ og er Nadugur oss Reydinnar Børnum.

Ja ad visu/ Herra Jesu/ Vier Heidrum og prijsum þinn mikla Kiærleika Rast þijna og Elsku til vor/ og vier hugsum til þijn oafleitanlega med Lik

og Fognude. O Herra Jesu Christe/ Loß og Packargiord þarum vier þier i hvorn þyrer þijna margfallda Nad og Myskun /sem þu oss aumum og Syndugum Fortapudum Monnum veitt z audsynt heþur/ Amen.

Um Lijtelæckan og Holldgan Herrans Jesu Christi.

Sia þu minn Herra Jesu/ þegar vi er vorum þijner Ovtner/ og Daudenn Drottnade yfer ollu Hollde/og allt Adams Aþkuæme vegna Syndareñar vnder Logmalsins Bolvan/þa miñtest þu a Ord þijns Nadarsama þyrerheites/og leitst oß Himnum ofann nidur i þennann vorn Eymdar Dal. Ja/ þu leitst a'Grind þijns Lyds/og liest þier hana til Marka ganga/ þu tokst þier þyrer Hendur ad haþa Þancka til vor/sem var þæncke Fridarins og Endurlausnarennar.

Og þo þu værer Sonur Guds og sañur Gud/jafn eilijfur/eirnrar Veru z Undersꝭodu med Fodurnum z þeim Heilaga Anda/og bygger j þui Liose/ til huørs eingeñ kañ ad komast/ Og þo þu bærer alla Hlute med þijnu Kraptuga Orde/þa hefur þu þo ecke fyrerlited vora Eymd / Helldur komstu epter til vor/z nidursecker þiñe Majestatis Dyrd/ j vorn auma Verkleika/ so þu mætter smacka vora Hrygdar Eymd/z ad þu tilreidder oss z byggder ad nyu til Eilijfrar Dyrdar.

Min Herra Jesu/þu hefur ad soñu mætt senda Cherubim/Seraphim eda einhuørn af þijnum Einglum/til ad fullkomna þetta Verk vorrar Endurlausnar/Eñ hier þotte þad oplysted/z þijn Aast z Elska til vor var mykiu heitare/ Þar fyrer komst þu sialfur/ og varst Hlydeñ þijnum Fødur/huøꝛ ed siñ Oseigianlega Kiærleika til vor hefur so rijkuglega og Dyrdarsamle

ga openberad og j liose læted/ ad hafi þier sijnum Eingietna Syne ecke hlijfft hefur vorra Vegna.

Þu ert komeñ/ Herra Jesu/ ei so sem farande fra einum Stad til añars/ edr so ad þu haf Himnana forlated/ Helldr hefr þu a þig teked vort Holld og giort þig so oss nalægañ / Ja/ þu ert komeñ af Konungleguin Stoole/ þiñar Dyrdar/ z stiest nidur j Lijf eiñrar fyrerlitennar Meyar/ huar ed þo var skijr og hrein/ og ei hafde noekurn Mañ kieñt/ J heñar Lijfe ertu af da samlegum Krapte Guds og Yferskyg gingu Heilags Anda gieteñ/ Og af heñe fæddur/ eirn sañur Madur/ Þo suo/ ad fyrer slijka hollilega Fæding þa hefur þin Guddomlega Tign ecke Minkan lided/ nie heldur Meydom-ur þiñar blessadrar Modur skaddast.

Oh hvijlijk þurduleg Nad/ Oh huijlijk oseigianleg Myskun er slijkt?

Miñ Drottiñ/ þu ert Gud þeirra

 allra

allra hæleitustu Tignar og Dyrdar/
og þo þotte þier ecke Minkun ad ver/
da þyrerlitenn Madur. Ja ad vera/eins
aumur Madkur. Ja/þu liest þad ecke
nægia ad vera vor Fader og DRotten
helldur villder þu og einnen verda vor
Broder.

Um Herrans Jesu Fatækt
a Dogum hans Manndoms.

Minn DRotten og minn Gud/ þu
ert Gud sa allt hefr i Hende z huorn
eckert skortar/og jamt hefur þu ecke
þyrerlited vera Fatækt/helldur fatæ/
art sem þu varst fæddur þa lægstu Ne/
yd og Skort. Þui so sem Ritningenn
vottar/þa var þad fyrsta/þu fieckst eck/
ert Rumm i Giesta Herberginu/Nelld/
ur varstu vafenn i Fatæklegum Torn/
um Reyfum/ og lagdur i eina Fiola
Jotu edur Stall/ Þu sem þo hefur
alla Jardar Kringluna þier i Hende/
Og

Og med þessum hætte vard þijn Husfa Moder j hia skinlausum Skiepnum þier eina Voggu til lans ad taka.

Þier aller sem lyded Neyd og Fatæ't vered med godu Giede/og glededd ydur/ þuiad Gud hann er Fatækur ordenn med ydur/Sia/hann lætur ecke leggia sig nid ur j eina perkostulega Sæng / ei vepia sig j Silkereyfum. Enn herr þu Ryke og Mektuge/ Quat af Stærer þu þig? Veistu ecke ad þu ert Mold og Aska/ þo þu ligger a minkre Sæng? Sia þu Kongur allra Konga hann liggur hier j Heye og Grase/ og hann hefur hier med vijgt og helgad Fatækra Manna Flet/ og þyrerlytleg Legurum Aumra og Vesallra. Þar fyrer þorsma ecke þann hinn Fatæka/liggiande i litlu Grase/og a Aumu Giæruskinne sijnu/Hura helldur vm huad þu ad Barnkorned Jesus hann villde helldur liggia j Halme og Heye/helldur enn j þuilijkre minkre Sæng/sem þijn er.

Vm Opsokn Barnsins Je-

fu/z. vm þad Hrædelega Barna Dr
ap Herodis Kongs.

Ef þo þu værer eitt bleitt Barn minn Herra Jesu/ þa varstu ecke ad helldur prij þyrer Suerde Opsoknarans/ Huiad þa þu varst eñ a Modur Briooste/þa birtest Eingell DROttens Joseph j Draume/og sagde/ Tak þig vpp / og tak ad þier Barned og þess Moodur/og flydu med þad j Egyptaland/og vert þar allt þangad til ad eg seige þier/Þui þad mun skie/ad Herodes leitar Barnsins til ad þyrer koma þui.

O Herra Jesu/Huorsu miog snemma teek til þinn Kross og þijn Pijna? Huiad þu smackader og leidst ecke all einasta Opsokn a sialfum þier/hellldur z eirnest Daudañ a þijnum litlum Medbrædrum/huoria Herodes Kongur liet þissa vegna/morgum Þusundum saman/ a þeirra Mædra Briostum grimmlega deyda og Lijflata.

Um Barndom Herrans

Jesu/og hans Hlydne vid sina Forelldra.

Pa nu lided voru Aarenn þijns Blauta Barndoms / pa hefur þu j allre Audmyckt og Lijtelæte gieped oss eitt ægiætt Epterdæmis/huarnen vier eigum ad ganga Veigenn Saklleikans. Huiad ecke liestu sitta þig j Rada þeirra Ogudlegu/hellldur setter þu þig a mille Kienefedranna j Musterenu/adspurder þa z hlyder þeim/þar þu varst þo sialfur Meistare allra Lista/og Spekenn þijns Himneska Fodurs. Og hefur giefed oss Epterdæme þinnar Hlydne/j þui/þu voorst med þij num Forelldrum/og þo þu værer Herra alls Heimsins / þa varstu þeim þo hlydugur og vndergiefenn.

Um fullkomenn Alldur

Herrans Jesu og hans Skijrn og Freisting.

D vijs þeg

Þegar þu varst nu komen til þijns fullkomens Allduré / og þu skyllder vppbyria þitt mykla Embætte / þa gi eckstu vt so sem ein sterkugud Kiem pa / til ad hialpa þijnu Folke / og ad hl aupa Veigen j giegnum allar vorar Eymder og Hørmungar. / Og fyrst / So ad þu yrder lijkur þijnum Brædrum j ollu / þa komstu til Johannem þijns Þienara / huor ed j þan Tijma var ad skijra auma z Syndugа Men j Anne Jordan / og þu eyinfest ad skijrast af honum / þu Lambed Guds hid Sacklausa / eins og værer þu eirn af þeim stærstu syndabrots Monnum / sem vrtu ad giora Jdran / þar þu þo vast Syndlaus og obleckadur j allann mata. En þu liest skijra þig / ecke ad þu villder fyrer Vatned / sialffan þig helga eda hreinsa / Helldur ad Vatned yrde fyrer þig tilreidt og Helgad / og til heilagrar Heilsusamlegrar Skirnar.

Eñ strax epter þÿna Skijrn/gieck fu fyrer Krapt Heilags Anda j Eydemorku/ hvar þu med storre Þolenn mæde þostader j Fiorutijger Daga/og leidst sart Hungur og allskyns Freistingar/ Hæd og Spott Diøfulsins/vppa þad/ ad vier mættum hia þier þa z þiggia vijst Traust z fullkomna Huggun/þar vppa/ad Gud vilie z eirnenn giora bærelegar j þessare Tymdar Eydemorku/allar vorar Aastrijdur z Freistingar.

Um Herrans Christi Kienningar og Jardteikner/Kallan Postulana z hvornen hann var i þessum Heime Foraktadur og fyrerlitenn

Epter þetta komstu Herra Jesu til forfapadra Sauda af Huse Israels og barst fram fyrer þa þitt Guddomlega Ord/so sem klaart skijnanda Lios til ad vpplysa Heimenn med ollum þeim sem hlyddu þinum Ordum/ þa

bodader þu Guds Ryke. Þynar Pre
dikaner stadpester þu med storum Ja
rteiknum/ Krapt þyns Eilyfa Gud
doms synder þu a ollum Verkum og
Stukum/ z ollum Monnum veitter þu
og gaf st fyrer eckert/ allt þad þeim
var naudsynlegt til Saluhialpar/ sue
þu feinger þa til þyn lockad z ladad.

Eff Hrra Hiortu veru þoi myrkud
j sine Hein sku/ z þeir forocktudu þyn
Ord/ og þyn Dasemdarverk/ sem þu
DROttenn giørder a mille þeirra/ eff
udu þeir ad onguu/ Po hiellst þu ept
er ueckrum sæm einum/ hvoria þu vt
ualder þier af þeim Verku/ sem for
ecktader voru fyrer Heimenum/ huer
ia þu hafder fyrerhugad ad vera sky
lltu þyner andleger Riddarar z Kiem
pur/ fyrer huoria þu æsetter þier allt
þad huad hætt og Mecktugt var j He
imenum ad sigra/ og med vndarlegum
hætte ad yfervinna.

Enn Heimurenn hafi var ecke alleī
nasta

hafta opacklätur/ fyrer þijna Velgi-
orninga sem þu veitter honum ap ſtt
arre Nad og Giafku / helldur hepur
hañ þar opan a hadt þig z ſpottad/
og giort vid þig OKOtteñ allra Or
ditna/allt huad hañ lyſte. Þuiad þa
þeir ſau Daſemdar verk Guds ſem
þu giorder þeirra a mille / og vm alla
Æpe hapde alldrei neckur adur giort
þa ſogdu þeir ſo/ Ecke er þeſſe Mad
ur af Gude/ Item/ hañ virkur Diop
la fyrer Belzebub Dioplahopdingia
Item/ Hañ hepur Dioful eñ/ hañ vill
er Folked/ hañ er Mathakur z Vijn
ſvelgur/ Hañ leggur lag ſitt vid Toll
heimtumeñ og Berſynduga.

Sia hier þu Christeñ Madur/ Og
merk þetta vel / Þui villtu illa liþda þad
og lata hier miſlijka þott Neimureñ tale
allt illt vm þig? Neyrer þu ecke hulijka
Smaan þiñ Lausnare hepur ordid ad liþ-
da? Hape þeir kallad Husbondañ Belze
bub/ Huad myklu framar munu þeir giora

þad vid hans Heima Men? Enn þu hin sætaste DRotten Jesu/þu heþur ell þesse Smanar Ord og Lastyrde med stærre Þol enmæde lided/Og lyka þa þr villdu grÿta þig þa ertu erden þ þeim so sem, sa ecke heyrer/z eckert þorsuar hefur j sinu Munne.

Huernen̄ Herran̄ Jesus va

rd aþ sinum eigen Lærefueine suiken/ og huersu vingiarnlega hann hellt sig vid sinn Suikara.

Vm sider/DRotten̄ min̄ Lausnare þa þu varst aþ einum þinū eigen Lærefueine/þeim Glotunar Syne Juda porrædenn/þa hoþa þeir þin Heilaga Dyrmæta Blood ecke meira virdt nie halldeb enn Þriatiju Silfur Peninga/ og þig falslausann Lÿþe suipt. Og þo ad ofru og Illska þins Suikara være ecke dulenn fyrer þier DRottenn Jesu samtlyka vel/þa þu epter Kuelldmaal tydena/huoder Fætur Lærefueinanna/ þa blioyptu ecke yþer han̄/Nellour hef ur þu

ur þu kroped nidr pyrer hm / beygt þin Knie / og med þÿnum all a Heilagustu Hondū griped til hans bloduadra Fota huorier pliotet voru til Blods Vthell ingar & heþur þa þuered og þu kad-

Sia hier til þu Madur / sem ert Mo lld & Aska / Lat hier slÿkt ganga til Hiarta / Huar pyrer metnar þu þig? Og þui Drambar þu i þÿnum Metnade / og þui giefur þu verid so stor og Rijk latur / eda Ofolenmoodur / þegar þier gingur nocku lited a mote / Lijttu a Deme DRottens / sia / huorsu Audmiukur Horguær og Liupur hann er? Sia þu Herran Jesum Skaparan allra Huta / Sia þu hañ mijk la Domara Lifendra og Daudra / Sia þu orsu hann beyer sijn Knie pyrer einum Manne. Ja / hann liggur pyrer Fotum sijns Forrædara / og þuær þa. Lijttu a þetta Deme / og lær þu hier þu Syrstest Madur / huorsu ad þiñ Lausnare er Good ur / og af Hiarta Lijtelatur / og skammast þin ad vera Drambsamur og Ofolenmoodur.

Þu hefur eirnen og so/ Herra Jesu Christe/ lated sia þijna liwplega Nog uærd j þui/ ad þessan otrua Suikara villder þu ecke openbera nie a Nafn nefna fyrer Læresueinunum/ eda giora hann openberlega til Skammar hia hin um øδrum/ Helldur talader þu tíl hans vinsamlega/ seigiande/ Huad þu gierer/ þa gior þad snart. Enn þyrer allt þetta miukade ecke hans Grimd vid þig/ helldur gieck hann vt/ og hugadi vm huornen hann skyllde koma fram þui stora skiemdar Verke sem hann hafde j Synne.

Huornen erfu af Himnum ofan fallenn/ þu fagra Morgunstiarnas Oh Juda/ þu sem varst Heilagur j Gu gnude Paradijsar/ eirn Hluttakare þiss Himneska Borgaraskapar/ og Gieskur vid Bord og Ord DRottens? Huornen erfu nu fallen a medal Myrkranna Sona/ þu sem ædur varst neytande af þui allra lystelegasta? Þui hefur þu

giefed

giefzed þig til Skarns og Saurenda Dispulsins.

Um þa seinustu Huggunar

Predikun/Herrans Jesu/ og þañ Sorg argang/sem hann gieck til Fiallsins Oliveti/ ꝛ um hans Dauda strijd ꝛ Angist j Grasgardenum.

Þegar Judas hin̄ ohreine var ǿtgeingeñ/og Herran Jesus var epter med sinn Heilagt Selskap/O/ huørsu liufslega up lauk stu þa þijnum Muñe/Huad dyrdlega Rædu hafder þu til þiña Brædra? Þui ad jafnsnart sem þiñ Suikare var-j burtu/huor ei var verdugur ad hann/skylldi heyra vppa so liufslega Huggunar Predikun/Sia/þa lietstu þijna hugguunarsama Rædu fram fliota sem Vatsstraum/ og ljfgader þar med/ og endurnærder þijna Lærersueina.

O/ og þegar þu hafder lagt fram̄ fyrer þijna Brædur/allskyns heilnæm Ord/vm Christelegañ Kiærleika/vm sanna Þolenmæde/ og þad fleira sem til heyrde hans

Fødurs Rijke/ þa gieckst þu vt aff Borg enne Jerusalem/ til Olíu biallsins/ og loꝛ mst j þa i Stad/ sem þinn Suikare vissi v. aff/ med þui þu visser allt huad yfer þig atte ad koma.

Mia Herra Jesu/ Huad hrygg vaꝛ þijn Sal j þann sama Tijma/ Huoꝛ su stor var þijn Kuol og Angist/ ꝛ þu ꝛtia þu gaffst þig vel viliuglega/ m̄ þui ad þijn Pijna var so nalæg/ Og huad yfer þig kom/ þad leidstu þolen modlega. Er þette þier Mijnkun ad openbera þetta þijnum Brædrum/ þa þu sagder so/ Mijn Sal er hrygg allt i Daudann/ Ja ad vijsu/ þu bielst fꝛ am̄ a þijna Asionu allt til Jardar/ ꝛ j þiñe Daudans Hrygd og Angist ba dst þu þinn Fødur/ seigiande. Minn Fader / eff þad er mogulegt/ þa lijde aff mier þesse Kaleikur.

Enn huad þung, og beist vered hef. ur þijn Hiart ans Pijna Kuol og An, gist/ þad avijsar og vottar þinn blodug ur Sue

ur Sueite sem rann vt af þijnum Hel=
laga Lijkama/so sem Blood dropar a
Jordena nidur.

O Herra Jesu minn einka DRot=
tenn/ Huadann kiemur slijk Angist yf=
er þig? Og huad merker slijk sorgar=
leg Bæn? Hefur þu ecke viliugur gie=
fed þig j Daudann? Og vitiande af
Hiarta þarf þijnū Fodr þessa Forn?
Ja ad vijsu/Enn vier holldum ad allt
þetta er skied/oss þijnum veykum Lid
um z Limum til! Huggūar/so ad vier
skylldum ecke oruilnast/ þa vier verd
um varer vid Hollds ins Veykleika/ ef
Andenn er reidubuenn til ad Lijda/ og
er holennmodur.

Ja minn Lausnare/þu hefur viliad
lata oss sia a sialfum þier þennann
hæfturlega Hollds ins Veykleika/ vp=
pa þad/ad vorer Lijkamer vpptendrest
j Angist z Elsku til þijn/og vort þack
læte mætte vaxa/Med þui vier siaum
hier og lærum/ ad þu hefur bored vo

ra Kuol / z hepur mz storre Markans Kuol z Angist endad þӯna Pӯst. Þui ad so er ad sia / ad Þise sargarlegu Bo nar Gud sieu Ord Hollðsins enn ecke Andans / þui þu talader so þar epter / Andenn er reidubwest / einn Holldid er veykt.

Vm þann Suika Koss / Med huorium Herran Jesus var Suikaduenn.

Huorsu viliugur og reidubwen þitt Ande (minn Herra Jesu) vered hep ur til ad pӯnast / þad ma sia og merkia þar a / ad þegar þeir blodþyrstu Gyd ingar komu / og Suikaren med þeim vm Notena / med Lompum z logande Blysum / med Staungum og Vopn um / til ad fanga þig / þa giecktu sialf ur vel viliuglega wt a mote þeim / Og so þar skylldu ecke mistakast til / þa gi eckstu þitt opinberlega vnder August. Og þa Suikaren kom nær / og villde

be minnast vid þinn Blessada Munn/ þa snerer þu hier ei vndan/ so hann være nu ofrurre og argare enn nockur skin laus Skiepna/ Nelldur stodstu kyrr/ z lagder þinn Munn (j huørium eingenn Suik nockurn Tijma eru fundenn) vid hans Munn fullann med Flærd og Illsku. O Jesu þu Saklausa Lamb Guds/ Nuad hafder þu ad giøra mz þad Wiks? Nuad lag hefur minn Herra Jesus med Beli-l?

Enn Herra Jesu/ þu hefur enn nu j þessu siñe lated sia og merkia þinn myk la Kiærleika j þui/ ad þu letst ei epter liggia ad mykia þad Illa Hiarta Suikarans/ og Nuxader vm yckar ga mla Vinskap/ og minnter hann þar a/ seigiande/ Winur/ Nuar fyrer ertu komenn? Ja/ þu villder koma vid hanns O gudlega Hiarta/ og snua hønum j frá hans stoora skiemdar Verke/ þa þu sager til hans/ O Juda/ suikur þu Manzins Son med Kosse?

Huernen ad Herran̄ Jesus verdur gripeñ og bunden.

Sia þu minn Herra Jesu/ þu hiñ sterke Samson/ Huad flotarer eru Phil isteí til ad grýpa þig? Þuiad enn þo þu slæger þa mz þýnum Almattugū Armlegg til Jardar/ þa lietu þeir þo ecke af. Enn þu vilider lata þad so vera/ ad syna þeim þitt Almætte/ þa þeir gripu þig/ ecke þier til Hiälpar edur varnar/ helldur vppa þad/ ad þeir j sijnū mañlegum Metnade mætte sie/ huorsu ad þeir þormattu eckert j mote þier/ ef þu hefder þeim þad ecke lof ad/ og lated þad epter þeim.

O þu Giæskufulle Herra Jesu/ Huor les þetta so hann harme ecke/ e huar kann slijkt ad heyra so hann klö ckne ecke? huernen ad þeir fara ad leagia sijnar mañdrapa Hendur a þig a þeirre Stundu/ þu liuþa Lambed Gu ds sem eingan Mosmale hafder j þij nuin

mun Munne. Þeir binda z reyra þig / hid Omyſkunſamlegaſta/og ſuo ſem Mordingia leida þeir þig til Daudans med Spie og Spotte/ Samt ſynder þu þeim þijna Myſkun/og þiñ Kiærleika/ i þui þu villder ecke lijda / ad þeim være mote giørt / og haſtader a S. Petur / fyrer ſijna oþolſɑmlega Vandlæting/ þa hañ villde verie þig/ og med Suerde ſlo i Nopeñ til Ovinanna. Voluud ſie þeirra Reide/ þui hun er ſo ſtraung/ og kañ ecke ad ſeþaſt huorke med þijnum Daſemdarverkum/ z ecke med þijnum Liuflegum Ordum.

Huorneñ ad Herrañ Jeſus var heþdur fyrer Kieñemanna Noþdingiann og var þar hæddur og Spottadur.

Epter þetta varſtu DRottiñ minn Tauſnare leiddur fyrer Kiennemanna Noþdingañ / og hafdur fyrer Rad þeir

þeirra Oguðlegu/það samaſt vär kom
ed j mote þier/ fyrer huorium þu giör
der eina tyrðlega Jatning / ſem vera
mätte vm Saklleikaſt. Þu allra ſtuþa
ſte Lauſnare Jeſu Chriſte/huilika O
heyrelega Smꝍan og Minkun heþur
þu orded þar ad lijda aþ þijnu eigenn
Folke ? Þeir ſpyta og hrakia j þitt
allra Heilagaſta Andlit/a huort Eín
glarner girnaſt ad horþa/Jꝍ/þitt all
ra frijdaſta Andlit/ſem Himeneſt med
Fagnade vpp fyller / og huort aller
Heilager vegſama / a það haþa þeir
með ſijnum Ohreinum Vorum hrꝍ
kt/það haþa þeir med ſijnum Oguð
legum Hondum ſleiged/það hafa þe
ir til Spotts og Hꝍdne byrgt/og þig
(þu ſem ert DROTTeſt allra Hluta)
haþa þeir med ſijnum Hondum bared
ſo ſem þaſt leiðaſta Þrꝍl.

Jꝍ/ Þeir lietu ſier ecke þetta nꝍg
ia/Helldur haþa þeir þijna Sꝍl/Ne
ðnum Moñum Ovmſkornum j Hend
ur þeim

ut þeingeð. Þui þeir leiddu þig bund enn þyrer Pilatum/og bædu að hann skyllde krossþesta þig. Ja DRottenn Jesu/þu sem ecke visser aþ neckre Synd/þig framselia þeir j Dauðann/enn Mordingiann Barrabam bædu þeir lausann/og feku so Vlþ þyrer Lamb/ Ohreinende þyrer þ beste edla Gull. O huad Aumt og Ovidurkuæmelegt var slijkt:

Huad Herran heþur þyrer Landsdomaranum Pontio Pilato lided.

Pilatus sa oguðlege Domare visse vel/ að þeir heþdu vt aþ Hatre og Aufund framm sellt þig minn Lausnere / Þo liet hann ecke aþ/helldur plagade hann þijna saklausa Sal / med allslags Plagu og Driette. Hann tooc vid þier (vr Hondum Gydinga) hæddum og spottudum/og þor-þo so med þig/að þu blaust að lijda enn meira Hád z Spott/Ja að vijsu/

Þiñ allra Heilagasta Lijkama hefur hann ſmargreetelega leted ſla ꝛ lemia med Vondum og Suipum / og margfalldad ſijn pijna Pijſl og Plagu / og ꝛiolgad pijnar Hormungar.

DRottenn Jesu / þu liuꝛaſte Son ur Guds / Huad hefur þu ad-hafſt? Huad hefur þu til Saka / ad þu ert ſo ſmanarlega vtleikiñ / pijndur ꝛ plagadur? Ongua Skulld / og ſijdur eñ engua hefur þu / Enn eg / eg / eg Aum ur Vesall Madur er Sok ꝛ Orſoke til allra þiña Hormunga og Pijſla / Eg hefe broted / enn þu hlaust ad bitala þar fyrer. Eñ ſia med ollu þeſſu vert hur Illska Syndinga þa ecke enn nu ſodd nie mettud.

Huornen ad Drottenñ Jesus

vard. Stryds Monnunum i Hendur gi efen / og af þeim hæddur / vtleid dur og Kroſſfestur.

Ad skyldu varstu/minn Herra Je
su/þeim Ovinskornu Strijdsmonnum
i Hendur feingeñ/þeir ed þig attu mz
allra smanarlegesta Dauda ad aplija
ka. Þesser Hreckuisser Skalkar lietu
sier ecke nægia þar mz/ad þeir skylldu
þig Krossesta/Helldur tooku þeir þig
og leiddu fram̄ vppa nytt / og veittu
þier þar allra stærstu Hædungar/Þui
ad so stendur þar vm skrifad. Enn
Strijds Meñerner kolludu samañ all
añ Flockeñ / og toku hann af sijnum
eigeñ Klædum/ z lagdu yfer hañ gam
lañ Purpura Mottul/ og flietudu
Koronu af Þyrnum/og settu hana a
hans Hofud/og gafu honum i Hæ
gre Hond eirn Reyrsprota/ Buktudu
sig fyrer honum/spottudu hañ z sog
du/Heill stertu Kongur Gydinga. Og
þeir skiopu hann/og hræktu a hann/ z
tooku Reyrsprotañ og hræktu honū
vm hans Hofud."

Og þa þeir hofdu fullspottad ha

 þærdu

færdu þeir hann aptur j hans eigen Klæde/og leiddu hann burt/ so ad hñ ber[?]de Krosspestur. Og hann bar sinn Kross. Og þeir hreyfdu hann til þess Stadar sm kallast Golgatha/ þar gáfu þeir honum ad drecka Edik med Galle blandad/Og þa hañ smackade villde hañ ecke drecka. Og þeir Kross pesstu hann þar/ og tuo Spilluirkia med honum/einn til hægre/ annañ til vinstre Handar/ eñ Jesū j midjed. Þa sagde Jesus / Fader pyrer giep þeim þad/þeir vita ecke huad þeir giøra.

Þar epter a/ Þa hañ visse ad allt var fram komed/so ad Ritningeñ upp fylltest/ sagde hann / Mig þyrster. Og jafnsnart hliop einn til/og fyllte einn Suamp med Edik/og sette ofañ a Reyrstøng/og riette ad hñs Munne/ Enn þa Jesus hafde Ediked til sijn teked/sagde hañ/ Þad er pullkomnad. Og hann kallade med harre Roddu/ og sagde. Fader j þijnar Hendur pel

eg mitt Anda. Og ad hneygdu Hof-
de andadest hann / Epter þ gieck eirn
af Stryds Monnunum þar ad/og opn
ade hans Sydu med Spiote/og jafn
snart rann þar vt Blood og Vatn/ off
til Endurlausnar og eilijfrar Salu-
hialpar.

Vakna nu vpp Saal mijn / og gieck
ad/Tak þig vpp/og lijt a þinn Endurlau
sara Jesum/Skoda þu hann j Speigle
sijns Ords/skoda þu hann/suo sem stæde
hann nu nalægur framme fyrer þier. Me
rk og sia mijn Saal / Huor er hanns sem
þar brunar framm/ suo sem eirn Kongur?
Enn er þo hladenn med Spott og Spie?
Hann brunar framm og ber eina Koronu/
Enn þesse Korona giörer honum Saar e
Suida/og hefur fært hans Hofud mióg
vt maka. Hann ber eirn Purpura Kyrt
el/enn þar med veitest honum eingenn Hei
dur/helldur hæsta Hæd og Spott e Sp
ie. Hann hefur Konglegann Sprota sier
i Hende/enn med honum verdur hans ve
sla Hofud bared og sleiged. Þeir hucka

og fyrer honum/falla a Knie og kalla hñ Kong/ enn slá framt þui hrækia þeir j hans Asionu/og slá hañ med Reyrprik.

Lijt hier til og skode/ Saal min/ Nu ad mykel og stoor er Sman þijns Drottens? Huad hryggelega er hañ leikinn og spottadur? Huersu begeñ og kiugur verdur hann ad ganga vnder þui þunga Krossers Trie? Ja min Saal/ þar ber T.R. otten þijna eilijfa Sman/ sem þu ætter ad bera eilijflega.

Enn er þeir komu med hann til Aptoku stadarens/ þa gafu þeir honum sopn snart ad drecka Edik med Galle blandad/ og negldu hañ a Krossen / enn hann bad fyrer þeim/ & sagde/ Fader fyrergief þeim/ þui þeir vita ei huad þeir giora.

O minn Herra Jesu/ Huorsu Polenmodur/ huorsu miog litt þur hefur þu vered i allre þinne Pijsl og Pijnu. Þu hefur ecke einusinne vpp loked þijnum Munne/ eige klagad nockurn hlut/ eige bored þig i illo/ ecke þig afsakad/ ecke hrosad þeim/ ecke nockud Vondt Ord

lated

læted af þier heyra / j giegn þessum goldum Nundum / helldur hefur þu vm sijder beded fyrer þinū Fiandmönnum/huad alldrei hafde nockur Madur giört adur fyrre.

Sia þu Sal mijn/ Nær hefur þu nockurn Tijma heyrt eda sied nockud mitt kara edur liufara/enn þinn Herra Jesus er? Skoda þu hañ vandlega/ hugleid þu hann/og lat þig hann forundra meir og meir/ & lat þier hans Neyd/Angist/Kuöl og Pijnu til Hiarta ganga? Sia þu/ huorsu hann hanger ber og nakeñ. Sia huorneñ hans allur Lijkame er albloodugur/fullur Benia og Sara/ Sia huornenn hann er med Hæde og Spotte a Krossenū festur/huorneñ ad hann hanger þar a mille tueggia Spilluirkia. Huorneñ honum verdur a Krossenum giefed Edik ad dreckia/huorneñ hañ skilst vid þetta Lijf/ Huorneñ ad hans Hendur og Fætur verda j giegnum grafnar/Huorneñ ad hanns Sijda verdur med Spiote opnud/Huorsu ad mircklega rennur Blooded af hans þinū

Sarum.

O mijn Sal/græt þu/og verd ei sem Stockur og Steirn/Legg þu Pijnu þij- ns sluþa Lausnara a Hiartad/og hugleid med huilijkre storre sorg/Pijnu og Ang- ist hann var hladenn.

Vm þau storu og þurdulegu

Teikn sem skiedu þa Drottenn var Kr- ossfestur/og vm hans Nadar- rijka Kiennemannskap.

Mijn Sal/so sem þu hefur nu j Hi- arta þijnu hugleidt þa ovnrædelegu Mij- ukun þijns Herra og Lausnara/So hug- leid nu med þurdande Hiarta hans Dyrd og Majestat. Giæt ad/huorneñ hann he- fur lated sia sijna Dyrdarlegu Magt mz storum Dasemdar verkum/heyr huad Ritn- ingeñ seiger. Fra siottu Stundu (had er fra Hadeige) og allt til nijundu Stund- ar (had er til Nons) vard Myrkur yfer allt Landed/og Soleñ misste sitt skin/ og Fortiallded j Musterenu rifnade j tuent/ fra Ofanuerdu allt ofan j Fald/og Jo- rdenn

tdenn bitzadest/og Biorgenn sprungu/ og marger Lijkamer Heilagra sem suaþu stoo du upp/ꝛ ct.

Sia þar mijn Sal/ Þekta ma heita eirn Herra/ia sem med sinne Kuol ꝛ Pijnu/þannen hrærer Himen og Jord/ og med sijnum Dauda uppuekur þa Framm lidnu / Ja mijn Sal/ þad er Drottenn þinn Gud/Jesus Christus/ þinn Salu hialpare/sa eingieteñ sonur Guds/ sañur Gud og sannur Madur/ huor alleinasta vnder Solunne er fleckleus/og hreiñ af ollum syndum. Enn sia þu/hañ er a mz al Illvirkia reiknadur/og so sem eirn Lijk þrælar spilltur Madur / og sa allra Lijtel motlegaste halldeñ/Ja/lijka so sem eirn o skaplegur Burdur er hañ vtkastadur/So hefur Gydinga samkundan/ sem ein Jll Moder/kastad honum fra sijnu̅ Briostu̅.

Hann var sa allra Frijdaste a medal Mannanna sona/Og sia þu/huilijkur hañ er ordeñ? Enn þu skallt vita/hann er vegna vorra Misgiorda særdur / og vegna vorra Synda er hañ lemstradur/og er or denn su allra liuflegasta Breunefoorn/hu

er ed hægeleg er og Ilmande fyrer hier/ þu Gud Fader ei yfrar Dyrdar/ til þess ad sinna þine Reide fra oss Aumum Sy ndugum /og giefa oss þad eilijfa Himna Rijke.

Lijt ofann hingad þu Gud Drott enn af þijnum Helgedom/ Lijt hingad Heilage Fader af Nadum Himinsins og sia þetta allra Dyrdarlegasta Of fur/huort vor hinn riette og ædste Ki ennemadur fornfærer hier/ þinn allra Heilagaste Sonur vor DRottenn Je sus Christur/og hann fornfærer hi er þad fyrer Synder allra sinna Med brædra. O Gud vor Fader/vert nu sa ttur vid oss auma syndnga Menn/ og læt falla þijna Reide/huoria vier mz vorum margfolldum Syndum hefu uppvaked/Sia þu/Bloded vors Bro durs Jesu Christi/ þad. kallar til þijn vorra vegna a Krossenum.

Lijttu til minn Gud/ Huad hanger a Krossenum? Eg seige enn nu/Nu

ag

ad hanger a Krossenum? Þui þott
þetta sie fyrer laungu vmlided / þa er
þad þo ferskt z nytt fyrer þier/ z j þi
nu Auglite. Sia þu Fader/er þad
ecke Kiertell þins Sonar Josephs?
Ach og Auvi/Eitt Olmt Dyr hefur
hann rifed/og hans Klæde grimlega
sundur slited/ og þad j Blode fuolad/
Sia þu/ þinn hryggeleg sior Saar hef-
ur þad riþed þar a. Ja Drottenn þet-
ta er þad Klæded/ huort ed þinn sak
lause Þion liet epter j Hondum þeirr"
Egiptsku Hotkonu/þa hann villde he
lldur missa sitt Fat enn sijna tukt og
Æru/ z villde helldur ganga j Dauð-
ans Fangelsie/ enn giora hennar Vil
ia og hlyda hennar Ordum. Enn
huer eru þau Orden? Þesse sem Hof
dingen Heimsins sagde til hans/ Allt
þetta mun eg gieþa þier ef þu fellur
fram og tilbidur mig. Þui þad heþde
vered so miked sem ad hlyda Ordum
Hor Konunnar.

Agiætleg Huggun vt af gl

edelegre Vppriſu/og ſigurſællre Him
na ſor/Herrans Jeſu Chriſti.

Og nu/Gud vor Fader/vitum vier
ad þinn Sonur liker og Drottnar j ol
lu Egyptalande/ og j ollum Aattum
þyns Herradæmis. Þviad þu hefur
leyſt hã vr Fiotrum ⁊ Fangelſe Da
udans og Heluſſtes/ og ſett hann eirn
Herra j þÿnu Rÿke. Þu hefur giørt
vmſkipte a hans Fangelſis Klædum/
og ſett vppa hañ oforgeingelega Ko-
ronu/Þu hefur ſkrydt hañ med Oda
udleika/og til Heidurs og Dyrdar he
fur þu hañ vpphafed. Þviad þu he
fur lagt vnder hñ Rÿke Pharaonis/
og nidur broted verk Diofulſins. Hñ
hefur Dyrdlegan Sigur vnned a olls
ſdnum Ovinum/og er fyrer eigenlegã
Krapt vppfaren yfer alla Himina.
Med Heidre og Dyrd er hann Ko
rgnadur / og nu birteſt hann til hag
re hand

ee Handar þyns Tignar Belldis/fyr er þynu Auglite/ vorra vegna/þuiad hann er vort Holld og vor Broder.

Gud minn Fader/ Lyttu nu a og sie Andlit Jesu Christi þyns elskulega Sonar minns Lausnara/huor þier var hlydenn/ allt til Dauda. Snu þu ecke Augum þynum fra hans Undum og Saarum/ Vertu minnugur huilijka pullnadar Bot og Bitaling hn hefur giort f vorar Synder. Ja minn Gud/ ef þu villt vega samann vorar Synder/vid þa sarn Kuol og Pyn/ sem þinn saklause Sonur hefur lided vegna vor/ þa verdur hanns Forþienan meire og stærre enn allar vorar Misgiorder/þa munder þu lata þyna Reide falla og hans vegna veita oss alla Naad og Myskun.

Hiartnæm Þackargiord til

Guds Fodurs/ sa ed oss hefur giefed sinn Son/Og til Guds Sonar/ fyr er þa Ast og Elsku/sem hann hefur audsynt oss.

Gud minn Fader/ Eg þacka þier. Aller Tungur skylldu lofa og prijsa þig/ Fyrer þijna oseiganlega mykla Naad og Giæsku/ ad þu hlijfder ecke þijnum eingietnum Syne/ þijnu eigen legu Hiarta/ helldur sockter þu honum nidur vorra vegna j þann allra sufi virdelegasta Dauda Krossens/ Vppa þad/ ad vier mættum hafa eirn truan Medalgangara hia þier a Himnum.

Enn huornen a eg ad þacka þier þu allra liufaste Herra Jesu þu sem þui lijkt hefur til mijn vilied? Og huornen skal eg þier soddann Aast og Elsku bitala nogleg a? Eg/ eg sem er ein aum Manneskia/ Molld og Dupt/ og eitt veykt og Vesallt Kier? Huiad huorsu mætter þu meira giora enn þu giort hefur mier til Saluhialpar? Ja/ Fra Huirfle og allt til Ilia hefur þu þier giorvollum nidur sockt j Flood þitt at Þijnu/ og Votnest Hrygdarenn er þau ecu geingen yfer Saal þijna/ so

þu

þu freinger mig leystan vr mikla Syts da Flodde/ og fra Þeirre eilijfu Neiße se m yfer mier var.

Þui þu gafst þijna Heilogu Sal j Daudan/so ad þu freinger leyst r fr elskad mijna forkafada Sal/ og giæf er mier hana aptur. So er eg nu tuu faalldlega þier skyllldugur. Þuiad einu sinne hefur þu vtgiefed þijna Sal fyrer mig. J annan Tijma þa hefur þu og so leyst mijna Sal fra Eilijfum Dauda.

Mijna Sal hefur þu ad sonnu mier j tuær reysur giefed/fyrst þa þu skapader hana/j annad sinn þa þu endurleyster hana. Þar fyrer veit eg eckert /eg hefe og eckert/ þad eg kune ad giefa þier / nema þessa mijna somu Sal aptur. Enn huad skal eg Aumur Vesall Madur giefa þier fyrer þijna Sal/huria þu gafst j Pijnuna og Daudan fyrer mig? Eg veit þad ecke/eg hef þad ecke. Þuiad þo eg attie Himen og Jo

id/og alla þeirra Dyrd/z kyße ad giet pa þier þad/þa er þad alls ecke ad reikna j hia þinne oseigianlegre Giæsku/ og þijnum Velgiorningum/ sem þu hefur mier veitt og au-synt.

Ein hiartanleg Aastgroenn

Anduarpan/Ad Madurenn Christenn kunne Herranum Jesu epter ad fylgia j Truñe Elskunne/Vonenne/z verda honum lijkur j Krossinum allt j Daudann.

Herra Jesu Christe/ Ein þo eg giete kier allt huad mier er mogulegt ad veita/ þo skiede þ fyrer þijna Nad z Gudomlega veiting. Þat porer mitt Herra og min Gud/vil eg þig elska z lofa/alla mijna Lijfsdaga/ og af ollu mijnu Hiarta/allre mine Sælu og af ollum mijnum Kroptum/ Eg vil fylgia þijnum Fotsporum/ þu sem daenn ert fyrer mig.

Enn slykt kann eg ecke ad giora/ neina

niema þu giefer mier þad. Til þyn̄
DRottens lijtur Saal myn/ þt an þyn̄
kann hun eckert ad giora. Sia/ eg bid
þig minn DROttenn/ eg treyste a þig
þu sanur Gud/ eg vona a þig minn La-
usnare/ eg bid þig med mins Hiartans
Girnd og Andvarpan/ skalltu hia mier
og styrk min̄ Veykleyka.

Minn Lausnare/ Opt huxa eg vm
Vopnen̄ þinar Pijnu/ huar med þu ve
rkad hefur myna Heilsu og Saaluhia
lp/ Herra Christe/ j þijnu Nafne hep
eg mig vnder þad Dyrdarsamlega Kr
ossens Merke/ med huorju þu hepur
Sigurenn vnned. Eg þeinke a þyna
Þyrnekoronu/ s sett var þier a Hoefud/
Eg hugleide Naglana þa blodugu s
þier j giegnū Hendr ꝛ Fætur voru keyr
der/ eg huxa vm þ mykla spiot m̄ h̄ ó
lu þyn̄ sijda v" opnud. Ja Herra Jesu/
audmiuklega prijsa ꝛ lofa eg þyn̄ allra
helgustu Saar og þijnar Vnder/ þitt
allra helgasta Blod/ þin̄ heilsusama

Dauda/þijna veglegu Greptran/ þij-
na Gledelegu Vpprisu og Sigursælu
Vppstigning til Himna. Huad ep
ollu þessu kiemur mier Ilmur og Sæt-
leikur eilijfs Lijfs.

Eg bid þig nu O Drotten/ lijfga þu
Sal mijna mz þinum Lijfsins Ilm/
so ad eg vakne ap Svepne Syndanna/
og vppbyrie eirn nyan Lifnad. Vard-
veittu mig med Krapte þinar Pijnu/
pra ollum Vielum z Brøgdum And-
skotans/ Styrk þu mig/ og giep/ ad
Okid þinna Bodorda verde mier Liett-
bært/ og Hungen þins Kross sem eg a
ad bera epter þier/ palle mier ecke þu-
ngt/ helldur sie hann liettbær a mijnum
Salar Herdum/ Huad einge Krapt
ur er med mier til ad bera Motgang z
Angist þessarar Veralldar/ og henn-
ar margfallda Mædu/ so þier meige
lijka.

So hepr nu minn Gud mijna Nod/
og legg a mig Pæl þinn þitt mijuka

Ok/ huort ad er Byrde Lijfsins vlli
þeim sem þad bera þolenmodlega med
Trunne. Eg vona eg mune med Gle
de ganga þar vnder/ og oskielfsur be
ra epter þier allt þad mier af mijnum
Ovinum verdur vppa lagt.

Enn minn Lausnare Jesu eg bid
vm þatt allra helgasta Kross/ huors
Breidd ad er Kiærleikuren/ huors Leẽ
ngd ad er Eilijfdeñ/ huors Hæd ad
er Almætted/og huors Dypt ad er O
ransakanleg Vijsdomur/þad er/ Eg
bid vm skalþañ þig/ miñ Lausnare/ad
eg mætte bera þig j mijnu Hiarta/þo
þad og verde med Neyd og Normung
um/a þessall Kross/þad er/ a sialfann
þig bid eg þu fester mig a Hondum ⁊
Footum/ so ad eg þrall þiñ mætte no
ckurn Part/verda þier lijkur j Pijnun
ne / til þess ad eg legge af oll Synd
samleg Verk Holldsins/ þau þu hat
ar/og giore Verk Riettlætesins/huor
þier þægeleg eru/So ad eg j ollu þes

ſu ſelle ecke minnaꝛ/ helldur þinnar
Lopdyrdar. Vpplys mitt Hiarta og
Sinne/ ſuo ad eg heþe jafnan̄ Lyſt og
Glede j þyñu Orde/ og þig alla Tijma
hafe mier þyrer Hugſkots Augū.
Eia þu DRottenn Jeſu/þar heþur
þu mijnar Hendur og Fætur/Tak og
feſt mijna Vinſtre Hond med Nagla
Sparneytneñar/ mijna Hægre Hond
med Nagla Rietlætiſennar a þiñ liu‑
fa Kroſſ/og a þitt Lijþsins Trie. Tak
og miñ Vinſtra Foot z feſt han̄ med
Nagla ſannarlegs Stødugleika/þañ
hægra mz Nagla Viſku z Framſyne‑
Gief mier Nad ſuo ad minn Ande/
mitt Sinne/ mitt Hugſkot ſie ja þnañ
ſtatt z ſtødugt j þier/miñ Gud z Drot
teñ/ ſuo ad mig vmſteyþe og þelle ecke
Medlæte nie velgeingne þeſſarar Ve
ralldar til Hægre Handar/ Ecke helld
ur Neyd/ Kroſſ og Motgangur til hiñ
ar Vinſtre.
Og nu vppa þad/ad eg mætte þinna

asckud til Dyrne Kronu þÿns Höfuds/ þa bid eg þig miñ Lausnare/ gief Rad/ ad mitt Hiarta mætte fyrer sinna Jdran verda sundur kramed og sært / Lat mig hafa Hiartanlega Medaumkan mz ollum Aumum og Neydsteddum. Vnn mier ad alla Tijma hafe eg aluarlega Vanlæting til ad giora þ sem er rieft fyrer þier/ og j allre Neyd z ollum Motgange hallde eg mier alvarlega vid þig. Þetta þrent lattu so sem adrar huassar Þyrnur jnnganga j mitt Hiarta. Gief z pram minn Lausnare Suampenn og lat hañ a Reyr ad muñ num Munne/þad er/gief ad eg mætte z lÿka smacka þad beiska Gall og Edik huo rt þeir gafu þier ad drecka. Veit þu mier þad/ ad eg alÿte z akte þijna heilaga Pirting riettlelega/so eg meige þar af læ ra z merkia/ ad þo þesse Verolld synest blomgande og fogur/þa sie hun þo ecke annad enn so sem tomur Suampur / og allar hennar Lystingar sieu Galle Beiska re. Minn Fader/lat mig vita og medki eña ad Kaleikur Þissarar Verralldar er bitur beiskur og banuænlegur j ollum Greinū/

 so ad

so ad eg verde ei fyrer hans Sætleika sli
ikenn/so sem þeir ed hallda Myrkur þyrer
Lios/ og Lios þyrer Myrkur/ þad beiska
þyrer Sætt/og þad Sæta þyrer beiskt &
Banuænlegt

Hialpa mier minn Herra Jesu/ad eg
þræll þinn verde lijkur þier j þijnum hei
lsusama Dauda/og gieþ ad allar Hollðleg
ar Girnder j mier/mættu j burt deya/eñ
Andeñ lißna j sonnu Riettlæte.

Enn vppa þad/ad eg mætte med ellu
bera Mynd þess Krossþesta a mijnum Lijs
kama/so lat mig miß Lausnare verda þi-
er lijkañ i þui/ad þeir Gudlausu Strijds
menn (ad þier Framlidnum) særdu þijna
Sijdu. So virdstu ad særa mitt Hiarta
med þijnu Kroptuga Lijfsins Orde/huort
skarpara er eñ nockurt Suerd edur Spi-
ot vera kañ/Legdu mitt Hiarta og mijna
Sæl þar med j giegnum/ so þar vtreñe
j staden Bloods og Vatns/ein sannarleg
hrein og oþælsk Elska/bæde til þijn Her
ra Jesu/og til þinna Brædra.

Og ad sijdustu/þegar su seinasta St-
und er þyrer Hende/ þa sueipa þu Sæl
mijna

mijna j Sniohuijtu Lijne þinnar Huggunar/Lat mig þar jnne soþna sætlega og fara hiedan j Fride/og med Føgnude jnn ganga j þær dyrdarlegu Tialldbwder eilijf bra- Hialuhialpar/og fela mig þar a me dan Reidenn geingur framm hia.

Hvørnenn eirn Christenn Madur skal aþ Hiarta hugga sig vid glede lega vppriisu Herrans Jesu/ og vid eilijfa Vist og Veru hia Christo/ og Dyrd og Vnadsemd eilijfs Lijfs.

Minn Lausnare Herra Jesu/ A þm þridia Deige/Þad er/ a þeim seinasta Vppriisu Deige / þegar Dagar þessa Auma Lijfs hafa enda/og þ(e)ss Hormungar Tijme er vte/ og þegar sa fyrste og Eilijfe Þuottdagur vpp hefst/ þa bid eg þig minn Lausnare/ Vppuek þu mig Þræl þinn/asamt my(n)s odrum Bornum þijnum sem sofa/ og lat mig Gledelega vakna af minne

Grøf/ſuo ad eg j mijnu Hollde meige ſia þijna Dyrd/og med Fognude gled iaſt pyrer þijnu Dyrdar Auglite.

Lat koma minn Lausnare/Lat koma þann Tijma/a huerium eg med Aug um mijnum meige ſia og ſkoda þad eg nu true/ huad eg nu vona og ſie lijka ſem j Speigle og mleingdar/ lat mig þad þa pa og odlaſt/og þad meiga ei lijflega eignaſt/ z þin bihallda. Minn Herra og Gud / Huorſu hiartanlega langar mig þar epter? Nær mun eg vtbreida mijna Salar Arma/ og gie ta þig j Fadm teked/ minn Lausnare. Nær mun eg þa ad bioda Footum þijn um Koſſen mijns Muñs/og fagna z gledia ſt aþ þiñe yperpliotanlegre aſt ar Elſku.

Mijn Sal/ loþa þu nu DRottenn minn Lausnara/og prijſa hans Nafn/ Þuiad hans Nafn er Heilagt/ z fullt Fagnadar og Vnunarſemdar/ Oho/ Huad aſtſamlegur ertu minn Lausnare Jeſu

Jesu? Huad liufur sætur og Hugg-
unarsamur ertu mian Frelsare/ ollum
þeim sem þig leita af Hiarta? Mikl
Herra Jesu/ þu ert Frelsare allra þeir
ra sem fortapader voru/ þu ert Lausna
re allra Endurleystra/ þu ert Vonen
allra þeirra sem Aumer eru/ og Styrk
ur þeirra Veyku/ þu ert hin allra hæ
sta Huggun allra Sorgfullra Sælna/
og allra kostulegasta Lijfgan þeim ol
lum sem j Kuol og Krosse af Hiarta
þier epterfylgia.

þu ert su Dyrmæta Korona allra
þeirra sem Sigurenn vinna/ og einka La
un allra þeirra/ sem med þinne Hialp/
Sigrenum hallda. þu ert Vnadsemd
og Fognudur allra Himneskra Borg
ara / og ein rijk Lifande Vppsprett
allrar Nadar og Gæsku. O þu Hæ
leitaste einka Sonur allra Hæsta Gu
ds/ jafnog lijkur Gude j Matt og
Dyrd. Allt huad er a Himnum vppe
og a Jordu nidre/ þad lofe og vegsa

 me þig

me þitt Nafn. Mikell og Dyrdarleg ur ęru/ Myked og Dyrdarlegt er þitt Nafn.

.O þu eilijfa og ovmskiptanlega Prydꝺ hins Hæsta Guds/ þu skiæra og edla Byrte eilijfrar Dyrdar. Þu ert þad sanna Lijf/ sem alla giorer Lifande/ Þu ert þad sanna Lios/ sem alla vpplyser. Frammeþyrer þier standa marg oteliande Hundrud Þusund/ lios manda Lioss heilagra Engla/ sem þier sijnum Herra og Gude þiona/ ꝺ ꝛ ad eilijfu.

O þu Eilijfe/ Saſe/ Oranſakanlege/ Klære ꝛ Sæte Bruñur allrar Nadar og Myskunar/ huor ad hulest er fyrer Augum allra Mañа daudlegra. Þinn Vtgangur og þiñ Vpprune hefur eckert Vpphaf/ þijn Dypt er Oransakanleg/ Þiñe Hæd kañ eingenn ad nꝛ/ Þijna Vijdd ꝛ Breidd kañ eingeñ ad grunda. Þu ert vtkomeñ og fæddur af oþumrædelegu oransakanlegu

Eu Hiarta hins allra Hæsta Guds/ fyrer Eilijfd / og ert Fæddur af Lijfe nu/ t. losed af Liosenu/ Ea Eilijfe af þeim Eilijfa/ sa Ovmrædelege af þim Ovmrædelega. Þu ert Fødurnum jafn og lijkur ad ollu/ og af þiñe Nægd høfum vier aller Nogleg Not feinged.

Minn Herra Jesu/ med þui þu ert sa rijke vppspretta Brunnur alls Godz/ allrar Giæsku/ þa lat þijna Heilsgiarnlegu/ Nadar Giæsku fliota t. renna ofan til vor/ og endurlijfga oss huggun arsamlega/ og giel Linan a Beiskleik vorrar hryggelegrar Eymdar. Hell yfer oss þijnu Gledennar Vidsmiøre/ lijfga oss med þinne dyrmætu Lijfgan/ t. styrk oss med þijnum Krapte.

Af þier og Fødurnum er framfarande sa Heilagur Ande/ huor ad er Gud jafn þier og Fødurnum. Hann vthellest og fer yfer alla Jardar Kringluna/ vppfyller allt og vid Magt

 helldur

Helldur ollu/ han̄ er einn Ande af þi er og Fødurnum/ af hvørum baadum þr amfarande/ Hann er þad eilijfa Sam band mille þijn z Fødursins/ huar mz þu ert eitt med Fødurnum/ og þo med Oomrædelegum Oransakanlegum Natte.

Ad vijsu/ min̄ Herra Jesu/ Þesse þinn Ande han̄ er sa Nꝃdar z Gled ennar Vats straumur/ huar med þu o aplꝃtanlega dryckiar og fyller þa Ni artkiæru Edla Jerusalem sem þar er vppe / og giorer hana Druckna med Fognude og Lyst/ so ad hun syngur þi er Gledeñar Lofsaung vaplꝃtanlega og prijsar og lofar þig med Himnesk um Organsaung ad eilijfu.

O Herra Jesu/ Huørsu þyrster Sal er vorar j þessum Eymdar dal/ epter Fognude þijnum? Huørsu sturlega langar oss þitt Folk Daglega epter slijkum Dropum þinnar Nꝃdar/ ad vor Hiortu mætti en durlifna þar af. O/ min̄ Fader/ Vin oss

off Aumum Hundtijkum þijnum/ad sma cka eirn Mola aß þui sem pellur aß Bordum Drottna þeirra. Hier Himnar þar vppe og Skyen/ Lated þeim Riettlæta Rigna yfer off/ Eg meina Herra Jesu/ þinn Heilaga Anda/hanns Hugganer og Nædarßullan Fognud/ so ad vier Skiep tinbern þijn / mættum ßinna og smacka hann ßyrsta Avogst eilijfs Lijfs/ so sem Vitnisburd eilijfrar Glede/ og Pant vor ar Himneskrar Arfleifdar.

Drotten/vier bidium þig/ aus þu vt yfer off brennande æstar Elde þijns Heila ga Anda/Oz hreinsa/endurnya/vpplys/ verm og vokua vor Hiørtu/ og styrk þar med vorar Samuiskur/og læt Hiørtu all ra Truadra verda eitt med þier/Suo ad vier aller sieum eitt/og vilium eitt/og ad endalycktum mættum vier sia þig/og þig lofa og dyrka Gud og DROtten vorn j Sion eilijflega/Amen.

O þu Heilaga/Dadsfkilianlega Þrenning/ þier sie Lof og Packargiørd/Dyrd og Hei dur/nu og ad eilijfu /Amen.

Banet

XII
Capitule

Er ein agiæt Historia huør su Christelega og Gudlega sa Heilage Gamle Lærefader Hieronymus hefur kared ad deya/ Og þessa Historiu hefur eiñ hans Læresueina vpskrifad/sa ed hiet Eusebius. Er eitt merkelegt Epterdæme huornen Madur christen skal skilia vid þessa Verolld/ og sofna bur tu Hiedan j Fride.

2. Corinth. 5. Vier erum jafnan med godum Huga/ og vitum þad ad a medan vier bwum j þessu Hollde þa erum vier langt fra DRottne/ Þui vier gaungum j Truñe eñ ecke j Siedanenne. Vier erum med godum Huga/ og høfum myklu meire Lyst a ad vera fiarlæger fra Lykamanum/og nalæger hia DRottne. Fyrer þui kostgiæfum vier og eirn onn/huørt sem vier erum nalæger eda j Fiarska/ad vier þocknunst hønum / þuiad vier bliotum aller ad openberast fyrer Domstole Christi. z/ec.

2. Timoth. 4. Eg verd snarlega forntærd ur/og

ur/og Tijme minnar Burtþarar stendur tijl Eg heþe gooda Baraattu barest/Eg heþe hla upeð pullkomnad/Eg heþe Truna geymt. Nu hiedanaþ er mier gætluð Korona Riettlæter, sins/huøria Drottenn hinn Riettlate Domare mun a þeim Deige giefa mier/Enn ecke, all einasta mier / helldur øllum þeim sem elska hans Tilkomu.

Huorneñ hinn sæle Hierony mus heþur fagurlega z liuþlega hug gad sig þyrer sinn Dauda.

Myner Kiærustu Syner (sagde hañ til sinna Lærefueina) Eg mun ecke margt tala vid ydur hiedan j fra/ þuiad su Stund kiemur til hvor tar eg er þæddur. Eg er med þessu skil mæla komen j þennan Heim/ Ad eg skule yfergiefa hann aptur. Ja ad vissu/ Eg være þa alldrei fæddur/ ef eg skyllde ecke deya aptur.

Enn Gud Drottenn heþur ecke hlijft sijnum eingetnum Syne/ helldur gief ið hañ þyrer oss alla j Daudan a Krossi

Vppa þad/ ad vor Daude skylde fyrer hans Dauda deyddur og ad onguo giordur verda. Þuiad eingen vor lifer sialfum sier/ og eingen deyr sialfum sier. Lifū vier/ þa lifū vier DRottne/ deyum vier þa deyum vier DRottne/ so ad huort helldur vier lifum edur deyum/ þa erum vier DRottens/ Þar fyrer er verdur Christur nefndur eirn Herra bæde Lifendra z Daudra.

Þuiad/ med þui Christur hañ er da eñ/ þa hliotum vier og so ad deya/ þui ecke er Þræleñ meire sijnum Herra.

Eñ med þui ad Christur vor Herra hann er vpprisenn/ so ad hañ deyr ecke framar meir/ so munum vier og vissu lega epter vora vpprisu ecke framar meir edur optar deya/ helldur hia honum vera j eilijfre Dyrd.

Þuiad Christur hann er daen og med honum er vor gamle Adam deydur/ so þesse syndafulle Kroppur verde ad ongvo / og ad vier skulum verda eiñ
Lijkame

Lykame med Christo. Þar fyrer/ ſkn þui Christur er vppriſen af Dauda/ þa munum vier og vppriſa med honum/ Þuiad vier erum hans Lider og Limer. Og med þui ad Christur deyr ecke framar meir/ þa mun þad eins ganga til med oſſ.

Þar fyrer mijner allra kiæruſtu Syner/med þui eg gief nu vpp minn Anda þa veit eg og true eg/ ad minn Lauſnare lifer/ og hann mun mig hier eptir a ſidaſta Deige vpp aptur vekia wr Jordunne/ og j þeſſu mijnu eigen Holldе mun eg lijta minn Lauſnara/ Þann ſama mun eg ſia/ Ja/ eg ſialfur/ eg ſem nu tala vid ydur/ og huorn þier ſiaed/ ad nu deyr hier ꝧ ydar Augum ꝛ ecke annar eda neckur j minn Stad/ Og þeſſe mijn Augu med huorium egnu horfe a ydur þau munu hann ſia.

Ecvið Aminn

Aminning hins sæla Hieronymi/ er hann gierde sijnum Læresueinum sem stodu i kringum hann/ ad þeir skylldu glediast med honum/ af þui hann ætte nu ad fara vr þessare Eymd i eilijfan Fognud.

Þar fyrer mijner sætustu Syner/ Siaed vel til/ ad þier ganged po' sia- lega/ ecke so sem fauijser/ helldur so s vijser. Ganged ecke epter Holldenu/ Þuiad ef þier ganged epter Holldenu/ þa munu þier deya/ Helldur lifed epter Andanu/ og deyded Verk Holldsins og fagned nu med mier/ synged og vered glader. Legged af ydar Sorgar Klæde/ z hryggest ecke/ helldr glediest og fagned i DRottne/ Lofed hans Nafn og giefed honum Dyrdena.

Siaed huornen eg hefe allt til þessa geinged i giegnum Elld og Vatn/ giegnum Eymder z Hormungar þessa Lijfs/ en nu latur DRotten mig koma til

til Hußlldar. Eg/vil jnganga j Hws myns Guds/ og lofa minn Gud Dagle ga. Soddan storan Auinning hef eg af mijnum Dauda/ Þuiad Christur mun hiedan j fra vera mitt Lijf.

Siaed/ Mitt Jardneskt Hreyse þess sarar Tialldbwdar verdur nu nidurbro ted/vppa þad eg fae annad Hws nytt/ þad sem ecke er mz Hondum giort/eitt Hws og eirn Bwstad sa Eilijfur er a Himnum. Siaed eg afklæde mig nu/ og legg af þad Fat sem er Daudlegt og forgeingelegt/enn jklædest þui sem er eilijft og oforgeingelegt.

Hingad til hef eg vered eirn Pila grijmur/ Vegfarande og framande a Jordune/nu mun eg fara heim j mitt rietta eilijfa Fødurland. Siaed/ Nu giefst mier þad Hnossed epter huoriu eg hefe hlauped/rennt z rused alla mijna Daga/Nu kiem eg vr Myrkranna Dal til Liossens/vr Boda z Næska til Fridarens/vr Fatæktenne til Rijkdoms

ſins/wr Oruſtum til Siguruiſtingar/ eſtar/ vr Nrygdeñe til Fagnadarens/ vr ƀorgriugelegu Lyƀe/ til ƀeſſ eilyƀa Lyƀs / vr Ohreinenðonum til Helg anar.

Hier er eg blindur og Skilnings laus/Eñ nu kiem eg til Lioſſens. Ni er er eg krankur ſar og Siukur/Eñ nu verd eg riett heilkrygdur. Hier hef eg velkſt j Sorg og Sut/og j ƀung um Symdum/eñ nu kiem eg til eilyƀs Fagnadar. Hier heƀ eg orded j Liƀañ da Lykama ad deya Daglega/enn nu hid fyrſta heſſ mitt riett Lyf.

Enn framar hugleider og yƀ

ervegur S. Hieronymus Symd ƀeſſa Ly ƀs/og Skiebur ſig vid ƀad ei lyƀa Lyƀ.

Hvad er ƀa ƀeſſa Heims Lyƀ? Ach og Vei/ƀad ma helldur heita Dande enn Lyƀ. Huiad ƀod er eitt Syndarpullt og ſukſamlegt Lyƀ/pullt Symdar og Hryg

arſ

ar/eitt Vesalldar Lijf/huort bliotlega ku-
rt lijdur. O þu Eymdarþulla Lijþ/ huad
ertu'suikfamlegt? Þu synest ad vera Blo-
masamlegt og þagurt/enn þyrr eñ Mad-
ur veit af/þa visnar þu. Þu ert eitt Lijf-
blaved med Voda og allskyns Naskasem.
der/þullt Fauisku/ þullt Vykleiko/ Eitt
Lijþ sem bliotlega lijdur j burtu/og skyn-
delega þorgeingur.

O þu hid Vesala ꝛ Auma Lijþ/þess
leingur þu varer/þess styttra ertu/þess lei
ngra þu vtrickter og þennr þig/ þess rær
verdur þu Daudanum. O þu þalluallta
Lijþ og suiksamlega/huad fullt ertu af A-
netian og Snerum/j hueriu:n syner þess-
arar Veralldar lata veyda sig og farga/
og verda þyrer sijna þræla Lysting kastad
ader j Eilijþar Neluijskar Kualer og Pij-
slier. Seall er sa sem þecker Dreckuijse þij-
na og Prette/ Sa þo enn sæle s m þar
kann vid ad sia/enn sa sælastur sim leyst-
ur er vr þessare þiñe Neyd og Eymd/og
vel og Christelega er burtu Dæcū.

Oh/Huorsu sæl Asturdan er þad/ad
kosig:æpa vid ad þaa eitn Christelegañ Da

ðda og Afgang/ pad er betra enn Gull og Silfur/ pad færer med sier pañ a:lra Besta og Agiætosta Avinning. Oh/Nu ad liuflegur og sæti.r er sliikur Daude/ Ja/þ er ecke Daude/ e pad ma ecke heita Daude/ huiad hann stodar og hialpar til Lijfsins/hañ frelsar fra sottum og sukdom um/hann aftekur Hungur og Porsta.

O þu Daude Daude/huorn vier verd um aller ad liyda / Nuorsu vel gierer þu til þeirra Gudhrædda? Enn huorsu illa gierer þu til þeirra Ogudlegu? Pu nid urlæckar þa Drambsomu/Rijku og Volld ugu/og upphefur þa Aumu. Pu gierer þad/ad þeir Fatæku verda Metter/e fie mur þeim Agiornu i eilijfa Fatækt/ þu kiemur þeim Ogudlegu til straffs e Ref singar / enn þeim Riettlatu til Eilijfrar Dyrdar og Glede.

Ein hiartanleg Anduarpan

og Eimd S. Hieronymi/epter sine Da uda stundu/a huorre hañ mætte kem ast til Eilijfrar Glede og Unadsemdar.

Kiære Dauðe/kom þu/kom þu með eina Luckulega Stund. O þu Lucku-sæla Stund/miøg langar mig epter þier/miøg kiær og velk. mett ertu mier/ O/huørsu þorleinger mig epter þier! Kom þu og syn mier huorn min Sal elskar/Wijsa þu mier huar min Win-ur er/og huar minn Herra Christur hwijler.

Kom þu hin sæla Stund/kom z lat mig ecke leingur smacka Eymd þessa Lijfs/Gud min Wegsemd/rijs þu vpp og riett að mier þijna Hond/z tak mig með þier. Sia þu/mitt Hiarta er reð-ðubwed að þylgia þier/j Satleik og Ilm þina Smyrsla/allt þar til þu leð-der mig j Herberge Hwssens mins Or-ðtens/so að eg verde gladur/þa eg kiem þyrer þitt Auglit. Oh þa vil eg Lueda og syngia/ og vera lystugur/og loþa min Gud.

Oh/huad þøgur/ huad ægiætleg lystaleg ertu hin Gooda Stund/ storle

Dð iij ga lag

ga langar mig epter þier/kom snart/ duel ecke leinge/ Þuiad mijner Lijfsdag ar hafa Endo/og mijn Aar eru hialf den sem Skugge.
Kom mina Gud med eirn Luckusam lan Enda/og lat mig finna eirn lijtid Smeck þijns Fagnadar / Þuiad med Glede girnest eg þig/ z af þinne Hiart ans Vnadsemd hef eg glatst/alla mi na Daga. Tak mig vpp/mian Gud/ tak mig vpp til þinar Dyrdar/so sem þu vpptockst minn Herra Jesum/ fyrer huorn eg et alla reidu Sæluhoipen z Lifande orded/Lijt Nadar Augum til num til mijn/og hialpa mier / Leyst mig fra þessare margfalldre Neyd og Mædu/og fra Hende mina Ouina. Frelsa mijna Saal vr Fangelse þessa Eymdardals/z haf hana vegna Mys kunar þinar/þangad sem minn Liuse Lausnare Herran Jesus er og rijker/ Hingad til hef eg orded ad bwa z byg ia j Eymd þessare/so sem minn Fader
Adam

Adam hapde þad forþient. O Gud grææe eg mætte eitt sinn iñganga j Jurta gard mijns Herra Jesu / z plocka þar þa edla Avextu hns Myskunar.

Myner Lijfsdagar eru lidner j burtu so sem Reykur/ og mitt Holld er vppþornad so sem Hey/ miñ Gud/ sia þu/ Tijme er til ad þu myskuner mier/ þuiad þu ecke leinge/ drag þad ei vndann/ miñ DROTTeñ/ Flyt þier ad frelsa mig/ þuiad mitt Hiarta er siukt af storre Elsku/ og langar epter þier.

Miñ DROtteñ/ gief mier Luckusala Burtfør/ so ad eg fae z ødlest þad sem eg true/ og ad eg meige sia z þeckia þijna Dyrd huorvar eg vona. Þuiad so leinge sem eg er hier / þa er su Kyñing mıog lijtel (miñ Gud) sem eg hefe a þier. Eñ þa eg er j burt hiedan/ þa mun eg sia miñ DROtteñ/ so sem hañ er.

Þu Daude/ þu ert ad visu ognarlegur/ z grimmlegur/ eñ þ mijnu Augū þa

gur og fridur/hyr og helldur bæst. Þu ert ad sostu hrædelegur/og hwør kann ad standa þier j mote? Kongar a Jordufie hrædast þig/þui þu tekur Nught eyste fra Noþdingium/ og frelsar þa Vesolu/ þu j sundur brytur Valld hins Ogudlega/ enn Valld hins Riettlaata eykur þu/ Þijn Grimd og Reide er øllum kunnug a Jordunne/ so ad øll Verollden skelfur og titrar og hrædest þig.

Kom þu hin sæla Daudastund/kom minn Gud/ kom med luckusæla Burtfør/og lwk vpp Lijfsins Dyrum fyrer Saalu minne/ þeim þu hefur vpploked fyrer mijnum Herra Jesu/ So sem þu hefur fyrerheyted mier fyrer hann/ so ad eg meige j Fride hwilast/ og ad eg bwe hia þier eilijflega. Lat mig eitt sinn leggia fra mier þ daudlega Yperkl ꝛde mijns Lijkama/ hwøriu eg er nu vm vafdur/ og iklædast Nialpradesins Motle/ ꝛ Skruda eilijfs Fagnadar.

Þij

Oh huorsu langar mijna Saal epter sijnum æstvin/ Ja/epter sijnum Brudguma/so ad af äst z porleingingu er hun Mættlaus og Mædd huiad j þsß are Verolld hef eg leitad hanns/ og ecke enn nu hann funded. Synner þessarar Verälldar hafa funded mig j þssare Sydemorku/þr sem vmgangæ j þessare Symd/og særdu mig/Nofdingar þessa Heims/Dioflarner hafa mig Sarum lemfrad og Klædum suf pt. Minn Gud/ Huad hunlega er eg lemstradur/ Huorsu er eg fyrer Kross og Motgang niedurlæckadur.

Ja minn Gud/Dagen allan j giegn um nijda mig Ovinir mijner/og rada falsklega j mote mier. Þeir tala eik urlega j mote mier/ alla vegana/ og strijda j giegn mier fyrer engua Sok/ af hui eg elska þig þa eru þeir j mote mier/ Enn eg badst fyrer.

Þar fyrer kom nu mijn Daudastund bein og huel ecke leinge. Minn Gud

Briot j sundur Bogann og Magtena/ Skiolld og Suerd minna Ovina z giør Enda a þra ofride. Drotten/drag þu þad ecke vndan/ sla mitt Hiarta er j storre Angist/ vegna minna margfalldra Hørmunga og Eymda. Endurlijfga þu mijna Sal med þijnum huggunarsomum Ordum/ mitt Gud/ heyr þu mijna Rodd/ kom j Dag og frelsa mig/vertu mier ecke so a mote. Epter þier minn Gud þyrster Sal mijna/ Nær skal eg koma þangad/ so ad eg siae þitt Andlit? Mijn Tar eru mijn Fæda Nott og Dag j þessū Eymdardal. Ja/ Mæda og Erfide Hrygd og Sinnan Eymd og Anaud/ Hungur og Þorste/ Fosta og Vokur/ Pijna og Plaga hafa vered mitt Daglegt Braud.

Minn Gud/heyrdu nu Andvarpan þess sem j Fangelse er/og leys mig vr mijnum Fiotrum. Tak ad þier þann auma og vesala hungrada Son vr Eymd

Synndar Neyddenne/og kom hønum ap tur til syns Foddurs. Tak mig vpp hiñ Auma Lezarum/eg sem er hladenn ap Kaunum/ og flyt m g j Abrahams Skaut. Lat mig jñganga j þiñ eild þa Vijngard /þu Drotteñ Zebaoth/ so ad eg stande hier ecke leingur Jd-iulaus j Synndenne.

Leys mig fra ollu Jllu/ z jñleid mig j þad eilijfa Lijf/frelsa mig vr Myrk rum z Skugga Daudans/slyt þu Bo nd minnar Synndar / og frelsa þann Nerteknа og Fangna sem þig akall-ar. Vpplys þan Blinda/og reys þu vid þañ Veyka. Vardueit þañ Fram anda og Fodurlausa / Snndu mier Andlit þitt j þessu Myrk-e/og hugga mig j mijnum Synndardal. Vpplys þu mig miñ Gud/Vpplystu mig a þs sare Stundu/so ad eg sofne ecke j Da udanum.

Þegar sa Heilage Guds Madur tala de þetta og asiad þess hattar/ þa vrdum

vier aller sem stodum j kringum hann af Hiarta Ngg guer / og eingenn var sa sem Tarum kuñe ad hallda.

S. Hieronymus blessar vpp er sijna Brædur/ z akallar Herran Jesu miog aumiñelega/og bidur vm þarsæla Burtþarar Stund.

Epter þessa Rædu siere sier sa Heilage Guds Madur til sinna Brædra/ og Sareslielua/sem stodu þar j kringum hañ/ og talade so med liuþum Ordum. Komed hingad mijner Syner / ad eg æhrære ydur ædur enn eg skilst vid ydur. Þa vier nu geingum ad honum/took hann eirn epter annañ sier j Fadm/og minntest vid huorn og eirn med Fridarens Koße.

Þar epter vpphoof hann nockud lijted sijna Rodd/rietke vpp sijnar bædar Hendur/leit Hugarlæklega z audmiuklega til Himens/siere sijnum Augum/fullum af Fagnadar Tarum til sijns Lausnara og sagde. Minn allra elskulegaste Herra Jesu/þu ert miñ Styrkur/miñ Huggun

mitt Athuarf/minn Lausnare og Herra/ mijn Dyrd og Hroosan/ a huorn eg true og treyste/og huorn eg heþe elskad. Ja/ þu ert mijn Vnadsemd/ mitt Traust og mijn einka Von. O þu Lijþsins Hertuge/kalla þu a mig/þa vil eg ansa þier og koma til þijn.

Drotten / þu Skapare allra Hluta/ Sia þu/ eg er Verk þinna Handa. Af Jordu heþur þu skapad mig/med Beinum og Sinum heþur þu samteinkt mig/ Ja/þu ert þyrer mig daen/Lijþ ꝛ Mystium heþur þu veitt mier. Riettu ad mier þijna Nadar Hond/Biod þu mier ad koma til þijn/minn DRotten/og bresta þui ecke leinge/ Þuiad Tijmen er kominn ad Molldin fare aptur j Molldena/og minn Ande fare vpp til þijn/ minn Lausnare/ þu sem hann heþur hingad gieþed.

Lat þu vpp þyrer mier Dyr Lijþsins so sem þu mier loþad heþur þa þu hiekst a Krossenum þyrer mig/so sem einn Spill virke/þuiad þa þu sagder til Ræningans/ J Dag skalltu vera med mier j Paradijs þa hiestu mier lijka eirnenþsu hinu sama.

1 O liufe Herra Jesu/minn Brudgume/ kom þu/Sia/eg hefe þig j minnu Hiarta/Eg slepve þier ecke fyrr enn þu sijgnar mig j Nærs þinnar Dyrdar. Þu ert ad sønnu minn Lausnare/sem mig til Heims setur/og mitt Hefud upphefur/ Þu ert mitt Hialpræde og minn Blessan/ tak mig upp minni Gud vegna Miskunar þinnar/ so sem þu upptokst þann Arma Rænirgia/sem akallade þig/ þa þu Deyder a Krossinum/Lat mig inn ganga til þijn j eilijfa Sælu og Saluhialp.

2 Lyt þu a Drotten/hier er eg Aumur/ eins og sa Blinde hia Veigenum/ og eg akalla þig/Jesus Sonur Davids Myskuna þu mier/ so eg sie og skode þitt eilijft Lios/þui þu ert þad eilijfa Osyrelega Liosed. Oh/ hversu klagade sa gamle Tobias j sijnum Blindleika/Hvada Glede skal eg hafa (sagde hann) þar eg hlyt ad sitia j Myrkrum/og Lios Himens kann eg ecke ad sia?

DRotten/Þu ert þad einka Lios/an hvers ad engen Viska/einginn Sannleikur eingenn Skilningur er / Upplys þu mijn

Augu

Augu/so eg sofne ecke j Daudanum/suo ad min Ovinur hæleist ecke vm/ad hn sie mier ofslugre og yfersterkare ordeñ.

Eg er mettur og mæddur og þreyttur af þessu Lijfe/þar fyrer læt eg mijna Rl ogun ganga/og seige/Drottenn/Eg er kra ncur/Herra/eg er Beykur/Mijner Lijfdag gar hafa snyst af Sorgum/& min Tijre af Anduarpan/Min Mattur er j burtu vegna mina Misgiorda/& mijn Bein eru Mattlaus ordiñ.

Þar fyrer kiem eg til þijn/DRottenn minn Græдare/lækna þu mig/þa verd eg Heill/hialpa mier/þa er eg holpeñ/Sia þu/eg treyste vppa þig/ lat mig ecke til Skammar verda.

S. Hieronymus medkiennet ad hann er eckert/& hugleider Haleika Gu ds Velgiorninga/sem honum eru veitter/ j Christo/og bidur eñ framar ad hañ mei ge leystur verda fra Synd og Horm ungu þessa Lijfs.

Hvn huer er eg? O þu allra sæl
D d viñ ... aste

afte Herra Jesu/ad eg þore ſo diarfle-
ga ad tala til þijn? Eg er enn ſyndug
ur Madur/ og j Syndenne gietenn og
fœddur og vppalen/ eg er eitt jlla lukt
ande Kræ/eitt ohreint opeckfar Kier z
ſlamt Madkamatur/ O Herra/vægdu
mier/ Ef þu villt ganga j Dom vid
mig þa vinnur þu/ þuiad eg er fyrer
þijnu Auglite minne enn Straſtra.
O Rotten/fyrergief mier allar mijn
ar Synder/z drag þu mig auman vpp
vr Ohreinendonum.
Eitt verd eg ad ſeigia/ min O Rotten
lat þier þad þocknaſt. Ecke muntu
ſkufa mier j burtu fra þier/ Þuiad þu
ert minn Gud/og þitt Holld er oß mijt
nu Hollde / og þijn Bein eru aß mij
num Beinum. Þuiad þo þu hafer all
drei ſtiled vid þijns Manneſkiu Fodurs
Hægre Hond/ þa hefur þu þo ſamt
tekid a þig mijna moſilega Nattuͤru
og ert nu ſannur Gud og Madur/ j
einne Perſonu. Þuiad huad þu varſt
ad ei

ad eij su þ ertu/ z huad þu verst ecke
þad hefur þu vppa þig tekeð.

Huer þyrer þa hefur þu giort þetta
stora Verk/og giort soddan Teingd-
er vid mig/og ert erten so nakomen mi
er? Sañlega til þess/ad eg meige ha
fa allt mitt Traust a þier/ og hapa
Hæle og Athuarþ hia þier/ sem hiea
mijnum elskulegum Brodur/Eg vona
ad þu muner aþ skiærre Nad og My
kun / lata mig niotande verda þiñar
Guddoms Giæsku.

Tak þig vpp mitt Gud og hialpa
mier/ Rijs vpp miñ Herra og leys þu
mig/Sia/so sem Hiorteñ þyrster ept-
er ferskū Vatne/stækañ þersta hefur
Sal mijn til þijn þu lifande Lijfsins
Brunnur/so ad eg med Fagnade fae ad
ausa Vatned wr þijnum Hialprædis
Brunne/og hiedan j fra alldrei lijde na
ekurn þorsta. Nuenar mun eg koma
og birtast fyrer þijnu Auglite? Enu
þier til mijn Drottens z leys þu Sal

Ee mijna

mijna/ Tak mig burt vr þessare Veroͤ-
re Veralldu/ og frelsa mig j fra oͤllum
mijnum Ovinum.

Minn Frelsare/ skyllldu mijnar Synd-
er verda saman vegnar vid þad Voͤr-
da sem eg hefe lided/ þa munde Synd-
er mijnar vera myklu þyngre og meir-
enn Sandur a Siafar Botne. Þar
fyrer/ ef þu duelur leinge þa hlyt eg
þess leingur ad liggia j Eymdum og
Normungum mijnum.

O Herra mijn Hiartans Huggun/
Kom þu/ so ad eg mætte Endurlijfga-
mig j þier/ Kom mijn Hiartans Brud-
gumi/ z syn þu mier Myskun þijna/ so eg
mætte na þier/ minn Fognudur z mitt
Hialpræde. Þuiad lijka so sem Hiurtur-
enn masfiett forleinger epter Vatnsbrunnum
du sitie/ so langar mijna Saal til þijn.
Drottenn lat mijna Grætbeidne koma
fyrer þitt Auglit/ so ad Hond þijn lei-
yse mig.

Ein agiæt og aluarleg Jatning hins sæla Hieronymi/ j huørre hann klakar og medkienner synar Misgiørder/og bidur um Fyrergiefning Syndan na/og eilijfa Sæluhialp.

Sia þu min̄ Gud/eg er sa same Madur sem gieck ofan til Jericho / og þiell þar a mille Mordingia. Aund̄ij Drotten̄/ huørsu hryggelega hafa þeir særdt mig og halfdaudan̄ lated epter liggia. ꝼ Kom þu Drotten̄/þu gode Samaritane/kom og tak mig vpp/og gior mig Heilbrygdan̄.

Eg hefe þunglega syndgast alla mijna Lijfdaga/og giort þ Jllt er fyrer þijnn Auglite. Eg hefe ecke æstundad ad þeckia þig riettelega/Ohackleatur hefe eg vered fyrer alla þijna Velgiorninga. Ecke hefe eg lofad og dyrdkad þitt Nafn sem eg skyllde ꝫ verdugt er/Opt ꝫ ofollda̅ hef eg þagad yfer Sanleikanu̅m/ ꝫa þo þu hafer stadeð ꝫ klappad a mijnar Hiartans Dyr/þa hef eg vered latur og leidur/ og hef ecke med Hlydne þig medteked sem eg atte ad giora.

Mitt Holld og heñan Auma Ma[illegible] seck hef eg ofmieg elskad/huor ad þo for geingur og ad onguu verdur sin Stugge. Saurgad hef eg mig med otierlegum Dr bum/og eg hef vered latur og astundun ar lytell ad heyra/ sõk a & lesa þitt heilaga Ord. Myn Augu hafa ecke avallt sn[illegible]ed sier fra Hiegomа hessarar Veralldar/ ecke helldur Eyru myn fra otiytsamlegum Rædum. Opt hef eg læted minn Raum ga lyda Neyd/og ecke þionad þer i m mz mynum Hondũ/ Og myner Fætur hafa vered fliotet til Syndareñar.

Minn Gud/Huad er þorf ad eg tale margt hier vm/Fra Huirfle og allt til Ilia er ecke Heilbrygde a mier. Auuũ minn Herra Jesu/ Hefder þu ecke daed fyrer mig a Krossenum/og mig endurleyst/ha hefde Sal myn orded ad vera i Heluyte eilyflega. Eñ nu er eg orden Hl uttakare þiñar storu Endurlausnar. O mint Lausnare/Forsmedu mig ecke/& kasta mier ecke fra þier/huorn þu hefur jo-dy rt keypt med þynu Blessada dyrmæta Bl ode. Sia þu/eg er einmana villurapande

de Saudur. Gode Hirder/leita þu ad mi
er/ber mig til þijns Saudahwss / suo ad
Eg þijn iannest.

Minn Hialpare/þu hefur lofad mier/
ad a huorium Tijma eirn aumur Synda
re anduarpar til þijn/þa skule hann vera
holpenn. Lijt þu a/ad eg er af Hiarta hr
yggur/og vidurkienne mijnar Synder/ og
mijnar Misgiorder eru iafnlega mier fyr
er Augum/Sannarlega og med riettu er
eg omaklegr /ad eg skule heita þinn Son/
þuiad eg hefe syndgad j Himenenn/ogfy
rer þier.

Minn Lausnare/ lat mig fa ad heyra
Fagnud og Gladsemd / og snu Auglite
þ(ijn)u fra Syndum mijnum/Afmadu al
lar mijnar Misgierder/epter stærd Mysk-
unar þinnar/ og kasta mier ecke fra þijnu
Auglite. Gior ecke vid mig epter mijnū
Syndum/ og endurgialld mier ecke epter
mijnum Misgiorningum.

Hialpa mier Gud mijns Hialprædis/
og leys mig vegna Dyrdar þijns Nafns.
Syn a mier Myskun þijna/epter þijnum
godum Vilia/so ad eg meige bwa j Nav

se þijnu eilijfflega / og med þeim ødrum þar eru/lopa og prijsa þig ad eilijfu.

Tak þig vpp minn Drottenn/ꝫ kom til mijn. O allra hiartanlegaste Brwdgume Salar minnar/Lijt ecke þar a/ ad eg er so miøg af Syndum saurgadur/ Helldur kom ꝫ lat mig sia þitt Andlit. Lat mig heyra Raustena þijna þui hun er sæt/og þitt Andlit er æstwdlegt og Blijdt.

Snu þu ecke Augkite þijnu burt fra mier/ꝫ vijk ecke fra þræle þijnum/þa gar mijn Stũd kiemur. Gief mig ecke j Valld og vilia minna Ouina/þt ꝫ bijd þijn ꝫ eg true af Hiarta/ad eg mune sia þad Goda Drottens j Lande Lifande Manna.

Kom ad eins minn Brudgume/Lat mig ecktur ganga j þijna Eilijfa Paradijs/ so vid siaum huerneñ þar grænkar/huerneñ þar Blomgar j þijnum eilijfa Alldingar de. Giørdu Great minn ad Fognude/Hne ygdu Eyra þitt til mijn/Kom og flijt þu ꝫ ad leysa mig vr þessum Eymdar dal.

Þetta var ønnur Ræda þess heilaga Manns med gratande Tarum/og vpplyptum Høndum/ ꝫ ad þeize endadre/þagde hann hæla Stund.

Su

Su sijdasta Bæn hins He ilaga Hieronymi/ huorre enbadre hann er slocknadur.

O þu Sonur hins lifanda Guds/ þu sem alleina fyrer allt Verallðarens ar Vpphaf œddur ert af þijnum Fa dur ad eilijfu. Sæler eru þeir sem elſka þig/og ecke girnast afiad enn þig. Sæler eru þeir sem daglega hyxa vm þig/og þijn verduglega nefna. Sæler eru þeir sem blijþa i þier/og alla sijna Daga ganga a þijnum Vegum.

Ad vijsu min Herra Jesu/ Huor hiñ finnur þig/ſa finnr Lijfed/ Ja/ ſlijkt eitt Lijf ſm eilijfflega er z vnarer/z ongvan Enda hefur. Vorum Salum ertu Dagleg Fæda/ mioc ſæt z Dyrleg/z prabærlega good og kostuleg/ betre enn nockur onnur Heilſulif. Huorſu liufle gan hefur þu synt þig/med þijnu Ra dar Teiknum? Huorſu Daſamlega z kroptuglega kanntu ad lijfga? Þu huggar/ þu lijfgar a allan hatt/z la

..r off vara z prooft i þinne Nꝼd og
þ..num Gæꝼum. D Drotten þu heila
..e Himneſka Braud/ Huorſu Nꝼder
...kur z Milldur erfu/ hvad yfergnæꝼ
anlega ſtoor z mykel er þiñ Giæſka?
Huiad þu vte byrger onguaſt Mann/
nema þuiad eins ad hñ ſkeyte ecke vm
ad koma til þiñ. Sie nockur Vng-
..r z liſtell/ſa kome til þiñ/og ete/ þa
mun hañ vara z verda ſtoor/hañ mū
leggia af ſijna Bernſku/ og ganga a
Veige þeirrar riettu Viſkuñar.

Er nockur veykur eñ nu/ſa ꝼlyte
..er til þiñ z ete/þa mun hañ jafnſna
..t verda ſterkur. Sie nockur krankur
.. mun verda Heilbrygdur/Sie nock-
..r i Syndunum Daudur/z ef hñ hef
.. z þig/þa mun hñ odlaſt eilijft Lijf.
..aa þiñ far eingeñ liꝼad vm eitt Au-
gnablik. Þu ert ſa alleina ſem Lꝼꝼed
..ſꝼur ollum Skiepnum.

Sia þu minn Lauſnare/ huorſu ad
mitt Hiarta er Mattlauſt/og huorſu
mitt

mitt Holld er veykt og vanmegna Gud mijns Hiarta og mitt Hlutskifte/ minn eilijfe Gud/ Þu alleina ert Anadsemd og lijfgan mijns Hiarta/ J þier gledur sig Sal mijn/ z minn Ande langar til þijn. Þuiad huor sem snyr fra þier/ sa fyrerferst ad eilijfu.

Kom minn DRotten/ og lat ecke Hialp þijna vera langt fra mier. Nae þu ad mier þitt Myskunar Eyra/ Lat mig auman og hungradan niotande verda þinnar Huggunar/ so ad eg verde saddur og life/ og sijdan lofe þitt Nafn eilijflega.

Þu hid sanna eilijfa osynelega Lios huort alldrei slocknar/ og oll Truud Hiortu upplyser/ Sia þu/ hier er eg ßeins og sa Blinde hia Veigenum/ og kalla til þijn/ Jesus Sonur Dauids hialpa þu mier/ Lat upp mijn Hiartans Augu/ so ad eg siae þig.

DRotten Myskuna mier Aumum Syndugum/ Þu ert ad visu mijn Hialp

z mitt Athuarp/O Herra/hialpa mer til eilijfrar Saluhialpar. Og po eg gange j giegnum myrkuan Dauðans Dal/ þa er eg po oknudeñ fyrer Olucku̅ne/ þuiað þu ert hia mier.

Nu ligg eg nu miñ gode Herra Jesu/ z legg mig til Suefns. Drottenn kom/ z vppvek mig aptur/ so ad eg veg sãme þitt Nafn. Krankur er eg/ z veykur/ z eingen Styrke er nu meir j mijnu Holldi/ Drottenn miñ Græðare hialpa þu mier. Nakeñ er eg z lijð Kulda. Drottenn klæð þu mig med Klæde þijns Riettlætis. Mijn Sal er hungrud/ Synid z Vesæld þiare/ þu Drottenn ert su sanna Fæðan/ lijfga þu Hiarta mitt. Mijna Sal þyrster/ Drottenn/ þu ert sa Lækuis Druckureñ/ lijfga þu Sæl mijna/ og drepp a hana med þinñe Hialpar Huggan.

Hier er eg fastur sem j diupum Leir og eingen Kraptur nie Styrkur er meste j mier. Eg er komen j Sia parens

Diup/z Stormuren vill nidur sockua mier/ Eg hefe kallad so eg er hæs ord en/z Votnen Daudans eru komen allt ad minne Sälu. Leys mig wr þessum Bondum/ Drotten mitt Vernd are/ minn Lausnare/ minn Hialpare/ minn Hyggare/ minn Skyrkur/ minn Kongur z minn Gud.

J þinar Hendur fel eg mitt And da/ þutad þu Herra endurleyst mig a Krossins Trie/ og vtvegad mier Ryst un z eilijft Lijf. Lit þu til mijn Drott en z ïslystia þig yper mijna Synd/ z gief mig eitt j minna Ovina Hendr.

Nu vil eg iti ganga j þa eilijfu Vm adsemd z Sælu Drottens/ z j Nwse mijns Guds blijfa og bwa/ nu fra þes su og ad eilijfu/ Amen/ Amen.

Med þessum Ordum er sa Gode Guds Madur z Kienefader slecknadur sem eitt Lios/ og er j Gude sofnadur.

Gude alleina se Dyrd og Heidur vm all ar allder og ad eilijfu/ Amen

Huggunar Greiner fyrer
Sorgfullar z hrelldar Samviskur.

Esa. 1. Cap.

Þuoed og hreinsed ydur / Taked j burt fra mijnu Auglite ydart vondslegt Athæfe. Þo ad ydar Synder være Raudar sem Blood/ þa skulu þær verda huijtar sem Snior. Og þo þær sieu raudar sem Roos/ þa skulu þær vera huijtar sem Ull.

Ezech. 33. Cap.

So sannarlega sem eg life seiger DRotten Gud/ þa hef eg øngua þock nan a Dauda hins ogudlega/ helldur vil eg hann snue sier fra sijnu jllu Athæfe /og life. So snued ydur nu fra ydru jllu Athæfe/ Huar fyrer vilie þier deya/ þier af Hwse Jsraels.

1. Johan. 1. Cap

Ef ad vier medkiennum vorar Synder / þa er Gud trwr og riettlætur so hann fyrergiefur oss vorar Synder z hreinsar oss af øllu Ranglæte.

Eg seige ydur/ So mun Fognudur vera a Himnum/ yfer einum Synd ugum sem Jdran Giorer/ meir enn yfer nyu og Nijutijger Riettlatum/ sem ecke þurfa Jdranar vid.

Chrisostomus.

Huad er Synden ad reikna hia Guds Myskunseme? Ecke annad enn sa sem eirn Konguloar Vefur/ huor ed af litlum Vinde verdur sundur slitenn og fykur j Burt.

Cyrillus

Med þui ad þu hafur odlast Nad og Myskun/ sem lagdu sijnar Hendur a Herrann Christum/ Huor vill þa oruinast j sijnum Syndum/ huersu stoorar sem þær kunna ad vera/ Eda huor vill skammast sijn ad koma fram fyrer Gud/ so ad hann fae Nad og Fyrergiefning Syndanna?

Origenes.

Suo seiger Gud/ Medgacktu þijna Synd fyrer mier/ þa vil eg Banheyra

 þig

þig/so sem mikit Heilagt Folk. Hier hepter þu / ad þu þu siert eirn Glapa Madur/þegar þu jatar þijna Synd/ og fyrer þier/þa vill Gud hallda þig Heilagann/eins og þu hepder alldrei syndgad. Þar fyrer skulu þeir ecke efa Guds Naad/ sem sier snua til Guds/ þuiad Synden kann alldrei ad verda so stor/ad hun kunne ad vera meire enn Guds Naad.

Chrysostomus.

A Likamanum kann Madur ad hapa so stoor Saar/ad þau sie olæknanleg/ Enn a Saalunne er eckert Saar eingenn Aroma so stor/ad hun verde ecke læknud/ ep ad vier ad eins bidium um Naad/og girnust hana ap Hiarta.

Idem.

Eingenn Synd er so þung og stor/ ad hun sie meire enn Guds Naad/þeg. ar vier ad eins giorum Jdran j riettan Tijma/og bidium um Naad.

Idem.

Synden hepur ad vijsu sitt Vort e

 skila

skna Skard/og sinn Makta/en þar a mote hefur Guds Rad onguan Mac ka/hun er Oendanleg/hun yfergeing ur allt Ranglæte. Huxa þar vm/þeg ar eitn Elldneiste fellur j Sioenn/þa slocknar hann jafnsnart/Eins eru vo rar Synder hia Guds Myskunseme.

Idem.

Eingenn Madur skal oruinlast j sij num Syndum/huorsu þungar sem þær eru/þuiat vier hofum þar a mote eirn slij kann Læknara/sem oll Sær kann ad læ kna/þegar vier ad eins synum honum vor Sær/og huorsu Banuænleg sem þau eru/þa kann hann ꝛ hefur nog Rad ad hreinsa oss af vor um Syndum.

Ender Bokarennar.

